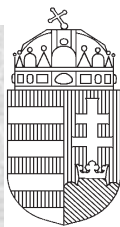

IGAZSÁGÜGYI KÖZLÖNY

AZ IGAZSÁGÜGYI
ÉS RENDÉSZETI MINISZTERIUM
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2008. FEBRUÁR 29.

TARTALOM

	Oldal
A KORMÁNY RENDELETE	
11/2008. (I. 26.) Korm. r. a végrehajtói kézbesítés részletes eljárási szabályairól szóló 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet módosításáról	482
A KORMÁNY TAGJÁNAK RENDELETEI	
1/2008. (I. 8.) IRM r. a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a büntetés-végrehajtás szerveinél történő végrehajtásáról szóló 7/1993. (III. 9.) IM rendelet, valamint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a belügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó szerveknél történő végrehajtásáról szóló 62/1997. (XI. 7.) BM rendelet módosításáról	485
2/2008. (I. 12.) IRM r. a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet módosításáról	493
3/2008. (I. 16.) IRM r. a Rendőrség nyomozó hatóságainak hatásköréről és illetékességéről	493
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁGI HATÁROZATOK	
1/2008. (I. 11.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	502
9/2008. (I. 31.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	524
UTASÍTÁSOK	
5/2008. (IK 2.) IRM ut. a berendeléssel betölthető beosztásokról	530
6/2008. (IK 2.) IRM ut. az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium fejezetéhez tartozó egyes költségvetési szervek középírányító szervként történő elismeréséről, a gazdálkodási jogosítványok megosztási rendjéről szóló 9/2006. (IK 12.) IRM utasítás módosításáról	535
7/2008. (IK 2.) IRM ut. a büntetés-végrehajtási szervezet egységes iratkezelési és titokvédelmi szabályzatának kiadásáról	536
8/2008. (IK 2.) IRM ut. a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzatáról	537
9/2008. (IK 2.) IRM ut. az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Iratkezelési Szabályzatának és a Minősített Adatok Kezelési Szabályzatának közzétételéről	556
10/2008. (IK 2.) IRM-ÖTM e. ut. egyes miniszteri utasítások hatályon kívül helyezéséről	557
JOGSZABÁLYMUTATÓ	
A Magyar Közlönyben 2008. január 1. napjától 2008. január 31. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke	559
SZERVEZETI HÍREK	
Kinevezések	565
Közszolgálati jogviszony megszűnések	566
Pályázati felhívás	566
KÖZLEMÉNYEK	
Igazolványok érvénytelenítése	570
Tájékoztatók	578

A Kormány rendelete

**A Kormány
11/2008. (I. 26.) Korm.
rendelete
a végrehajtói kézbesítés részletes
eljárási szabályairól szóló
250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 307. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1. §

A végrehajtói kézbesítés részletes eljárási szabályairól szóló 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2. §-ának e)–f) pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a § a következő q) és r) ponttal egészül ki:

(E rendelet alkalmazásában)

„e) kérelmező: az a természetes vagy jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek a javára a bírósági határozat marasztalást tartalmaz, továbbá akire nézve a földhivatal határozat valamely jog bejegyzéséről, módosításáról vagy törléséről rendelkezik, és kéri a kézbesítés lefolytatását;

f) *címzett*: az a természetes vagy jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akire nézve a bírósági határozat marasztalást tartalmaz, továbbá akire nézve a földhivatal határozat valamely jog bejegyzéséről, módosításáról vagy törléséről rendelkezik, és akinek a részére a kérelmező kéri a kézbesítést;”

„q) *földhivatali határozat*: az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezhető valamely jog bejegyzéséről, módosításáról vagy törléséről szóló határozat, amellyel kapcsolatban a kézbesítési vélelem valamely címzett vonatkozásában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 79. §-ának (2) bekezdése alapján beállt, és amelynek végrehajtói kézbesítése az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) 52/A. §-ának (2) bekezdése alapján kérhető;

r) *földhivatali irat*: a földhivatali határozat földhivatal által készített papír alapú kiadmányáról a végrehajtó által e rendelet rendelkezései szerint készített és záradékkal ellátott fénymásolat.”

2. §

A Korm. rendelet a 46. §-t követően a következő IV. fejezettel és 46/A. §-sal egészül ki:

„IV. Fejezet

A FÖLDHIVATALI HATÁROZATOK KÉZBESÍTÉSÉRE VONATKOZÓ SZABÁLYOK

46/A. § (1) A földhivatali határozat kézbesítésére a bírósági határozat kézbesítésére vonatkozó rendelkezéseket az e §-ban meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) A földhivatali határozat kézbesítésére irányuló kérelemben a kézbesítendő földhivatali határozatot hozó földhivaltal és a földhivatali határozat számát kell megjelölni, továbbá a kérelemhez a földhivatali határozat kiadmányát kell csatolni.

(3) A végrehajtó a földhivatali határozat kézbesítése iránti kérelem teljesítését a 6. § (4) bekezdésének b)–g) pontjaiban meghatározottakon túl az Inyvtv. 52/A. §-ának (2) bekezdésében foglalt feltétel hiánya miatt tagadhatja meg.

(4) A végrehajtó a földhivatali iratra a következő szöveggű záradékot vezet: „a földhivatal számú határozatáról készített, a határozat kiadmányával megegyező tartalmú fénymásolat”; és felünteti a záradékon a fénymásolat készítésének dátumát, továbbá ellátja azt aláírásával és körbélyegzőjének lenyomatával is.

(5) Földhivatali határozat kézbesítése során a végrehajtó a földhivatali iratra azt vezeti rá, hogy a kézbesítési vélelem megdöntésére a Ket. 79. §-a szerint van lehetőség.”

3. §

A Korm. rendelet 1. és 2. számú melléklete helyébe e rendelet 1. és 2. számú melléklete lép.

4. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Korm. rendelet

a) 1. § (1) bekezdésében és 2. § b) pontjában a „bírósági határozat” szövegrész helyébe a „jogszámban meghatározott határozat” szöveg,

b) 2. § g) pontjában a „bírósági irat” szövegrész helyébe a „bírósági vagy földhivatali irat” szöveg,

c) 2. § k) pontjában és l) pontjának 1. és 2. alpontjaiban a „bírósági határozatban” szövegrész helyébe a „jogszámban meghatározott határozatban” szöveg,

d) 2. § m) pontjában a „bírósági iratnak” szövegrész helyébe a „bírósági vagy földhivatali iratnak” szöveg,

e) 5. § e) pont bevezető szövegében az „annak tényét, ha a címzett” szövegrész helyébe a „ha a kérelmezőnek tudomása van róla, annak tényét, ha a címzett” szöveg lép.

(3) E rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

1. számú melléklet a 11/2008. (I. 26.) Korm. rendelethez

[1. számú melléklet a 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelethez]

..... önálló bírósági végrehajtó
..... irodájának címe
..... telefonszám ügyszám

ÁTVÉTELI IGAZOLÁS

bírósági vagy földhivatali irat végrehajtói kézbesítés során történő átvételéről

I. A kézbesítendő határozat adatai

☐ ítélet ☐ végzés ☐ fizetési meghagyás ☐ bírósági meghagyás ☐ földhivatali határozat a határozatot hozó bíróság vagy földhivatal neve, vagy a közjegyző neve és székhelye:

a határozat száma:

II. A címzett adatai

név:

cím (bírósági vagy földhivatali határozat szerint):

kézbesítés helye:

III. Kézbesítés a címzett részére

Az I. pont szerinti bírósági vagy földhivatali iratot átvettem.

dátum: aláírás:

az átvevő neve (14 év alatti, gondnokság alatt lévő, vagy nem természetes személy címzett esetében):

személyazonosságot igazoló okirat fajtája és száma:

IV. Kézbesítés helyettes átvevő részére

Az I. pont szerinti bírósági vagy földhivatali iratot átvettem. Kijelentem, hogy a címzettel perben nem állok, és a határozatot a címzett részére átadom.

helyettes átvevő neve:

dátum: aláírás:

személyazonosságot igazoló okirat fajtája és száma:

hozzátartozói, egyéb kapcsolata a címzettel:

V. A kézbesítési végrehajtó aláírása, bélyegzőjének lenyomata:

.....

P. H.

2. számú melléklet a 11/2008. (I. 26.) Korm. rendelethez

[2. számú melléklet a 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelethez]

..... önálló bírósági végrehajtó
..... irodájának címe
..... telefonszám ügyszám

ÉRTESÍTÉS

végrehajtói kézbesítés megkísérléséről

A bírósági vagy földhivatali iratot (dátum) órakor megkíséreltem kézbesíteni a címzett számára. A címzett a bírósági vagy földhivatali iratot a II. pontban foglaltak szerint veheti át.

I. A címzett adatai

név:
cím (bírósági vagy földhivatali határozat szerint):
kézbesítés helye:

II. A bírósági vagy földhivatali irat átvételének módja

..... (az átvétel helye)
..... (ügyfélfogadási idő)
..... (az átvétel határideje)

Az átvételhez a címzettnek jelen értesítést és a következő érvényes okiratok valamelyikét kell bemutatnia: személyi igazolvány (annak igénylését igazoló hatósági okirat), katonai igazolvány, tartózkodási engedély, letelepedési engedély, ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás, útlevél, 2001. január 1-jét követően kiadott vezetői engedély (jogosítvány), jogszabály által rendszeresített, személyazonosításra alkalmas fényképes igazolvány. Ha a címzett szervezet, annak vezetője, képviselője vagy a szervezet meghatalmazottja veheti át az iratot.

III. A kézbesítési végrehajtó aláírása, bélyegzőjének lenyomata:

.....

P. H.

IV. Tájékoztatás

Ezen értesítés szerint a címzett számára a kézbesítési végrehajtó olyan bírósági határozatot kísérelt meg kézbesíteni, amellyel kapcsolatban a kézbesítési vélelem korábban már beállt. A kézbesítési vélelem a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényben foglalt feltételek fennállása esetén a bíróság előtt megdönthető. A címzett az iratot az értesítésben foglaltak szerint veheti át a kézbesítési végrehajtó irodájában.

Ezen értesítés szerint a címzett számára a kézbesítési végrehajtó olyan földhivatali határozatot kísérelt meg kézbesíteni, amellyel kapcsolatban a kézbesítési vélelem korábban már beállt. A kézbesítési vélelem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben foglalt feltételek fennállása esetén a földhivatal előtt megdönthető. A címzett az iratot az értesítésben foglaltak szerint veheti át a kézbesítési végrehajtó irodájában.

A Kormány tagjának rendeletei

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
1/2008. (I. 8.) IRM
rendelete**

**a közalkalmazottak jogállásáról szóló
1992. évi XXXIII. törvénynek a büntetés-végrehajtás
szerveinél történő végrehajtásáról szóló
7/1993. (III. 9.) IM rendelet, valamint
a közalkalmazottak jogállásáról szóló
1992. évi XXXIII. törvénynek a belügyminiszter
ágazati irányítása alá tartozó szerveknél történő
végrehajtásáról szóló 62/1997. (XI. 7.) BM rendelet
módosításáról**

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 20/B. §-ának (1)–(2) bekezdéseiben és 22. §-ának (4)–(5) és (9) bekezdéseiben kapott felhatalmazás alapján – az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *e*), *f*), *g*) és *n*) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem el:

1. §

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a büntetés-végrehajtás szerveinél történő végrehajtásáról szóló 7/1993. (III. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) a 2/A. § után a következő al-címmel, továbbá 2/B. és 2/C. §-sal egészül ki:

„[A Kjt. 20/B. §-ához]

2/B. § Nem kötelező pályázat kiírása arra a munkakörre:

a) amelynek tekintetében – 90 napon belül – legalább két alkalommal eredménytelenül került kiírásra pályázati felhívás, illetve

b) amelynek haladéktalan betöltése a folyamatos ellátás biztonságos megszervezéséhez elengedhetetlen, és a folyamatos ellátás nyújtásához szükséges személyi feltételek más munkaszervezési eszközökkel nem biztosíthatók.

2/C. § A pályázat betöltött munkakörre is kiírható, feltéve, hogy legkésőbb a pályázat elbírálásának napjától az állás betölthető és a munkakört betöltő közalkalmazottat a kiírást megelőzően legalább 8 nappal korábban a pályázat kiírásáról írásban tájékoztatják.”

2. §

A Rendelet 3. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E rendelet 2. számú melléklete tartalmazza a büntetés-végrehajtási szervezet alaptevékenységének ellátásá-

val összefüggő azon munkaköröket, amelyekben gyakornoki idő kikötése kötelező. A közalkalmazottnak a gyakornoki idő letelte előtt büntetés-végrehajtási felsőfokú szakvizsgát kell tennie.”

3. §

A Rendelet a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § (1) A 2. számú mellékletben felsorolt munkakörökben a gyakornoki idővel kapcsolatos szakmai követelmények két részből állnak: az általános követelményekből és a munkakörhöz kapcsolódó követelményekből. Az általános követelmények teljesítését minden gyakornok részére elő kell írni. A munkakörhöz kapcsolódó szakmai kötelezettségek megállapításának alapja a kinevezésben meghatározott munkakör, illetőleg az ahhoz kapcsolódó munkaköri leírás.

(2) Az általános követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a gyakornok megismerje

a) a munkáltató tevékenységét, szervezeti és működési szabályzatát, egyéb belső szabályzatait, valamint

b) az intézmény működési céljait, azok gyakorlati megvalósulását.

(3) A munkakörhöz kapcsolódó követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a gyakornok

a) megismerje a munkaköre alapján ellátandó tevékenység gyakorlati feladatait,

b) megismerje a munkáltató tevékenységének általános és sajátos jellemzőit, valamint

c) elmélyítse a munkaköre ellátásához szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket.

(4) Az (1) bekezdés szerinti szerveken belüli munkakör-változás esetén a gyakornoktól nem lehet megkövetelni a már teljesített általános követelmények elsajátításának megismétlését.

(5) A munkáltató szakterületenként szakmai vezetőt (segítőt) jelöl ki, aki segíti a gyakornokot a szakmai felkészülésben.

(6) A gyakornok munkanaplót vezet, amely tartalmazza az elvégzett feladatokat.

(7) A munkáltató a munkakör önálló ellátásához szükséges gyakorlati, elméleti ismeretek számonkérése érdekében a gyakornok részére félévente vizsgafeladatot jelöl ki. A vizsgafeladatot a szakmai vezető (segítő) az önálló feladat-ellátás szempontjából írásban értékeli.

(8) A szakmai vezető (segítő) a gyakornok szakmai előrehaladásáról – a (6) bekezdés szerinti munkanaplót, valamint a (7) bekezdés szerinti vizsgafeladatot is alapul véve – a munkáltató részére félévente értékelést készít. Az értékelés tartalmazza

a) a gyakornok által az adott időszakban elvégzett feladatok főbb típusait,

b) a feladatok által megkövetelt tevékenységek körét, valamint

c) a gyakornok által elsajátított gyakorlati, elméleti ismereteket.

(9) A gyakornok a rá vonatkozó értékelésbe betekinhet, és amennyiben annak tartalmát kifogásolja, írásos véleményét az értékeléshez mellékelni kell.

(10) A munkáltató a gyakornok tevékenysége tekintetében – az elvégzett feladatok végrehajtása során nyújtott teljesítmény és a számonkérés alapján – félévente írásban részminősítést végezhet. A munkáltató a részminősítést a közalkalmazott közvetlen felettese mellett – ha személyük nem azonos – a szakmai vezető (segítő) értékelésének, javaslatának ismeretében készíti el.

(11) A gyakornoki idővel kapcsolatos szakmai kötelezettségek, a gyakornoki idő alatti számonkérés feltételeinek és a gyakornok szakmai vezetője (segítője) feladatainak részletes szabályait, továbbá a gyakornoki követelmények teljesítésével és a teljesítmény mérésével összefüggő részletes eljárási rendet, valamint a gyakornoki minősítés különös szabályait a munkáltató által megállapított gyakornoki szabályzat tartalmazza.”

4. §

A Rendelet 7/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„7/A. § A Büntetés-végrehajtás Központi Kórházánál, az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézetnél, valamint az egészségügyi szolgáltatást nyújtó büntetés-végrehajtási szerveknél foglalkoztatott közalkalmazottak vonatkozásában a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény egészségügyi ágazatban történő végrehajtásáról szóló 233/2000. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 1/B. §-át, 1/D. §-át és 11. §-át kell megfelelően alkalmazni.”

5. §

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a belügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó szerveknél történő végrehajtásáról szóló 62/1997. (XI. 7.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az igazságügyi és rendészeti miniszter a 2. számú mellékletben megjelölt vezető kérelmére az 5. számú mellékletben felsorolt munkáltatóknál – az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság és alárendelt szervei (a továbbiakban együtt: OKF) kivételével – felmentést adhat a magyar nyelvtudás követelménye alól, illetőleg – amennyiben azt a Magyar Köztársaság rendészeti, bűnüldözési, határrendészeti, információvédelmi és migrációs érdekei megkövetelik – elrendelheti az adott munkakörnek kizárólag magyar állampolgárral történő betöltését.”

6. §

Az R. a 2. § után a következő alcímmel és 2/A. §-sal egészül ki:

„[A Kjt. 20/B. § (2) bekezdéséhez]

2/A. § Az 1. számú mellékletben felsorolt szerveknél foglalkoztatott közalkalmazottak esetében nem kötelező pályázat kiírása abban a munkakörben,

a) amelyre vonatkozóan – 90 napon belül – már legalább két alkalommal eredménytelen volt a pályázati kiírás, illetve

b) amelynek haladéktalan betöltése a folyamatos ellátás biztonságos megszervezéséhez elengedhetetlenül szükséges, és a folyamatos ellátás nyújtásához szükséges személyi feltételek más munkaszervezési eszközökkel nem biztosíthatók.”

7. §

Az R. a 3. § után a következő alcímmel, továbbá 3/A. és 3/B. §-sal egészül ki:

„[A Kjt. 22. § (4)–(5) és (9) bekezdéséhez]

3/A. § (1) A Kjt. 22. § (1) és (2) bekezdésével összefüggésben a munkáltató alaptevékenységének ellátásával összefüggő munkakörnek minősülnek az 1. számú mellékletben felsoroltak közül a 2., 3., 7. és 9. pont szerinti szerveknél a 3. számú melléklet „A” részében felsorolt oktatói munkakörök, valamint az 1. számú mellékletben felsoroltak közül a 4. és 8. pont szerinti szerveknél a 3. számú melléklet „A” részében felsorolt ügyintézői munkakörök.

(2) Nem kell gyakornoki időt kikötni az 1. számú mellékletben felsoroltak közül

a) a 2., 3., 7. és 9. pont szerinti szerveknél a 3. számú melléklet „A” részében felsorolt oktatói munkakörök, valamint

b) a 4. és 8. pont szerinti szerveknél a 3. számú melléklet „A” részében felsorolt ügyintézői munkakörök esetében, ha a közalkalmazott olyan munkakört tölt be, amelyben a besorolás alapjául figyelembe vehető jogi szakvizsga, mérlegképes könyvelő szakképesítés vagy ezzel egyenértékű képesítés, okleveles könyvvizsgálói képesítés, doktori fokozat (PhD, DLA), a tudomány(ok) kandidátusa, a tudomány(ok) doktora, illetve külföldön szerzett és honosított vagy elismert tudományos fokozat, és ezzel a közalkalmazott rendelkezik.

3/B. § (1) Az 1. számú mellékletben felsoroltak közül a 2., 3., 7. és 9. pont szerinti szerveknél a 3. számú melléklet „A” részében felsorolt oktatói munkakörökben, valamint az 1. számú mellékletben felsoroltak közül a 4. és 8. pont szerinti szerveknél a 3. számú melléklet „A” részében felsorolt ügyintézői munkakörökben a gyakornoki idővel kapcsolatos szakmai követelmények két részből állnak: az általános követelményekből és a munkakörhöz kapcsolódó követelményekből. Az általános követelmények teljesí-

tését minden gyakornok részére elő kell írni. A munkakörhöz kapcsolódó szakmai kötelezettségek megállapításának alapja a kinevezésben meghatározott munkakör, illetőleg az ahhoz kapcsolódó munkaköri leírás.

(2) Az általános követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a gyakornok megismerje

a) a munkáltató tevékenységét, szervezeti és működési szabályzatát, egyéb belső szabályzatait, valamint

b) az intézmény működési céljait, azok gyakorlati megvalósulását.

(3) A munkakörhöz kapcsolódó követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a gyakornok

a) megismerje a munkaköre alapján ellátandó tevékenység gyakorlati feladatait,

b) megismerje a munkáltató tevékenységének általános és sajátos jellemzőit, valamint

c) elmélyítse a munkaköre ellátásához szükséges elméleti és gyakorlati ismereteket.

(4) Az (1) bekezdés szerinti szerveken belüli munkakörváltozás esetén a gyakornoktól nem lehet megkövetelni a már teljesített általános követelmények elsajátításának megismétlését.

(5) A munkáltató szakterületenként szakmai vezetőt (segítőt) jelöl ki, aki segíti a gyakornokot a szakmai felkészülésben.

(6) A gyakornok munkanaplót vezet, amely tartalmazza az elvégzett feladatokat.

(7) A munkáltató a munkakör önálló ellátásához szükséges gyakorlati, elméleti ismeretek számonkérése érdekében a gyakornok részére félévente vizsgafeladatot jelöl ki. A vizsgafeladatot a szakmai vezető (segítő) az önálló feladat-ellátás szempontjából írásban értékeli.

(8) A szakmai vezető (segítő) a gyakornok szakmai előrehaladásáról – a (6) bekezdés szerinti munkanaplót, valamint a (7) bekezdés szerinti vizsgafeladatot is alapul véve – a munkáltató részére félévente értékelést készít. Az értékelés tartalmazza

a) a gyakornok által az adott időszakban elvégzett feladatok főbb típusait,

b) a feladatok által megkövetelt tevékenységek körét, valamint

c) a gyakornok által elsajátított gyakorlati, elméleti ismereteket.

(9) A gyakornok a rá vonatkozó értékelésbe betekinthez, és amennyiben annak tartalmát kifogásolja, írásos véleményét az értékeléshez mellékelni kell.

(10) A munkáltató a gyakornok tevékenysége tekintetében – az elvégzett feladatok végrehajtása során nyújtott teljesítmény és a számonkérés alapján – félévente írásban részminősítést végezhet. A munkáltató a részminősítést a közalkalmazott közvetlen felettese mellett – ha személyük nem azonos – a szakmai vezető (segítő) értékelésének, javaslatának ismeretében készíti el.

(11) A gyakornoki idővel kapcsolatos szakmai kötelezettségek, a gyakornoki idő alatti számonkérés feltételeinek és a gyakornok szakmai vezetője (segítője) feladatai-

nak részletes szabályait, továbbá a gyakornoki követelmények teljesítésével és a teljesítmény mérésével összefüggő részletes eljárási rendet, valamint a gyakornoki minősítés különös szabályait a munkáltató által megállapított gyakornoki szabályzat tartalmazza.”

8. §

(1) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Rendelet mellékletének helyébe 1. számú mellékletként e rendelet 1. számú melléklete lép, továbbá a Rendelet 2. számú mellékletként e rendelet 2. számú mellékletével egészül ki.

(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg:

a) az R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet 3. számú melléklete,

b) az R. 2. számú melléklete helyébe e rendelet 4. számú melléklete,

c) az R. 5. számú melléklete helyébe e rendelet 5. számú melléklete lép.

9. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Rendelet

a) 1. §-ában az „az Igazságügyi Minisztérium Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságán” szövegrész helyébe az „a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságán” szövegrész,

b) 2. §-ának (2) bekezdésében az „igazságügyminiszter” szövegrész helyébe az „igazságügyi és rendészeti miniszter” szövegrész,

c) 9. §-át megelőző alcím helyébe „[A Kjt. 61. §-ának (4) bekezdéséhez]” alcím,

d) 10. §-át megelőző alcím helyébe a „[A Kjt. 61. §-ának (5) bekezdéséhez]” alcím lép.

(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R.

a) 1. §-ának (3) bekezdésében és 3. §-ában a „Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal” szövegrész helyébe a „Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal” szövegrész,

b) 3. számú mellékletének „B) Képesítési követelmények” című részének 4. b) pontjában a „Pénzügyi és Számviteli Főiskola” szövegrész helyébe a „Budapesti Gazdasági Főiskola” szövegrész lép.

(4) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg a Rendelet 4. §-ának (3) és (4) bekezdése, valamint az R. 5. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

(5) Ez a rendelet 2008. január 30-án hatályát veszti.

1. számú melléklet az 1/2008. (I. 8.) IRM rendelethez

„1. számú melléklet a 7/1993. (III. 9.) IM rendelethez

A büntetés-végrehajtási szervezet alaptevékenységének ellátásával összefüggő munkakörök

A. Általános munkaköri megnevezések

Munkakör megnevezése	Fizetési osztály										Vezetői pótlék %-a	További büntetés-végrehajtási képesítési követelmény		
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J		alapfokú	közép-fokú	felső-fokú
Magasabb vezető beosztások:														
Igazgató						*	*	*	*		300			*
Főosztályvezető						*	*	*	*		300			*
Vezető beosztások:														
Belső ellenőr						*	*	*	*		150			*
Energetikai vezető						*	*	*	*		200			*
Főellenőr						*	*	*	*		200			*
Főkönyvelő						*	*	*	*		150			*
Gazdasági vezető						*	*	*	*		200			*
Igazgatóhelyettes						*	*	*	*		200			*
Jogi-gazdasági vezető								*	*	*	200			*
Jogtanácsos									*	*	200			*
Környezetvédelmi vezető						*	*	*	*		200			*
Lelkész						*	*	*	*	*	200			*
Munkavédelmi vezető														
Munkavédelmi főfelügyelő						*	*	*	*		200			*
Osztályvezető						*	*	*	*		200			*
Referens						*	*	*	*		200			*
Tanszékvezető										*	200			*
Tanszékvezető-helyettes										*	150			*
Tűzvédelmi vezető						*	*	*	*		200			*
Beosztott munkakörök:														
Beszerző		*	*											
Bűfés		*												
Csoportvezető						*	*	*						*
Élelmezésvezető				*	*							*		
Ellenőr						*	*	*						*

Munkakör megnevezése	Fizetési osztály										Vezetői pótlék %-a	További büntetés-végrehajtási képesítési követelmény		
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J		alapfokú	közép-fokú	felső-fokú
Előadó			*	*									*	
Előadó (gyors- és gépíró)			*	*										
Energetikus					*	*	*							*
Felszolgáló		*	*	*										
Fotóriporter			*	*								*		
Főelőadó						*	*	*	*					*
Főiskolai adjunktus								*	*					*
Főiskolai docens									*	*				*
Főreferens						*	*	*	*					*
Főszakács			*	*										
Főtanár						*	*	*	*					*
Garázmester		*	*	*								*		
Gondnok		*	*	*										
Gépjárműműhely-vezető			*	*	*							*		
Gépjárműszerelő		*	*	*	*							*		
Gépjárművezető		*	*	*								*		
Kazánházvezető			*	*								*		
Kazánkezelő		*										*		
Konyhalány	*													
Konyhavezető			*	*								*		
Mosodavezető			*	*								*		
Munkavédelmi vezető, felügyelő					*	*	*							*
Műhelyvezető			*	*	*							*		
Műszerész			*	*								*		
Művezető			*	*								*		
Nevelő						*	*	*	*					*
Oktatásszervező						*	*	*	*					*
Osztályvezető-helyettes						*	*	*	*					*
Raktáros		*	*									*		
Raktárvezető			*	*	*							*		
Szaktanácsos		*	*	*								*		
Szakács		*	*	*								*		
Szerkesztő, olvasószerkesztő						*	*							*
Szociális előadó				*	*								*	
Takarító	*													

Munkakör megnevezése	Fizetési osztály										Vezetői pótlék %-a	További büntetés-végrehajtási képesítési követelmény		
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J		alapfokú	közép-fokú	felső-fokú
Tanár						*	*	*						*
Tanfolyamszervező						*	*	*						*
Technikus			*	*	*							*		
Telefonközpont-kezelő	*	*	*											
Tűzvédelmi vezető					*	*	*							*
Újságíró					*	*	*							*
Ügykezelő			*	*										
Üzemvezető					*	*	*	*						*
Vezető nevelő						*	*	*						*
Vezető technikus				*	*							*		

B. Az egészségügyi ágazat specifikus munkakörei

Munkakör megnevezése	Fizetési osztály										Vezetői pótlék %-a	További büntetés-végrehajtási képesítési követelmény		
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J		alapfokú	közép-fokú	felső-fokú
Magasabb vezető beosztások:														
Főigazgató főorvos									*	*	300			*
Főosztályvezető főorvos						*	*	*	*		300			*
Vezető beosztások:														
Ápolási igazgató						*					150			*
Ápolási igazgató-helyettes						*					150			*
Főigazgató főorvos-helyettes									*	*	200			*
Orvos igazgató									*	*	200			*
Osztályvezető főorvos									*	*	150			*
Középvezetői beosztások:														
Osztályvezető főnővér				*	*	*						*		
Osztályvezető főnővér-helyettes				*	*	*						*		
Vezető ápoló (bv. intézetekben)			*	*	*									
Vezető ápoló-helyettes (bv. intézetekben)			*	*	*									
Egyetemi, főiskolai végzettséget igénylő munkakörök:														
Dietetikus						*	*	*	*	*		*		

Munkakör megnevezése	Fizetési osztály										Vezetői pótlék %-a	További büntetés-végrehajtási képesítési követelmény		
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J		alapfokú	közép-fokú	felső-fokú
Egyetemi okleveles ápoló/diplomás ápoló						*	*	*	*	*				*
Gyógytornász						*	*	*	*	*		*		
Gyógytornász						*	*	*	*	*				*
Közegészségügyi felügyelő						*	*	*	*	*				*
Mentálhigiénés szakember						*	*	*	*	*				
Orvos, fogorvos, gyógyszerész								*	*	*				*
Orvosdiagnosztikai laboratóriumi analitikai asszisztens						*	*					*		
Pszichológus								*	*	*				*
Szakorvos, fogszakorvos, szakgyógyszerész									*	*				*
Szakszociológus									*	*				*
Szociális munkás						*	*	*	*	*		*		
<i>Felső-, közép- és alsófokú szak/szakmai képesítést igénylő munkakörök</i>														
a) Asszisztens/szakasszisztens														
Asszisztens		*	*	*	*							*		
Szakasszisztens					*							*		
Segédasszisztens		*	*									*		
b) Ápoló/szakápoló														
Általános ápoló		*	*	*								*		
Ápoló (OKJ 54 5012 01)												*		
Csecsemő- és gyermekápoló (OKJ 54 5012 02)					*									
Szakápoló				*	*							*		
Ápolási asszisztens		*	*									*		
Segédápoló	*											*		
c) Egyéb ágazati munkakörök														
Szülésznő/főműtős/nő			*	*	*									*
Laboráns, vegyésztechnikus				*								*		
Gyógymasszőr		*										*		
Orvosírnok/egészségügyi operátor		*	*	*								*		
Műtősségéd	*	*										*		

”

2. számú melléklet
az 1/2008. (I. 8.) IRM rendelethez

„2. számú melléklet
a 7/1993. (III. 9.) IM rendelethez

**Gyakornoki időhöz kötött munkakörök jegyzéke
(biztonsági, fogvatartási, nyilvántartási,
foglalkoztatási, letétkezelő szakterületen)**

1. Referens
2. Csoportvezető
3. Ellenőr
4. Főelőadó
5. Főreferens
6. Főtanár
7. Nevelő
8. Osztályvezető-helyettes
9. Szociális előadó
10. Tanár
11. Üzemvezető
12. Vezető nevelő

3. számú melléklet
az 1/2008. (I. 8.) IRM rendelethez

„1. számú melléklet
a 62/1997. (XI. 7.) BM rendelethez

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter ágazati
irányítása alá tartozó szervek felsorolása**

1. Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK) és alárendelt szervei
2. Rendőrtiszti Főiskola
3. Rendészeti szakközépiskolák
4. Központi Gazdasági Főigazgatóság (a nyugdíjas-gondozó intézmények kivételével)
5. Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat
6. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal befogadó állomása és ideiglenes szálláshelye
7. Nemzetközi Oktatási Központ
8. Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet
9. BM Oktatási Főigazgatóság
10. Rendészeti Szemle

4. számú melléklet
az 1/2008. (I. 8.) IRM rendelethez

„2. számú melléklet
a 62/1997. (XI. 7.) BM rendelethez

**A 3. számú mellékletben felsorolt munkakörökben
foglalkoztatott közalkalmazottak felett munkáltatói
jogkört gyakorlók**

1. Országos rendőrfőkapitány
2. ORFK Bűnügyi Főigazgatóság főigazgatója
3. ORFK Rendészeti Főigazgatóság főigazgatója
4. ORFK Gazdasági Főigazgatóság főigazgatója
5. Nemzeti Nyomozó Iroda igazgatója
6. Készenléti Rendőrség parancsnoka
7. Repülőtéri Rendőr Igazgatóság igazgatója
8. Köztársasági Őrezred parancsnoka
9. ORFK Oktatási Igazgatóság igazgatója
10. Budapesti és megyei rendőrfőkapitány
11. Rendőrtiszti Főiskola rektora
12. Rendészeti szakközépiskola igazgatója
13. Nemzetközi Oktatási Központ igazgatója
14. Központi Gazdasági Főigazgatóság főigazgatója
15. Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának vezetője
16. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal főigazgatója
17. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal befogadó állomásának és ideiglenes szálláshelyének igazgatója
18. Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet főigazgatója
19. Rendészeti Szemle főszerkesztője
20. Oktatási Főigazgatóság főigazgatója

5. számú melléklet
az 1/2008. (I. 8.) IRM rendelethez

„5. számú melléklet
a 62/1997. (XI. 7.) BM rendelethez

1. Országos Rendőr-főkapitányság (ORFK) és alárendelt szervei
2. Rendőrtiszti Főiskola
3. Rendészeti szakközépiskolák
4. Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat
5. Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal befogadó állomása és ideiglenes szálláshelye

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
2/2008. (I. 12.) IRM
rendelete**

a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet módosításáról

A közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény 48. § (3) bekezdés *d)* és *i)* pontjában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *j)* pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet (a továbbiakban: R.) 27. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A rendőr a vezetői engedélyt a helyszínen elveszi, ha]
„*a)* a járművezető azzal gyanúsítható, hogy közúti veszélyeztetés [Btk. 186. §], a közúti baleset során marandó fogyatékossgot, halált, kettőnél több ember halálát vagy halálos tömegszerencsétlenséget okozó [Btk. 187. § (2) bekezdés], illetve a járművezetés ittas vagy bódult állapotban [Btk. 188. §] bűncselekményt követett el,

b) a jármű vezetője az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Szer.) 42. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott ittas vezetés szabálysértésének elkövetésével gyanúsítható,”

2. §

(1) Az R. 31. § (3) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[Szünetel a vezetésre való jogosultság:]

„*f)* a vezetői engedély helyszíni elvételének, a szabálysértési eljárás megindításának napjától az eljárás jogerős befejezéséig, de legfeljebb három hónapra, ha az Szer. 42. § (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott ittas vezetés szabálysértése elkövetésének gyanúja miatt a járművezető ellen eljárás indult.”

(2) Az R. 31. § (4) bekezdése a következő új *d)* ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi *d)* pont jelölése *e)* pont-ra változik:

[A vezetési jogosultság szünetelésének elrendelésére okot adó körülményről az eljáró hatóság értesíti az engedély jogosítottjának lakóhelye (tartózkodási helye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságot:]

„*d)* a (3) bekezdés *f)* pontja esetén a szabálysértési eljárás megindításáról szóló értesítés;”

[megküldésével.]

3. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
3/2008. (I. 16.) IRM
rendelete**

a Rendőrség nyomozó hatóságainak hatásköréről és illetékességéről

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 3. §-a (5) bekezdésének *e)* pontjában foglalt feladatkörömben eljárva, a Rendőrség nyomozó hatóságai hatáskörének és illetékességének szabályozására – a legfőbb ügyésszel egyetértésben – a következőket rendelem el:

A rendőrség nyomozó hatóságai

1. §

(1) A Rendőrség mint nyomozó hatóság központi, területi és helyi nyomozó hatóságokra, a nyomozó hatóságok pedig – a szervezeti és működési szabályzatuk szerint – nyomozó szervezeti egységekre (a továbbiakban: nyomozó szerv) tagozódnak.

(2) Központi nyomozó hatóság az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK), területi nyomozó hatóság a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság, a Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI), valamint a Repülőtéri Rendőr Igazgatóság (a továbbiakban: RRI), helyi nyomozó hatóság a rendőrkapitányság és a vízirendészeti rendőrkapitányság (a továbbiakban együtt: rendőrkapitányság).

A hatáskör

2. §

(1) Ha a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) másként nem rendelkezik, a Rendőrség nyomozó hatóságainak hatáskörébe tartozik a Büntető

Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Btk.) meghatározott bűncselekmények nyomozása.

(2) Az országos rendőrfőkapitány egyes bűncselekmények nyomozását az ORFK nyomozó szerveihez vonhatja.

(3) A megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság nyomozó szerveinek hatáskörébe az *1. mellékletben* felsorolt bűncselekmények nyomozása tartozik.

(4) A megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány az illetékségi területén lévő rendőrkapitányságoktól egyes bűncselekmények nyomozását megyei (fővárosi) rendőr-főkapitánysági hatáskörbe vonhatja.

(5) Az NNI nyomozó szerveinek hatáskörébe tartozik

a) a *2. mellékletben* felsorolt bűncselekmények,

b) a Magyarországon és más állam területén együttműködésben tevékenykedő szervezett bűnözőcsoportok, illetve tagjaik által elkövetett bűncselekmények,

c) a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXCV. törvény 2. számú mellékletében felsorolt, valamint ezen törvény 78. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján kiadott miniszteri rendeletekben meghatározott, fontos és bizalmas munkakört betöltő személyek által a gazdálkodással, illetőleg a szervezett bűnözéssel összefüggésben elkövetett bűncselekmények nyomozása.

(6) Az országos rendőrfőkapitány és a bűnügyi főigazgató egyedi ügyekben elrendelheti, hogy az NNI a hatáskörébe nem tartozó bűncselekményekben is nyomozzon.

(7) Az RRI hatáskörébe tartozik a *3. mellékletben* felsorolt bűncselekmények, valamint az illetékségi területén elkövetett azon bűncselekmények nyomozása, amelyeket jogszabály nem utal a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság vagy az NNI hatáskörébe.

(8) A rendőrkapitányságok hatásköre – szakmai feladatoknak megfelelően – a Rendőrség nyomozó hatóságainak hatáskörébe tartozó, e rendelet mellékleteiben fel nem sorolt bűncselekmények nyomozására terjed ki.

(9) Az *1. mellékletben* meghatározott bűncselekmények nyomozásával a rendőrkapitányságok csak a 7. § (4) bekezdésében előírtak esetén bízhatóak meg.

3. §

Ha a 2. §-ban megjelölt valamely nyomozó hatóság vagy nyomozó szerv az adott bűncselekmény nyomozására hatáskörrel rendelkező nyomozó szervtől a bűncselekmény nyomozását hatáskörébe vonja, úgy a nyomozás az arra eredetileg hatáskörrel rendelkező nyomozó szervnek nem adható vissza.

Az illetékesség

4. §

(1) A nyomozás lefolytatására az a nyomozó hatóság illetékes,

a) amelynek – külön jogszabályban meghatározott – illetékségi területén a bűncselekményt – sorozat-bűncselekmények esetén a bűncselekmények többségét – elkövették,

b) amelyik az ügyben korábban intézkedett (megelőzés), ha a gyanúsított több nyomozó hatóság illetékségi területén követett el bűncselekményt, vagy az elkövetés helye nem állapítható meg,

c) ittas járművezetés vétsége [Btk. 188. § (1) bekezdés], járművezetés tiltott átengedése vétsége [Btk. 189. § (1) bekezdés], tartás elmulasztása vétsége, büntette [Btk. 196. §] eseteiben, amelynek területén az elkövető lakóhelye van, kivéve, ha a nyomozás lefolytatása az elkövetés helyén célszerű.

(2) Ha az elkövető a bűncselekményt a Magyar Köztársaság határain kívül követte el, a nyomozás lefolytatására az a nyomozó hatóság illetékes, amelynek területén az elkövető utolsó ismert belföldi lakó- vagy tartózkodási helye van.

(3) Ha az elkövetés helye, illetve az elkövető kiléte nem állapítható meg, a nyomozás lefolytatására az a nyomozó hatóság illetékes, amelynek a bűncselekmény saját észlelése vagy bejelentés, feljelentés alapján legkorábban a tudomására jutott.

(4) A felettes rendőri szerv vezetője vagy az ORFK a nyomozás lefolytatására kijelölheti azt a nyomozó hatóságot is, amelynek eljárása a területén végzendő bizonyítási cselekmények többsége miatt vagy egyéb okból célszerű.

(5) Ha a 2. § (7) bekezdése alapján a nyomozást az RRI kezdi meg, és a nyomozás alapján valamely személy megalapozottan gyanúsítható a bűncselekmény elkövetésével, az RRI vezetője a nyomozást átteszi az általános illetékség alapján egyébként eljáró nyomozó hatósághoz.

(6) A feljelentés elutasítása iránt az a nyomozó szerv intézkedik, ahol a feljelentést tették, ha az a szerv a feljelentés elutasítására hatáskörrel rendelkezik.

A hatáskör és az illetékesség vizsgálata

5. §

(1) A nyomozó hatóság a hatáskörét és az illetékességét hivatalból vizsgálja.

(2) Ha a nyomozó hatóság a hatáskörének vagy az illetékségének hiányát észleli, az ügyet – az eljárásban résztvevők értesítése mellett – a Be. 172. §-ának (3) bekezdése alapján átteszi a hatáskörrel és illetékséggel rendelkező

nyomozó hatósághoz, illetve ügyészhez. Az áttételt követő hatásköri vagy illetékességi összeütközés esetén a (3)–(5) bekezdésben foglaltak szerint kell eljárni.

(3) Az ORFK dönt

a) a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság és az RRI vagy az NNI közötti, avagy

b) a rendőrkapitányság és az RRI vagy az NNI közötti hatásköri összeütközés esetén.

(4) Az ORFK dönt

a) a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság és az RRI vagy az NNI közötti,

b) a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányságok közötti,

c) a különböző rendőr-főkapitányságokhoz tartozó rendőrkapitányságok közötti, avagy

d) a rendőrkapitányság és az RRI vagy az NNI közötti illetékességi összeütközés esetén.

(5) A megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányság területén működő nyomozó szervek közötti hatásköri és illetékességi összeütközés esetén az eljáró nyomozó hatóság kijelöléséről a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány dönt.

(6) A feljelentett, bejelentett vagy saját észlelés alapján feltárt bűncselekmények esetében bármely nyomozó hatóság köteles hatáskörére és illetékességére tekintet nélkül a halaszthatatlan nyomozási cselekményeket foganatosítani, majd a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező nyomozó hatóságot – a keletkezett iratok és az ügyről készített feljegyzés megküldésével – haladéktalanul értesíteni.

6. §

A hatásköri és illetékességi összeütközés eldöntéséhez szükséges iratokat szolgálati úton annak a nyomozó hatóságnak kell felterjesztenie, amely a hatáskörét vagy az illetékességét, illetve annak hiányát utóbb állapította meg. A hatásköri és illetékességi összeütközés elbírálásáról szóló döntés megérkezéséig a felterjesztő nyomozó hatóság köteles az eljárást folytatni.

7. §

(1) A hatékonyabb bűnüldözés érdekében az országos rendőrfőkapitány elrendelheti, hogy egyes bűncselekmények nyomozását – ideiglenesen – a megyei (fővárosi) rendőr-főkapitánysághoz, illetve az ORFK-hoz vonjanak.

(2) A megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány intézkedésben határozza meg a rendőr-főkapitányság nyomozó szervei közötti, továbbá a rendőrkapitányságon belüli ügyek megosztását.

(3) A megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány a (2) bekezdésben meghatározott intézkedésében egyes bűncselekmények nyomozását rendőr-főkapitánysághoz vonhatja.

(4) Ha az elvégzendő nyomozási cselekmények miatt vagy egyéb okból célszerű, a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitány az 1. mellékletben felsorolt – a szervezett bűnözéssel közvetlen összefüggésben nem álló – bűncselekmények nyomozásával a rendőr-főkapitányság területén működő rendőrkapitányságot bízhatja meg.

8. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

(2) A rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti

a) a Rendőrség nyomozó hatóságainak hatásköréről és illetékességéről szóló 15/1994. (VII. 14.) BM rendelet, valamint az annak módosításáról szóló 29/1996. (XII. 6.) BM rendelet, az 5/1999. (III. 5.) BM rendelet, továbbá a 20/2000. (VIII. 3.) BM rendelet,

b) az Országos Rendőr-főkapitányság szervezeti korszerűsítésével kapcsolatos egyes belügyminiszteri rendeletek módosításáról szóló 38/2004. (VI. 29.) BM rendelet 3–7. §-ai, valamint az azokat megelőző alcím, továbbá a 18. §-a (2) bekezdésének a) pontja.

(3) A (2) bekezdés a rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

1. melléklet

a 3/2008. (I. 16.) IRM rendelethez

A megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányságok felderítő és nyomozó szerveinek hatáskörébe tartozó bűncselekmények

Btk. XII. fejezet

A SZEMÉLY ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

I. cím

Az élet, testi épség és az egészség elleni bűncselekmények

166. § Emberölés büntette és vétsége

167. § Erős felindulásban elkövetett emberölés büntette

168. § Öngyilkosságban közreműködés büntette

169. § (3) bekezdés Halált okozó magzatelhajtás büntette

170. § (5) bekezdés Életveszélyt vagy halált okozó testi sértés büntette

170. § (6) bekezdés Gondatlanságból elkövetett, életveszélyt vagy halált okozó testi sértés vétsége

171. § (2) bekezdés b) pont Halált okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége

171. § (2) bekezdés c) pont Kettőnél több ember halálát vagy halálos tömegszerencsétlenséget okozó, foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége

171. § (3) bekezdés Halált okozó, foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés büntette

171. § (3) bekezdés Kettőnél több ember halálát vagy halálos tömegszerencsétlenséget okozó, foglalkozás körében elkövetett szándékos veszélyeztetés büntette

172. § (2) bekezdés Segítségnyújtás halált okozó elmulasztásának büntette, kivéve, ha a bűncselekményt a közlekedési szabályok megszegésével követték el

172. § (3) bekezdés Segítségnyújtás halált okozó elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző, a segítségnyújtásra egyébként is köteles által elkövetett büntette, kivéve, ha a bűncselekményt a közlekedési szabályok megszegésével követték el

II. cím

Az egészségügyi beavatkozás, az orvostudományi kutatás rendje és az egészségügyi önrendelkezés elleni bűncselekmények

Az e címbe felsorolt valamennyi bűncselekmény

III. cím

A szabadság és az emberi méltóság elleni bűncselekmények

174/A. § A lelkiismereti és vallásszabadság megsértésének büntette

174/B. § Nemzeti, etnikai, faji vagy vallási csoport tagjai elleni erőszak büntette

175. § (2) és (3) bekezdés Személyi szabadság megsértése büntette

175/A. § Emberrablás büntette

175/B. § Emberkereskedelem büntette és vétsége, kivéve, ha annak nemzetközi vonatkozása van

Btk. XIV. fejezet

A HÁZASSÁG, A CSALÁD, AZ IFJÚSÁG ÉS A NEMI ERKÖLCSEK ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

II. cím

A nemi erkölcs elleni bűncselekmények

197. § (3) bekezdés Erőszakos közösülés büntette

198. § (3) bekezdés Szemérem elleni erőszak büntette

207. § (2)–(3) bekezdés Kerítés büntette, kivéve, ha annak nemzetközi vonatkozása van

Btk. XV. fejezet

AZ ÁLLAMIGAZGATÁS, AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS ÉS A KÖZÉLET TISZTASÁGA ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

I. cím

A választás, a népszavazás és a népi kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény

211. § A választás, a népszavazás és a népi kezdeményezés rendje elleni büntett

II. cím

A rendészeti bűncselekmények

218. § Embercsempészség büntette, kivéve az NNI hatáskörébe utalt eseteket

218. § (4) bekezdés Embercsempészségre irányuló előkészület vétsége, kivéve az NNI hatáskörébe utalt eseteket

IV. cím

A hivatali bűncselekmények

A kizárólagos ügyészi nyomozás hatáskörébe nem tartozó esetekben:

225. § Hivatali visszaélés büntette

226. § Bántalmazás hivatalos eljárásban vétsége

227. § Kényszervallatás büntette

227/A. § A jogosulatlan titkos információgyűjtés büntette

228. § Jogellenes fogva tartás büntette

228/A. § Az egyesülési és a gyülekezési szabadság megsértésének büntette

VI. cím

Az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények

246. § Fogolyzendülés büntette

VII. cím

A közélet tisztasága elleni bűncselekmények

250–255. § Vesztegetés büntette és vétsége, kivéve a kizárólagos ügyészi hatáskörbe, illetve az e rendelet által más rendőri szerv hatáskörébe utalt esetet

255/B. § Vesztegetés feljelentésének elmulasztása vétsége, kivéve a kizárólagos ügyészi hatáskörbe, illetve az e rendelet által más rendőri szerv hatáskörébe utalt esetet

256. § Befolyással üzérkedés büntette, kivéve a kizárólagos ügyészi hatáskörbe, illetve az e rendelet által más rendőri szerv hatáskörébe utalt esetet

Btk. XVI. fejezet

A KÖZREND ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

I. cím

A közbiztonság elleni bűncselekmények

259. § (2) bekezdés *b)* pont Különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó közveszélyokozás büntette

259. § (3) bekezdés Egy vagy több ember halálát okozó közveszélyokozás büntette

259. § (4) bekezdés Különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó gondatlan közveszélyokozás vétsége

259. § (4) bekezdés Egy vagy több ember halálát okozó gondatlan közveszélyokozás vétsége

260. § (2) bekezdés Közérdekű üzem működésének különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó megzavarása büntette

260. § (3) bekezdés Közérdekű üzem működésének különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó gondatlan megzavarása vétsége

263. § (2)–(4) bekezdés Visszaélés robbanóanyaggal vagy robbantószerrel büntette

263/A. § (2), (3) és (5) bekezdés Visszaélés lőfegyverrel vagy lőszerrel büntette

263/B. § Visszaélés haditechnikai termékkel és szolgáltatással, illetőleg kettős felhasználású termékkel büntette

263/C. § Bűnszervezetben részvétel büntette

II. cím

A köznyugalom elleni bűncselekmények

269. § Közösség elleni izgatás büntette

III. cím

A közbizalom elleni bűncselekmények

274. § Közokirat-hamisítás büntette és vétsége

275. § Közokirat-hamisítás büntette

IV. cím

A közegészség elleni bűncselekmények

282. § (2) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette

282. § (3) bekezdés *b)* pont Visszaélés kábítószerrel büntette

282. § (4) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, ha az elkövetési magatartás a (2) bekezdés szerinti minősített esethez kapcsolódóan anyagi eszközök szolgáltatása

282/A. § (2) és (3) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, kivéve az NNI hatáskörébe utalt eseteket

282/A. § (4) bekezdés Visszaélés kábítószerrel elkövetésre irányuló előkészület büntette

282/A. § (5) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, ha az elkövetési magatartás a (2) és (3) bekezdés szerinti minősített esethez kapcsolódóan anyagi eszközök szolgáltatása

282/B. § (2) és (3) bekezdés Tizennyolcadik életévét betöltött személy által tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetett visszaélés kábítószerrel büntette

282/B. § (4) bekezdés Tizennyolcadik életévét betöltött személy által tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetett visszaélés kábítószerrel előkészületének büntette

282/B. § (6) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, ha az elkövetési magatartás a (2) és (3) bekezdés szerinti minősített esethez kapcsolódóan tizennyolcadik életévét betöltött személy által tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával anyagi eszközök szolgáltatása

282/C. § (3) és (4) bekezdés Kábítószerfüggő személy által elkövetett visszaélés kábítószerrel büntette, a (2) és (3) bekezdés vonatkozásában

Btk. XVII. fejezet

A GAZDASÁGI BŰNCSELEKMÉNYEK

I. cím

Gazdálkodási köteleességeket és a gazdálkodás rendjét sértő bűncselekmények

299/A. § Bennfentes kereskedelem büntette

299/B. § Tőkebefektetési csalás büntette

299/C. § Piramisjáték szervezése büntette

300/C. § (4) bekezdés *b)* pont Különösen nagy kárt okozó számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette

300/C. § (4) bekezdés *c)* pont Különösen jelentős kárt okozó számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntette

*II. cím**A pénz- és bélyeghamisítás*

Az e címben felsorolt valamennyi bűncselekmény

*III. cím**A pénzügyi bűncselekmények*

313/C. § (5) bekezdés *a*) pont Különösen nagy kárt okozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűntette

313/C. § (6) bekezdés *a*) pont Különösen jelentős kárt okozó készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűntette

313/C. § (6) bekezdés *b*) pont Különösen nagy kárt okozó bünszövetségben vagy üzletszerűen elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűntette

313/C. § (8) bekezdés A gazdálkodó szervezet által kibocsátott, a kibocsátó áruja vagy szolgáltatása ellenértékének kiegyenlítésére alkalmas kártyára elkövetett készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés bűntette, ha azt az (5) bekezdés *a*) pontjában, illetőleg a (6) bekezdés *a*) és *b*) pontjában meghatározott értékre, illetve módon követik el

Btk. XVIII. fejezet

A VAGYON ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

316. § (6) bekezdés *a*) pont és (7) bekezdés Lopás bűntette, kivéve az NNI hatáskörébe tartozó eseteket

317. § (6) bekezdés *a*) pont Különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás bűntette

317. § (7) bekezdés *a*) pont Különösen jelentős értékre elkövetett sikkasztás bűntette

317. § (7) bekezdés *b*) pont Bünszövetségben, közveszély helyszínén, vagy üzletszerűen, különösen nagy értékre elkövetett sikkasztás bűntette

318. § (6) bekezdés *a*) pont Különösen nagy kárt okozó csalás bűntette, kivéve, ha azt a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozó adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követték el

318. § (7) bekezdés *a*) pont Különösen jelentős kárt okozó csalás bűntette, kivéve, ha azt a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozó adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követték el

318. § (7) bekezdés *b*) pont Különösen nagy kárt okozó csalás bűntette, kivéve, ha azt a Vám- és Pénzügyőrség hatáskörébe tartozó adóra, járulékra vagy költségvetési támogatásra követték el

319. § (3) bekezdés *c*) pont Különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés bűntette

319. § (3) bekezdés *d*) pont Különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés bűntette

320. § (2) bekezdés Különösen nagy vagy azt meghaladó vagyoni hátrányt okozó hanyag kezelés vétsége

321. § (3) bekezdés *a*) pont Fegyveresen elkövetett rablás bűntette

321. § (4) bekezdés *a*) pont Különösen nagy vagy azt meghaladó értékre elkövetett rablás bűntette

321. § (4) bekezdés *b*) pont Jelentős értékre fegyveresen elkövetett rablás bűntette

321. § (4) bekezdés *c*) pont Hivatalos személy, külföldi hivatalos személy ellen, hivatalos eljárása alatt, vagy közfeladatot ellátó személy ellen e feladata teljesítése során fegyveresen elkövetett rablás bűntette, kivéve a kizárólagos ügyészi hatáskörbe utalt esetet

322. § (3) bekezdés *a*) pont Különösen nagy vagy ezt meghaladó értékre elkövetett kifosztás bűntette

323. § (2) bekezdés Zsarolás bűntette

324. § (5) bekezdés Különösen nagy kárt okozó rongálás bűntette

324. § (6) bekezdés Különösen jelentős kárt okozó rongálás bűntette

326. § (5) bekezdés *a*) pont Különösen nagy értékre elkövetett orgazdaság bűntette, kivéve, ha csempészett, nem közösségi árua követik el

326. § (6) bekezdés *a*) pont Különösen jelentős értékre elkövetett orgazdaság bűntette, kivéve, ha csempészett, nem közösségi árua követik el

326. § (6) bekezdés *b*) pont Különösen nagy értékre üzletszerűen elkövetett orgazdaság bűntette, kivéve, ha csempészett, nem közösségi árua követik el

329/A. § (3) bekezdés *a*) pont Különösen nagy vagyoni hátrányt okozó szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének bűntette, kivéve, ha jövedéki termékre vagy vámárura követik el

329/A. § (3) bekezdés *b*) pont Különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó szerzői vagy szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértésének bűntette, kivéve, ha jövedéki termékre vagy vámárura követik el

329/D. § (3) bekezdés *a*) pont Különösen nagy vagyoni hátrányt okozó iparjogvédelmi jogok megsértésének bűntette, kivéve, ha jövedéki termékre vagy vámárura követik el

329/D. § (3) bekezdés *b*) pont Különösen jelentős vagyoni hátrányt okozó iparjogvédelmi jogok megsértésének bűntette, kivéve, ha jövedéki termékre vagy vámárura követik el

*2. melléklet
a 3/2008. (I. 16.) IRM rendelethez*

**A Nemzeti Nyomozó Iroda hatáskörébe tartozó
bűncselekmények**

Btk. X. fejezet

AZ ÁLLAM ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

Az e fejezetben felsorolt valamennyi bűncselekmény

Btk. XI. fejezet

AZ EMBERISÉG ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

Az e fejezetben felsorolt valamennyi bűncselekmény

Btk. XII. fejezet

A SZEMÉLY ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

III. cím

*A szabadság és az emberi méltóság elleni
bűncselekmények*

175/B. § Emberkereskedelem büntette és vétsége,
amennyiben annak nemzetközi vonatkozása van

Btk. XIV. fejezet

*A HÁZASSÁG, A CSALÁD, AZ IFJÚSÁG ÉS A NEMI
ERKÖLCS ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK*

II. cím

A nemi erkölcs elleni bűncselekmények

206. § Kitartottság büntette, amennyiben annak nemzet-
közi vonatkozása van

207. § Kerítés büntette, amennyiben annak nemzetközi
vonatkozása van

Btk. XV. fejezet

*AZ ÁLLAMIGAZGATÁS, AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS
ÉS A KÖZÉLET TISZTASÁGA ELLENI
BŰNCSELEKMÉNYEK*

II. cím

A rendészeti bűncselekmények

218. § Embercsempészes büntette, amennyiben bűn-
szervezet tagjaként, vagy annak megbízásából követik el,
és annak felderítéséhez, nyomozásához más állammal tör-
ténő együttműködés szükséges

III. cím

Az államtitok és a szolgálati titok megsértése

Az e címben felsorolt valamennyi bűncselekmény

VI. cím

Az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények

244. § (1)–(2) bekezdés és (3) bekezdés *a)* pont
Az e mellékletben felsorolt bűncselekményekkel kapcso-
latban elkövetett bűnpártolás büntette

VII. cím

A közélet tisztasága elleni bűncselekmények

250. § Vesztegetés büntette és vétsége, amennyiben azt
a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV.
törvény 2. számú mellékletében felsorolt, valamint ezen
törvény 78. §-ának (3) bekezdésében kapott felhatalmazás
alapján kiadott miniszteri rendeletekben meghatározott,
fontos és bizalmas munkakört betöltő személy követte el,
kivéve a kizárólagos ügyészi hatáskörbe tartozó, a Be.
29. §-ának *d)* pontjában meghatározott bűncselekmények

VIII. cím

A nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények

Az e fejezetben felsorolt valamennyi bűncselekmény

Btk. XVI. fejezet

*A KÖZREND ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK**I. cím**A közbiztonság elleni bűncselekmények*

261. § Terrorcselekmény büntette

262. § Légi jármű, vasúti, vízi, közúti tömegközlekedési vagy tömeges áruszállításra alkalmas jármű hatalomba kerülése büntette

264. § Visszaélés radioaktív anyaggal büntette

264/A. § Visszaélés nukleáris létesítmény üzemeltetésével büntette

264/B. § Visszaélés atomenergia alkalmazásával büntette

264/C. § Visszaélés nemzetközi szerződés által tiltott fegyverrel büntette

*IV. cím**A közegészség elleni bűncselekmények*

282/A. § (2) bekezdés c) pont Visszaélés kábítószerrel büntette, ha a Magyar Honvédség a rendvédelmi szervek vagy a büntetés-végrehajtási szervezet létesítményeiben, jelentős mennyiségre követik el

283/A. § Visszaélés kábítószer-prekürzonnal büntette

Btk. XVIII. fejezet

A VAGYON ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

316. § (6) bekezdés a) pont Különösen nagy értékre elkövetett lopás büntette, ha annak tárgya a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 1. számú mellékletének o) pontjában meghatározott közgyűjtemény

316. § (7) bekezdés a) pont Különösen jelentős értékre elkövetett lopás büntette, ha annak tárgya a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 1. számú mellékletének o) pontjában meghatározott közgyűjtemény

*3. melléklet**a 3/2008. (I. 16.) IRM rendelethez***RRI hatáskörébe tartozó bűncselekmények**

Btk. XII. fejezet

*A SZEMÉLY ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK**III. cím**A szabadság és az emberi méltóság elleni bűncselekmények*

175. § (2) és (3) bekezdés Személyi szabadság megsértése büntette

175/B. § Emberkereskedelem büntette és vétsége, kivéve, ha annak nemzetközi vonatkozása van

Btk. XIV. fejezet

*A HÁZASSÁG, A CSALÁD, AZ IFJÚSÁG ÉS A NEMI ERKÖLCS ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK**II. cím**A nemi erkölcs elleni bűncselekmények*

197. § (3) bekezdés Erőszakos közöszlítés büntette

198. § (3) bekezdés Szemérem elleni erőszak büntette

Btk. XV. fejezet

*AZ ÁLLAMIGAZGATÁS, AZ IGAZSÁGSZOLGÁLTATÁS ÉS A KÖZÉLET TISZTASÁGA ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK**II. cím**A rendészeti bűncselekmények*

218. § Embercsempészés büntette, kivéve az NNI hatáskörébe utalt eseteket

218. § (4) bekezdés Embercsempészésre irányuló előkészület vétsége, kivéve az NNI hatáskörébe utalt eseteket

IV. cím

A hivatali bűncselekmények

A kizárólagos ügyészi nyomozás hatáskörébe nem tartozó esetekben:

225. § Hivatali visszaélés büntette

226. § Hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás vétsége

227. § Kényszervallatás büntette

228. § Jogellenes fogvatartás büntette

Btk. XVI. fejezet

*A KÖZREND ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK**I. cím**A közbiztonság elleni bűncselekmények*

259. § (2) bekezdés *b)* pont Különösen nagy, vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó közveszélyokozás büntette

259. § (3) bekezdés Egy vagy több ember halálát okozó közveszélyokozás büntette

259. § (4) bekezdés Különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó gondatlan közveszélyokozás vétsége

259. § (4) bekezdés Egy vagy több ember halálát okozó gondatlan közveszélyokozás vétsége

260. § (2) bekezdés Közérdekű üzem működésének különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó megzavarása büntette

260. § (3) bekezdés Közérdekű üzem működésének különösen nagy vagy ezt meghaladó vagyoni hátrányt okozó gondatlan megzavarása vétsége

*II. cím**Köznnyugalom elleni bűncselekmények*

270/A. § Közveszéllyel fenyegetés vétsége és büntette, amennyiben a fenyegetés az RRI illetékességi területére, vagy az illetékességi területén lévő objektumra vonatkozik

IV. cím

A közegészség elleni bűncselekmények

282. § (2) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette

282. § (3) bekezdés *b)* pont Visszaélés kábítószerrel büntette

282. § (4) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, ha az elkövetési magatartás a (2) bekezdés szerinti minősített esethez kapcsolódóan anyagi eszközök szolgáltatása

282/A. § (2) és (3) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, kivéve az NNI hatáskörébe tartozó eseteket

282/A. § (4) bekezdés Visszaélés kábítószerrel elkövetésre irányuló előkészület büntette

282/A. § (5) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, ha az elkövetési magatartás a (2) és (3) bekezdés szerinti minősített esethez kapcsolódóan anyagi eszközök szolgáltatása

282/B. § (2) és (3) bekezdés Tizennyolcadik életévét betöltött személy által tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetett visszaélés kábítószerrel büntette

282/B. § (4) bekezdés Tizennyolcadik életévét betöltött személy által tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával elkövetett visszaélés kábítószerrel előkészületének büntette

282/B. § (6) bekezdés Visszaélés kábítószerrel büntette, ha az elkövetési magatartás a (2) és (3) bekezdés szerinti minősített esethez kapcsolódóan tizennyolcadik életévét betöltött személy által tizennyolcadik életévét be nem töltött személy felhasználásával anyagi eszközök szolgáltatása

282/C. § (3) és (4) bekezdés Kábítószerfüggő személy által elkövetett visszaélés kábítószerrel büntette

Btk. XVIII. fejezet

A VAGYON ELLENI BŰNCSELEKMÉNYEK

316. § (6) bekezdés *a)* pont és (7) bekezdés Lopás büntette, kivéve az NNI hatáskörébe tartozó eseteket

Alkotmánybírósági határozatok

Az Alkotmánybíróság
1/2008. (I. 11.) AB
határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság törvény alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló eljárásban, valamint alkotmányjogi panaszok ügyében – *dr. Bihari Mihály, dr. Bragyova András, dr. Kovács Péter és dr. Lévy Miklós* alkotmánybírák különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 92. § (1) bekezdésének második mondata és a 112. § (1) bekezdésének „, tárgyalás nélkül” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azokat megsemmisíti. A megsemmisítés folytán a 112. § (1) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„112. § (1) A bíróság az átváltoztatásról tizenöt napon belül dönt. Törvénsértés esetén a szabálysértési hatóság határozatát hatályon kívül helyezi.”

A megsemmisített rendelkezések 2008. június 30-án vesztek hatályukat.

2. Az Alkotmánybíróság a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 17. § (1) bekezdése, 44. §-a, 46. §-a, 52. § (1) bekezdésének az „ügy megítélése szempontjából” szövegrésze, 52. § (2) bekezdésének a „nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására” szövegrésze, 92. § (4) bekezdése, 94. § (4) bekezdése, 95. § (5) bekezdése, 97. § (5) bekezdése, 98. § (1) bekezdése, 102. §-a és 112. § (4) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt és alkotmányjogi panaszokat elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság azt az indítványt, mely szerint az Országgyűlés nemzetközi szerződésből fakadó jogalkotói kötelezettség elmulasztásában megnyilvánuló alkotmánysejtést követett el azért, hogy a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvényben, a bíróságok eljárására vonatkozó szabályok között nem alkotta meg az Európai Bíróság előzetes döntéshozatali eljárásának az Európai Közösséget létrehozó Szerződésben, valamint az Európai Unióról szóló Szerződésben foglalt szabályok szerinti kezdeményezésére és ezzel egyidejűleg az eljárás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket, visszautasítja.

4. Az Alkotmánybíróság az ártatlanság vélelmének, valamint a bírósági titkár kizárásának a szabálysértésekről

szóló 1999. évi LXIX. törvényben való szabályozásával összefüggő mulasztásos alkotmánysejtés megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

5. Az Alkotmánybíróság azt a mulasztásos alkotmánysejtés megállapítására irányuló indítványt, mely szerint a szabálysértési eljárás bíróság előtti szakaszában, a bizonyítási szabályok nem rendelkeznek a tárgyaláson törtétek jegyzőkönyvezéséről, az eljárás alá vont személynek a jegyzőkönyvvel kapcsolatos jogairól, visszautasítja.

6. Az Alkotmánybíróság a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 92. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány és több alkotmányjogi panasz is érkezett a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) számos rendelkezésével kapcsolatban. Az Alkotmánybíróság az indítványt és az alkotmányjogi panaszokat egyeztetette és egy eljárásban bírálta el.

1. Az indítványozó és több alkotmányjogi panasz előterjesztője alkotmányellenesnek tartja az Sztv. azon – módosítás folytán beiktatott – rendelkezését, mely lehetővé teszi, hogy a szabálysértési ügyben eljáró elsőfokú bíróság feladatait az igazságügyi alkalmazotti jogállással és nem bírói kinevezéssel rendelkező bírósági titkár is elláthassa. Álláspontjuk szerint ez ellentétes az Alkotmány több rendelkezésével. Egyrészt sérti azt az Alkotmány 50. § (2) bekezdésébe foglalt szabályt, mely szerint a közigazgatási határozatok törvényességét a bíróság ellenőrzi, másrészt sérti az Alkotmány 48. § (2) bekezdését, mely szerint a hivatásos bírákat törvényben meghatározott módon a köztársasági elnök nevezi ki. Az indítványozó az Alkotmány 46. § (3) bekezdésével is ellentétesnek tartja a bírósági titkár eljárását lehetővé tevő szabályt, az Alkotmány e rendelkezése ugyanis azt rögzíti, hogy egyesbíróként vagy a tanács elnökeként csak hivatásos bíró járhat el. Ezen alkotmányos rendelkezések megsértésén túl az Sztv. említett szabálya sérti még a bírói úthoz való jogról, valamint a tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogról rendelkező Alkotmány 57. § (1) bekezdését és az Alkotmánynak a jogorvoslati jogról rendelkező 57. § (5) bekezdését. Az egyik alkotmányjogi panasz előterjesztője szerint az Alkotmánynak a vállalt nemzetközi kötelezettségek

és a belső jog összhangjának biztosításáról rendelkező szabályán keresztül az Sztv. idézett szabálya sérti az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezményt (a továbbiakban: Római Egyezmény), nevezetesen annak a tisztességes tárgyaláshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jogról rendelkező cikkelyeit. Az egyik panaszos további alkotmányjogi panaszában megismétli ezeket az állításokat. Egy másik alkotmányjogi panasz előterjesztője szerint e rendelkezés nemcsak a tisztességes és pártatlan bírósági eljáráshoz való jogot sérti, hanem ellentétes az ártatlanság védelmével és a védelemhez való jogot kimondó alkotmányos rendelkezésekkel is. A bírósági titkár eljárása során tárgyalás mellőzésével hozott határozatát egy, az azonos bíróságon működő bíró bírálja felül, mely megoldás nem biztosítja a pártatlan eljáráshoz való jogot.

2. Alkotmányellenesnek tartja az egyik panaszos az Sztv.-nek a bíró kizárásáról rendelkező szabályait is. Az alkotmányellenesség – véleménye szerint – azáltal valósul meg, hogy a bírósági titkár eljárását a törvénybe egy későbbi módosításakor beiktató törvényhozó nem volt figyelemmel arra, hogy a bírósági titkár kizárásáról is ezentúl valamiképpen rendelkeznie kell. Az erről való rendelkezés azonban elmaradt. Így fordulhatott elő a panaszos ügyében, hogy az a személy hozta meg bíróként a korábban tárgyalás nélkül a bírósági titkár által meghozott végzést tárgyaláson felülvizsgáló jogerős végzést, aki korábban bírósági titkárként eljár az ügyben, de időközben bírói kinevezést nyert. Az ezt lehetővé tevő, hiányos szabályozást tartalmazó Sztv. rendelkezések sértik az Alkotmánynak a tisztességes és pártatlan bírói úthoz való jogról és a jogorvoslathoz való jogról rendelkező 57. § (1) bekezdését. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője így mulasztásos alkotmányvétség megállapítására tett indítványt, melyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az Országgyűlést az összeférhetetlenségnek az ilyen eseteket kizáró szabályozására.

3. Az egyik alkotmányjogi panasz előterjesztője szerint az Alkotmánynak a jogorvoslathoz fűződő alapjogról rendelkező 57. § (5) bekezdését, valamint a jogállamiságot deklaráló 2. § (1) bekezdését sértik az Sztv. azon rendelkezései, melyek a közigazgatási szabálysértési hatóság határozata elleni kifogás nyomán hozott bírósági végzésekre nézve kizárják a fellebbezés lehetőségét és az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését annak közléséhez kötik. Ugyanezen alkotmányos rendelkezésekbe ütközik álláspontja szerint az a szabály, mely úgy rendelkezik, hogy ha az eljárás alá vont személy vagy az eljárás alá vont személy egyetértésével védője, illetőleg a sértett a tárgyaláson vagy azon kívül a kifogást visszavonja, a bíróság az eljárást megszünteti. Ebben az esetben a szabálysértési hatóság határozata a visszavonás bejelentésének, illetőleg a bírósághoz érkezésének napján jogerőre emelkedik. E sza-

bályok együttesen kiüresítik a jogorvoslathoz való jogot és a jogállamiságot veszélyeztető módon tág teret adnak a bírói önkénynek.

4. Az Alkotmánynak a jogállamiságról rendelkező 2. § (1) bekezdésébe ütközés miatt mulasztásos alkotmányvétség megállapítását indítványozza még az egyik panasz az Sztv.-nek a bíróság előtti eljárásban a bizonyításról rendelkező szabályaival összefüggésben, mert azok nem szabályozzák a tárgyaláson történtek jegyzőkönyvezését, az eljárás alá vont személynek a jegyzőkönyvvel kapcsolatos jogait. Kéri ezért a mulasztás megállapítását és egyidejűleg a jogalkotó (az Országgyűlés) felhívását az alkotmányvétség orvoslására.

Alkotmányellenesnek tartja még azt a szabályt, mely szerint a bíróság előtti eljárás során a tárgyaláson csak a szabálysértési hatóság képviselője és a védő intézkedhet az eljárás alá vont személyhez, a tanúhoz és a szakértőkhöz kérdést, ők terjeszthetnek elő bizonyítási indítványokat. E szabály ellentétes az Alkotmánynak a jogállamiságról rendelkező 2. § (1) bekezdésén túl a büntetőeljárás alá vont személyeket az eljárás minden szakaszában megillető, védelemhez fűződő jogáról rendelkező 57. § (3) bekezdésével, hiszen a jogi képviselő nélkül eljáró eljárás alá vont személyt alkotmányellenesen elzárja a védekezés jogától.

5. Két alkotmányjogi panasz is sérelmezi és alkotmányellenesnek tartja az Sztv.-nek a tényállás tisztázására vonatkozó rendelkezését. Álláspontjuk szerint azzal, hogy a törvény azt írja elő, hogy a szabálysértési hatóság és a bíróság az ügy megítélése szempontjából lényeges körülményeket köteles tisztázni, megsérti az Alkotmány jogállamiságról rendelkező 2. § (1) bekezdését és a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jogról rendelkező 57. § (1) bekezdését. Ez a törvényi szabály teljes mértékben a hatóság belátására bízta, hogy kíván-e bizonyítási eljárást lefolytatni vagy nem, ezáltal elzárja az eljárás alá vont személyt a védekezéstől, mely lehetőséget – az ügyféli jogok gyakorlását – akkor is biztosítania kell a törvénynek, ha „a hatóság éleslátású, tévedhetetlen közegei semmilyen bizonyítást az ügy megítéléséhez nem tartanak szükségesnek” – véli az egyik panaszos. Az Sztv. ezen szabálya az egyik alkotmányjogi panasz előterjesztője szerint ellentétes még az Alkotmány 57. § (2), illetve (3) bekezdésébe foglalt, az ártatlanság védelmével és a védelemhez való jogot kimondó rendelkezésekkel is. A szabálysértési hatóság és a bíróság e szabály alkalmazásával ugyanis nem az egész történeti tényállást, hanem annak csak a hatóság megítélése szempontjából jelentős körülményeit tárja fel, elzárja ezzel az ártatlanság védelmének tényleges érvényesülése elől az utat. Az egyik alkotmányjogi panaszt benyújtó indítványozó kéri még az Sztv. 52. § (2) bekezdés „nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására” szövegrésze megsemmisítését. Álláspontja szerint ez a rendelkezés ellentétes az Alkotmány több rendelkezésével, az 57. § (1), (2) és (3) bekezdéseibe foglalt alapjogokkal.

Kéri, hogy az Alkotmánybíróság e rendelkezések alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése mellett az ő szabálysértési ügyére nézve mondja ki azok alkalmazásának visszamenőleges tilalmát. Emellett felveti, hogy az ártatlanság vélelmének törvényi szabályozása hiányos, és kéri az Országgyűlés felhívását arra, hogy az ártatlanság vélelmének „abszolút alapjogát” deklarálja a szabálysértési törvényben is.

6. Az egyik alkotmányjogi panasz előterjesztője felvette még azt, hogy a szabálysértési ügyben eljáró bíróság elbírátlanul hagyta az előzetes döntéshozatali eljárást indítványozó beadványát. E helyzet egyik oka szerinte az, hogy az Sztv. megsérti az Alkotmánynak a 2/A. §-ával összhangban alkalmazandó, a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálatáról rendelkező 50. § (2) bekezdését. A 2/A. § a Magyar Köztársaságnak az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján az Európai Uniót és az Európai Közösségeket alapító szerződésekből (a továbbiakban: EUSz., illetve: EKSz.) fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig egyes, Alkotmányból eredő hatásköreinek a többi tagállammal közösen vagy az Európai Unió intézményei útján történő gyakorlását mondja ki. E rendelkezésre alapítva állítja az alkotmányjogi panasz előterjesztője, hogy ellentétes az európai joggal, hogy az Sztv. nem rendelkezik az előzetes döntéshozatali eljárás érdekében szükséges eljárási szabályokról. Kifejti még, hogy az eljárás során ő maga indítványozta az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, közvetlenül az EKSz. 234. cikke alapján, de a bíróság e kérését nem teljesítette, noha álláspontja szerint a közvetlen hatállyal bíró EKSz. 234. cikkének akkor is érvényesülnie kell minden tagállamban, ha a tagállami jog hallgat róla.

Kéri ennek alapján a mulasztásos alkotmánysértés megállapítását és a jogalkotó megfelelő határidő tűzése mellett felhívását a mulasztás orvoslására.

7. Egy másik alkotmányjogi panasz előterjesztője szerint a szabálysértési ügyében alkalmazott Sztv. 112. § (1) bekezdése alkotmányellenes. Az általa meg nem fizetett szabálysértési pénzbírság miatt átváltoztatással kiszabott közérdekű munkát a bíróság elzárásra változtatta át. Az ennek jogalapjaként hivatkozott rendelkezés értelmében ezt a döntést a bíróság (illetve a jogkörében eljáró títár) tárgyalás nélkül hozta meg. Szerinte az Alkotmánynak a pártatlan és tisztességes bírói eljáráshoz, a tárgyaláshoz való jogot garantáló 57. § (1) bekezdését sérti ez a megoldás, hiszen az elzárásról hozott döntés kizárólag a korábban eljárt szabálysértési hatóság előterjesztése alapján születik. Panaszos ügyében a szabálysértési hatóság az eljárás alá vont személy meghallgatását mellőzte, így anélkül került sor a személyes szabadságát korlátozó intézkedés meghozatalára, hogy őt az eljárás során bármikor meghallgatták volna. Az elzárás kiszabását tárgyalás mellőzésével lehetővé tevő Sztv. 112. § (1) bekezdése azt is kizár-

ja, hogy az eljárás alá vont személy a bíróság előtt igazolja, hogy a hatóság előterjesztésével ellentétben a pénzbírság be nem fizetése miatt kiszabott közérdekű munkát teljesítette vagy egészségi állapota miatt azt nem teljesítheti, így az elzárás alkalmazásának (az átváltoztatásnak) törvényes jogalapja nincsen. Alkotmányellenesnek, a jogorvoslathoz való jogba ütközőnek tartja azt a szabályt is, mely szerint a pénzbírságot elzárásra vagyis szabadságkorlátozó büntetésre átváltoztató bírósági döntés ellen nincsen helye jogorvoslatnak.

Az alkotmányjogi panasz benyújtója felveti még, hogy a meg nem fizetett pénzbírságnak a közérdekű munkára, illetve elzárásra történő átváltoztatását általános szabályként lehetővé tevő rendelkezés az eltérő vagyoni helyzetben lévő állampolgárokat eltérő módon sújtja, ezért ellenkezik az Alkotmánynak a hátrányos megkülönböztetést kimondó 70/A. § (1) bekezdésével.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal és az alkotmányjogi panaszokkal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„2/A. § (1) A Magyar Köztársaság az Európai Unióban tagállamként való részvétele érdekében nemzetközi szerződés alapján – az Európai Uniót, illetőleg az Európai Közösségeket (a továbbiakban: Európai Unió) alapító szerződésekből fakadó jogok gyakorlásához és kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékig – egyes, Alkotmányból eredő hatásköreit a többi tagállammal közösen gyakorolhatja; e hatáskörgyakorlás megvalósulhat önállóan, az Európai Unió intézményei útján is.”

„46. § (1) A bíróság – ha a törvény másképpen nem rendelkezik – tanácsban ítélezik.”

„46. § (3) Egyesbíróként és a tanács elnökeként csak hivatásos bíró járhat el.”

„48. § (2) A hivatásos bírakat törvényben meghatározott módon a köztársasági elnök nevezi ki.”

„50. § (2) A bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét.”

„55. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabadságra és a személyi biztonságra, senkit sem lehet szabadságától másként, mint a törvényben meghatározott okokból és a törvényben meghatározott eljárás alapján megfosztani.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

(2) A Magyar Köztársaságban senki sem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

(3) A büntetőeljárás alá vont személyeket az eljárás minden szakaszában megilleti a védelem joga. A védő nem vonható felelősségre a védelem ellátása során kifejtett véleménye miatt.”

„57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

Az Sztv.-nek az indítványban és az alkotmányjogi panaszokban érintett rendelkezései:

„17. § (1) A pénzbírságot meg nem fizetés esetén – ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be – közérdekű munkára, illetőleg elzárásra kell átváltoztatni.”

„44. § (1) A szabálysértési hatóságnak az a tagja, aki a kizárási okot maga jelentette be, bejelentésének elbírálásaig az ügyben nem járhat el.

(2) A kizárásról hivatalból, vagy az eljáró személy, az eljárás alá vont személy, illetőleg a sértett bejelentésére a kifogásolt személy közvetlen felettese dönt, s egyúttal kijelöli a továbbiakban eljáró személyt is.

(3) Bíróval szemben felmerült kizárási ok esetében a bíróság elnöke intézkedik más bíró kijelöléséről.

(4) Ha a kizárási ok a bíróság elnökével szemben merül fel, továbbá, ha a bíróságnak nincs olyan tagja, akire kizárási ok nem vonatkozik, a kizárásról a megyei bíróság határoz. Ha a bíróság a kizárási iránti bejelentésnek helyt ad, az illetékességi területén működő másik helyi bíróságot jelöli ki.

(5) A kizárási e törvényben nem szabályozott eseteire a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseit kell értelmeszerűen alkalmazni.”

„46. § (1) Bíróként – a 43. §-ban meghatározott eseteken kívül – nem járhat el az sem, aki az ügyben mint a szabálysértési hatóság tagja, vagy mint ügyész járt el, illetőleg ezek hozzátartozója.

(2) A másodfokú eljárásban nem vehet részt az a bíró, aki az ügy első fokú elbírálásában részt vett.

(3) A perújítási eljárásból ki van zárva az a bíró, aki a perújítási kérelemmel vagy indítvánnyal megtámadott határozat meghozatalában részt vett.”

„52. § (1) A szabálysértési hatóság és a bíróság az ügy megítélése szempontjából lényeges körülményeket köteles tisztázni. Amennyiben a rendelkezésre álló adatok az

érdemi döntés meghozatalához nem elegendőek, a tényállás tisztázása érdekében bizonyítást folytat le.

(2) Az eljárás alá vont személy nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására, felelősségének bizonyítása a szabálysértési hatóságot, illetőleg a bíróságot terheli.”

„92. § (1) A bíróság a szabálysértési ügyben egyesbíróként jár el. A szabálysértési ügyben az első fokú bíróság feladatait a bírósági titkár is elláthatja, tárgyalás tartására azonban nem jogosult.”

„94. § (4) A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye, az eljárás alá vont személy, a védő és a sértett a kézbesítéstől számított nyolc napon belül tárgyalás tartását kérheti. A tárgyalás tartására irányuló kérelemnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.”

„95. § (5) A tárgyalás tartása iránti kérelem a tárgyalás megkezdéséig visszavonható. Ha a tárgyaláson a tárgyalás tartását kérő személy nem jelenik meg és elmaradását alapos indokkal előzetesen nem mentette ki, úgy kell tekinteni, mint aki a kérelmét visszavonta.”

„97. § (5) Ha az eljárás alá vont személy vagy az eljárás alá vont személy egyetértésével védője, illetőleg a sértett a tárgyaláson vagy azon kívül a kifogást visszavonja, a bíróság az eljárást megszünteti. Ez esetben a szabálysértési hatóság határozata a visszavonás bejelentésének, illetőleg a bírósághoz érkezésének napján jogerőre emelkedik.”

„98. § (1) A szabálysértési hatóság képviselője és a védő az eljárás alá vont személyhez, a tanúhoz és a szakértőkhöz kérdést intézhet, bizonyítási indítványokat terjeszthet elő.”

„102. § A határozat a közlés napján válik jogerőssé.”

„112. § (1) A bíróság az átváltoztatásról tizenöt napon belül, tárgyalás nélkül dönt. Törvénysértés esetén a szabálysértési hatóság határozatát hatályon kívül helyezi.”

„112. § (4) Az elzárásra átváltoztatás tárgyában hozott bírósági határozattal szemben nincs helye jogorvoslatnak.”

III.

Az indítvány és az alkotmányjogi panaszok részben megalapozottak.

1. Jelen határozatában az Alkotmánybíróságnak az Sztv. több fontos szabályának alkotmányosságáról kellett állást foglalnia. Álláspontjának kialakítása előtt áttekintette a szabálysértésekre vonatkozó hatályos szabályozás néhány – az indítvány és az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából – lényeges jellemzőjét. Az új Sztv. megalkotására az Alkotmánybíróságnak a korábbi szabálysértési törvény (a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvény, a továbbiakban: régi Sztv.) több rendelkezését megsemmisítő és a szabálysértési határozatok bírósági felülvizsgálatának biztosításával összefüggő alkotmányserőltető mulasztást megállapító határozatának meghozatala után, a határozat hatására került sor [63/1997. (XII. 11.) AB hatá-

rozat, ABH 1997, 365, a továbbiakban: ABh1.]. Az ABh1.-ben a mulasztás orvoslására megállapított határidőn túl, 1999-ben megalkotott és csak 2000. március 1-jén hatályba lépett új Sztv. a korábbi szabályozás számos meghatározó jellemzőjét megtartotta.

2. Az új Sztv. több szempontból is vegyes jogszabály.

Egyrészt azért, mert egyaránt tartalmaz a szabálysértésekkel, a szabálysértési felelősséggel összefüggő anyagi jogi rendelkezéseket és e törvény tartalmazza a szabálysértési eljárás, valamint a végrehajtás szabályait is. [„Az Szt. tartalmát és szerkezetét áttekintve egyértelműen megállapítható, hogy – ugyanúgy mint a korábban hatályos szabálysértési törvény – egyszerre tartalmaz anyagi és eljárásjogi rendelkezéseket.” 29/2000. (X. 11.) AB határozat, a továbbiakban ABh2., ABH 2000, 193, 195.]

Másrészt azért is vegyes jogszabály, mert a szabálysértésért fennálló felelősséget egyaránt intézményesíti olyan cselekményekért, melyek a Büntető Törvénykönyvről szóló – többször módosított – 1978. évi IV. törvényben (a továbbiakban: Btk.) szabályozott bűncselekménynek a társadalomra csekélyebb fokban veszélyes alakzatai és olyan cselekményekért is, melyek alapvetően a közigazgatással szembeni magatartásként foghatók fel. Ezt a jellemzőt fogalmazta meg a régi Sztv.-re nézve az ABh1. úgy, hogy a szabálysértés „kétarcú jogintézmény” (ABH 1997, 367.). Mind a bűncselekményekhez hasonló (kriminális) szabálysértések, mind az igazgatásellenes szabálysértések közül kiemeli az Sztv. azokat, melyek elkövetése esetén a személyes szabadságot korlátozó büntetéssel, vagyis elzárással (vagy azzal is) büntethető az elkövető a cselekménye elbírálásakor. E szabálysértéseket mind első, mind másodfokon bíróságok bírálják el.

A régi Sztv.-hez képest a jelen indítványban érintett Sztv. jelentős változást vezetett be azzal, hogy megteremtette a szabálysértések ügyében hozott közigazgatási döntések bírósági felülbírlatát, illetve bevezette az elzárással büntethető szabálysértések első és másodfokon bíróság által történő elbírálását.

3. A szabálysértéseket az új szabályozás szerint is jellemzik a következők.

3.1. A szabálysértésekért való felelősség a bűncselekmények miatti felelősséggel azonos módon a cselekmény elkövetőjének vétkességén alapuló szubjektív felelősség, melyet az állam megtorló jellegű, represszív szankciókkal fenyeget, és e szankciók közül nem hiányzik a szabadságelvonó büntetés sem. (Az ABh1. megfogalmazásában: „A szabálysértési büntetés a múltban elkövetett jogsértést represszív módon szankcionál.” ABH 1997, 368.) A szabálysértésekért és a bűncselekményekért viselt felelősség közötti különbség nem a büntetés represszív jellegében, hanem a szabálysértések enyhébb megítélésében ragadható meg. „A szabálysértési felelősség – legyenek bár az elkövetett jogsértések igazgatásellenesek vagy kriminális jel-

legűek – alapvetően »bűnfelelősség«, azaz természetes személy múltban elkövetett jogsértésére válaszol, s a felróhatóság alapján meghatározott – represszív jellegű – joghátrányt helyez kilátásba.” (ABh1. ABH 1997, 371.)

Az Sztv.-nek a szabálysértési felelősség alapjait meghatározó „általános része” több esetben a Btk. vonatkozó rendelkezéseinek egyszerűsített átvétele. Az Sztv. az anyagi jogi tárgyi hatályát a Btk.-hoz hasonlóan állapítja meg. [„Az anyagi jogi hatály tekintetében az Szt. 4. §-ának szabályozási tartalma átveszi a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) vonatkozó rendelkezését.” ABh2. ABH 2000, 195.] A felelősségre és a felelősséget korlátozó vagy kizáró okokra vonatkozó hasonló szabályok megalkotása mellett az Sztv. 31. §-a rögzíti, hogy a felelősség és a felelősséget kizáró okok meghatározását tartalmazó §-aiban „foglaltak esetében értelemszerűen alkalmazni kell az 1978. évi IV. törvényben (Btk.) meghatározott kísérlet, felbujtás, bűnség, szándékosság, gondatlanság, beszámíthatóságot kizáró kóros elmeállapot, kényszer, fenyegetés, jogos védelem, végszükség fogalmát.” A büntetés kiszabásának elvei egyszerűbbek a büntetőjogihoz képest, bár a szabálysértési jog is ismeri a halmazatot és a halmazati büntetést. A szabálysértési büntetések enyhébbek és szabályozásuk kevésbé differenciált mint a bűncselekményekkel szemben alkalmazható büntetéseké, meghatározó vonásaik jelentős hasonlóságot mutatnak.

3.2. A pénzbírság – mint szabálysértési büntetés – az, melyet minden szabálysértés elkövetőjével szemben ki lehet szabni. Ez a büntetés jellegében hasonlít a Btk.-ban intézményesített pénzbüntetésre. A hasonlóság abban a tényben is megnyilvánul, melyet az akkori szabályozás nyomán az ABh1. a következőképpen rögzített: „A jelenlegi rendszerben a szabálysértési bírság – az Sztv. [ez az 1968. évi I. törvényt jelenti] 18. § (2) bekezdésében meghatározott kivételekkel, amikor is nincs helye a pénzbírság elzárásra történő átváltoztatásának – egyben feltételes szabadságelvonás.” (ABH 1997, 370.) A Btk. 52. §-a szerint „A pénzbüntetést, meg nem fizetése esetén, fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni.” Ugyanígy rendelkezik az Sztv. 17. § (1) bekezdése is, amikor elrendeli, hogy a pénzbírságot meg nem fizetés esetén – ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be – közérdekű munkára, illetőleg elzárásra kell átváltoztatni. A szabálysértési pénzbírság végső soron szabadságelvonó büntetésre váltható át.

3.3. Az elzárás – mint szabálysértési büntetés – elviekben kivételes büntetés, átváltoztatás esetében azonban minden szabálysértésnél (kriminális és igazgatásellenes cselekményeknél egyaránt) mint végrehajtási szankció alkalmazható. Az elzárás büntetést a fogházbüntetés szabályainak alapulvételével büntetés-végrehajtási intézet hajtja végre, melynek során az elkövető személyes szabadsága és a tartózkodási hely megválasztásához fűződő joga is

korlátozást nyer. Az elzárás kivételesen rendőrségi fogdában is végrehajtható.

Az elzárás büntetés végrehajtására a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló – módosított – 1979. évi 11. tvr. (a továbbiakban: Bvtvr.) rendelkezéseit kell alkalmazni. Bár azt – a szabadságvesztés büntetéssel ellentétben – sem a Bvtvr., sem az Sztv. nem mondja ki *expressis verbis*, hogy az elzárás szabadságelvonó büntetés, melynek végrehajtása során szünetel az elkövetőnek a szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely szabad megválasztásához való joga, de azzal, hogy az elzárást a büntetés-végrehajtási szervezet hajtja végre, méghozzá a fogházbüntetés egyes szabályainak felhasználásával, büntetés-végrehajtási intézetben (Bvtvr. 122. §-ában utalt további szabályok), egyértelmű, hogy az elzárás a legenyhébb szabadságelvonó büntetés-végrehajtási módozathoz hasonló szabadságkorlátozó büntetés. A Bvtvr. 124. § (1) bekezdés a) pontja külön rögzíti, hogy az elkövető köteles az elzárást a büntetés-végrehajtási szervek által meghatározott helyen tölteni. Az elzárás végrehajtásának az Sztv. 111. §. (15) bekezdésén, illetve a Bvtvr. 122. § (2) bekezdésén alapuló kivételes módja, amikor szabálysértési őrizetben lévő elkövető a rendőrségi fogdában tölti le az elzárás büntetését is. Erre csak akkor kerülhet sor, ha a hátralévő végrehajtandó elzárás büntetés hossza a tíz napot nem haladja meg. [„A szabálysértési őrizetet foganatosító rendőrség székhelye szerinti rendőrségi fogdában kell az elzárást végrehajtani, ha az elkövető a rendőrség őrizetében van, és az elzárás hátralévő tartama a tíz napot nem haladja meg.” Az elzárás, illetőleg a pénzbírságot helyettesítő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2000. (III. 29.) IM–BM együttes rendelet 2. § (3) bekezdése.]

Az elzárás végrehajtása során megvonják az elkövető személyes szabadságát, ezért a Bvtvr. nemcsak a fogházbüntetés egyes szabályainak alkalmazását rendeli el, hanem rögzíti azt is, hogy az elzárás végrehajtása során a szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó elvekre és általános rendelkezésekre tekintettel kell lenni.

IV.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésének törvényi feltételei fennállnak-e. Az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 48. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Abtv. 48. § (2) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszokat az

Abtv.-ben meghatározott, a panasz benyújtására nyitva álló hatvan napos határidőn belül adták postára, így a panaszok mindegyike határidőben benyújtottnak tekintendő. Azt is megállapította az Alkotmánybíróság, hogy mind a négy alkotmányjogi panaszt a szabálysértési ügyben eljáró bíróság jogerős végzése alapján terjesztették elő. A végzések ellen további jogorvoslatnak az Sztv. szerint nincs helye. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszokat érdemben bírálta el.

2. Az Alkotmánybíróság ezek után megvizsgálta az Sztv.-nek az elzárásra történő átváltoztatást szabályozó rendelkezéseit, illetve ezek közül az alkotmányjogi panaszokban érintett szabályokat. Az elzárásra történő átváltoztatás során a bíróság (illetve az eljáró bírósági titkár) a pénzbírság, illetve a helyszíni bírság meg nem fizetése, továbbá a közérdekű munkakötelezettség nem teljesítése miatt, e büntetések helyett alkalmazza az elzárást. Az Sztv. az átváltoztatás részletes szabályainak meghatározása során nem tesz különbséget a között, hogy az elkövető nem akarja, illetve nem tudja megfizetni a pénzbírságot vagy teljesíteni a munkakötelezettséget. Miközben nyilvánvaló, hogy az elzárás ezúttal nem közvetlenül a szabálysértés elkövetéséért, hanem a kiszabott szabálysértési büntetés nem teljesítése miatt kerül alkalmazásra, mindenképpen figyelembe kell venni azt a tényleges joghátrányt, melyet az átváltoztatással kiszabott elzárás jelent. A végrehajtás szabályaiban ugyanis nincsen különbség a közvetlenül vagy az átváltoztatással kiszabott elzárás között. Az Alkotmánybíróság már egy korai határozatában hangsúlyozta a büntetések és intézkedések végrehajtása során érvényesülő tényleges joghátrány jelentőségét: „Az ítéletben meghatározott joghátrány ugyanis főként a büntetés, illetve az intézkedés végrehajtása során érvényesül, akkor amikor valaki ténylegesen elveszíti a szabadságát, amikor kijelölt helyen kell laknia és/vagy dolgoznia, amikor korlátozzák a mozgásszabadságát stb. Kétségtelen, hogy az alapvető emberi jogokba való beavatkozás jogalapját a büntetőeljárásban meghozott jogerős ítélet teremti meg, azonban a tényleges korlátozás, a beavatkozás a végrehajtás menetében történik. Az egyének helyzetében jogilag ugyan az elítélés, ténylegesen azonban a végrehajtás ténye váltja ki az érzékelhető változást.” [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.] Ezeket a megállapításokat a szabálysértési büntetésekre is érvényesnek tekinti az Alkotmánybíróság, figyelemmel a szabálysértési felelősség előzőekben bemutatott főbb jellemzőire. Vagyis az elkövető alapvető jogaiba való (adott esetben akár csekély súlyú) beavatkozást a szabálysértési hatóság vagy a bíróság jogerős határozata teremti meg, de a személyes szabadság korlátozásában megnyilvánuló tényleges joghátrány alkalmazásának lehetősége az elzárásra átváltoztató határozattal nyílik meg.

3. Az alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó az elzárásra történő átváltoztatás két alapvető jellemzőjét

tartja alkotmányellenesnek. Egyrészt kifogásolja és az Alkotmány 57. § (1) bekezdésébe ütközőnek tartja azt, hogy az átváltoztatás kérdésében a bíróság tárgyalás nélkül dönt. Mindez azt is jelenti, hogy az Sztv. – jelen határozatban szintén vizsgált – 92. § (1) bekezdése alapján az átváltoztatás ügyében hozott döntést bírósági titkár is meghozhatja. Másrészt azt a rendelkezést is alkotmányellenesnek tartja az indítványozó, mely szerint az átváltoztatásról hozott bírósági döntés ellen nincsen helye jogorvoslatnak. A két rendelkezés közül az Alkotmánybíróság elsőként az elzárásra történő átváltoztatás tárgyalás nélküli jellegét vizsgálta meg. E rendelkezés alkotmányellenességét az indítványozók az Alkotmány 57. § (1) bekezdése alapján állították. Erről az alkotmányos rendelkezésről az Alkotmánybíróság összegző jelleggel állapította meg az alábbiakat.

3.1. „A tisztességes eljáráshoz való jog az Alkotmányban explicit módon nem nevesített, de az alkotmánybírósági gyakorlatban az 57. § (1) bekezdésébe foglalt független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a 2. § (1) bekezdéséből eredő eljárási garanciák védelmének egymásra vonatkoztatásából tartalmilag levezetett alkotmányos alapjog (315/E/2003. AB határozat, ABK 2003. október, 741, 743.), amely komplex védelmet nyújt a terhelt számára.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel a 6/1998. (III. 11.) AB határozatban (a továbbiakban: Abh.) foglalta össze. Az Abh.-ban rögzített megállapításokat utóbb több határozat [14/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 101, 108., 15/2002. (III. 29.) AB határozat, ABH 2002, 116, 118–120., 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 211.] is megerősítette. Az Abh. szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Az Alkotmánybíróság eljárásában azonban csupán a tisztességes eljárás megkövetelte általános ismérvek megállapítására van lehetőség. (ABH 1998, 91, 95.) [...] Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban utalt arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye.” [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 256.]

Az Alkotmánybíróság egy másik határozatában alkotmányellenesnek, a tisztességes eljáráshoz való jogba ütközőnek találta és megsemmisítette a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény azon rendelkezését, mely a terhelt előzetes letartóztatásának elrendelését annak távollétében és meghallgatása nélkül lehetővé tette. E határozatában kifejtette:

„[A kényszerintézkedést] végrehajtó szervnek a fogantatásra vonatkozó, az elrendelés szabályszerűségével és a végrehajthatóság törvényességével összefüggő, a végrehajtás megtagadásához is elvezető vizsgálati kötelezettsége van, továbbá a végrehajtás tényleges szükségességére,

illetve lehetőségességre irányuló önálló mérlegelési jog is megilleti. Következésképpen annak elmaradásához nem csupán a terhelt magatartása, hanem az elővezetést elrendelő bíróság hibája (pl. pontatlan, hiányos kitöltés) vagy a végrehajtó szerv mérlegelési jogkörében hozott döntése, és számos más körülmény vezethet.

A támadott rendelkezés mindezzel nem számol. Az előzetes letartóztatásról szóló döntéshozatalkor tényként csak az elővezetés elmaradását kívánja meg. Erre viszont automatikusan azt a vélelmet alapítja, hogy mindez a terhelt hibájából ered. Ez szükségképpen azzal is jár, hogy a bíróság az előzetes letartóztatás alapjául szolgáló, a terhelt terhére eső körülményekre valójában semmiféle vizsgálatot nem folytat. Úgyszintén nem vizsgálja azt sem, hogy a terhelt ismeretlen helyen tartózkodik-e, noha ebben az esetben a kényszerintézkedés elrendelését a Be. XXV. Fejezetének (a távollévő terhelttel, illetve külföldön tartózkodó terhelttel szembeni eljárás) szabályai kizárják. (Megkövetelik azonban más intézkedések megtételét.)” [10/2007. (III. 7.) AB határozat, ABK 2007. március, 212, 216.]

3.2. A fent ismertetettek alapján az Alkotmánybíróság áttekintette az Sztv.-nek az elzárásra átváltoztatásról rendelkező szabályait. Enélkül sem az Sztv. 112. § (1) bekezdésében foglalt „tárgyalás nélkül” fordulat, sem az átváltoztató határozat elleni jogorvoslatot kizáró 112. § (4) bekezdésének az alkotmányossága nem ítéltető meg.

A meg nem fizetett pénzbírság elzárásra történő átváltoztatásának elvi lehetőségét az Sztv. 17. § (1) bekezdése teremti meg. E szabály szerint „A pénzbírságot meg nem fizetés esetén – ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be – közérdekű munkára, illetőleg elzárásra kell átváltoztatni.” A 17. § (2) és (3) bekezdései meghatározzák az átváltoztatás akadályait. Eszerint nincs helye elzárásra történő átváltoztatásnak, ha az eljárás alá vont személy *a)* fiatalkorú, *b)* fogyatékos személy, kórházi fekvőbeteg-ellátásban részesül, illetőleg kórházi kezelése válik szükségessé vagy *c)* a terhesség negyedik hónapját elérő nő, tizenhat éves korát be nem töltő gyermekét egyedül nevelő szülő, vagy fogyatékos, illetőleg folyamatos ápolást igénylő hozzátartozójáról egyedül gondoskodik. A *b)* és *c)* pontban meghatározottak esetén közérdekű munkára átváltoztatásnak sem lehet helye. A törvény emellett meghatározza, hogy egynapi közérdekű munkának ötezer forint pénzbírság felel meg, valamint arról is rendelkezik, hogy az elzárásra történő átváltoztatás során ezer forinttól háromszáz forintig terjedő összeg helyett egynapi elzárás kell számítani. A pénzbírság helyébe lépő elzárás – alapesetben – egy napnál rövidebb és hatvan napnál több nem lehet.

A 87. § (2) bekezdés *d)* pontja értelmében az eljárás alá vont személy felelősségét megállapító határozatban a szabálysértési hatóságnak rögzítenie kell „a pénzbírság átváltoztatása esetére megállapított közérdekű munka, illetőleg elzárás tartamát”.

A közérdekű munkára, illetőleg az elzárásra történő átváltoztatás részletes szabályait az Sztv. a végrehajtási szabályok között állapítja meg. A pénzbírságot az elkövetőnek a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül kell megfizetnie. Ha a pénzbírság vagy egyéb pénzösszeg megfizetésére kötelezett a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül a pénzösszeget nem fizeti meg, a szabálysértési hatóság közvetlen letiltást bocsát ki. Amennyiben közvetlen letiltásra nincs lehetőség, a szabálysértési hatóság elrendeli a tartozás adók módjára történő behajtását. Ha az adók módjára történő behajtásra nincs lehetőség, vagy az aránytalanul hosszú idővel járna, a pénzbírságot, illetőleg a helyszíni bírságot elsősorban közérdekű munkára kell átváltoztatni.

Az Sztv. e helyütt, a végrehajtási szabályok között rendelkezik egyedül a helyszíni bírság elzárásra történő átváltoztatásáról. A helyszíni bírságot szabályozó 134–137. §-ok erre nem tesznek utalást.

A közérdekű munkára történő átváltoztatáshoz az elkövető beleegyezése szükséges. A közérdekű munkára átváltoztató határozatot a szabálysértési hatóság megküldi az elkövető lakóhelye vagy tartózkodási helye szerint illetékes települési – a fővárosban a kerületi – önkormányzat jegyzőjének, aki egy további, jogorvoslással nem támadható határozatával az elkövető egészségi állapotának és munkára való alkalmasságának figyelembevételével – a munkáltató beleegyezésével – intézményt vagy gazdálkodó szervezetet jelöl ki a közérdekű munka végrehajtásának helyéül. A közérdekű munkára történő átváltoztatás esetén az elkövető köteles a jegyző által kijelölt munkahelyen a meghatározott munkát végezni, személyi szabadsága egyébként nem korlátozható. A közérdekű munkát az elkövető hetenként legalább egy napon – a heti pihenőnapon vagy szabadidejében – díjazás nélkül végzi.

Az el nem végzett vagy teljes egészében nem teljesített közérdekű munka elzárás büntetés alkalmazásához vezethet. Ha ugyanis az elkövető nem kezd meg a közérdekű munka végzését, vagy munkakötelezettségének nem tesz eleget, a jegyző, illetőleg a kijelölt munkahely haladéktalanul értesíti a közérdekű munka végzését elrendelő szabálysértési hatóságot, illetőleg bíróságot. Ezekben az esetekben a közérdekű munkát elzárásra kell átváltoztatni.

A pénzbírságnak vagy a helyszíni bírságnak közvetlenül elzárásra történő átváltoztatásához vezet az, ha az elkövető nem járul hozzá a közérdekű munkavégzésre kötelezéshez, ekkor a pénzbírságot, illetőleg a helyszíni bírságot elzárásra kell átváltoztatni.

Az elzárásra átváltoztatásról az arra illetékes helyi bíróság rendelkezik. Az elzárásra átváltoztatás szükségességének fölmerülése (vagyis az előzőekben ismertetett feltételek teljesülése) esetén a szabálysértési hatóság az ügy iratait haladéktalanul megküldi a bíróságnak. A bíróság, a 112. § (1) bekezdése alapján az iratok, vagyis kizárólag a szabálysértési hatóság értesítése alapján, az elkövető vagy a helyszíni bírsággal sújtott személy meghallgatása nélkül dönt.

3.3. Az elzárás alkalmazásának azonban az előzőekben ismertetett szabályok szerint számos egymásba kapcsolódó feltétele van. Az elzárást, mint a pénzbírság vagy a helyszíni bírság helyébe lépő, annak kikényszerítését szolgáló szabadságelvonó büntetést csak akkor szabad alkalmazni (az átváltoztatás útján kiszabni), ha ezek a feltételek kivétel nélkül teljesültek. E feltételek részben mérlegelést lehetővé tevő jogfogalmakkal kerültek meghatározásra (az adók módjára történő behajtás aránytalanul hosszú idővel járna), részben az elkövető személyi körülményeinek vizsgálatát jelentik (alkalmazható-e vele szemben közérdekű munka vagy éppen elzárás, vagy olyan állapotban van, melyet az Sztv. kizáró feltételként határoz meg). Emellett a bíróságnak a szabadságelvonó büntetés alkalmazása során meg kell győződnie, hogy az elkövető tényleg nem kezdte-e meg a közérdekű munkát, ténylegesen és vajon milyen okból nem teljesítette részben vagy egészben a kijelölt munkahelyen a munkakötelezettséget. Megfelel-e a bíróságnak az, amit a kijelölt munkahely állít, olyan személy állítja-e, aki a meghatározott munkavégzés szempontjából a munkáltató intézményt képviselheti, találkozott-e a nyilatkozó munkahelyi vezető az elkövetővel stb. E körülményekről főképpen az elkövető adhat számot. Az elkövető meghallgatása azért is mellőzhetetlen, mert enélkül a személyes szabadságának időleges megvonására irányuló eljárás nem lehet tisztességes. A személyes szabadságának korlátozása ugyanis a bíróság átváltoztató határozatán alapul. Sem a pénzbírságot kiszabó közigazgatási szabálysértési határozat, sem a pénzbírságot közérdekű munkára átváltoztató határozat, sem a helyszíni bírságolást tartalmazó intézkedés nem lehet alapja a személyi szabadság korlátozásának. Arra csak és kizárólag a bíróság döntése nyomán kerülhet sor. A bíróság e döntését nem hozhatja meg az érintett meghallgatása, azaz „tárgyalás nélkül”, mert ez kizárja, hogy a bíróság az Alkotmány 57. § (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljárás követelményének megfelelően ténylegesen megvizsgálja az elzárás alkalmazásához vezető és azt megalapozó, valamint éppen annak alkalmazását kizáró törvényi feltételeket.

Noha az elzárásra átváltoztatás ténylegesen egy, a végrehajtás során meghozott járulékos jellegű döntés, de az a szabadság korlátozása miatt alapvető jogot érint, ezért alkotmányosan csak akkor gyakorolható, ha a szabadság megvonásáról szóló döntés előtt az elkövető meghallgatására sor kerül. Ebben a kérdéskörben arra is fel kívánja hívni az Alkotmánybíróság a figyelmet, hogy a szabálysértési pénzbírság és a bűncselekmény miatt kiszabott pénzbüntetés szabadságkorlátozó büntetésre való átváltoztatása között lényeges különbség áll fenn abban, hogy bűncselekmény esetén a tényállás és az azon nyugvó felelősség megállapítását nem közigazgatási hatóság, nem is igazságügyi alkalmazott (bírósági titkár), hanem hivatásos bíró végzi.

Az elzárás személyes szabadságot korlátozó jellege miatt döntése meghozatala során az Alkotmánybíróság figyelemmel volt az Alkotmány 55. § (1) bekezdésébe fog-

lalt alapjogra, illetve az ezzel összefüggő alkotmánybíró-sági gyakorlatra is.

A 65/2003. (XII. 18.) AB határozat rögzítette, hogy a „[a] személyi szabadság korlátozásának számos formája ismert a magyar jogrendszerben. Ezek jórészt a büntetőeljárás lefolytatásához kötődnek; büntető anyagi jogi szankcióként (szabadságvesztés, kényszergyógykezelés) vagy büntetőeljárás kényszercselekményként (örizetbe vétel, előzetes letartóztatás, ideiglenes kényszergyógykezelés, lakhelyelhagyási tilalom, házi őrizet) jelennek meg. A büntetőeljáráson kívül ugyanakkor más eljárásokban is sor kerül a személyi szabadság alapjogának korlátozására, így különösen az idegenrendészet, a szabálysértési eljárás, az egészségügyi és a rendészeti igazgatás egyes területein.” (ABH 2003, 709, 716.)

Az elzárásra történő átváltoztatás alkotmányosságának megítélése nem függetleníthető az Alkotmánynak a szabálysértési eljárásban történő szabadságkorlátozásra is irányadó 55. § (1) bekezdésétől. Az átváltoztatásnak az érintett személy meghallgatása nélküli elrendelése így nemcsak a tisztességes eljáráshoz való alapjoggal, hanem a személyes szabadság korlátozásával is összefüggésben állhat.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság azt a szövegrészt, mely az elzárásra történő átváltoztatást az elkövető meghallgatása nélkül, azaz tárgyalás nélkül lehetővé tette, megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy ennek következtében az elzárásra történő átváltoztatás ügyében döntést a bíróság az elkövető meghallgatásának lehetővé tétele (az Sztv. szóhasználatára szerint: tárgyalás) útján hozhat csak.

4. Az Alkotmánybíróság a következőkben azt a kérdést vizsgálta meg, hogy ellentétes-e a jogorvoslathoz való joggal az, ha az elzárásra történő átváltoztatás esetében hozott döntéssel szemben a törvény nem biztosít jogorvoslatot. Az Sztv. 112. § (4) bekezdése ugyanis kifejezetten kizárja az ilyen döntésekkel szembeni jogorvoslatot. A kérdés megválaszolásához egyrészt a jogorvoslathoz való jog tartalmát, másrészt az átváltoztató döntés jellegét kell áttekinteni.

4.1. Az Alkotmánybíróság a már idézett 5/1992. (I. 30.) AB határozatában foglalkozott a jogorvoslathoz való jognak a büntetések végrehajtása során hozott döntések esetén szükséges érvényesüléséről. Az Alkotmánybíróság ebben a határozatában megsemmisítette a Bvtvr.-nek azt a rendelkezését, amely a büntetés-végrehajtási bíró (a továbbiakban: bv. bíró) döntése elleni fellebbezést kizárta, és nem biztosított megfelelő jogorvoslati lehetőséget az elítélt számára. Az Alkotmánybíróság megállapította: „Az Alkotmány a jogorvoslathoz való jogot az alkotmányos alapjogok között rögzíti. Az, hogy az 57. § (5) bekezdése szerint a jogorvoslati jogot mindenki »a törvényekben meghatározottak szerint« gyakorolhatja, utalás az eltérő szabályozási lehetőségekre az egyes eljárásokban, arra,

hogy a jogorvoslatnak többféle formája lehet. A büntetések és intézkedések végrehajtásának menetében azonban a jogorvoslati jog mint alkotmányos alapjog megköveteli, hogy az érdemi, ügydöntő, az elítélt helyzetét, jogait lényegesen befolyásoló határozat tekintetében a jogorvoslat biztosítsa a döntést hozó szervtől eltérő más szerv részéről a felülvizsgálatot, az állásfoglalást a döntés helyessége, törvényessége tekintetében, esetleg a döntés megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését. Vagyis a jogorvoslat-hoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy – jelen esetben a bv. bírói végzések tekintetében – ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Ugyanakkor az ilyen felülvizsgálatot nem biztosító jogorvoslat nem feltétlenül alkotmányellenes a nem érdemi, nem ügydöntő határozatok esetén.” (ABH 1992, 27, 31.)

Az 1636/D/1991. AB határozatban az Alkotmánybíróság – a polgári peres eljárásra vonatkozó szabályok vizsgálata során – megerősítette fenti megállapítását: „Nem azonosak az alkotmányossági követelmények az érdemi, ügydöntő vagy a fél helyzetét, jogait lényegesen befolyásoló bírsági döntések, illetőleg a nem ilyen jellegű bírsági döntések elleni jogorvoslati formával szemben. A nem érdemi, nem ügydöntő döntések tekintetében a külön fellebbezésnek, mint a jogorvoslat egyik formájának kizárása nem feltétlenül alkotmányellenes.” (ABH 1992, 515, 516.)

Egy másik határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, az Országgyűlés alkotmányellenességet idézett elő jogalkotói feladatának elmulasztásával azáltal, hogy a polgári eljárás rendjének szabályozásánál nem biztosította a jogorvoslati jog gyakorlását a másodfokú bíróság pénzbírságban marasztaló és szakértői díjat megállapító végzése ellen. Megállapította, hogy „[a] pénzbírságról szóló döntés nem ügyviteli-igazgatási jellegű. Kiszabása feltételeiben olyan jellegű és következményeiben olyan súlyú döntés, hogy garanciális szempontból nem tekinthető hatékony jogorvoslatnak a másodfokú bíróság ilyen döntése ellen a Pp.-ben biztosított egyik orvoslás sem.” [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 111, 112.] Ebben a határozatában az Alkotmánybíróság megerősítette, hogy „[a]z alkotmánybíró-sági eljárásban a jogorvoslathoz való alapvető jog szempontjából valamely döntés érdemi, ügydöntő volta a tételes jogok által ilyennek tartott döntésekhez képest viszonylagos: a vizsgált döntés tárgya és személyekre gyakorolt hatása által meghatározott (ABH 1992, 515, 516.; ABH 1993, 48, 74–75.)” (ABH 1995, 108, 109.)

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a „jogorvoslathoz való jog csupán azt a követelményt támasztja – de azt sem abszolút követelményként – a törvényhozóval szemben, hogy az első fokon meghozott érdemi döntésekkel szemben, azt felülvizsgálható, magasabb fórumhoz lehessen fordulni, illetve hatósági döntésekkel szemben rendelke-

zésre álljon a bírói út” [összefoglaló jelleggel: 42/2004. (XI. 9.) AB határozat, ABH 2004, 551, 572.].

4.2. A bíróság az átváltoztató határozatot a szabálysértési hatóság vagy a bíróság határozatának végrehajtása során hozza meg. A végrehajtási eljárás során hozott döntések a szabálysértési felelősség megállapításához képest járulékos természetűek: feltételeznek egy alapul fekvő döntést, amelyben az ügy érdemi elbírálása már megtörtént. Ezzel egy tekintet alá esik a helyszíni bírság kiszabása. Ez utóbbi azonban csak akkor jelenti a szabálysértési felelősség kérdésének végleges lezárását, ha azt az elkövető tudomásul veszi. Ha erre nem kerül sor, akkor az elkövetővel szemben szabálysértési eljárást kell lefolytatni (Sztv. 137. §). Az elzárásra átváltoztatás tehát már jogerősen elbírált felelősségre vonás vagy az elkövető beleegyezése miatt véglegesnek tekintett (általában elfogadott) szankcionálás esetén jöhet szóba.

A szabálysértési hatóság határozatának – ha az eljárás adatai elegendő alapot szolgáltatnak az eljárás alá vont személy felelősségének megállapítására és a szabálysértési hatóság pénzbírságot szab ki – tartalmaznia kell a pénzbírság átváltoztatása esetére megállapított elzárás tartamát. Az elkövető a határozat elleni kifogásában az átváltoztatással összefüggő rendelkezést sérelmezheti, illetve ezzel összefüggésben kérheti tárgyalás tartását. A bíróság az iratok, illetve a tárgyalás alapján az átváltoztatás tartamáról szóló döntést érdemben felülbírálhatja, ennél fogva e vonatkozásban az Sztv. biztosítja a jogorvoslatot.

Helyszíni bírság kiszabása esetén a hatóság köteles az elkövetőt a jogkövetkezményekről, így az átváltoztatás esetére megállapított elzárás tartamáról, továbbá a jogorvoslat kizártságáról tájékoztatni [Sztv. 135. § (2) bekezdés]. Ha az elkövető a helyszíni bírság kiszabását nem veszi tudomásul, akkor a szabálysértési eljárás lefolytatása eredményeként hozott határozat ellen a fent ismertetettek szerint élhet kifogással, illetve kérheti tárgyalás tartását. Ha a helyszíni bírságot tudomásul veszi, akkor ez magában foglalja a jogorvoslati jogról való lemondást is.

A szabálysértési hatóság határozatával szemben igénybe vehető kifogás, illetve a tárgyalás tartására irányuló kérelem (vagy az arról való lemondás) során érvényesül az elkövető jogorvoslatához való alkotmányos alapjoga. Az átváltoztatás előtti meghallgatás lehetőségének biztosítása megfelelő garanciát teremt azon, az Indokolás IV. rész 3.3. pontjában példálózó jelleggel felsorolt körülmények figyelembevételére, amelyek a végrehajtandó határozat jogerőre emelkedését követően merülnek fel, s kihatással lehetnek a pénzbírság elzárásra történő átváltoztatásának feltételeire. További biztosítékot jelent, hogy a bíróság törvénysértés esetén a szabálysértési hatóság határozatát hatályon kívül helyezi [Sztv. 112. § (1) bekezdés]; illetve név-, szám-, számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén az átváltoztatásról hozott határozatát kijavítja [Sztv. 75. § (2) bekezdés].

A fentiekre tekintettel az Alkotmány 57. § (5) bekezdéséből nem vezethető le az elzárásra átváltoztató bírósági

határozattal szembeni – a végrehajtás indokolatlan elhúzását is eredményező – jogorvoslat biztosításának szükségessége, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

V.

1. Több alkotmányjogi panasz és az indítvány előterjesztője is kérte az Sztv. azon szabályának megsemmisítését, mely a szabálysértési eljárásokban lehetővé teszi bírósági titkár eljárását is. Ez a szabály az Sztv. eredeti szövegében nem szerepelt, azt a *vacatio legis* idején (a törvény kihirdetése és hatálybalépése közötti időszakban) az Országgyűlés egy módosító törvénnyel iktatta be [a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXX. törvény 41. § (4) bekezdés].

Az Sztv. már ezzel az új normaszöveggel lépett hatályba 2000. március 1-jén. Az Országgyűlés úgy szabályozta a közigazgatási szabálysértési határozatok bíróság általi felülbírálatát, illetve az elzárással is büntethető szabálysértések bíróság általi elbírálását, hogy a tárgyalás mellőzésével meghozható döntésekre a bírósági titkárokat is felhatalmazta. A szabálysértési tárgyalás tartását és a tárgyalás során, illetve annak eredményeként meghozható döntéseket tartotta meg az Sztv. a hivatásos bírák hatáskörében, ezzel az Országgyűlés lényegében az Sztv.-ben bírósági hatáskörbe utalt döntési jogkörök túlnyomó részét a bírósági titkárok hatáskörébe utalta. E döntések között található eljárás természetű intézkedések [pl. az eljárás felfüggesztése, a megjelenésre kötelezés (idézés), a mulasztás igazolása], kényszerítő intézkedéssel összefüggők [pl. elővezetés elrendelése] és érdemiek [pl. a közigazgatási szabálysértési hatóság döntése elleni kifogás elbírálása, az eljárás megszüntetése, döntés az ügyészi óvás tárgyában, a meg nem fizetett pénzbírság vagy az el nem végzett közérdekű munka elzárásra való átváltoztatása, perújítás elrendelése, a perújítási kérelem elutasítása].

Az indítványban és az alkotmányjogi panaszokban felvetett egyik kérdés az, hogy alkotmányosan megengedhető-e a szabálysértések bírósági titkárok általi elbírálása. E kérdés megválaszolásához az Alkotmánybíróságnak meg kell vizsgálni az Sztv.-ben a bírósági titkároknak átengedett hatásköröket, a bírósági titkárok jogállását és e szabályok viszonyát az alkotmányjogi panaszokban felhívott alkotmányos tételekkel.

A korábbi példálózó felsorolásból is látható, hogy a bíróságok eljárásának előkészítésével összefüggő vagy a bizonyítás körébe tartozó intézkedések mellett a törvény a közigazgatási döntés érdemi felülvizsgálatával összefüggő hatáskört is biztosít a titkárnak, amikor lehetővé teszi, hogy a szabálysértési hatóság végzése ellen benyújtott kifogást a bíróság tárgyalás mellőzésével bírálja el. Az elkövető – amennyiben a bírósági titkár tárgyalás mellőzésével hozott végzését nem fogadja el – tárgyalás tartását kérheti, melyen a döntést már hivatásos bíró hozza. A szabálysérté-

si őrizet meghosszabbítása [Sztv. 77. § (3) bekezdés] kérdésében hivatásos bíró dönt, amire a gyorsított eljárás során tartott tárgyalás keretében kerülhet sor (126. §). Az alábbiakban említett döntéseket – mivel azokat nem tárgyaláson hozza meg a bíróság – a 92. § (1) bekezdésének általános utaló szabálya alapján, bírósági titkár is meghozhatja: a szabálysértési hatóság határozatának hatályon kívül helyezése [93. § (2) bekezdés], az ügyészi óvás elbírálása [91. § (6) bekezdés], a jelen határozat rendelkező részének 1. pontjában megsemmisített rendelkezés hatályvesztéséig a meg nem fizetett pénzbírság vagy el nem végzett közérdekű munka elzárásra való átváltoztatása (111. § és 112. §), vagy a perújítási kérelem elutasítása [107. § (2) bekezdés], döntés a perújítás megengedettsége tárgyában [108. § (1) bekezdés]. A titkárt eljárásra felhatalmazó szabály nem zárja ki, hogy a bíróság határozatának kiegészítése [75. § (3) bekezdés] tárgyában a döntést bírósági titkár hozza meg, akkor is, ha a kiegészítendő bírósági határozatot bíró hozta meg.

Ezek mind olyan döntési hatáskörök, melyek a szabálysértés miatt alkalmazható szankció törvényessége vagy megengedettsége felőli döntést tesznek lehetővé, és tárgyalás tartásának hiányában a hivatásos bíróhoz fordulás joga nem biztosított, illetve az elzárás esetén az Alkotmánybíróság jelen határozatáig nem volt biztosított.

2. A bírósági titkár és a hivatásos bíró között több lényeges különbség van. Ezek közül kiemelkedik az, hogy a bírósági titkárt az Alkotmány a bírói szervezetről szóló X. fejezetében nem említi, és a titkárt nem a köztársasági elnök nevezi ki e tisztségére. Az Alkotmány rendelkezései értelmében a bíróság – ha a törvény másképpen nem rendelkezik – tanácsban ítélik. A törvény által meghatározott ügyekben és módon nem hivatásos bírák is részt vesznek az ítékezésben. Egyesbíróként és a tanács elnökeként csak hivatásos bíró járhat el (Alkotmány 46. §-a). Az Alkotmány tehát hivatásos bírákat és nem hivatásos bírákat ismer. A bíróságok tanácsai állhatnak kizárólag hivatásos bírákból, illetve állhatnak hivatásos bírákból és nem hivatásos bírákból vegyesen. Amennyiben valamely ügyben az ítékezés nem tanácsban történik, hanem a kijelölt bíró egyedül jár el, egyesbíróról beszélünk, aki az Alkotmány kifejezett rendelkezése alapján csak hivatásos bíró lehet.

A nem hivatásos bírák kifejezés az Alkotmány 46. §-ába az 1997. évi LIX. törvénnyel történt módosítás folytán került be. Az Alkotmány eredeti, 1949-ben kihirdetett szövege a 37. §-ban említett hivatásos bírák mellett az ítékezésben részt vevő népi ülnököket: „A bíróságok hivatásos bírákból és népi ülnökökből alakított tanácsokban ítélik. A törvény e szabály alól kivételt engedhet.” E rendelkezés az Alkotmány 1972. évi I. törvénnyel végrehajtott átfogó módosítása során a 46. §-ba került át, szövege szó szerint egyezett az eredeti szöveggel. A 46. §-t nem változtatta meg az Alkotmány módosításáról rendelkező 1989. évi XXXI. törvény, így az azonos szöveggel maradt hatályban egészen 1997-ig, amikor is a ma hatályos szöveg

megállapításra került. A ma hatályos alkotmányszöveg megalkotása során fenntartották a korábban általános elvként érvényesülő társasbíráskodás elvét, de már nem főszabályként tartalmazza azt az Alkotmány. Az új szöveg már nem (népi) ülnököket említ a hivatásos bírák mellett, hanem a „nem hivatásos bírák” részvételéről szól. A nem hivatásos bírák alatt az Alkotmány a bíráskodásban részt vevő laikus elemet érti.

A bírósági titkárokra vonatkozó jogszabályi rendelkezések áttekintése alapján megállapítható, hogy a bírósági titkár eredetileg önálló ügyintézésre feljogosított bírósági fogalmazó volt, ma viszont olyan igazságügyi alkalmazott, akinek önálló hatásköreit törvény állapíthatja meg. A bírósági titkár az Alkotmány alkalmazásában nem tekinthető „hivatásos bírónak”, hiszen e bírákat a köztársasági elnök nevezi ki, a titkárokat viszont a megyei bírósági elnökök, így a titkárok tekintetében nem érvényesül az Alkotmány 48. § (3) bekezdésében rögzített elmozdíthatatlanság követelménye sem. Ugyanakkor nem tekinthető a titkár az Alkotmány 46. § (2) bekezdésében említett „nem hivatásos bírónak” sem, hiszen e kifejezés alatt a bíráskodásban részt vevő laikusokat érti az Alkotmány, a bírósági titkárok hivatásszerűen végzik tevékenységüket, a bíróssággal igazságügyi szolgálati jogviszonyban állnak.

3. Az Alkotmánybíróságnak elsőként azt kellett elbírálnia, hogy az Alkotmány azon rendelkezésével, mely szerint egyesbíróként csak hivatásos bíró járhat el, ellentétes-e az Sztv.-nek az indítványban és az alkotmányjogi panaszokban támadott, a bírósági titkár önálló eljárását lehetővé tevő szabálya. Ennek során döntő jelentőséggel bír az Alkotmány 46. §-ában a bíróságok „ítélkező” tevékenységére és a hivatásos bíró „eljárására” vonatkozó kitételek.

A bíróságok legfontosabb feladatait az Alkotmány 50. §-a határozza meg. Eszerint a bíróságok „védik és biztosítják az alkotmányos rendet, a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogait és törvényes érdekeit, büntetik a bűncselekmények elkövetőit.” Továbbá: „A bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét.” [Alkotmány 50. § (1) és (2) bekezdése] Ezek a rendes bíróságokra tartozó igazságszolgáltatási feladatok (95/B/2001. AB határozat, ABH 2003, 1327, 1336.). E feladatok törvényekben meghatározott módon történő teljesítése az érdemi ítélező tevékenység, melynek tanácsban történő ellátása során a tanács elnöke, egy bíró által történő ellátása esetén az egyesbíró az Alkotmány rendelkezése értelmében csak hivatásos bíró lehet.

Az Sztv. vizsgált rendelkezésének első fordulata szerint a szabálysértési ügyben az elsőfokú bíróság feladatait a bírósági titkár is elláthatja. Ez azt jelenti, hogy az egyesbíróként eljáró hivatásos bírák helyett bírósági titkárok hozzák meg az Sztv. által a bíróság hatáskörébe utalt döntéseket. A második fordulat e döntések közül kizárja a tárgyaláson meghozható döntéseket, hiszen a tárgyalás megtartására a

bíróági titkár nem jogosult. Az Sztv. eljárásrendjében azonban a bíróági titkár minden olyan döntést meghozhat a hivatásos bíró helyett, mely nem a tárgyaláson, hanem azon kívül hozható meg.

A bíróági titkárok döntéshozatali jogkörökkel való feljogosítása a bíróságok (pontosabban az ítélkező bírák) tehermentesítése céljából történt. Ez a jogalkotói cél nem vezethet arra az eredményre, hogy az Alkotmány kifejezett rendelkezésével ellentétes módon, az igazságszolgáltatató, érdemi ítélkező tevékenység kikerüljön a hivatásos bírák hatásköréből. Az Alkotmány 46. § (1) bekezdése az egyes eljárásrendek (polgári, büntető, közigazgatási) megjelölése nélkül rögzíti, hogy a bíróság – ha a törvény másképpen nem rendelkezik – tanácsban ítélkezik. Mindez azt jelenti, hogy amennyiben törvény másként rendelkezik, akkor az ítélkező tevékenységet egyesbíró is elláthatja. A 46. § (3) bekezdése értelmében egyesbíróként csak hivatásos bíró járhat el. A hivatásos bíró egyesbírókénti eljárása a bíróság ítélkező tevékenységének megvalósítását jelenti. Az ítélkező tevékenység pedig a bíróságoknak az 50. §-ban megjelölt feladataival összefüggő érdemi cselekménysorozat.

Az Alkotmánybíróság megítélése szerint a bíróságok (és így az egyesbíróként eljáró hivatásos bíró) nem minden eljárási cselekménye és nem minden döntése vonható az Alkotmányban írt „ítélkezik” vagy „ítélkezés” fogalmi körébe. A bíróságok számos határozatot hozhatnak. E határozatoknak a meghozatala mindig valamelyik eljárásrend mentén, az arra irányadó törvényi vagy azokon alapuló rendeleti szabályok alkalmazásával történik. A Pp. és a Be. a két legnagyobb kodifikált eljárásrendet tartalmazó törvény. Igaz, hogy szűkebb hatókörben érvényesül, de az Sztv. is önálló eljárásrendet intézményesít a szabálysértések elbírálására. A bíróságok részletes feladatait és az azok ellátásához szükséges hatásköröket külön törvények (közük az Sztv. is) tartalmazzák. E részletes feladat- és hatáskör-meghatározó törvények nem minden rendelkezése vonható az ítélkezés fogalomkörébe. Amennyiben az „ítélkezés”–„ítélkezik” kifejezés alatt minden olyan tevékenységet értenénk, amelyet a bíróságok végeznek, akkor e fogalmak tulajdonképpen jelentés nélkülivé válnának. Az ítélkezés szűkebb értelmű jelentése [az Alkotmány 50. § (1) és (2) bekezdésére és a 70/K. §-ra is figyelemmel] a bíróságok olyan tevékenységére utal, amikor jogvitát vagy jogsértést jogszabály alapján bírálnak el, vagy valamely alkotmányos jog megsértésével vagy vélt megsértésével összefüggésben hoznak olyan döntést, mely a jogokra, kötelezettségekre vagy az érintettek törvényes érdekeire érdemi kihatással van. Ez az ítélkező tevékenység alapvetően az ügynek vagy az ügyhöz szorosan kapcsolódó érdemi kérdésnek a jogerős eldöntésére irányul úgy, hogy a bíróság meghozott határozatához maga is kötve van. Az érdemi ítélkező tevékenység előkészítését, valamely alapvető jogot érintő kérdést a véglegesség és a jogerősség igényével el nem döntő, sok esetben a bíróságot magát nem is kötelező (általa megváltoztatható) döntések nem tartoznak az ítélkezés tulajdonképpeni fogalomkörébe.

4. A szabálysértésekkel összefüggő bíróági tevékenység meghatározó része az eljárás alá vont személy felelősségének megállapításával és elítélésével összefüggő érdemi ítélkezés. Ilyen a közigazgatási szabálysértési hatóság határozatának felülbírálata.

Az Sztv. kihirdetését követően iktatta be az Országgyűlés a bíróági titkár eljárására alapot adó rendelkezést. Ennek megállapítása során nem volt arra tekintettel, hogy a bíróságok általi érdemi ítélkező tevékenység végzésére az Alkotmány 46. §-ának rendelkezései alapján csak egyesbíró jogosult.

Az ügyészi óvás elbírálása [91. § (6) bekezdés], a perújítási kérelem tárgyaláson kívüli elutasítása [107. § (2) bekezdés] azonban mind olyan döntési hatáskörök, melyek vagy a szabálysértési felelősség, illetve a szabálysértés miatt alkalmazható szankció törvényessége vagy megengedettsége felőli döntést tesznek lehetővé. Ezek a példalózó jelleggel felsorolt hatáskörök is mutatják, hogy a jogalkotó minden megfontolás nélkül, az egyes bíróági feladatok és döntési jogkörök jellegének figyelembevétele nélkül iktatta be a törvénybe a 92. § (1) bekezdés második mondatát. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy önmagában nem alkotmányellenes, ha a szabálysértési eljárásban a hivatásos bírák irányítása és felügyelete mellett a bíróági titkárok részt vesznek és egyes eljárási kérdésekben döntéshozatali jogkört kapnak. Az Alkotmány 46. §-ával az sem ellentétes, ha a bíróági titkár önálló döntéshozatali jogkört nyer (pl. a szabálysértési hatóság végzése ellen benyújtott kifogás tárgyalás mellőzésével, iratok alapján történő elbírálása), de döntése ellen hivatásos bíróhoz fordulhat az érintett. Mindazon esetekben, amikor a bíróági titkár érdemi jellegű határozatával szemben a hivatásos bíróhoz fordulás joga nem biztosított, alkotmányosértés áll fenn.

A fent kifejtettek szerint az Alkotmánybíróság az Sztv. 92. § (1) bekezdésének második mondatát az Alkotmány 46. § (3) bekezdésével ellentétesnek találta, ezért azt a jelen határozat 2008. június 30. napjával megsemmisíti.

Az indítványozók az alkotmányossági vizsgálatot más alkotmányos rendelkezések [48. § (2) bekezdés, 50. § (2) bekezdés, 57. § (1) bekezdés, 57. § (5) bekezdés] szempontjából is kezdeményezték. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint, ha az adott rendelkezés alkotmányellenességét az Alkotmány valamely tétele alapján már megállapította, az indítványokban felhívott további alkotmányi rendelkezésekkel fennálló ellentétet már nem vizsgálja. [61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.; 56/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 478, 482.; 35/2002. (VII. 19.) AB határozat, ABH 2002, 199, 213.; 4/2004. (II. 20.) AB határozat, ABH 2004, 66, 72.; 9/2005. (III. 31.) AB határozat, ABH 2005, 627, 636.]

5. Az Alkotmánybíróság a következőkben a bíróági titkár eljárásbeli szerepének egy másik összetevőjével foglalkozott. Az egyik alkotmányjogi panasz előterjesztője

mulasztásban megnyilvánuló alkotmány sértés megállapítását kezdeményezte amiatt, hogy a bírósági titkár eljárásának az Sztv.-be való beiktatásakor nem voltak figyelemmel arra, hogy a bírósági titkár kizárását is szabályozni kell. Az erről való rendelkezés elmaradt. Így fordulhatott elő a panaszos ügyében, hogy az a személy hozta meg bíróróként a bírósági titkár által meghozott végzést tárgyaláson felülvizsgáló jogerős végzést, aki korábban bírósági titkárként eljár az ügyben, de időközben bírói kinevezést nyert. Az ezt lehetővé tevő, hiányos szabályozást tartalmazó Sztv. rendelkezések sértik az Alkotmánynak a tisztesség és pártatlan bírói úthoz való jogról és a jogorvoslathoz való jogról rendelkező 57. § (1) bekezdését. Az alkotmányjogi panasz előterjesztője valójában mulasztásos alkotmány sértés megállapítására tett indítványt, melyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az Országgyűlést az összeférhetetlenségnek az ilyen eseteket kizáró szabályozására.

5.1. Az Alkotmánybíróság legutóbb a 3/2007. (II. 13.) AB határozattal (ABK 2007. február, 83, 84.) megerősített álláspontja szerint az Abtv. 48. § (1) bekezdése alapján Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal az fordulhat az Alkotmánybírósághoz, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság már több határozatában rámutatott, hogy az „Abtv. 48. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételei közé tartozik, hogy az Alkotmányban biztosított jog sérelme »az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán« következzen be. Ennél fogva az Abtv. alapján a szabályozás hiánya miatt, azaz mulasztásban megnyilvánuló alkotmány sértés megállapítására irányuló indítvány alkotmányjogi panaszként való előterjesztése az Abtv.-ből nem vezethető le” (1044/B/1997. AB határozat, ABH 2004, 1160, 1176.; 986/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 889, 900.; 276/D/2002. AB határozat, ABH 2006, 1369, 1373.). Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességre alapított alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065., a továbbiakban: Ügyrend) 29. § e) pontja alapján – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasította.

5.2. A mulasztásos alkotmány sértés megállapítására irányuló eljárást az Abtv. 49. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság hivatalból is megindíthatja, illetve a mulasztásos alkotmány sértést hivatalból is megállapíthatja. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság megvizsgálta, nem áll-e fenn a hatályos szabályok alapján mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség.

Az Abtv. 49. § (1) bekezdése alapján mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására ak-

kor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból származó jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, ha alapvető jog érvényesüléséhez szükséges garanciák hiányoznak, illetve, ha a hiányos szabályozás alapvető jog érvényesítését veszélyezteti [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.; 6/2001. (III. 14.) AB határozat, ABH 2001, 93, 103.; 46/2007. (VI. 27.) AB határozat, ABK 2007. június, 574, 579.]

A kizárási szabályokban megnyilvánuló korlátozás (a kizárási okkal érintett személy akkor sem járhat el az adott ügyben a bíróság nevében, ha eljárásának egyéb törvényes feltételei fennállnak) a bírósági eljárásnak az Alkotmány 57. § (1) bekezdése által támasztott pártatlanságát, tisztességességét hivatott elősegíteni. [67/1995. (XII. 7.) AB határozat, ABH 1995, 346.; 52/1996. (XI. 14.) AB határozat, ABH 1996, 159.; 17/2001. (VI. 1.) AB határozat, ABH 2001, 222.]

A szabályozás áttekintése nyomán megállapítható, hogy az Sztv. a 43–46. §-aiban számos kizárási okot tartalmaz, valamint szabályozza, hogy a kizártság esetén mely szerv vagy személy dönt az eljáró bíró vagy a hatóság tagja kijelöléséről. Ugyan nincsenek az Sztv.-ben olyan kifejezett rendelkezések, amelyek a – bíró helyett eljáró – bírósági titkár kizárására vonatkoznának, viszont az Sztv. 44. § (5) bekezdése kimondja, hogy „[a] kizárás e törvényben nem szabályozott eseteire a büntetőeljárásról szóló törvény rendelkezéseit kell értelemszerűen alkalmazni.” A Be. 27. §-a szerint pedig „[a] bíró kizárására vonatkozó szabályok irányadók a bírósági titkár, a jegyzőkönyvvezető és a bírósági ügyintéző kizárására is.” Ennek alapján megállapítható, hogy az Sztv. utaló szabály formájában tartalmaz a bírósági titkár kizárására szabályokat, e szabályok a Be. bíró kizárására vonatkozó szabályai megfelelő értelmezésével állapíthatók meg. Létező jogi szabályozás esetén pedig a mulasztásos alkotmány sértés megállapításának hiányzik az Abtv.-ben előírt feltétele.

VI.

1. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszokkal összefüggésben a következőkben azokat a kérdéseket válaszolta meg, hogy az ártatlanság vélelmének megsértését eredményezik-e az Sztv.-nek a tényállás tisztázására vonatkozó szabályai. Az indítványozók szerint ugyanis az Sztv. akkor, amikor azt írja elő, hogy a szabálysértési hatóság és a bíróság az ügy megítélése szempontjából lényeges körülményeket köteles tisztázni, alapjog-korlátozó szabályával több alkotmányos rendelkezést is megsért. Az Alkotmánybíróság elsőként tehát azt vizsgálta, hogy fennáll-e az az indítványozók által felvetett alkotmányossági probléma, miszerint a szabálysértési hatóság és a bíróság

e szabály [Sztv. 52. § (1) bekezdése] alkalmazásával nem az egész történeti tényállást, hanem annak csak a hatóság megítélése szempontjából jelentős körülményeit tárja fel, és ez gátolja-e az ártatlanság véelmének megvalósulását.

1.1. E kérdés megválaszolásához először az ártatlanság véelmének tartalmát és a szabálysértési ügyben való alkalmazhatóságát kellett megvizsgálni. Ennek során az Alkotmánybíróság támaszkodott az ártatlanság véelmét átfogóan elemző és értelmező korábbi határozatára, melyből az alábbiak említését tartja fontosnak: „A jogállam egyik alapelve az ártatlanság véelmének elve, amely az 1989. évi XXXI. törvénnyel az Alkotmány 57. § (2) bekezdésében rögzítést nyerve alkotmányos rangra emelkedett. [...] Az ártatlanság véelme elsősorban a büntető felelősség elbírálása során a döntésre jogosított részéről az elfogulatlan, pártatlan megközelítés követelményét szolgálja, ehhez kapcsolódóan a megalapozott bizonyítás kötelezettségét, továbbá a prejudikáció tilalmát. [...] A jogállam által védett élet- és jogviszonyok körében a fejlődés általános iránya az ártatlanság véelmének mind szélesebb körben való érvényesülése felé mutat. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság már korábban is kiterjesztően értelmezte az ártatlanság véelmét a devizahatósági eljárásban a valamias megtagadásának jogával kapcsolatban 41/1991. (VII. 3.) AB határozat, (ABH 1991, 193, 195.), avagy a fegyveres erők, a fegyveres testületek és a rendészeti szervek tagjainak a testületekkel szemben fennálló anyagi felelősségével kapcsolatban a parancsnoki jogkör szabályozásának alkotmányellenességéről hozott 57/1993. (X. 28.) AB határozatban. (ABH 1993, 349, 350.) [...]

Az ártatlanság véelme ezen kívül alkotmányos alapelvként nem csupán azokra a szabályokra terjed ki, amelyek a szűkebb értelemben vett – bűncselekmény miatt a büntető-eljárás szabályai szerint folytatott – büntetőjogi felelősségre vonásra nézve irányadók, hanem egyéb eljárásokra is, így a devizahatóság előtt folyó, vagy más szabálysértési eljárásban is alkalmazható. [41/1991. (VII. 3.) AB határozat (ABH 1991, 193, 195.); 1284/1990. AB határozat (ABH 1991, 562, 563.) és 63/1997. (XII. 11.) AB határozat (ABH 1997, 365, 372.)]. Az ártatlanság véelmének az etikai eljárás során is mindvégig érvényesülnie kell. [39/1997. (VII.1.) AB határozat, ABH 1997, 263, 271.] [...] [A]z Alkotmánybíróság gyakorlata következetes abban a tekintetben is, hogy az Alkotmány 57. § (2) bekezdésének rendelkezéséből eredő alkotmányos védelem korlátlanul nem terjeszthető ki. Az ártatlanság véelme a felelősség kérdésében hozandó döntés folyamatán túl elsősorban azt a jogsérelmet hivatott megakadályozni, amelyet – törvénynek megfelelően lefolytatott eljárás során – megállapított felelősség hiányában alkalmazott és utóbb reparáció nélkül maradt joghátrányok okozhatnak.

Az ártatlanság véelmének lényegéből következik, hogy egyfelől az előbb ismertetett határozatokban érintett jogi normák körében sem feltétlen, így nem minden egyes szabályra vonatkozik, másfelől az említett körbe nem tartozó,

azon kívül eső jogszabályi rendelkezések tekintetében nem érvényesül általános jelleggel, főszabályként. A jogi normák utóbb említett körében esetenként vizsgálandó, hogy az adott jogszabály az ártatlanság véelmének alkotmányos elvével összefüggésben áll-e, ha igen, a felelősség megállapításának kérdésével olyan szoros kapcsolata állapítható-e meg, amely ez utóbbival egyazon körben indokolja az alkotmányos védelmet.” [26/B/1998. AB határozat, ABH 1999, 647, 648–650.]

1.2. A szabálysértési felelősség alapvető jellemzőinek áttekintéséből és az ártatlanság véelmének idézett értelmezéséből egyértelműen megállapítható, hogy az ártatlanság véelmének alkotmányos alapjoga a büntetőeljárás mellett a szabálysértési eljárásban is érvényesül. (398/E/2000. AB határozat, ABH 2004, 1441, 1443.) Ez az alkotmányos jog a szabálysértés miatt eljáró és jogkövetkezményt alkalmazó hatóság vagy bíróság részéről az elfogulatlan, pártatlan megközelítés követelményét írja elő, melyhez kapcsolódik a bizonyítás kötelezettsége, továbbá a prejudikáció (vagyis a tények teljes körű feltárása nélküli, vagy azt megelőző döntés) tilalma. Mindez a szabálysértési eljárásban is akadályát kell képezze annak, hogy az eljárás alá vont személy a szabálysértési felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket a felelősségének megalapozott bizonyításon nyugvó megállapítása nélkül szenvedje el.

A szabálysértési eljárásban az ártatlanság véelme nem külön eljárási alapelvként, hanem a bizonyítás elvei között nyer megfogalmazást. Eszerint „az eljárás alá vont személy nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására, felelősségének bizonyítása a szabálysértési hatóságot, illetőleg a bíróságot terheli.” [Sztv. 52. § (2) bekezdés] Az ártatlanság véelme alkotmányos elvének a szabálysértési eljárásban megnyilvánuló tartalma elsődlegesen ebben fejezhető ki. A kérdés az, hogy az a kitétel, mely szerint a hatóság vagy a bíróság „az ügy megítélése szempontjából” lényeges körülményeket köteles tisztázni, ellentétes-e az ártatlanság véelmének ismertetett tartalmával.

1.3. A szabálysértési eljárás a közigazgatási hatósági eljárásra és a büntetőeljárásra egyaránt jellemző vonásokat tartalmaz. A szabálysértési hatóságok által lefolytatott eljárás során a közigazgatási hatósági eljáráshoz hasonlóan nem különülnek el az egyes eljárási funkciók (nem épült ki a vád, védelem és ítélezés funkciómegosztása). A büntetőeljáráshoz hasonlóan a szabálysértési hatóság vagy a bíróság a tényállás megállapítása után a felróhatóan (vagyis szándékosan vagy gondatlanul) cselekvő (vagy mulasztó) elkövetőt a szabálysértés miatt büntetéssel sújtja vagy – ha annak feltételei fennállnak – az eljárást megszünteti [Sztv. 84. §]. A szabálysértési eljárásnak is központi mozzanata a tényállás tisztázása. E fogalom (a közigazgatási hatósági eljárásjoghoz hasonlóan) a bizonyításhoz képest tágabb értelmű és részben attól el is tér, hiszen maga a törvény is úgy rendelkezik, hogy a tényállás tisztázását már az eljárást megindító feljelentésből rendelkezésre álló adatok

alapján kell megtenni. Bizonyítási eljárást csak akkor kell lefolytatni, ha a feljelentésből rendelkezésre álló adatok nem elegendőek [Sztv. 52. § (1) bekezdés második mondata, 83. § (1) bekezdése].

1.4. A tényállás-megállapítása a szabálysértési felelősségről való döntés alapjául szolgáló tények összegyűjtését, azoknak a szabálysértési felelősség megállapítása szempontjából fennálló (vagy éppen fenn nem álló) relevanciájának értékelését jelenti. Az Alkotmánybíróság egy korábbi határozatában rögzítette, hogy „[a]z Sztv. alapvető rendeltetése az, hogy biztosítsa a szabálysértést elkövetők felelősségre vonását, melynek egyik fontos eleme a bizonyítás. Az Alkotmány rendszeréből és rendelkezéseiből közvetlenül a bizonyításnak semmilyen modellje nem vezethető le. (...) A szabálysértési hatóság (valamint a kifogás elbírálása során: a bíróság) az ügy megítélése szempontjából lényeges körülményeket köteles tisztázni [Sztv. 52. § (1) bekezdés]. Ennek során mindenképp először azt kell eldönteni, hogy a cselekmény szabálysértés-e. Ezt követően kell feltárni a cselekmény elkövetésének körülményeit, majd azt, hogy a cselekményt az eljárás alá vont személy követ-e el.” (398/E/2000. AB határozat, ABH 2004, 1441, 1446.)

1.5. Az Sztv. 52. § (1) bekezdésének első mondata a tényállás-tisztázás általános kötelezettségének előírásakor „az ügy megítélése szempontjából lényeges” tények felderítését írja elő. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint ez a fordulat a jogalkalmazó szabálysértési hatóságok és a bíróságok számára nem teremt lehetőséget arra, hogy a felelősség megállapítása alapjául szolgáló tények között indokolatlan különbséget tegyenek. E rendelkezés egyrészt összhangban van a más eljárási rendeket szabályozó törvények szóhasználatával, másrészt nem szűkíti az ártatlanság védelmének érvényesülését. Az ártatlanság védelmének az Alkotmány 57. § (2) bekezdésében foglalt alapvető joga a szabálysértési eljárásban is megengedi a tényeknek olyan megkülönböztetését, mely szerint vannak a szabálysértési anyagi és eljárási jogszabályok alkalmazása során jelentős (releváns) és vannak ebből a szempontból nem jelentős (nem releváns) tények. A tények ilyen megítélésére utal az „ügy megítélése szempontjából lényeges” fordulat.

1.6. Az Alkotmánybíróság ezek után megvizsgálta, hogy az Sztv. 52. § (1) bekezdésének kérdéses fordulata ütközik-e az Alkotmány 57. § (3) bekezdésébe foglalt védelemhez való jogba. A védelemhez való jog természetéről az Alkotmánybíróság már egy korai határozatában lesgögezte: „A védelemhez való jog alkotmányos büntetőeljárás alapelve az eljárás egész menetében számtalan részletszabályban ölt testet. A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejthesse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kap-

csolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik.” [25/1991. (V. 18.) AB határozat, ABH 1991, 415.] Az Alkotmánybíróság már említett határozatában arra az álláspontra jutott, hogy „a védelemhez való jog alkotmányos követelményének érvényesülése – a büntető- és a szabálysértési eljárás különbözőségére tekintettel – nem azonos módon és ebből következően eltérő mérce alapján ítéltető meg.” (398/E/2000. AB határozat, ABH 2004, 1441, 1444.) A védelemhez való jog érvényesülése a szabálysértési eljárásban is számos részletszabályban ölt testet, ezért az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy más rendelkezésekhez képest miként érinti a vizsgált szabály a védelemhez való jog érvényre jutását. Az Sztv.-nek az eljárás alá vont személy számára biztosított részvételi és nyilatkozattételi jogát, a védő kiválasztásának és megbízásának a jogát semmilyen módon nem befolyásolja és így nem is korlátozza az 52. § (1) bekezdésének „ügy megítélése szempontjából lényeges” fordulata. Sem a hatóság általi bizonyítás kötelezettségét nem szűkíti, sem a hatóság (bíróság) által bizonyított vagy gyanúként megfogalmazott tények elleni védekezést nem érinti ez a szabály, így az Alkotmánybíróság az indítványokat e tekintetben is elutasította.

1.7. Az indítványozók azt is felvetették, hogy az Sztv. 52. § (1) bekezdésének „ügy megítélése szempontjából lényeges” fordulata sérti az Alkotmánynak a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való jogról rendelkező 57. § (1) bekezdését. Az indítványokban felvetett alkotmányossági kérdés megítélése során az Alkotmánybíróság a következőket vette figyelembe: „A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a »fegyverek egyenlősége«, amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele (és a nemzetközi szervek esetjogában is leginkább kimunkált területe) a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények során, illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. A másik feltétel, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg. Itt érintkezik a fair trial elve a védelemhez való jog hatékonyságának és a védelemre való felkészülés kellő idejének és eszközeinek követelményével.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95–96.]

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a tényállás tisztázásának vizsgált Sztv.-beli szabálya és a védelemhez való jog közötti kapcsolat megítéléséhez az elkövető és a védő valamennyi lényeges eljárási jogosultságát figyelembe kell venni. Önmagában ez a szabály nem akadályozza az elkövetőt (eljárás alá vont személyt) abban, hogy az ügyben releváns adatokat a „váddal” azonos terjedelemben és mélységben megismerje és a szabálysértési felelősség kérdésében kellő felkészüléssel védekezhessen. Mint korábban rámutatott az Alkotmánybíróság, ez a szabály nem szűkíti az eljáró hatóságok és a bíróság tényállás-megállapítási kötelezettségét, az valamennyi, a szabálysértési felelősség szempontjából releváns körülményre ki kell, hogy terjedjen. Lényegében ezt fejezi ki az „ügy megítélése szempontjából lényeges” fordulat is, melynek az Alkotmánybíróság megítélése szerint nem tulajdonítható az az indítványozók által felvetett jelentés, hogy nem az egész történeti tényállást, hanem annak csak „a hatóság megítélése szempontjából” jelentős körülményeit kell feltárni. Az Sztv. 47. § (2) bekezdése mindemellett az eljárás alá vont személy alapvető eljárási jogosultságaként rögzíti azt, hogy jogosult megismerni, milyen cselekmény miatt és milyen tények, bizonyítékok alapján folyik ellene szabálysértési eljárás.

Minderre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványokat elutasította.

Felvetették még az indítványozók, hogy ez a szabály önkényesen alapjog-korlátozó jellegű és ezáltal megsérti a jogállamiságról rendelkező Alkotmány 2. § (1) bekezdését. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a kérdéses törvényi rendelkezés alapjogkorlátozó jellege, azon belül az alapjogkorlátozás önkényessége az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe foglalt jogállamisággal nem áll értékelhető összefüggésben. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az érdemi alkotmányossági összefüggés hiánya az indítvány elutasítását eredményezi, ezért az Alkotmánybíróság értékelhető alkotmányjogi összefüggés hiányában az indítványt e tekintetben is elutasította. [985/B/1991. AB határozat, ABH 1991, 652, 653–654.; 19/2004. AB határozat, ABH 2004, 312, 343.; 72/2006. (XII. 15.) AB határozat, ABH 2006, 819, 843.]

1.8. Az Alkotmánybíróság ugyancsak nem állapított meg alkotmányellenességet az Sztv. 52. § (2) bekezdésének „nem kötelezhető ártatlanságának bizonyítására” szövegrésze tekintetében. Az indítványozó az ellene folytatott konkrét szabálysértési eljárásban tapasztalt szabálytalanságok miatt találja alkotmányellenesnek ezt a szövegrészt, mert ez a megfogalmazás nem képes kellő mértékben biztosítani az ártatlanság védelmének tényleges érvényesülését és így a tisztességes eljáráshoz, valamint a védelemhez való jog is sérelmet szenved. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ez a szabály egyértelműen fogalmazza meg azt a törvényi előírást, melynek értelmében a tényállás tisztázása és a bizonyítás során a hatóságok és a bíróságok

kötelesek az ügy lényeges körülményeit tisztázni és nem az eljárás alá vont személy köteles magát a felelősségre vonási igény (a „vád”) alól tisztázni. Vagyis a szabálysértési eljárásban nem *exculpációs* (kimentési) jellegű a szabálysértésért való felelősség megállapítása. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel sem látta megalapozottnak az indítványt.

2. Az Sztv. 98. § (1) bekezdésével összefüggésben az egyik indítványozó szintén alkotmányellenességet állított, és kérte a rendelkezés megsemmisítését. Szerinte az Alkotmány 57. § (3) bekezdésébe foglalt védelemhez való jogot tartalmazó rendelkezésén alapuló alkotmányértést valósít meg az, hogy a szabálysértési eljárás bíróság előtti szakaszában, a tárgyalás során a törvény nem teszi lehetővé, hogy az eljárás alá vont személy a szabálysértési tárgyalás más résztvevőjéhez kérdést intézzon és azt, hogy bizonyítási indítványt terjesszen elő. A 98. § (1) bekezdése valóban úgy rendelkezik, hogy „[a] szabálysértési hatóság képviselője és a védő az eljárás alá vont személyhez, a tanúkhöz és a szakértőkhöz kérdést intézhet, bizonyítási indítványokat terjeszthet elő.” Az Sztv. 47. § (3) bekezdése azonban a következőket tartalmazza: „Az eljárás alá vont személy az eljárás valamennyi szakaszában az eljárás résztvevőjéhez kérdést intézhet, észrevételeket, indítványokat tehet, a szabálysértési hatóságtól, az ügyésztől és a bíróságtól felvilágosítást kérhet.” Ugyanezen szakasz (4) bekezdése szerint: „Az eljárás alá vont személy az ügy iratait az eljárás bármely szakaszában megtekintheti, azokról másolatot kérhet, illetve készíthet. Az államtitkot vagy szolgálati titkot tartalmazó másolatot a hatóság épületéből nem viheti ki.” E rendelkezések az eljárás valamennyi, illetve bármely szakaszára nézve teremtenek és rögzítenek alapvető eljárási jogosultságokat az eljárás alá vont személy részére. E rendelkezések a tárgyalás során is érvényesülnek, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt e tekintetben elutasította.

3. Az egyik indítványozó szerint az Sztv.-nek az a szabálya, mely lehetővé teszi a meg nem fizetett pénzbírság elzárásra történő átváltoztatását, ellentétes az Alkotmány hátrányos megkülönböztetést tiltó rendelkezésével. Az Sztv. 17. § (1) bekezdése szerint: „A pénzbírságot meg nem fizetés esetén – ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be – közérdekű munkára, illetőleg elzárásra kell átváltoztatni.” Az indítványozó szerint ez a rendelkezés az eltérő vagyoni helyzetben lévő állampolgárokat különböző módon sújtja, ezért ellenkezik az Alkotmánynak a hátrányos megkülönböztetést kimondó 70/A. § (1) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság ezen indítvány elbírálása során utal az elzárásra átváltoztatás tárgyában tett korábbi megállapításaira, valamint arra, hogy az Sztv. 17. §-ának rendelkezései csak a végrehajtási szabályok között található, részletes átváltoztatási szabályokkal együtt érvényesülhetnek. „Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint az Alkot-

mány 70/A. §-ában foglalt rendelkezést a jogegyenlőség általános elvét megfogalmazó alkotmányi követelményként értelmezte. E határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az Alkotmány e rendelkezése az azonos szabályozási körbe vont jogalanyok közötti olyan alkotmányos indok nélkül tett megkülönböztetést tiltja, amelynek következtében egyes jogalanyok hátrányos helyzetbe kerülnek. Kimondta, hogy az alkotmányi tilalom elsősorban az alkotmányos alapjogok tekintetében tett megkülönböztetésekre terjed ki, abban az esetben, ha a megkülönböztetés nem alapvető alkotmányos jog tekintetében történt, az eltérő szabályozás alkotmányellenessége akkor állapítható meg, ha az az emberi méltósághoz való jogot sérti. Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során ez utóbbi körben akkor ítélte alkotmányellenesnek a jogalanyok közötti megkülönböztetést, ha a jogalkotó önkényesen, ésszerű indok nélkül tett különbséget az azonos szabályozási kör alá vont jogalanyok között.” [9/1990. (IV. 25.) AB határozat, ABH 1990, 46, 48.; 21/1990. (X. 4.) AB határozat, ABH 1990, 73, 77–78.; 61/1992. (XI. 20.) AB határozat, ABH 1992, 280, 281–282.; 35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 203–204.; 30/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 130, 138–140.; 39/1999. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1999, 325, 342–344.; 37/2002. (IX. 4.) AB határozat, ABH 2002, 230, 241–242.; legutóbb megerősítette: a 31/2007. (V. 30.) AB határozat, ABK 2007. május, 399, 402–403.]

Az Sztv. vizsgált szabálya azonban sem önmagában, sem az Sztv. 111–112. §-aival összekapcsolva nem tesz különbséget az elkövetők között. Bár az Sztv. 66. § (2) bekezdése szerint az eljárás alá vont személy meghallgatása során „[a] személyazonosság tisztázását követően meg kell kérdezni az eljárás alá vont személyt személyi körülményeiről (vagyon, jövedelme, családi körülményei, foglalkozása, munkahelye)”, az, hogy vannak nagyobb jövedelemmel és vagyonnal rendelkező elkövetők, akiknek egy szabálysértésért megállapított pénzbírság megfizetése nem okoz komolyabb anyagi megterhelést és lehetnek olyan állampolgárok, akiknek igen, nem az Sztv. támadott rendelkezéséből következik. Mindezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az Sztv. 17. § (1) bekezdése és az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdésének idézett tartalma között nem állapítható meg érdemi alkotmányjogi összefüggés, ezért az Alkotmánybíróság az indítványt elutasította. Mivel az Alkotmánybíróság az Abtv. 20. §-a alapján az arra jogosult indítványa alapján jár el, jelen esetben – indítvány hiányában – nem vizsgálta az Sztv. 17. § (1) bekezdésének más alkotmányos rendelkezésekhez való viszonyát.

4. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta azokat az indítványokat is, melyeket az Sztv. 94. § (4) bekezdésével összefüggésben terjesztettek elő. Eszerint a szabálysértési hatóság határozata ellen benyújtott kifogást elbíró bíróági végzés ellen a fellebbezést kizáró szabály ellentétes a jogorvoslathoz való joggal és az Alkotmánynak a jogállá-

miságról rendelkező 2. § (1) bekezdésével. E rendelkezéshez kapcsolja még az indítványozó a bíróság ügydöntő határozatának a jogerejéről rendelkező Sztv. 102. §-át is, mely a jogerő beálltát a határozat közléséhez köti. Az Alkotmánybíróság e rendelkezések áttekintése nyomán a következőket állapította meg. Az Sztv. 94. § (4) bekezdésének első fordulata valóban úgy rendelkezik, hogy „[a] végzés ellen fellebbezésnek nincs helye”, a rendelkezés azonban úgy folytatódik: „az eljárás alá vont személy, a védő és a sértett a kézbesítéstől számított nyolc napon belül tárgyalás tartását kérheti. A tárgyalás tartására irányuló kérelemnek a végzés végrehajtására halasztó hatálya van.” Az Sztv. további rendelkezéseiből kiderül, hogy a bíróság a tárgyalás során felülvizsgálja a szabálysértési hatóság határozata ellen benyújtott kifogás nyomán tárgyalás mellőzésével hozott végzést, és a felülvizsgálat eredményeként vagy hatályban tartja a felülvizsgált végzést, vagy olyan határozatot hoz, melyben a szabálysértési hatóság határozatát tartja hatályban vagy megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi és az eljárást megszünteti [101. § (1) bekezdés]. Ha a bíróság határozatában megállapítja a szabálysértés elkövetését, pénzbírságot szab ki, intézkedést alkalmaz, továbbá rendelkezik az eljárási költség viseléséről [101. § (2) bekezdés]. A bíróság e határozatai meghozatala előtt bizonyítási eljárást folytat le. Az Sztv. 102. §-a ezekre, a bizonyítás nyomán hozott ügydöntő bíróági határozatokra jelenti ki, hogy a határozat közlésének napján emelkednek jogerőre. E rendelkezések alapján egyértelműen megállapítható, hogy a tárgyalás tartása iránti kérelem tartalmilag jogorvoslati kérelem, mely nemcsak megakadályozza a bíróság által hozott végzés végrehajtását, hanem a szabálysértés elkövetése kérdésében hozandó döntés jogát átszarmasztja a bíróra, aki nemcsak a szabálysértés elkövetése vagy el nem követése kérdésében határoz, hanem egyidejűleg a megelőző határozatokról (a szabálysértési hatóság határozata és a bíróság tárgyalás mellőzésével hozott végzése) is dönt. Megállapítható tehát, hogy a tárgyalás tartása iránti kérelem, noha valóban nem fellebbezésnek nevezi a törvény, a végrehajtásra és (az Sztv. 102. §-ára tekintettel) a jogerőre nézve is halasztó hatályú jogorvoslati kérelem és mint ilyen, nem ellentétes az Alkotmány 57. § (5) bekezdésébe foglalt követelményekkel. Az Alkotmány 57. § (5) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy a szabálysértési hatóság határozatával szemben az érintett más szervhez vagy ugyanazon szervben belül magasabb fórumhoz fordulhasson [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 28, 31.], ez a szabálysértési kifogás intézményével teljesül. A tárgyalás tartása iránti kérelem – miközben a tárgyalás mellőzésével meghozott végzéshez képest jogorvoslati eszköznek is tekintendő – egyidejűleg a szabálysértési hatóság határozatának felülbírálatára is kiterjed, vagyis tulajdonképpen a kifogás elbírálásának folytatását, illetve az elbírálásnak a bíróság részéről való lezárását jelenti. Noha a tárgyalást a szabálysértési kifogást elbíró bíróssággal azonos bíróságon tartják, vagyis a kifogást elbíró és a tárgyalás nyomán hatá-

rozatot hozó bíró szervezeti értelemben azonos fokon ítélik, a két eljárás tartalmilag két külön (tárgyalás nélküli és tárgyalásos) eljárásnak tekintendő.

5. A szabálysértési hatóság határozatának bíróság általi felülbírálása egyben az Alkotmány 50. § (2) bekezdésébe foglalt hatáskör („A bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét”) gyakorlását is jelenti. Minderől az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatban összefoglaló jelleggel megállapította: „Habár az Alkotmány 50. § (2) bekezdése kifejezetten szól arról, hogy a bíróság ellenőrzi a közigazgatási határozatok törvényességét, de ez az alkotmányos rendelkezés is csak arra vonatkozik, hogy a közigazgatás törvénysértő határozatainak hatályosulását a bírói hatalom megakadályozhassa. [Lásd: 54/1996. (XI. 30.) AB határozat, ABH 1996, 173, 197.] Ez a követelmény pedig – mint ahogy az Alkotmánybíróság többször utalt rá – az egyfokú bírói kontrollal teljesül [54/1996. (XI. 30.) AB határozat, ABH 1996, 173, 197.; 71/2002. (XII. 17.) AB határozat, ABH 2002, 417, 426.; 8/2003. (III. 14.) AB határozat, ABH 2003, 74, 82.]” (ABH 2004, 551, 583–584.).

Az Sztv.-nek a kifogás elbírálását és a kifogás nyomán meghozott végzésnek a tárgyalás eredményeként történő felülvizsgálatát szabályozó rendelkezései az egyfokú bírói kontrollal teljesítik az Alkotmány 50. § (2) bekezdéséből fakadó követelményeket, de egyúttal ez az egyfokú felülbírálat (vagy felülvizsgálat) egyben kielégíti a jogorvoslat-hoz való jogból eredő követelményeket is. [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 68.] Az Alkotmánybíróság többször rámutatott arra, hogy elégséges az egyfokú jogorvoslat, és az Alkotmány a jogalkotóra bízta annak meghatározását, hogy hány fokú jogorvoslati rendszert hoz létre [1437/B/1990. AB határozat, ABH 1992, 453, 454.; 22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 110., legutóbb megerősítette: a 39/2007. (VI. 20.) AB határozat, ABK 2007. június, 514, 530.]. A 66/1991. (XII. 21.) AB határozat szerint a közigazgatási határozatok bírósági eljárásban való felülvizsgálata a jogorvoslat-hoz fűződő alapjogból fakadó alkotmányossági követelményt kielégíti. (ABH 1991, 342, 350.; 138/B/1992. AB határozat, ABH 1992, 729.)

Mivel a szabálysértési hatóság határozata ellen közigazgatási úton nem vehető igénybe jogorvoslat, kiemelt szerepe van annak, hogy a bíróság általi felülvizsgálat mennyiben tölti be szerepét és mennyiben nyújt tényleges védelmet. „Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a jogorvoslat-hoz való jog tényleges érvényesüléséhez is szükséges a »jogorvoslás« lehetősége, vagyis az, hogy a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát. [23/1998. (VI. 9.) AB határozat, ABH 1998, 182, 186.; 49/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 372, 382.; 19/1999. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1999, 150, 156.; 286/B/1995. AB határozat, ABH 2001, 795, 797.]” [39/2007. (VI. 20.) AB határozat, ABK 2007. június, 514, 530.] E kérdéskörrel a 71/2002. (XII. 17.) AB

határozat megállapította, hogy: „A közigazgatási szerv előtti eljárás és a bírósági eljárás egymással szoros viszonyban állnak, egymást kiegészítő és egymást ellensúlyozó szerepük van. A kettő összefüggésében kell tehát vizsgálni azt, hogy a jogorvoslat-hoz való jog ténylegesen érvényesül-e. A jogorvoslat lehetőségét vagy a közigazgatási szerv előtti eljárás, vagy a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára irányuló eljárás során kell biztosítani. Mindkét esetben követelmény a jogsérelem orvosolhatósága szempontjából a jogorvoslat hatékonysága: a jogorvoslatot általában a határozat végrehajtását megelőzően kell biztosítani.” (ABH 2002, 417, 426–427.) Az Sztv. vizsgált rendelkezése e követelményeket teljesíti.

Az Sztv. 94. § (4) bekezdése a fent ismertetettek szerint nem ütközik az Alkotmány 57. § (5) bekezdésébe és a 2. § (1) bekezdésébe, ezért az Alkotmánybíróság az indítványokat e tekintetben elutasította.

6. A tárgyalás eredményeként meghozott bírósági határozat jogerejével kapcsolatos indítványt az Alkotmánybíróság szintén elutasította. Miként a törvényességi óvás alkotmányosságáról hozott határozatában az Alkotmánybíróság megállapította: „Az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hozza összhangba – megint csak a jogbiztonság elsődlegessége alapján. A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmiféle jogorvoslattal nem támadható. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll.” [9/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 59, 66.] Az Sztv. 102. §-a egyértelműen szabályozza a tárgyalás eredményeként hozott határozat jogerejét. A jogorvoslati eljárásban hozott határozat – mellyel a szabálysértésért való felelősség kérdésének eldöntésével egyidejűleg a közigazgatási szabálysértési határozat bíróság általi felülvizsgálata is lezárul – a jogerőre emelkedésének a közléshez kötése sem a jogbiztonságot, sem a jogorvoslat-hoz való jogot nem sérti.

7. Az indítványozók az Sztv. 97. § (5) bekezdését is alkotmányellenesnek tartották, mely a kifogás visszavoná-

sáról szól. Eszerint, ha az eljárás alá vont személy vagy az eljárás alá vont személy egyetértésével védője, illetőleg a sértett a tárgyaláson vagy azon kívül a kifogást visszavonja, a bíróság az eljárást megszünteti. Ebben az esetben a szabálysértési hatóság határozata a visszavonás bejelentésének, illetőleg a bírósághoz érkezésének napján jogerőre emelkedik. Az indítványozók szerint ez a szabály ugyancsak ellentétes az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való joggal és az Alkotmánynak a jogállamiságról rendelkező 2. § (1) bekezdésével. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ez az ellentét nem áll fenn. A szabálysértési hatóság határozata ellen benyújtott kifogás – mint jogorvoslati eszköz – egyik legfontosabb jellemzője, hogy megakadályozza a szabálysértési határozat jogerőre emelkedését és a végrehajthatóság bekövetkeztét. A kifogás kérelemre igénybe vehető jogorvoslat, ezért annak benyújtásáról vagy a már benyújtott kifogás visszavonásáról az arra jogosult dönthet. Az Sztv. 97. § (5) bekezdése a 9/1992. (I. 30.) AB határozatban a jogállamisággal és a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben lefektetett követelményeknek megfelelően szabályozza a kifogás visszavonásának legfontosabb jogkövetkezményét, a kifogással nem érintett szabálysértési határozat jogerejének beálltát, illetve a megkezdett bírósági eljárás megszüntetését.

8. Az egyik alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó szerint ellentétes az európai joggal, hogy az Sztv. nem rendelkezik az EKSz. 234. cikke szerinti előzetes döntéshozatali eljárás érdekében szükséges eljárási szabályokról. Ennek alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság mulasztásos alkotmánysértést állapítson meg, és a jogalkotót megfelelő határidő tűzése mellett hívja fel a mulasztás orvoslására.

Az Alkotmánybíróságnak legutóbb a 3/2007. (II. 13.) AB határozattal (ABK 2007. február, 83, 84.) megerősített álláspontja szerint az Abtv. 48. § (1) bekezdése alapján Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal az fordulhat az Alkotmánybírósághoz, akinek a jogséremlé az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság már több határozatában rámutatott, hogy az Abtv. 48. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltételei közé tartozik, hogy az Alkotmányban biztosított jog sérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következzen be. Ennél fogva az Abtv. alapján a szabályozás hiánya miatt, azaz mulasztásban megnyilvánuló alkotmánysértés megállapítására irányuló indítvány alkotmányjogi panaszként való előterjesztése az Abtv.-ből nem vezethető le (1044/B/1997. AB határozat, ABH 2004, 1160, 1176.; 986/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 889, 900.; 276/D/2002. AB határozat, ABH 2006, 1369, 1373.).

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességre alapított alkot-

mányjogi panaszt az Ügyrend 29. § e) pontja alapján – érdemi vizsgálat nélkül – visszautasította.

Az előzőekben ismertetettek alapján az Alkotmánybíróság ugyancsak érdemi vizsgálat nélkül visszautasította azt az alkotmányjogi panasz keretében előterjesztett indítványt, mely az ártatlanság vélelmének az Sztv.-ben való szabályozásával összefüggésben kérte mulasztásos alkotmánysértés megállapítását.

Az Alkotmánybíróság ugyanilyen indokkal visszautasította azt, az Alkotmánynak a jogállamiságról rendelkező 2. § (1) bekezdésével való ellentét miatt mulasztásos alkotmánysértés megállapítására irányuló alkotmányjogi panasz keretében előterjesztett indítványt, mely szerint az Sztv.-nek a bíróság előtti eljárásban a bizonyításról rendelkező szabályai nem szabályozzák a tárgyaláson történtek jegyzőkönyvezését, az eljárás alá vont személynek a jegyzőkönyvvel kapcsolatos jogait.

9. Az egyik alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó szerint az Alkotmánynak a vállalt nemzetközi kötelezettségek és a belső jog összhangjának biztosításáról rendelkező szabályán keresztül az Sztv.-nek a bírósági titkár eljárását lehetővé tevő 92. § (1) bekezdése sérti a Római Egyezményt, illetve nevezetesen annak a tisztességes tárgyaláshoz és a hatékony jogorvoslathoz való jogról rendelkező cikkelyeit. Az egyik panaszos további alkotmányjogi panaszában megismételte ezeket az állításokat. Az Alkotmánybíróság miközben határozatai indokolásában számos esetben figyelemmel van az Emberi Jogok Európai Bíróságának az adott alapjog kapcsán hozott ítéleteire és kialakított gyakorlatára, legutóbb a 72/2006. (XII. 15.) AB határozatában rögzítette, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Abtv. 20. §-a szerint az arra jogosult indítványa alapján jár el. Az Abtv. 21. § (3) bekezdése értelmében az Abtv. 1. § c) pontja szerinti eljárást csak meghatározott szervek, illetve személyek kezdeményezhetik. Az Alkotmány 7. § (1) bekezdése sérelme miatt a jogszabály vagy az állami irányítás egyéb jogi eszköze nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára irányuló eljárást csak az Abtv. 21. § (3) bekezdésében meghatározottak indítványozhatják. Az Abtv. hivatkozott rendelkezése szerint az indítványozó a Római Egyezmény vonatkozásában a nemzetközi szerződésbe ütközés megállapítására irányuló eljárás kezdeményezésére nem jogosult.” (ABH 2006, 861.)

Mivel a jelen határozatban elbírált indítványt is olyan személy terjesztette elő a Római Egyezmény vonatkozásában, akinek erre nézve indítványozói jogosultsága nincsen, az Alkotmánybíróság az indítványt az Ügyrend 29. § c) pontja alapján érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a rendelkező rész szerint határozott.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

*Dr. Bihari Mihály és dr. Lévy Miklós alkotmánybírák
különvéleménye*

Nem értünk egyet a rendelkező rész 1. pontjával és annak indokolásával. Álláspontunk szerint az Sztv. 92. § (1) bekezdés második mondatának és a 112. § (1) bekezdés „tárgyalás nélkül” szövegrészének alkotmányellenessége nem állapítható meg.

1. Az Alkotmánybíróság az 1481/B/1992. AB határozatban (ABH 1993, 756, 757.) megállapította: „az igazságszolgáltatás alkotmányjogi fogalma nem értelmezhető úgy, hogy az csakis a konkrét ügyekben való ítélezésre vonatkozik, hanem ennél szükségképpen szélesebb kört ölel fel.” A bíróságok a konkrét ügyekben az érdemi döntéshozatalon kívül – mind az eljárást megelőzően, mind azt követően, mind pedig annak során – számos feladatot ellátnak. Következésképpen a bírói tevékenység sem azonos a jogvita végleges eldöntését, a tényállás megállapítását, a jogkövetkezmény alkalmazását jelentő, tárgyalás tartását kívánó ítélezéssel; ahhoz számos olyan elem társul, amely nem igényli hivatásos bíró közreműködését. A bíróságok túlterheltségének megelőzésére és csökkentésére vonatkozó egyes intézkedésekről szóló, az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának R (86) 12. számú Ajánlása, illetve a bírák függetlenségéről, hatékonyságáról és szerepéről szóló R (94) 12. számú Ajánlása, is rámutatott, hogy az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés, az időszerűség követelménye, a „joghoz való jutás” lehetősége érdekében a nem bírói feladatok alól a bírákat mentesíteni kell. Ezek telepíthetők az igazságszolgáltatáson kívüli szervezetekre és személyekre, illetve az igazságszolgáltatás rendszerén belül is elláthatják „nem bírói személyek”.

Az Alkotmány 46. § (2) bekezdése még az ítélezési tevékenységre vonatkoztatva sem kívánja meg kizárólag hivatásos bírák közreműködését, lehetővé teszi azt nem hivatásos bírák számára is. A hivatásos és a nem hivatásos bíró fogalmát az Alkotmány nem határozza meg, csupán az előbbi kategóriával szemben szabja a bíróvá válás feltételül a törvényben szabályozott eljárási rend szerint a köztársasági elnöktől származó kinevezést. A nem hivatásos bíró fogalma nem szükségképpen az ítélezésben részt vevő laikus elemet jelent, e kategóriába tartozhatnak azok is, akik rendelkeznek jogi képzettséggel, illetve felkészültséggel, sőt éppen szakismeretük miatt alkalmasak egyes bírói feladatok ellátására [vö: Az R (94) 12. számú Ajánlás, Indokolás 11. pontja].

A bírósági titkárok az ítélezési tevékenység differenciált feladatain belül, megfelelő eljárási mód keretében – a törvényben meghatározott korlátok között – rendkívül fontos igazságszolgáltatási feladatot látnak el, ugyanúgy, mint az ügyészégi titkárok vagy a közjegyzők. A bírósági titkár jogi diplomával, jogi szakvizsgával rendelkező, igazságügyi alkalmazott, akinek több éves – célzottan a bírói hivatásra felkészítő – szakmai gyakorlata van. Szakmai kvalifikációja a hivatásos bíróéval azonos és feladatát a

független bírósági szervezetbe integráltan, önállóan látja el. A bírósági titkárok bíróvá történő kinevezése – törvényben meghatározott eljárás keretében – minden további, a szakmai jártasságot igazoló külön számonkérés nélkül a köztársasági elnökhöz előterjeszthető. A gyakorlatban az előterjesztés és a kinevezés elmaradása döntően a bírói szervezeten kívüli okokra, ezen belül a költségvetési hiányra vezethető vissza. A bíróságok e miatt nem rendelkeznek további bírói státuszokkal, a bírói kinevezéssel kötelezően együttjáró béremeléshez szükséges pénzösszeggel, illetve a kibővülő bírói állomány működéséhez nélkülözhetetlen tárgyi és személyi infrastruktúrával. Ugyanakkor ennek a magasan kvalifikált, és a bírói kinevezésre alkalmas személyi körnek a szakmai tudását az ítélezési tevékenység keretében nemcsak hasznosítani kell, hanem a szaktudásuknak megfelelő és e mellett – éppen az ítélezési színvonal emelése érdekében – a hivatásos bírókhoz képest ugyan korlátozott, de gyakorlati továbbképzésükre is alkalmas feladatokkal kell őket ellátni.

Az Sztv. 92. § (1) bekezdése – a köztársasági elnök által kinevezett hivatásos bíróéhoz képest – a bírósági titkár feladatát, hatáskörét és eljárási jogosítványait három tekintetben is jelentősen korlátozza. A bírósági titkár csak szabálysértési ügyben, kizárólag az első fokú bíróság feladatait láthatja el, az ítélezési tevékenység lényegi elemét jelentő tárgyalás tartására pedig nem jogosult. Ugyanakkor az Sztv. a tárgyalás kikényszeríthetősége körében az eljárás alá vont személy részére nem korlátozható tartalmú rendelkezési jogot biztosít, amiből következően a határozathozatalban a bírósági titkár közreműködése véglegesen elkerülhető. Korlátozott feladat- és hatásköre, eljárási jogosítványai folytán tehát a bírósági titkár nem válik a hivatásos bíróval azonos súlyú eljárási és döntési hatalommal rendelkező igazságügyi alkalmazottá. Ezzel a törvény megteremti a megfelelő egyensúlyt a bírósági titkár eljárása és az Alkotmány 50. § (2) bekezdése, valamint az 57. § (1) bekezdése vonatkozásában is.

2. Álláspontunk szerint a pénzbírság végrehajtására vonatkozó támadott Sztv. rendelkezéssel összefüggésben sem sérülnek az Alkotmánynak az indítványokban felhívott rendelkezései, így a 2. § (1) bekezdéséből levezett jogbiztonságra vonatkozó követelmények, az 57. § (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jog, továbbá az 57. § (5) bekezdése által védett, a jogorvoslathoz való jog elve.

A meg nem fizetett pénzbírság helyébe lépő elzárás, vagy közérdekű munka nem a szabálysértés elkövetése miatt alkalmazott, a személyi szabadságot érintő jogkövetkezmény, illetve kényszerintézkedés, hanem a határozat végrehajtási szakaszában, a már jogerős döntéssel felelősségre vont elkövetőnek az alkalmazott szankció önkéntes teljesítése elmulasztásának következménye. A törvény kötelező rendelkezése folytán a szabálysértési ügyben hozott – minden elemében önálló jogorvoslattal támadható – ügydöntő határozatnak része a meg nem fizetett pénz-

bírság átváltoztatásáról szóló rendelkezés is. Ebből következően a szabálysértési ügyben eljáró hatóságnak, illetve a bíróságnak a pénzbírság átváltoztatását érintő kérdéseket még az eljárás jogerős befejezését megelőzően kell tisztázni, így az átváltoztatási kulcs, az átváltoztatás formája, időtartama, az ügydöntő határozat ellen benyújtott kifogás elbírálása során kerülhet revízió alá [Sztv. 52. §, 83. §, 87. §, 88. § stb.]. Ugyanakkor azonban a szabálysértési ügyben hozott ügydöntő határozat ellen előterjesztett kifogást – kérelem esetén – a bíróság köteles tárgyaláson elbírálni [Sztv. 95. § (1) bekezdés.], amelyet viszont bírósági titkár nem tarthat. Értelemszerűen itt kerülhet sor a végrehajtás esetére irányadó döntések jogerős meghozatalára is. Az átváltoztatásról szóló határozat meghozatalakor ezért bírói mérlegelésnek már nincs helye, a jogerős határozat rendelkezései mellett csupán a végrehajtás kizártságának törvényben meghatározott esetei vehetők figyelembe [pl. Sztv. 17. §. (2)–(3) bekezdés, 26. §, 112. §]. A jogbiztonság alkotmányi követelményére figyelemmel végrehajtási szakaszban a határozat jogerejének feloldására nem kerülhet sor. A pénzbírság átváltoztatása keretében sem a felelősség megállapítására, illetve az alkalmazott jogkövetkezményekre, sem a végrehajtásra vonatkozó jogerőssé vált rendelkezések nem módosíthatók. Ebből következően a meg nem fizetett pénzbírság átváltoztatásáról szóló tárgyalás csupán olyan formális eljárási cselekmény, amelynek során a jogerős ügydöntő határozat semmilyen rendelkezésének megváltoztatására nincs mód, ugyanakkor indokolatlanul késlelteti az ügy végleges lezárását.

A kifejtettre tekintettel ezért az indítványnak az Sztv. 92. § (1) bekezdés második mondata és a 112. § (1) bekezdés „tárgyalás nélkül” szövegrésze alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére vonatkozó indítványokat is el kellett volna utasítani.

Dr. Bragyova András alkotmánybíró különvéleménye

Egyetértek dr. Bihari Mihály és dr. Lévay Miklós alkotmánybírák különvéleményének 2. pontjában foglaltakkal annyiban, hogy szerintem sem alkotmányellenes az Sztv. 112. § (1) bekezdés „tárgyalás nélküli” szövegrésze formális eljárási cselekmény voltára tekintettel.

Ugyanakkor nem értek egyet a határozat rendelkező része 2. pontjával az Sztv. 112. § (4) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasító részében. Álláspontom szerint az Sztv. 112. § (4) bekezdésének alkotmányellenessége megállapítható és ezért azt meg kellett volna semmisíteni.

Ez a szabály sérti az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot azzal, hogy kizárja a jogorvoslat lehetőségét a pénzbírságot elzárásra átváltoztató bírói határozat ellen. Egyetértek dr. Bihari Mihály és dr. Lévay Miklós különvéleményével abban, hogy az át-

változtató határozat általában nem igényli az érintett tárgyaláson történő meghallgatását. (Az érintett személyes meghallgatását, ha a bíró szükségesnek tartja, a most megsemmisített szabály sem zárja ki.) Elfogadom azt az érvet is, hogy az átváltoztató döntés többnyire bírói mérlegelést nem kívánó, egyszerű jogalkalmazási feladat – bár a törvény szerint a végrehajtandó határozat törvényességének vizsgálatát is magában foglalja. Végrehajtási jellegénél fogva általában bizonyítás felvétele sem szükséges. Az is igaz, hogy az átváltoztatás a *szankció szankciója*: a szabálysértés elkövetéséért kiszabott pénzbírság-szankció nem teljesítésének jogkövetkezménye. Tény az is, hogy a szabálysértési határozat meghozatalakor a jogorvoslathoz való jog biztosított.

Ugyanennyire igaz viszont, hogy a pénzbüntetést elzárásra átváltoztató határozat – bármennyire az érdemi határozatban meghatározott mértékű és feltételes, a pénzbírsággal sújtott magatartásától függő intézkedés –, mégis csak az eredeti pénzbírságnál vagy a közérdekű munkánál jóval súlyosabb, személyi szabadságot korlátozó joghatrányt jelent, így a jogerős határozat végrehajtása ebben az esetben közvetlenül érinti az elkövető alkotmányos jogait, elsősorban persze a személyi szabadságát [Alkotmány 55. § (1) bekezdés].

A többségi határozat indokolásának III.4.1. pontjában helyesen hivatkozik az 5/1992. (I. 30.) AB határozatnak azon megállapítására, amely szerint „a jogorvoslathoz való jog, mint alkotmányos alapjog immanens tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez vagy – [...] – ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. Ugyanakkor az ilyen felülvizsgálatot nem biztosító jogorvoslat nem feltétlenül alkotmányellenes a nem érdemi, nem ügydöntő határozatok esetén.” (ABH 1992, 27, 31.) E mérce szerint az átváltoztató határozat inkább „érdemi” határozat. A pénzbírságról elzárásra átváltoztatás tárgyában hozott bírósági határozat személyi szabadságot ténylegesen korlátozó jellege miatt ugyanis új helyzetet teremt a jogerős döntéssel már felelősségre vont, az önkéntesen nem teljesítő elkövető számára. Az átváltoztató határozat kétségtelenül a szabálysértést elkövető „jogát vagy jogos érdekét” érintő bírói döntés, amely ellen az Alkotmány 57. § (5) bekezdése jogorvoslatot ír elő.

A jogalkalmazói tévedések elkerülése a jogorvoslati jog egyik legfőbb igazolása. Ilyen tévedések (akár magával a szankció teljesítésével kapcsolatban is) a ténybeli és jogi megítélésben egyszerűbb, vagy annak tűnő, ügyekben is előfordulhatnak. Ezért még ezekben az ügyekben is biztosítani kell a jogorvoslat lehetőségét. (Így a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény XII. fejezete a végrehajtás elrendelésével, míg XIII. fejezete a végrehajtás foganatosításával kapcsolatban biztosít jogorvoslatot.) Természetesen a jogorvoslat módjának megválasztása a jogalkotó döntésén múlik: történhet a formális fellebbezés biztosításán kívül akár kifogással vagy egyéb módokon is, azonban a jogorvoslat a személyi szabadságot korlátozó

határozat ellen az Alkotmány alapján mindenképpen szükség lenne.

Dr. Kovács Péter alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a többségi határozat rendelkező részének 1. pontjával és a magam részéről nem osztom az indokolás ehhez kapcsolódó részében a bírósági titkár státusát és jelenlegi hatásköreit illetően megfogalmazott aggodalmakat.

Igen fontosnak tartom, hogy az Alkotmánybíróság – ahogyan arra a 18/2004. (V. 25.) AB határozatában is utalt, azokat az alkotmányos cikkeket, amelyek tulajdonképpen az Emberi Jogok Európai Egyezményének leképeződései, esetenként szözszerinti átvételei, maga is „[a]z Emberi Jogok Európai Bíróságának a felfogásában, amely a magyar joggyakorlatot alakítja és kötelezi” [18/2004. (V. 25.) AB határozat, ABH 2004, 303, 306.], értelmezze.

Tekintettel arra, hogy a többségi határozat a bírósági titkár státusát az Alkotmánynak a „bíróságra” és a „bíróra” vonatkozó szabályaival szembesíti, úgy vélem, hogy ezen fogalmak értelmezésekor sem lehet elvonatkoztatni a strasbourgi joggyakorlattól, ami ezen a téren (ti. az Emberi Jogok Európai Egyezményének 5. és 6. cikkei alapján) igen bőséges, koherens.

Mint ismeretes, az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt a büntető eljárási garanciák, a *habeas corpus* szabály, illetve a független, pártatlan bíróság előtti tárgyalás elve kapcsán merültek fel értelmezési problémák, amelyek arra mutattak vissza, hogy a francia jog- és igazságszolgáltatási rendszer sajátosságai miatt a bíró és az ügyész nem annyira mereven elváló kategória, mint például a német, az osztrák és a magyar jogban. Mindkettő „magistrat”: a bíró, „juge” egyszersmind „magistrat du siège”, míg az ügyész a „magistrat du parquet”. Alapvetően emiatt került be az Emberi Jogok Európai Egyezményébe a „bíró, vagy a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselő” („un juge ou un autre magistrat habilité par la loi à exercer des fonctions judiciaires” / „a judge or other officer authorised by law to exercise judicial power”) fordulat.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága szerint a „a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselő” akkor felel meg a *habeas corpus* kritériumainak, ha az igazságszolgáltatási funkciókkal együttjáró garanciákat hordozza: „Összefoglalva tehát a „magistrat” nem azonos a bíróval, de kell, hogy bizonyos minőségi feltételeknek megfeleljen, azaz, hogy a letartóztatott számára garanciát jelentsen. Ezek közül első, hogy legyen független a végrehajtó hatalomtól és a felektől. Ez nem zár ki mindennemű alárendeltséget más bírónak vagy magistrat-knak, feltéve, hogy ők azonban ezzel analóg függetlenséggel bírnak. Az 5. cikk 3. szerint ehhez egy eljárási és egy anyagi feltétel társul: előbbi a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselőt arra kötelezi, hogy személyesen hallgassa meg az elébe állított személyt (...), a második,

hogy vizsgálja meg a fogvatartás mellett és ellene szóló körülményeket, és jogi kritériumok alapján nyilatkozzon az azt igazoló okok fennállásáról vagy ezek hiányában el kell rendelnie a szabadon bocsátást” (Schiesser c. Svájc ügyben hozott 1979. december 4-i ítélet 30–31. §).

Az ezt követő évtizedekben kitartott az így felállított teszt mellett az Emberi Jogok Európai Bírósága, hangsúlyozva az igazságszolgáltatási garanciák meglétének fontosságát, még ha az 5. cikk 4. bekezdése alapján nem is kell ugyanazokat elvárni, mint a 6. cikk 1. bekezdése szerint (Wesolowski c. Lengyelországban ügyben hozott, 2004. szeptember 22-i ítélet, 60. §). Ilyenkor elengedhetetlen a meghallgatás (Kampanis c. Görögországban ügyben hozott 1995. július 13-i ítélet, 47. §) és általában véve biztosítani kell a fegyverek egyenlőségét a felek, azaz az ügyész és a fogvatartott között (Wesolowski c. Lengyelország ügyben hozott ítélet, 61. §). A fegyverek egyenlősége azt a kötelezettséget rója az államra, hogy biztosítsa a panaszos számára, hogy ugyanakkor jelenjen meg, mint amikor az ügyész, hogy ennek következtetéseire reflektálni tudjon (Wesolowski c. Lengyelországban ügyben hozott ítélet, 66. §). De ha a magistrat a büntető eljárás későbbi szakaszában a bűnüldöző fél minőségében jelenhet meg, függetlensége és pártatlansága eleve kétségbe vonható (Pantea c. Románia ügyben hozott 2003. június 3-i ítélet, 236. §). A fogvatartás ellenőrzésének haladéktalannak kell lennie (De Jong, Baljet és van den Brink c. Hollandia ügyben hozott 1984. május 22-i ítélet, 51–52. §), emellett pedig automatikusnak, ami nem függhet a fogvatartott személy kérésétől (az újabbak közül a korábbiakat megismételve például Boneva c. Bulgária ügyben hozott 2007. február 16-i ítélet, 22. §).

Abban az esetben, ha az ügyben szerepet játszó első hatóság ebben az értelemben nem felel meg a bíró, illetve a magistrat kritériumainak, de a második hatóság igen, akkor azt kell megvizsgálni, hogy az „azonnalosság”, illetve a „haladéktalanul” kritériumok teljesülnek-e.

Fentiek alapján tehát az én értelmezésemben a kérdés az, hogy a bírósági titkár, aki bírónak sem az Emberi Jogok Európai Egyezménye, sem a magyar jog szerint nyilvánvalóan nem minősíthető, a szabálysértési eljárás során kerülhet-e olyan helyzetbe, hogy az Emberi Jogok Európai Egyezményének 5. cikkének 3. bekezdése szerinti eljárásban „a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselő”-nek minősíthető-e. Szintúgy azt a kérdést kell feltenni, hogy a „bírósági titkár” státusa és eljárása azonosítható-e azonban az 5. cikk 4. bekezdése szerinti bíróság (cour/court) illetve a 6. cikk 1. bekezdése szerinti bíróság (tribunal) eljárásával, ennek kritériumrendszerének megfelelő-e. Harmadsorban viszont azt kell kiemelni, hogy ha a szabálysértési eljárásban a „bírósági titkár” szerepe nem valósít meg olyan cselekményt, amely az Emberi Jogok Európai Egyezményének 5. cikk 3. és 4., illetve a 6. cikk 1. bekezdése hatálya alá esne, akkor és ott a bírósági titkár szerepe nem minősül olyannak, mint amit az Emberi Jogok Európai Egyezménye szempontjából vizsgálni kellene.

Az én olvasatomban a bírósági titkár hatáskörébe tartozó kérdésekben [a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Sztv.) különös részi rendelkezései, illetve az Sztv. felhatalmazása alapján megalkotott, az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet rendelkezései szerint] a bírósági titkár nem kerül olyan helyzetbe, hogy önállóan döntsön elzárás kiszabásáról, hiszen az elzárással is büntethető cselekmények esetében tárgyalás tartása kötelező. Egyéb szabálysértési ügyekben pedig, ha el is járhat a bírósági titkár, a szabálysértést megállapító végzés esetében az eljárás alá vont személy kérheti tárgyalás megtartását, azaz a szankció kiszabásáról ebben az esetben a bíróság dönt. Az igaz, hogy a bírósági titkár dönt a pénzbírság meg nem fizetése esetében közmunkára vagy elzárásra való átváltoztatásról, de erre csak olyan szankció vonatkozásában kerülhet sor, amelyet az adott szabálysértési eljárásban eljáró bíróság ügydöntő határozatában kimondott. Ezzel szemben pedig az eljárás alá vont személy rendelkezett jogorvoslati lehetőséggel. Az átváltást illetően az Sztv. 17. § (1) bekezdése kimondja, hogy „A pénzbírságot meg nem fizetés esetén – ha a közigazgatási végrehajtás általános szabályai szerint, illetőleg adók módjára nem hajtható be – közérdekű munkára, illetőleg elzárásra kell átváltoztatni”. Itt tehát sem a bíróságnak, sem a bírósági titkárnak nincs mérlegelési szabadsága, és a 17. § (4) bekezdése a közérdekű munka, a 17. § (5) bekezdése az elzárás vonatkozásában forint-ra pontosan megállapítja az átváltás kulcsát. Nincs mérlegelési szabadsága a bírósági titkárnak abban az esetben sem, ha igaz ugyan, hogy a szabálysértési eljárásban elmarasztalt személy nem tett eleget pénzbírság megfizetési kötelezettségnek, de esetében az elzárásra való átváltoztatás illetve a közérdekű munkára való átváltoztatás alkalmazhatósága *ex lege* kizárt. (Elzárás esetében ha ti. az eljárás alá vont személy fiatalkorú, fogyatékos, terhes, gyermekét egyedül nevelő vagy ápolásra szoruló fogyatékos hozzátartozóját egyedül ápoló személy, közérdekű munka esetében pedig a fiatalkorút leszámítva ugyanezen kategóriák esetében nincs helye az átváltoztatásnak.) Végül pedig a bírósági titkár által meghozható határozatok fennmaradó része az eljárás alá vont személy érdekeit szolgálja, neki kedvező, mint például az eljárás felfüggesztése, megszüntetése.

A fentiekben bemutatott strasbourgi ítélkezési gyakorlat lényege láthatóan az, hogy ha az eljárás alá vont személy esetében szabadságtól való megfosztás kérdéséről kell döntenie, az ilyen döntést bíróság hozza meg, illetve az őrizetbe vétel esetében a *habeas corpus* szabályt lehessen „bíró, vagy a törvény által bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselő” révén érvényesíttetni. Ha tehát igaz is, hogy a bírósági titkár státusát illetően nem minősül bírói hatáskörrel felruházott más tisztségviselőnek, de nem is olyan eljárásokban, illetve eljárási szakaszokban jár el, ahol ennek követelménye – az Emberi Jogok Európai Egyezménye értelmében – kényszerítő erővel jelenne meg.

Így azonban a nézetem szerint jelenlegi szabályozás is megfelel az Emberi Jogok Európai Egyezményének, ideértve a 6. cikk (Tisztességes tárgyaláshoz való jog) 1. bekezdésének első mondatában foglaltakat is. „Mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.”

A kritériumok összeegyeztetésére utal nézetem szerint az is, hogy míg korábban valóban problematikus volt a szabálysértési eljárás, és ezért az Egyezmény 6. cikk 1. bekezdés vonatkozásában eredetileg fenntartást tett a Kormány („A közigazgatási hatóságok előtt szabálysértés miatt folyó eljárásokban Magyarország ez idő szerint nem tudja biztosítani a bírósághoz fordulás jogát, minthogy a hatályos magyar jogszabályok nem tesznek ilyen jogot lehetővé a közigazgatási hatóságok szabálysértési ügyekben hozott jogerős határozatával szemben.”), de ezt a büntető jogszabályok módosításáról szóló 1999. évi CXX. törvény elfogadása nyomán visszavonta.

Az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára figyelemmel tehát nem osztottam a többségi határozatban a bírósági titkár eljárásával szemben megfogalmazott aggodalmakat, és ezért nem tekintettem a szabálysértési eljárásban játszott szerepét sem olyannak, mint ami alkotmányossági problémát vetett volna fel. Tény, hogy a többségi határozatban elfogadott megoldás („a tárgyalás nélkül” szakasz törlése) ugyanakkor az Emberi Jogok Európai Egyezményével szintén összeegyeztethető eredménnyre vezet.

**Az Alkotmánybíróság
9/2008. (I. 31.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos megállapítására, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványok, valamint alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házzsabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 132. § (5) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt 2008. december 31. napjával megsemmisíti.

2. Az Alkotmánybíróság a Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házsabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat 132. § (1)–(2), valamint (4) és (6) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság azt az indítványi kérelmet, mely szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség áll fenn amiatt, hogy az Országgyűlés nem szabályozta az Alkotmány 29/B. § (2) bekezdése szerinti titkos szavazás részletes szabályait és megsértésének jogkövetkezményeit elutasítja.

4. Az Alkotmánybíróság elutasítja azt az indítványi kérelmet, mely szerint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség áll fenn amiatt, hogy az Országgyűlés nem biztosított jogorvoslatot a köztársasági elnök megválasztásáról szóló országgyűlési határozat, illetve a köztársasági elnök megválasztásának eredménye ellen.

5. Az Alkotmánybíróság a köztársasági elnök megválasztásáról szóló 55/2005. (VI. 7.) OGY határozat ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

6. Az Alkotmánybíróság az indítványokat egyebekben visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz két indítvány érkezett a köztársasági elnökről történő titkos szavazás szabályainak alkotmányosságával összefüggésben.

A köztársasági elnök titkos megválasztására vonatkozó szabályokkal kapcsolatos egyik indítvány azért kérte mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását, mert hiányoznak a titkos szavazás garanciái. A Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házsabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat (a továbbiakban: Házsabály) 63. §-a ugyan rendezi a titkos szavazás intézményének egyes eljárási kérdéseit, ennek ellenére nem lehet tudni, hogy miként minősül a titkos szavazás szempontjából az, ha a szavazó képviselő bemutatja szavazatát a sajtónak, vagy ha a szavazófülkén kívül tölti ki a szavazólapot, illetve, ha a frakciók meghatározott szavazat leadására kötelezik a frakcióhoz tartozó képviselőket.

Mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet eredményez az indítványozó szerint az is, hogy a köztársasági elnök-választás eredménye ellen nem biztosít a jogalkotó jogorvoslati lehetőséget. Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság a lehető legrövidebb határidő tűzésével hívja fel az Országgyűlést jogalkotói feladatá-

nak teljesítésére, amelybe az indítványozó szerint a köztársasági elnök megválasztására vonatkozó szavazás megismétlése is beletartozik.

Az indítványozó a mulasztás megállapítását általában véve az Alkotmányra hivatkozással kérte. Utalt ugyanakkor az indítványozó az Alkotmány 29/B. § (2) bekezdésére, amely a köztársasági elnök titkos választásáról rendelkezik, az Alkotmány 20. § (2) bekezdésére, miszerint az országgyűlési képviselők munkájukat a köz érdekében végzik, valamint az Alkotmány 29. §-ára. Hivatkozott továbbá az indítványozó az 53/2002. (XI. 28.) AB határozatra, a 4/1999. (III. 31.) AB határozatra, valamint a 22/1990. (X. 16.) AB határozatra.

Kérte az indítványozó azt is, hogy az alkotmányellenes mulasztás megállapítása mellett az Alkotmánybíróság hívja fel az Országgyűlést a köztársasági elnök-választás megismétlésére.

A másik indítvány előterjesztői ugyancsak mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérték, mert a törvényhozó nem biztosította azokat a garanciákat, amelyek a köztársasági elnök titkos megválasztását biztosítják, az Alkotmány 29/B. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően. Az indítványozók azzal indokolták álláspontjukat, hogy a „titkos szavazás” fogalmát sem az Alkotmány, sem a Házsabály, sem a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény nem definiálja. Véleményük szerint a jogállamiság csak akkor érvényesülhet, ha a titkosság követelményrendszerét a törvényhozó szabályozza. Vagyis, ha meghatározza azt, hogy melyek azok a cselekmények, amelyek megsértik a köztársasági elnök megválasztására vonatkozó eljárás során a szavazás titkosságát.

Az indítványozók mulasztásban megnyilvánuló alkotmányértés megállapítását kérték azért is, mert a köztársasági elnök megválasztására vonatkozó szabályokat a Házsabály tartalmazza. Ezeket a szabályokat az indítványozók álláspontja szerint törvényi szinten kellene rendezni, ennek hiánya pedig alkotmányellenes helyzetet eredményez. Az indítványozók szerint a köztársasági elnök, és más vezető közjogi tisztségek betöltői megválasztásának titkosságát csak a törvényi szintű szabályozás biztosíthatja. A titkos szavazás országgyűlési határozattal történő rendezése az Alkotmány 70–71. §-át sérti. Ezt azzal indokolják, hogy „[a] köztársasági elnöki tisztség olyan tisztség, amely az Alkotmány értelmében minden magyar állampolgárt megillető alkotmányos alapjogi lehetőség [Alkotmány 70. § (6) bekezdés, ha megfelel a *sic!*] Alkotmány által előírt feltételeknek (választójog, életkor). Ebből viszont az következik, hogy a köztársasági elnök választásának titkosságát is csak törvényi szabályokban lehet definiálni és részletezni.” Tehát véleményük szerint az Alkotmány 70. § (6) bekezdését sértő alkotmányellenes mulasztást eredményez a törvényi szabályozás hiánya. Álláspontjuk szerint alkotmányellenes az a különbségtétel, ami a köztársasági elnök megválasztásának szabályai és az országgyűlési, valamint önkormányzati képviselők megválasztásának szabályai között van a titkosság tekintetében.

Az indítványozók ezzel összefüggésben kérték a Hárszabály 132. § (1)–(2), valamint (4)–(6) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését is, mivel a Hárszabály – az Alkotmány 24. § (4) bekezdése, valamint a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 46. § (1) bekezdése alapján – csak az országgyűlési képviselőkre és az Országgyűlés működési rendjére vonatkozóan szabályozhat, tehát alkotmányellenesen rendezte a vezető közjogi tisztségek betöltőinek megválasztására vonatkozó szabályokat.

Az indítványozók alkotmányjogi panaszt nyújtottak be a köztársasági elnök megválasztásáról szóló 55/2005. (VI. 7.) OGY határozat (a továbbiakban: OGYh.) ellen, mivel a köztársasági elnök megválasztásakor nem érvényesült a szavazás titkossága. Az alkotmányjogi panasszal kapcsolatban mindenekelőtt azt fejtették ki, hogy benyújtásának az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 48. § (1) bekezdésben foglalt feltételei fennállnak. Véleményük szerint ugyanis a jogsérelmük abban áll, hogy a köztársasági elnök megválasztásakor nem érvényesült a titkos szavazás, ami sérti a jogállamiságot [Alkotmány 2. § (1) bekezdése], az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok megtartásának kötelezettségét, amely az indítványozók szerint az Országgyűlést is köti az Alkotmány 20. § (2) bekezdése, valamint 77. § (2) bekezdése alapján. Emellett az, hogy a titkos szavazás nem érvényesült a köztársasági elnök megválasztásakor az Alkotmány 29/B. § (2) bekezdésével is ellentétes. Az OGYh. egyedi határozat, aminek hatálya az Alkotmány 20. § (2) bekezdése alapján az indítványozókra is kiterjed – érveltek az indítványozók. Mivel pedig a köztársasági elnök megválasztásával kapcsolatban nincs jogorvoslati lehetőség, ezért a 60 nap számítását az indítványozók szerint az OGYh. megjelenésétől kell számítani.

Kérték, hogy „[a]z alkotmányjogi panaszt a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség miatti jogalkotási eljárásig függessze fel” az Alkotmánybíróság.

Az Alkotmánybíróság az indítványokat, tárgyi azonoságukra tekintettel az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065., a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (2) bekezdésének megfelelően egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

II.

Az Alkotmánybíróság rendelkező részben foglalt döntése az alábbi jogszabályokon alapul:

Alkotmány:

„24. § (4) Az Országgyűlés a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott Hárszabályban állapítja meg működésének szabályait és tárgyalási rendjét.”

„29/B. § (2) Az Országgyűlés a köztársasági elnököt titkos szavazással választja. A szükséghez képest többszöri szavazásnak van helye. Az első szavazás alapján megválasztott köztársasági elnök az, aki a képviselők kétharmadának szavazatát elnyeri.”

„70. § (1) A Magyar Köztársaság területén lakóhellyel rendelkező minden nagykorú magyar állampolgárt megillet az a jog, hogy az országgyűlési képviselők választásán választó és választható legyen, valamint országos népszavazásban és népi kezdeményezésben részt vegyen.”

„71. § (1) Az országgyűlési képviselőket, az Európai Parlament képviselőit, a helyi önkormányzati képviselőket, valamint a polgármestert és a fővárosi főpolgármestert a választópolgárok általános és egyenlő választójog alapján, közvetlen és titkos szavazással választják.”

Abtv.:

„48. § (1) Az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.

(3) Az Alkotmánybíróság eljárására a 40–43. §-ban foglaltak az irányadók.”

Jat.:

„46. § (1) Az Országgyűlés, [...] határozatban szabályozza az általuk irányított szervek feladatait, a saját működésüket, és állapítja meg a feladatkörükbe tartozó terveket.

(2) E rendelkezés nem érinti az (1) bekezdésben felsorolt szerveknek az egyedi határozat meghozatalára vonatkozó jogát.”

Hárszabály:

„63. § (1) Az Alkotmányban, más törvényben vagy a Hárszabályban meghatározott esetekben a szavazás titkosan történik.

(2) A titkos szavazásnál a jegyzők szavazatszámoló bizottságként járnak el.

(3) A szavazás borítékba helyezett szavazólapra, szavazófülke és urna igénybevételel történik.

(4) A szavazásról jegyzőkönyv készül, amelyet a jegyzők írnak alá.”

„132. § (1) A vezető közjogi tisztségek betöltőinek megválasztása során a Hárszabály általános rendelkezéseit az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(2) Az Országgyűlés az Alkotmányban, illetőleg külön törvényekben megállapított szabályok szerint választja meg a köztársasági elnököt, a miniszterelnököt, az Alkotmánybíróság tagjait, a Legfelsőbb Bíróság elnökét, a leg-

főbb ügyészt, az országgyűlési biztosokat, továbbá az Állami Számvevőszék elnökét és alelnökeit. A választás titkos szavazással történik, kivéve a miniszterelnök megválasztását.

(3) Ha törvény valamely tisztségviselő megválasztása vagy kinevezése előtt a jelölt országgyűlési bizottság előtt történő meghallgatását írja elő, az erre hatáskörrel rendelkező bizottság a jelöltet meghallgatja, és a személyi javaslatot véleményezi. A jelölt miniszterré történő kinevezésének támogatásáról a bizottság nyílt szavazással határoz.

(4) Az Országgyűlés által választott tisztségviselők esetében a kialakított véleményt a bizottság előadója az Országgyűlés ülésén ismerteti. A többi jelölről a véleményt a bizottság elnöke az Országgyűlés elnökének küldi meg, aki azt a javaslattevői és a kinevezési jogkör gyakorlójához eljuttatja.

(5) A (2) bekezdésében felsorolt személyek a megválasztásuk, a miniszterek kinevezésük után – ha a rájuk vonatkozó szabályok nem írják elő más esküszöveget – az Országgyűlés előtt a Házzsabály 4. számú melléklete szerinti esküt tesznek, és aláírják az esküokmányt. Az eskü letételének elmulasztására a 8. § (4) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(6) Külön törvényben meghatározott tisztségek betöltőinek megválasztására – eltérő rendelkezés hiányában – e § rendelkezéseit kell alkalmazni.”

OGYh.:

„Az Országgyűlés az Alkotmány 29/A. §-ának (1) bekezdése alapján, 2005. augusztus 5-i hatállyal dr. Sólyom Lászlót köztársasági elnökké megválasztja.”

III.

Az indítványok az alábbiak szerint részben megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy a Házzsabály 132. § (1)–(2), illetve (4)–(6) bekezdése sérti-e az Alkotmány 24. § (4) bekezdését.

1.1. A Házzsabály 132. §-ának rendelkezései a vezető tisztségviselők megválasztásával kapcsolatos egyes eljárási szabályokat tartalmazzák. A Házzsabály 132. § (2) bekezdésében felsorolt tisztségviselők Országgyűlés általi megválasztása az Alkotmány, illetve törvény rendelkezése alapján tartozik az Országgyűlés hatáskörébe. A Házzsabály 132. § (2) bekezdése pusztán a tisztségviselők megválasztásának módjáról, vagyis – a miniszterelnök kivételével – titkos szavazásról rendelkezik. E rendelkezés tehát nem állapít meg kötelezettséget a Házzsabály 132. § (2) bekezdésében felsorolt vezető tisztségviselőkre, hanem kizárólag az Országgyűlés eljárását rendezi. Ugyanez vonatkozik a 132. § (3)–(4) bekezdésére is, ami a jelölt országgyűlési bizottsági meghallgatásának szabá-

lyait, vagyis az ilyen esetben a bizottság által követendő eljárás speciális szabályait tartalmazza.

A Házzsabály 132. § (5) bekezdése a (2) bekezdésben meghatározott vezető tisztségviselők eskütételének egyes szabályairól rendelkezik. A 132. § (2) bekezdésében felsorolt tisztségviselők eskütételi kötelezettsége az Alkotmányon, illetve törvényen alapul. A köztársasági elnök az Alkotmány 29/D. §-a alapján, a miniszterelnök a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 16. §-a, az Alkotmánybíróság tagjai az Abtv. 11. §-a alapján, a legfőbb ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény 15. §-a alapján, az országgyűlési biztosok az állampolgári jogok országgyűlési biztosáról szóló 1993. évi LIX. törvény 7. §-a alapján, az Állami Számvevőszék elnöke és alelnökei az Állami Számvevőszékről szóló 1989. évi XXXVIII. törvény 11. §-a alapján kötelesek esküt tenni. Ezek a vezető tisztségviselők tehát jogszabályi rendelkezés folytán kötelesek esküt tenni megválasztásukat követően.

A Legfelsőbb Bíróság elnökének eskütételét külön nem rendezi sem az Alkotmány, sem törvény. Így a Legfelsőbb Bíróság elnökének eskütételi kötelezettsége kizárólag a Házzsabályon alapul.

A vezető tisztségviselők eskütételi kötelezettségüket az esküszöveg elmondásával és az esküokmány aláírásával teljesítik. A vezető tisztségviselők esküjének szövegéről – függetlenül attól, hogy eskütételi kötelezettségük az Alkotmányon, törvényen, vagy kizárólag a Házzsabályon alapul – a Házzsabály 4. számú melléklete rendelkezik.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az 1946. évi I. tc., amely a köztársasági elnök eskü-, illetve fogadalomtételi kötelezettségéről rendelkezett, az államfői eskü, illetve fogadalom szövegét is szabályozta. A hatályos Alkotmány – ellentétben a magyar közjogi hagyományokkal és más európai államok alkotmányával – csupán a köztársasági elnök eskütételi kötelezettségéről rendelkezik, az eskü szövegéről nem.

Az eskütétel elmaradásának következményét ugyan csak a Házzsabály rendezi valamennyi vezető tisztségviselő vonatkozásában. Ez alapján az eskütételt elmulasztó vezető tisztségviselőre az országgyűlési képviselőkre irányadó szankciót kell alkalmazni, amelyet a Házzsabály 8. § (4) bekezdése szabályoz, vagyis „az eskü letételéig és az esküokmány aláírásáig – az alakuló ülés megtartásával szükségszerűen együtt járó feladatok elvégzésének kivételével – nem vehet részt az Országgyűlés munkájában; tiszteletdíjra és költségtérítésre csak akkor jogosult – visszamenőleg is –, illetőleg kedvezményt akkor vehet igénybe, miután esküt tett.”

1.2. A Házzsabály sajátos jogforrás, mivel megalkotása az Alkotmány 24. § (4) bekezdése – vagyis az Alkotmány közvetlen felhatalmazása – alapján történik, a képviselők minősített többségű szavazatával. A minősített többségű

szavazás alkotmányos garancia, amely a képviselők közötti széles körű egyetértést hivatott biztosítani a Házsabály tartalmát illetően. [1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25.; 4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52.] A minősített többségi szavazás a Házsabály tartalmával áll összefüggésben, amely azt hivatott biztosítani, hogy az Országgyűlés Alkotmányban rögzített feladatait minél hatékonyabban és az Alkotmánynak megfelelően tudja ellátni. Az Alkotmány 24. § (4) bekezdése alapján az Országgyűlés arra kapott felhatalmazást, hogy a Házsabályban saját működését és tárgyalási rendjét szabályozza. E felhatalmazó rendelkezésből következően az Országgyűlés nem rendelkezik felhatalmazással arra, hogy a Házsabályban az Országgyűlés működését és tárgyalási rendjét nem érintő kérdéseket szabályozzon.

1.3. Az eskütételi kötelezettség az adott tisztség betöltésének feltétele, így az eskütétel elmulasztása az adott hivatal betöltésére van kihatással. Az Országgyűlés által választott tisztségviselő eskütételének elmulasztása csak akkor érinti az Országgyűlés működését, ha maga az adott tisztség az Országgyűlés működésében szerepet tölt be. Tehát a Házsabály az eskütétel tekintetében is kizárólag az Országgyűlés saját működési körében szabályozhat. Az Országgyűlés által választott, a Házsabály 132. §-ában felsorolt vezető tisztségviselők eskütételi kötelezettsége és e kötelezettség elmulasztásának következményei azonban nem érintik az Országgyűlés működését, ezért ezekre vonatkozóan a Házsabály nem szabályozhat. E kérdések törvényi szintű rendezést igényelnek. Ugyanez vonatkozik az eskü szövegére a Házsabály 132. § (2) bekezdésében felsorolt tisztségviselők vonatkozásában.

A Házsabály 132. § (5) bekezdése olyan kérdéskörben szabályozott, amely nem tartozik az Országgyűlés működése, illetve tárgyalási rendje körébe. Ezzel a Házsabály túlerjeszkedett az Alkotmány 24. § (4) bekezdésében foglalt felhatalmazáson. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Házsabály 132. § (5) bekezdése alkotmányellenes.

A Házsabály 132. § (5) bekezdésének azonnali hatállyal történő megsemmisítése azzal a következménnyel járna, hogy az érintett vezető tisztségviselők eskütételére, valamint annak elmaradására vonatkozóan semmilyen szabályozás nem volna. Ezért – a jogbiztonságra tekintettel – az Alkotmánybíróság a Házsabály 132. § (5) bekezdését 2008. december 31. napjával semmisítette meg.

2. Az indítványozó szerint mulasztás áll fenn, mivel a Házsabály nem kellően kimerítően rendezi a köztársasági elnök megválasztásánál a titkos szavazásra vonatkozó szabályokat, illetve azok megsértésének jogkövetkezményeit (a Házsabály 63. § és 132. §-ában). Így többek között nem biztosított a jogorvoslati jog sem a köztársasági elnök-választás eredményével szemben.

2.1. Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló hatáskörét az Abtv. 49. §-a szabályozza.

Az Abtv. ezen rendelkezését, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatát is figyelembe véve a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításának két együttes feltétele van:

- a jogalkotó jogszabályi felhatalmazáson alapuló, vagy feltétlen jogszabályi rendezést igénylő kérdésben jogalkotói kötelezettségének nem tesz eleget,
- és a jogalkotói kötelezettség elmulasztásának eredményeként alkotmányellenes helyzet keletkezik.

Az Alkotmánybíróság a 35/2004. (X. 6.) AB határozatában az alábbiakban összegezte az Abtv. 49. § (1) bekezdésében szereplő „jogalkotói mulasztás” és „alkotmányellenes helyzet” egymáshoz való viszonyára vonatkozó álláspontját: „Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja, hogy a jogalkotói mulasztásnak és az alkotmányellenes helyzetnek együttesen kell fennállnia [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.]. A jogalkotói feladat elmulasztása önmagában nem feltétlenül jelent alkotmányellenességet [14/1996. (IV. 24.) AB határozat, ABH 1996, 56, 58–59.; 479/E/1997. AB határozat, ABH 1998, 967, 968–969.; 1080/D/1997. AB határozat, ABH 1998, 1045, 1046.; 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, 2001, 123, 131.], a mulasztásból eredő alkotmányellenes helyzetet minden esetben csak konkrét vizsgálat eredményeként lehet megállapítani.” (ABH 2004, 504, 508.)

2.2. A köztársasági elnök megválasztása az Országgyűlés feladata az Alkotmány 19. § (1) bekezdés *k*) pontja, valamint 29/A. § (1) bekezdése alapján. Az Országgyűlés működésének alapelve az Alkotmány 23. §-a értelmében a nyilvánosság. Ez alól teremtenek kivételt az Alkotmány és a Házsabály egyes rendelkezései. Ezek közé tartozik a köztársasági elnök megválasztása is, amelynek titkosságáról az Alkotmány 29/B. §-a rendelkezik. Az Országgyűlés működése szempontjából tehát nem a szavazás nyilvánossága, hanem a titkosság jelent kivételt. Erre utal az is, hogy a Házsabály a különleges eljárások között szabályozza azokat az eljárás-típusokat, amelyekben a szavazás a Házsabály rendelkezésénél fogva történik titkosan (Házsabály 132. és 133. §-ában meghatározott eljárások).

Jellemzően a vezető tisztségviselők megválasztása történik titkosan, a Házsabály 132. § (2) bekezdésében felsoroltak vonatkozásában. Vagyis a köztársasági elnök esetében az alkotmányozó hatalom, míg a Házsabály 132. § (2) bekezdésében felsorolt további vezető tisztségviselők vonatkozásában az Országgyűlés minősített többséggel meghozott döntésén alapul a szavazás titkossága, vagyis a kivétel megerősítése a nyilvánosság elve alól.

A köztársasági elnök megválasztása esetében az 1946. évi I. tc. 4. § (2) bekezdése lehetővé tette a titkos szavazás mellett a köztársasági elnök közfelkiáltással történő megválasztását is. Bár az 1946. évi I. tc. köztársasági elnök megválasztására vonatkozó rendelkezései mintaként szolgáltak a hatályos szabályozás kialakításakor, az alkotmányozó csak a szavazás titkosságára vonatkozó rendelkezést vette át. Ugyanakkor az Országgyűlés, mint alkotmányozó hatalom bármikor dönthet úgy, hogy a vezető tisztségviselők, így a köztársasági elnök megválasztásáról is a nyilvánosság elvének érvényesülése mellett szavazhatnak a képviselők.

Az Alkotmány 71. §-a az országgyűlési, Európa Parlamenti, és helyi önkormányzati képviselők, valamint polgármesterek megválasztásának alapelveiről rendelkezik. E választási típusokkal összefüggésben szól a szavazás titkosságáról, mint választási alapelvről. Ennek tartalmáról a következőket fejtette ki az Alkotmánybíróság a 32/2004. (IX. 14.) AB határozatában: „Az Alkotmány 71. § (1) bekezdésében szabályozott szavazás titkossága önmagában nem alapvető jog, hanem a választások egyik alelve, a választójog, illetőleg a népszavazáshoz való alkotmányos alapjog gyakorlásának, a választások demokratizmusának az Alkotmányban szabályozott egyik eljárási garanciája. Ezért az Alkotmányban szabályozott alapvető jogokat korlátozó jogszabályok alkotmányosságának megítélésére az Alkotmánybíróság által kimunkált ún. »szükségesség/arányosság« teszt alkalmazásával a szavazás rendjére vonatkozó választási eljárási szabályok alkotmányellenessége a szavazás titkosságának sérelme miatt nem ítélt meg. (...) A szavazás titkosságának követelménye azt jelenti, hogy az egyes választópolgárok által leadott szavazat tartalma semmilyen körülmények között nem kerülhet nyilvánosságra. Ez az alkotmányos alapelv azt a követelményt támasztja az állammal szemben, hogy a szavazás rendjére és a szavazatok számlálására, összesítésére olyan szabályokat köteles alkotni, és a szavazáskor olyan feltételeket köteles biztosítani, amelyek garantálják, hogy a választópolgár által leadott szavazat tartalma mások számára ne legyen megismerhető, illetőleg megállapítható.” (ABH 2004, 446, 453.)

A Hárszabály 132. § (2) bekezdésében meghatározott vezető tisztségviselők közvetett megválasztására nem az Alkotmány 71. §-a irányadó. Ebből következően a vezető közjogi tisztségviselők megválasztásának titkossága nem hozható összefüggésbe az Alkotmány 71. §-ában szabályozott választójog gyakorlásának titkosságával. Így sem ebből a rendelkezésből, sem az Alkotmány 70. §-ából nem vezethető le olyan jogalkotói kötelezettség, hogy az Országgyűlésben a köztársasági elnökről történő szavazásnál az alapjogi értelemben vett szavazás titkosságának szabályait kellene alkalmazni.

A titkos szavazás lefolytatása az Országgyűlés működése és döntéshozatala körébe tartozó kérdés. Az erre vonat-

kozó rendelkezések ugyanis azt határozzák meg, hogy a képviselők milyen módon adhatják le szavazataikat. Ezért nem tekinthető alkotmányellenesnek az, hogy a köztársasági elnök megválasztására vonatkozó eljárási szabályokat – konkrétan a titkos szavazás szabályait – a Hárszabály rendezi.

A képviselő a szavazás titkossága alapján arra jogosult, hogy szavazatát a nyilvánosság kizárásával adja le, illetve nem kötelezhető szavazata nyilvánosságra hozatalára. Az eljárás nyilvánossága alóli kivétel megteremtésével a képviselőnek lehetőséget biztosítanak arra, hogy szavazatát minden külső kényszertől és befolyástól mentesen, lelkiismerete szerint adja le. A titkos szavazás tehát elsősorban azt a követelményt támasztja az Országgyűléssel szemben, hogy megfelelő feltételekkel biztosítsa azt, hogy a képviselők szavazataikat a nyilvánosság kizárásával adhassák le, illetve, hogy a leadott képviselői szavazatok ne legyenek beazonosíthatók. Erre vonatkozóan tartalmaz szabályokat a Hárszabály 63. §-a.

A Hárszabály 13. § (4) bekezdése alapján a képviselő köteles tevékenységét az Alkotmány és a jogszabályok rendelkezéseinek megfelelően végezni, valamint a Hárszabály előírásait megtartani. Ez vonatkozik a titkos szavazás szabályainak megtartására is. Az Alkotmány 29/B. §-ából azonban nem lehet levezetni az Országgyűlés szabályozási kötelezettségét arra vonatkozóan, hogy a szavazatát nyilvánosságra hozó képviselővel szemben jogi szankciókat állapítson meg. A Hárszabályban – vagy jogszabályban – az Országgyűlés Alkotmányból levezethető szabályozási kötelezettsége arra vonatkozóan áll fenn, hogy a képviselők számára a szavazat titkossága eljárásilag biztosított legyen.

Nem állapítható meg alkotmányellenes mulasztás amiatt sem, hogy az Országgyűlés nem biztosított jogorvoslati jogot a köztársasági elnök megválasztásával szemben. Az Alkotmány 29/B. §-ból, amely a köztársasági elnök megválasztásának szabályait rendezi, nem vezethető le sem a képviselők, sem másnak a joga a választás eredményével szembeni jogorvoslatra. A jogorvoslati jog tartalma szerint azt biztosítja, hogy mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírói, államigazgatási vagy más hatósági döntéssel szemben, amely jogát vagy jogos érdekét érinti. A köztársasági elnök megválasztása, és az arról hozott egyedi határozat nem vet fel ilyen érintettséget, az jogokat, kötelezettségeket nem keletkeztet. Így nem alkotmányellenes a jogorvoslat hiánya e döntéssel szemben.

3. Az Alkotmánybíróság az OGYh.-ra vonatkozóan előterjesztett alkotmányjogi panasszal kapcsolatban a következőket állapítja meg. Az Abtv. 48. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panaszt az nyújthat be, akinek a jogsérelme amiatt állt elő, mert az egyedi ügyében meghozott döntésben alkotmányellenes jogszabály került alkalmazásra. Mivel az OGYh. nem az indítványozó által kezde-

ményezett eljárás alapján született, ezért megállapítható, hogy az alkotmányjogi panasz Abtv.-ben foglalt feltételei („akinek a jogséremlme”) nem állnak fenn. Az indítványozó jogosulatlanul terjesztett be kérelmet. Az alkotmányjogi panasz eljárásban az indítványozónak az egyedi ügyében hozott döntésben alkalmazott jogszabály alkotmányellenességének megállapítására van lehetőség. Az indítványozók az OGYh.-t támadták, mely saját állításuk szerint is egyedi határozat, s nem hivatkoztak ezzel kapcsolatban jogszabály alkotmányellenességére. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a kizárólag személyi kérdésekben hozott országgyűlési határozatok a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 46. § (2) bekezdése szerinti egyedi aktusnak minősülnek, ezért vizsgálatuk nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe. [1375/B/1992. AB határozat, ABH 1993, 862, 863.; 753/B/1995. AB határozat, ABH 1995, 981.; 22/1999. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1999, 176., 50/2003. (XI. 5.) AB határozat, ABH 2003, 566.]

Az Ügyrend 29. §-a szabályozza az alkotmánybírósági eljárásban a visszautasítás jogcímét. Az Ügyrend 29. § c) pontja szerint az Alkotmánybíróság az indítványt visszautasítja, ha az eljárás indítványozására az indítványozónak nincs jogosultsága, a 29. § e) pontja értelmében pedig visszautasítást eredményez az is, ha a benyújtott alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 48. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételeknek. Ezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az OGYh.-val kapcsolatosan előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasította.

4. Az egyik indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság – a 2005-ös köztársasági elnök-választás érvénytelenségének megállapítása mellett – hívja fel az Országgyűlést a köztársasági elnök-választás megismétlésére. Az Alkotmánybíróság hatásköreit az Abtv. 1. §-a szabályozza. Az Alkotmánybíróságnak ez alapján arra van hatásköre, hogy jogszabályok, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszközei alkotmányosságáról döntsön. Nincs azonban hatásköre arra, hogy az Országgyűlést egyedi határozat meghozatalára hívja fel. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében az Ügyrend 29. § b) pontja alapján visszautasította.

Az Alkotmánybíróság jelen határozatának Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Utasítások

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 5/2008. (IK 2.) IRM utasítása a berendeléssel betölthető beosztásokról

A fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 248. §-ára, valamint a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 49. § (1) bekezdésére tekintettel az alábbi utasítást adom ki:

1. §

(1) Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumba a hivatásos állomány egyetemi vagy főiskolai, és szakirányú felsőfokú végzettséggel rendelkező tagja rendészeti szakértelmet igénylő és ilyen feladatot tartalmazó munkakörbe berendelhető.

(2) Az (1) bekezdés szerinti munkakör – a vezetői munkakör kivételével – a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII. 31.) Korm. rendelet 2/B. számú melléklet, A rendszeresített alapbeosztások beosztási kategóriába sorolása című táblázat „minisztériumi kiemelt főreferens” besorolásnak felel meg, az elérhető rendfokozati maximum alezredes.

2. §

(1) A rendészeti oktatási intézményekben és az oktatással kapcsolatos szervezeteknél, valamint a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatánál (a továbbiakban: RSZVSZ) berendeléssel betölthető beosztásokat a jelen utasítás mellékletében foglaltak szerint határozom meg.

(2) A berendeléssel betölthető beosztásokba csak a mellékletben meghatározott feltételeknek megfelelő személy rendelhető be.

3. §

Ez az utasítás a közzétételét követő harmadik napon lép hatályba.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Melléklet az 5/2008. (IK 2.) IRM utasításhoz

I.

A rendészeti oktatási intézményekben és az oktatással kapcsolatos szervezeteknél berendeléssel betölthető beosztások

Vezetői munkakörök

Szerv	Vezető szint	Munkakör (beosztás)	Rendfokozati maximum	Képesítési és egyéb követelmények			
				Állami iskolai végzettség	Szakmai iskolai végzettség	Speciális rendészeti végzettség	Speciális követelmények
Köz- ponti ¹	főosztály- vezetői illetményre jogosult	rektor (RTF)	tábornok	egyetem		RIASZTSZ ² + RMVK vagy RSZVI + RVK + RMVK	pszichológiai alkalmasság
		főigazgató (OF)					
		rektorhelyettes (RTF)	ezredes			RIASZTSZ vagy RSZVI + RVK	
		igazgató (RTF)					
		főtitkár (RTF)					
		főigazgató- helyettes (OF)					
		igazgató (OF)					
	főosztály- vezető- helyettesi illetményre jogosult	tanszékvezető (RTF)					
		főosztályvezető -helyettes (OF)					
	osztályvezetői illetményre jogosult	osztályvezető (RTF, OF)	alezredes	egyetem vagy főiskola		szakirányú felsőfokú	
Területi ³	főosztályveze- tői illetményre jogosult	igazgató (RSZKI, NOK)	ezredes				
	főosztály- vezető- helyettesi illetményre jogosult	igazgató- helyettes (RSZKI, NOK)	alezredes			RIASZTSZ vagy RSZVI + RVK	
		osztályvezető					
	osztályvezetői illetményre jogosult	titkárságvezető					
		szakcsoport- vezető (RSZKI, NOK)					

¹ Központi szervek: Rendőrtiszti Főiskola (RTF), Oktatási Főigazgatóság (OF)

² RIASZTSZ: rendészeti irányultságú akkreditált szakirányú továbbképzési szak, RMVK: rendészeti mestervezetővé képző, RSZVI: rendészeti szakvizsga, RVK: rendészeti vezetővé képző

³ Területi szervek: Rendészeti szakközépiskolák (RSZKI), Nemzetközi Oktatási Központ (NOK)

I. Besorolási osztály

Szerv	Beosztási kategória	Munkakör (beosztás)	Rendfokozati maximum	Képesítési és egyéb követelmények			
				Állami iskolai végzettség	Szakmai iskolai végzettség	Speciális rendészeti végzettség	Speciális követelmények
Köz-ponti	VI.	osztályvezető-helyettes	alezredes	egyetem vagy főiskola	szakirányú felsőfokú	RIASZTSZ vagy RSZVI	pszichológiai alkalmasság
		szakcsoportvezető (RTF)					
		alosztályvezető					
		kiemelt főreferens					
		főiskolai tanár, docens (RTF)					
	V.	csoportvezető (RTF, OF)	őrnagy				
		kiemelt főelőadó (RTF)					
		főiskolai adjunktus (RTF)					
	IV.	főelőadó (RTF, OF)	őrnagy				
		főiskolai tanársegéd (RTF)					
III.	előadó (RTF)	százados					
II.	fogalmazó (RTF)						
Területi	VI.	osztályvezető-helyettes (RSZKI, NOK)	alezredes	egyetem vagy főiskola	szakirányú felsőfokú	RIASZTSZ vagy RSZVI	pszichológiai alkalmasság
		alosztályvezető (RSZKI, NOK)					
		kiemelt főreferens (RSZKI, NOK)					
		nevelési parancsnok (RSZKI)					
		vezető orvos (RSZKI)					
	V.	csoportvezető (RSZKI, NOK)	alezredes				
		évfolyamparancsnok (RSZKI)					
		kiemelt főelőadó (RSZKI, NOK)					
		kiemelt főtanár (RSZKI, NOK)					
		főorvos (RSZKI)					
		ügyeletvezető (RSZKI)					
	IV.	főelőadó (RSZKI)	őrnagy				
		főtanár (RSZKI)					
	III.	előadó (RSZKI)	százados				
		tanár (RSZKI)					
	II.	fogalmazó (RSZKI, NOK)	százados				
		oktató (RSZKI, NOK)					
	Pályakezdő		hadnagy				

II. Besorolási kategória

Szerv	Beosztási kategória	Munkakör (beosztás)	Rendfokozati maximum	Képesítési és egyéb követelmények			
				Állami iskolai végzettség	Szakmai iskolai végzettség	Speciális rendészeti végzettség	Speciális követelmények
Köz-ponti	III.	segédelőadó (RTF)					
Területi	IV.	szolgálatparancsnok (RSZKI)	főtörzszászlós	középiskola	szakirányú középfokú	szaktanfolyam	pszichológiai alkalmasság
		szolgálatvezető (RSZKI)					
		szakoktató (RSZKI)					
		ügyeletes (RSZKI)					
	III.	segédelőadó (RSZKI)	főtörzsőrmester				
		felcser (RSZKI)					
		műmester (RSZKI)					
		kiképző (RSZKI)					
		technikus (RSZKI)					
		ügyeletes (RSZKI)					
	II.	őr (RSZKI)	főtörzsőrmester				
		gépjárművezető (RSZKI)					
	Pályakezdő		őrmester				

KÖZLÖNY

§

II. A Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatánál berendeléssel betölthető beosztások

Vezetői munkakörök

Szerv	Vezetői szint	Munkakör (beosztás)	Rendfokozati maximum	Szolgálati tevékenység	Képesítési és egyéb követelmények			
					Állami iskolai végzettség	Szakmai iskolai végzettség	Speciális ren- dészeti végzett- ség	Speciális köve- telmények
RSZVSZ	főosztályvezetői illetményre jogosult	szolgálatvezető	tábornok		egyetem		RIASZTSZ+ RMVK vagy RSZVI+RVK +RMVK	pszichológiai alkalmasság
		műveleti szolgálatvezető- helyettes						
		gazdasági és igazgatási szolgálatvezető- helyettes						
		főosztályvezető						
	főosztályvezető- helyettesi illetményre jogosult	főosztályvezető- helyettes	ezredes		egyetem vagy főiskola		RIASZTSZ vagy RSZVI+RVK	
		főosztályvezető- helyettes (osztályvezető)						
	osztályvezetői illetményre jogosult	osztályvezető						

I. Besorolási osztály

RSZVSZ	VI.	kiemelt főreferens (kirendeltség- vezető)	alezredes	védelmi, elemző-értékelő, belsőellenőr, jogi, gazdasági, személyügyi, informatikai	egyetem vagy főiskola	szakirányú felsőfokú	RIASZTSZ vagy RSZVI	pszichológiai alkalmasság
		kiemelt főreferens						
	V.	főreferens		védelmi, elemző-értékelő, belsőellenőr, jogi, gazdasági, személyügyi, informatikai				

II. Besorolási osztály

RSZVSZ	IV.	technikus	főtörzsszáslós		középiskola	rendészeti szakközépiskola, rendőr vagy határrendészeti szakképesítés		pszichológiai alkalmasság
	III.	segédelőadó						

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
6/2008. (IK 2.) IRM**

utasítása

**az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium fejezetéhez
tartozó egyes költségvetési szervek középírányító
szervként történő elismeréséről, a gazdálkodási
jogosítványok megosztási rendjéről szóló
9/2006. (IK 12.) IRM utasítás módosításáról**

Az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998.
(XII. 30.) Korm. rendelet 13. § (2) bekezdése alapján az
alábbi utasítást adom ki:

1. §

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium fejezetéhez
tartozó egyes költségvetési szervek középírányító szerv-
ként történő elismeréséről, a gazdálkodási jogosítványok
megosztási rendjéről szóló 9/2006. (IK 12.) IRM utasítás
(a továbbiakban: Utasítás) 1. § (1) bekezdése helyébe a
következő rendelkezés lép:

„(1) Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium feje-
zetéhez tartozó költségvetési szervek közül középírányító
szerv:

- a) Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága,
- b) Országos Rendőr-főkapitányság,
- c) Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal,
- d) Oktatási Főigazgatóság.”

2. §

Az Utasítás 2. §-ának e) pontja helyébe a következő ren-
delkezés lép:

„e) az önállóan és a részben önállóan gazdálkodó költ-
ségvetési szervek közötti munkamegosztás és felelősség-
vállalás rendjét rögzítő megállapodás vagy az azt helyette-
sítő okirat jóváhagyása felügyeleti szerv véleményének ki-
kérésével, az Országos Rendőr-főkapitányság kivételével.”

3. §

Az Utasítás 2. §-ában az „e rendeletben” szövegrész he-
lyébe az „ezen utasításban” szöveg lép.

4. §

Az Utasítás melléklete helyébe ezen utasítás melléklete
lép.

5. §

(1) Ez az utasítás a közzétételét követő napon lép ha-
tályba.

(2) Ez az utasítás a hatálybalépését követő napon hatá-
lyát veszti.

*Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter*

Melléklet a 6/2008. (IK 2.) IRM utasításhoz

[Melléklet a 9/2006. (IK 12.) IRM utasításhoz]

**a) Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
mint középírányító szerv irányítása alá tartozó költség-
vetési szervek**

1. Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet
2. Balassagyarmati Fegyház és Börtön
3. Budapesti Fegyház és Börtön
4. Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl)
5. Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Inté-
zete (Kecskemét)
6. Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Inté-
zete (Szirmabesenyő)
7. Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Inté-
zete (Pécs)
8. Kalocsai Fegyház és Börtön
9. Közép-Dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási
Intézet
10. Márianosztrai Fegyház és Börtön
11. Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet
12. Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet
13. Satoraljaújhelyi Fegyház és Börtön
14. Sopronkőhidai Fegyház és Börtön
15. Szegedi Fegyház és Börtön
16. Váci Fegyház és Börtön
17. Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet
18. Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
19. Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
20. Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
21. Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végre-
hajtási Intézet
22. Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet
23. Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehaj-
tási Intézet
24. Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
25. Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
26. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehaj-
tási Intézet
27. Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
28. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végre-
hajtási Intézet
29. Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet

30. Vas Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
31. Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
32. Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet
33. Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl)
34. Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet
35. Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja (Pilisszentkereszt)
36. Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központja

b) Az Országos Rendőr-főkapitányság mint közép-irányító szerv irányítása alá tartozó költségvetési szervezetek

1. Budapesti Rendőr-főkapitányság
2. Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság
3. Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság
4. Békés Megyei Rendőr-főkapitányság
5. Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság
6. Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság
7. Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság
8. Győr-Moson-Sopron megyei Rendőr-főkapitányság
9. Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság
10. Heves Megyei Rendőr-főkapitányság
11. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság
12. Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság
13. Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság
14. Pest Megyei Rendőr-főkapitányság
15. Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság
16. Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság
17. Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság
18. Vas Megyei Rendőr-főkapitányság
19. Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság
20. Zala Megyei Rendőr-főkapitányság
21. Készenléti Rendőrség
22. Köztársasági Őrezred
23. Repülőtéri Rendőr Igazgatóság
24. Nemzeti Nyomozó Iroda

c) Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal mint közép-irányító szerv irányítása alá tartozó költségvetési szervezetek

1. BÁH Menekülteket Befogadó Állomás Békéscsaba
2. BÁH Menekülteket Befogadó Állomás Bicske
3. BÁH Menekülteket Befogadó Állomás Debrecen

d) Oktatási Főigazgatóság mint közép-irányító szerv irányítása alá tartozó költségvetési szervezetek

1. Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola
2. Miskolci Rendészeti Szakközépiskola
3. Szegedi Rendészeti Szakközépiskola
4. Köröndi Rendészeti Szakközépiskola
5. Nemzetközi Oktatási Központ

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
7/2008. (IK 2.) IRM
utasítása
a büntetés-végrehajtási szervezet
egységes iratkezelési és titokvédelmi szabályzatának
kiadásáról***

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 49. § (1) bekezdésében meghatározott hatáskörömben eljárva a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 10. §-ának (2) bekezdése, valamint a minősített adat kezelésének rendjéről szóló 79/1995. (VI. 30.) Korm. rendelet 3. §-a alapján, – az önkormányzati és területfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 168/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § d) pontjában foglalt feladatkörében eljáró önkormányzati és területfejlesztési miniszterrel, valamint az oktatási és kulturális miniszter feladat- és hatásköréről szóló 167/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § d) pontjában foglalt feladatkörében eljáró oktatási és kulturális miniszterrel egyetértésben – a büntetés-végrehajtási szervezet iratkezelési tevékenységének szabályozására a következő utasítást adom ki:

1. A Szabályzatot az utasítás mellékleteként kiadom.
2. Jelen utasítás hatálya a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságára (a továbbiakban: BVOP), a büntetés-végrehajtási intézetekre (a továbbiakban: bv. intézet) és intézményekre, továbbá a fogvatartottak kötelező foglalkoztatására létrehozott gazdálkodó szervezetekre (a továbbiakban együtt: bv. szervek) terjed ki. A bv. szervek vezetői az iratkezelés és iratnyilvántartás rendjét a Szabályzatban foglaltak szerint kötelesek megszervezni.
3. A Szabályzatban foglaltak végrehajtása során a „Függelékekben” előírtakat és a „Minták” által meghatározott formákat kell alkalmazni.
4. Az adatkezelő és titokbirtokos szervek vezetői felelősek a kezelt minősített, valamint nyílt adatok megőrzését biztosító személyi és tárgyi feltételek megteremtéséért és fenntartásáért.
5. A büntetés-végrehajtás országos parancsnoka (a továbbiakban: országos parancsnok) a szervezeti és működési szabályzatban, illetve ügyrendben saját hatáskörben:
 - a) szabályozza a kiadmányozás rendjét a büntetés-végrehajtási szervezetenél,
 - b) meghatározza a büntetés-végrehajtási szervezet iktatási azonosítóinak elosztását,
 - c) az ügyiratkezelés számítógépes megvalósítása esetén meghatározza a felhasználók körét és hozzáférési jogosultságait,
 - d) meghatározza a büntetés-végrehajtási szervezetenél használt iratmintákat,

* A mellékleteket az érdekeltek közvetlenül kapják meg.

e) egyes ügycsoportokra vonatkozóan, – figyelembe véve az egyéb jogszabályi előírásokat – 30 napnál rövidebb vagy hosszabb ügyintézési határidőt állapít meg,

f) meghatározza a BVOP-n használandó iktatási rendszert, az önálló iktatásra, irattározásra és selejtezésre feljogosított szervezeti egységeket,

g) meghatározza a büntetés-végrehajtási ügykezelői vizsgára vonatkozó részletes szabályokat.

Az országos parancsnok a c) és d) pontban foglalt jogkörét az egyes bv. szervek parancsnokára, vezetőjére átruházhatja az adott bv. szerv vonatkozásában.

Átmeneti rendelkezések

7. A Szabályzat 179. pontjában előírtakat csak a Szabályzat hatálybalépését követően megrendelt bélyegzők esetében kell alkalmazni.

Záró rendelkezések

8. Jelen utasítás a közzétételét követő 8. napon lép hatályba, ezzel egyidejűleg a büntetés-végrehajtási szervezet Iratkezelési Szabályzatának kiadásáról szóló 7/1998. (IK 12.) IM utasítás hatályát veszti.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 8/2008. (IK 2.) IRM

utasítása

a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzatáról

A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 74. § (1) bekezdésében meghatározott hatáskörömben eljárva a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal szervezeti felépítéséről és működési rendjéről – tekintettel a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 49. § (1) bekezdésére – a következő utasítást adom ki:

1. §

A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal szervezetét, működésének rendjét a jelen utasítás mellékletét képező Szervezeti és Működési Szabályzat (a továbbiakban: SZMSZ) szerint határozom meg.

2. §

(1) Ez az utasítás 2008. március 1-jén lép hatályba.

(2) Az SZMSZ hatályba lépésének napjától számított 30 napon belül a szervezeti és működési szabályzat, valamint az ügyrend készítésére kötelezett szervezeti egységek vezetői kötelesek elkészíteni szervezeti és működési szabályzataikat, valamint ügyrendjeiket és jóváhagyás céljából felterjeszteni a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal főigazgatójának.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Melléklet a 8/2008. (IK 2.) IRM utasításhoz

A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Szervezeti és Működési Szabályzata

ELSŐ RÉSZ

I. Fejezet

1. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal jogállása, általános kompetenciák

1.1. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) az igazságügyi és rendészeti miniszter irányítása alatt álló, önálló jogi személyiséggel rendelkező, önállóan gazdálkodó, az előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező központi hivatal. A Hivatal a költségvetési gazdálkodás szempontjából a költségvetési szervek középírányítói funkcióit is ellátja. A Hivatal költségvetése az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium költségvetési fejezetben önálló címként szerepel.

1.2. A Hivatal kisegítő, kiegészítő és vállalkozási tevékenységet nem folytat.

1.3. A Hivatal alapadatai:

a) Megnevezése: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

b) Nevének az ügyvitel során használt rövidítése: BÁH

c) Idegen nyelvi elnevezése:

ca) angol megnevezése: Office of Immigration and Nationality

cb) német megnevezése: Amt für Einwanderung und Staatsbürgerschaft

cc) francia megnevezése: L'Office de l'Immigration et de la Nationalité

1.4. Székhelye: Budapest

Címe: 1117 Budapest, Budafoki út 60. szám

Levelezési címe: 1903 Budapest, Pf. 314.

1.5. Alapító: a belügyminiszter

Alapítás éve: 2000.

1.6. A Hivatal jogelődje:

a) Belügyminisztérium Menekültügyi Hivatal

b) Menekültügyi és Migrációs Hivatal

1.7. Számlavezető és az előirányzat-felhasználási számla száma:

Magyar Államkincstár 10023002-00283511-00000000

1.8. Adóigazgatási szám, PIR törzsszám, ágazat, alágazat, szakágazat,:

a) adóigazgatási szám: 15722744-2-51

b) PIR törzsszám: 722744

c) ágazat száma és megnevezése: 84 Közigazgatás, védelem; társadalombiztosítás

d) alágazat száma és megnevezése: 842 Közigazgatás

e) szakágazat: 8424 Közbiztonság, közrend

f) államháztartási szakágazat: 842470 Idegenrendészeti tevékenység

1.9. A Hivatal állami feladatként ellátandó alaptevékenységét, rendeltetését a vonatkozó jogszabályok, valamint az alapító okirat határozza meg a következők szerint:

a) a Hivatal ellátja a magyar állampolgárságról szóló jogszabályokban hatáskörébe utalt feladatokat, valamint előkészíti az igazságügyi és rendészeti miniszter feladatkörébe tartozó állampolgársági döntéseket;

b) ellátja a jogszabályokban a hatáskörébe utalt hazai anyakönyvezéssel kapcsolatos feladatokat;

c) ellátja a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló törvényben meghatározott feladatokat;

d) idegenrendészeti hatóságként ellátja a jogszabályokban a hatáskörébe utalt idegenrendészeti feladatokat;

e) központi vízumhatóságként kapcsolatot tart más schengeni államok központi hatóságaival, a SIS-jelzésekkel összefüggésben megkereséssel él a nemzeti SIRENE iroda felé és reagál a SIRENE iroda megkereséseire;

f) menekültügyi hatóságként ellátja a jogszabályokban hatáskörébe utalt menekültügyi feladatokat;

g) útlevelelhatóságként ellátja a bevándorolt, letelepedett jogállású személy és hontalan úti okmányával kapcsolatos hatósági feladatokat, a menekültként elismert személyek kétnyelvű úti okmányával, az oltalmazottként elismert személyek úti okmányával, továbbá a menedékesek úti okmányával összefüggő hatósági feladatokat;

h) ellátja az országinformáció szolgáltatásáért felelős szerv (a továbbiakban: országinformációs központ) jogszabályban meghatározott feladatait;

i) végrehajtja a migrációs tárgyú nemzetközi szerződésekből adódó feladatokat, felügyeli és koordinálja a visszafogadási egyezmények végrehajtását, engedélyezi a hatósági kísérettel történő átszállításokat;

j) szakirányítói jogkört gyakorol az első fokú hatóságok tevékenysége felett;

k) kapcsolatot tart a migrációs kérdésekkel foglalkozó nemzetközi szervezetekkel.

2. Értelmező rendelkezések

A jelen SZMSZ alkalmazásában:

2.1. Munkáltatói jogkör: a vezető foglalkoztatási jogszabályban meghatározott jogainak és kötelezettségeinek összessége.

2.2. Vezetés: a vezetett szervezet működési feltételeinek közvetlen befolyásolása, melynek területei:

a) a szervezési hatáskörök, amelyek a szervezet létrehozásával, módosításával és megszüntetésével kapcsolatos döntések meghozatalának vagy az ezekre irányuló javaslatételnek a jogát jelentik;

b) a személyzeti hatáskörök, amelyek a köztisztviselők, a hivatásos szolgálati viszonyban állók, a közalkalmazottak, a Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozó munkavállalók alkalmazásával, foglalkoztatásával kapcsolatos személyzeti döntések jogát vagy az erre irányuló javaslatételi jogot jelentik;

c) a működési feltételekre vonatkozó jogkörök, amelyek a szervezet működéséhez szükséges anyagi-technikai feltételekről, infrastruktúráról történő döntések jogát vagy az ezekre irányuló javaslatételt jelentik;

d) szakmai feladatokra vonatkozó jogkörök, amelyek a szakmai feladatok meghatározásának jogát vagy az erre irányuló javaslatételt jelentik.

2.3. Az irányítás: az irányított szervezet tevékenységének a vezetésnél közvetetebb, korlátozottabb befolyásolását jelenti. Az irányító a vezetés elemei közül nem gyakorolhatja azokat, amelyeket jogszabály vagy belső rendelkezés más vezető hatáskörébe utal.

2.4. A vezetés, az irányítás címzettje: az azzal érintett szervezeti egység vezetője. Ha az intézkedés gyors végrehajtása vagy más nyomatékos körülmény indokolja, a címzett a szervezeti egység vezetőjénél alacsonyabb beosztású vezető is lehet. E vezető a kapott utasítást – meghatározott rend szerint – jelenti az első számú vezetőnek.

2.5. A szakmai irányítás: a Hivatal és területi szervei jogszabályokban, az állami irányítás egyéb jogi eszközeiben vagy belső rendelkezésben rögzített szakmai alapfeladatait irányító jogosultságok összessége.

II. fejezet

3. A Hivatal szervezeti felépítése

3.1. A Hivatal központi és területi szervekből, valamint befogadó állomásokból áll. A Hivatal központi, országos illetékességu szervezeti egysége a Központi Hivatal (a to-

vábbiakban: KH). A Hivatal területi szervezeti egységei-ként működnek a regionális igazgatóságok (a továbbiakban: regionális igazgatóság). A befogadó állomások önálló költségvetéssel rendelkeznek, a regionális igazgatóságok működésének pénzügyi fedezetét a Hivatal költségvetése tartalmazza. A Hivatal szervezeti ábráját, valamint az irányítás, az ellenőrzés és a vezetés kapcsolatrendszerét az 1. számú függelék tartalmazza.

3.2. A Hivatal területi szervei a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalról szóló 162/1999. (XI. 19.) Korm. rendelet mellékletében meghatározott illetékességi területtel rendelkeznek.

3.3. A KH szervezeti egységei

- 3.3.1. Állampolgársági Igazgatóság
 - 3.3.1.1. Honosítási Osztály
 - 3.3.1.2. Állampolgárság Megállapítási Osztály
 - 3.3.1.3. Hazai Anyakönyvi Osztály
- 3.3.2. Menekültügyi Igazgatóság
 - 3.3.2.1. Menedékjogi Osztály
 - 3.3.2.2. Ellátási és Integrációs Osztály
- 3.3.3. Idegenrendészeti Igazgatóság
 - 3.3.3.1. Vízum, Tartózkodási és Letelepedési Osztály
 - 3.3.3.2. Szabad Mozgás és Tartózkodási Ügyek Osztálya
 - 3.3.3.3. Kényszerintézkedési és Kiutaztatási Osztály
- 3.3.4. Főigazgatói Titkárság
- 3.3.5. Humánpolitikai Osztály
- 3.3.6. Belső Ellenőrzési Osztály
- 3.3.7. Dokumentációs Központ
- 3.3.8. Igazgatási és Ügyeleti Főosztály
 - 3.3.8.1. Jogi és Ügyviteli Osztály
 - 3.3.8.2. Ügyeleti Osztály
- 3.3.9. Nemzetközi Együttműködési Főosztály
 - 3.3.9.1. Nemzetközi Kapcsolatok és Alapok Osztálya
 - 3.3.9.2. Dublini Koordinációs Osztály
 - 3.3.9.3. Schengeni Együttműködési Osztály
- 3.3.10. Gazdasági Főosztály
 - 3.3.10.1. Pénzügyi és Gazdasági Osztály
 - 3.3.10.2. Számviteli Osztály
 - 3.3.10.3. Műszaki Osztály
- 3.3.11. Informatikai Főosztály
 - 3.4.8.1. Informatikai-fejlesztési Osztály
 - 3.4.8.2. Informatikai-üzemeltetési Osztály

3.4. A Hivatal területi szervei

- 3.4.1. Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatóság
 - 3.4.1.1. Igazgatási Osztály
 - 3.4.1.2. Idegenrendészeti Hatósági Osztály
 - 3.4.1.3. Idegenrendészeti Ellenőrzési Osztály
 - 3.4.1.4. Menekültügyi Osztály
 - 3.4.1.5. Ügyfélszolgálati Iroda I.
 - 3.4.1.6. Ügyfélszolgálati Iroda II.
 - 3.4.1.7. Ügyfélszolgálati Iroda III.
 - 3.4.1.8. Ügyfélszolgálati Iroda IV.
 - 3.4.1.9. Ügyfélszolgálati Iroda V.
 - 3.4.1.10. Ügyfélszolgálati Iroda VI.

- 3.4.1.11. Ügyfélszolgálati Iroda VII.
- 3.4.2. Észak-alföldi Regionális Igazgatóság
 - 3.4.2.1. Idegenrendészeti Osztály
 - 3.4.2.2. Menekültügyi Osztály
 - 3.4.2.3. Engedélyügyi és Regisztrációs Osztály
 - 3.4.2.4. Közösségi Szállás Nyírbátor
 - 3.4.2.5. Ügyfélszolgálati Iroda Nyíregyháza
 - 3.4.2.6. Ügyfélszolgálati Iroda Szolnok
 - 3.4.2.7. Ügyfélszolgálati Iroda Debrecen
- 3.4.3. Dél-alföldi Regionális Igazgatóság
 - 3.4.3.1. Idegenrendészeti Osztály
 - 3.4.3.2. Menekültügyi Osztály (Békéscsaba)
 - 3.4.3.3. Engedélyügyi és Regisztrációs Osztály
 - 3.4.3.4. Ügyfélszolgálati Iroda Békéscsaba
 - 3.4.3.5. Ügyfélszolgálati Iroda Kecskemét
 - 3.4.3.6. Ügyfélszolgálati Iroda Szeged
- 3.4.4. Észak-magyarországi Regionális Igazgatóság
 - 3.4.4.1. Idegenrendészeti Osztály
 - 3.4.4.2. Engedélyügyi és Regisztrációs Osztály
 - 3.4.4.3. Közösségi Szállás Balassagyarmat (működése ideiglenesen szünetel)
 - 3.4.4.4. Ügyfélszolgálati Iroda Eger
 - 3.4.4.5. Ügyfélszolgálati Iroda Salgótarján
 - 3.4.4.6. Ügyfélszolgálati Iroda Miskolc
- 3.4.5. Dél-dunántúli Regionális Igazgatóság
 - 3.4.5.1. Idegenrendészeti Osztály
 - 3.4.5.2. Engedélyügyi és Regisztrációs Osztály
 - 3.4.5.3. Ügyfélszolgálati Iroda Kaposvár
 - 3.4.5.4. Ügyfélszolgálati Iroda Szekszárd
 - 3.4.5.5. Ügyfélszolgálati Iroda Pécs
- 3.4.6. Közép-dunántúli Regionális Igazgatóság
 - 3.4.6.1. Idegenrendészeti Osztály
 - 3.4.6.2. Engedélyügyi és Regisztrációs Osztály
 - 3.4.6.3. Ügyfélszolgálati Iroda Veszprém
 - 3.4.6.4. Ügyfélszolgálati Iroda Tatabánya
 - 3.4.6.5. Ügyfélszolgálati Iroda Székesfehérvár
- 3.4.7. Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság
 - 3.4.7.1. Idegenrendészeti Osztály
 - 3.4.7.2. Menekültügyi Osztály
 - 3.4.7.3. Engedélyügyi és Regisztrációs Osztály
 - 3.4.7.4. Közösségi Szállás Győr (működése ideiglenesen szünetel)
 - 3.4.7.5. Közösségi Szállás Nagykanizsa (működése ideiglenesen szünetel)
 - 3.4.7.6. Ügyfélszolgálati Iroda Szombathely
 - 3.4.7.7. Ügyfélszolgálati Iroda Zalaegerszeg
 - 3.4.7.8. Ügyfélszolgálati Iroda Győr

3.5. A befogadó állomások

- 3.5.1. Befogadó Állomás Debrecen
 - 3.5.1.1. Gazdasági Osztály
- 3.5.2. Befogadó Állomás Bicske
 - 3.5.2.1. Gazdasági Osztály
- 3.5.3. Befogadó Állomás Békéscsaba
 - 3.5.3.1. Gazdasági Osztály

III. Fejezet

4. Alapvető vezetői és alkalmazotti jogok és kötelezettségek

4.1. A Hivatal vezetői

A Hivatalban vezetőnek minősül:

- a) a főigazgató,
- b) az általános főigazgató-helyettes,
- c) a gazdasági főigazgató-helyettes,
- d) a központi igazgató,
- e) a területi szervek igazgatója és helyettese,
- f) a főosztályvezető, a főosztályvezető-helyettes,
- g) az osztályvezető,
- h) a befogadó állomás igazgatója,
- i) a befogadó állomás gazdasági osztályvezetője.

4.1.1. A főigazgató

4.1.1.1. A főigazgató a jogszabályok, az állami irányítás egyéb jogi eszközei és az igazságügyi és rendészeti miniszter irányításának megfelelően vezeti a Hivatalt.

4.1.1.2. A főigazgató irányítja az Állampolgársági Igazgatóság, az Idegenrendészeti Igazgatóság, a Menekültügyi Igazgatóság, a Humánpolitikai Osztály, a Belső Ellenőrzési Osztály, a Dokumentációs Központ, a Titkárság, a regionális igazgatóságok és a befogadó állomások szakmai tevékenységét, továbbá az általános főigazgató-helyettes és a gazdasági főigazgató-helyettes szakmai és vezetői munkáját.

4.1.1.3. A főigazgató irányítási jogkörében eljárva:

a) felelős az alapító okiratban megjelölt tevékenységek jogszabályban előírt követelményeknek megfelelő ellátásáért;

b) meghatározza a jogszabályokból adódó feladatokat, a Hivatal munkavégzésének főbb szabályait, felügyeli azok végrehajtását, valamint biztosítja – a költségvetési törvényben meghatározott keretek között – a végrehajtáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételeket;

c) az irányítást gyakorló szerv útján javaslatot tesz a Hivatal feladatkörébe tartozó jogszabályalkotásra (módosításra), felkérésre véleményezi a rendelkezésére bocsátott jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközeinek tervezeteit;

d) irányítja a KH és a regionális igazgatóságok, a befogadó állomások szervezeti egységeinek munkáját, biztosítja összehangolt működésüket, meghatározza az ügyrend és az SZMSZ útján szervezeti felépítésüket;

e) javaslatot tesz az igazságügyi és rendészeti miniszternek a főigazgató-helyettesek és a belső ellenőrzési egység vezetőjének kinevezésére, felmentésére, fegyelmi felelősségre vonására, felettük a további munkáltatói jogkört gyakorolja;

f) az e) pontban meghatározott kivétellel kinevezi és felmenti a Hivatal alkalmazottait, fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén fegyelmi eljárást indít. E jogköreit a Hivatal igazgatói, igazgató-helyettesei, főosztály-

vezetői, főosztályvezető-helyettesei, osztályvezetői, valamint a befogadó állomások gazdasági osztályvezetői kivételével – az ügyrendben meghatározottak szerint – átadja a munkáltatói jogkört gyakorló központi igazgatóságok, főosztályok vezetőinek, illetve regionális igazgatóságok igazgatóinak, valamint a befogadó állomások igazgatóinak hatáskörébe. Az átruházott hatáskörben eljáró vezető e jogait az ügyrendben foglaltak szerinti körben és tartalommal gyakorolja;

g) gyakorolja a vagyonyilatkozat-tétellel kapcsolatos jogköröket;

h) biztosítja a Hivatalban az esélyegyenlőség megvalósulását, Közzszolgálati Szabályzatban rendelkezik a Hivatal központi és területi szervezeti egységei közzszolgálati jogviszonyában álló munkatársai, továbbá – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény alapján köztisztviselői feladatok ellátására berendelt munkatársai közzszolgálati jogviszonyából eredő jogairól és kötelezettségeiről;

i) belső pénzügyi ellenőrzési rendszert működtet, ezen belül gondoskodik:

ia) a folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzés (a továbbiakban: FEUVE) rendszerének létrehozásáról, működtetéséről és fejlesztéséről;

ib) a kockázatkezelési rendszer működtetéséről és a kockázatelemzésről;

ic) a gazdasági, pénzügyi, számviteli folyamatok ellenőrzési nyomvonalának készítéséről és folyamatos aktualizálásáról;

id) a szabálytalanságok kezelésére vonatkozó eljárásrend kialakításáról és működtetéséről;

ie) a belső ellenőrzés kialakításáról és megfelelő működtetéséről;

j) kialakítja a közérdekű adatközlés rendjét, kijelöli az adatfelelősöket;

k) beszámol az éves költségvetési beszámoló keretében a FEUVE rendszer, valamint a belső ellenőrzés működtetéséről;

l) irányítja és ellenőrzi a polgári védelmi, a katasztrófavédelmi, továbbá a munkabiztonsággal és a foglalkoztatás-egészségüggyel kapcsolatos feladatok ellátását.

4.1.1.4. A főigazgató jogszabályban meghatározottak szerint felel a Hivatal törvényes és hatékony gazdálkodásáért, pénzügyi tevékenységéért. Ennek keretében:

a) felelős a Hivatal vagyonkezelésébe, használatába adott vagyon rendeltetésszerű igénybevételeért;

b) felelős a Hivatal gazdálkodásában a szakmai hatékonyság és a gazdaságosság követelményeinek érvényesítéséért;

c) felelős a tervezési, beszámolási, információszolgáltatási kötelezettség teljesítéséért, annak teljességéért és hitelességéért, a gazdálkodási lehetőségek és a kötelezettségek összhangjáért;

d) közreműködik a Hivatal éves költségvetésének fő kereteit meghatározó irányelvek elkészítésében;

e) érvényesíti a Hivatal tevékenységében az állami feladatok ellátásáról szóló előirányzatokkal, létszámmal és vagyonnal való szabályszerű és hatékony gazdálkodást;

f) figyelemmel kíséri a jóváhagyott költségvetési előirányzatok teljesítését, az azokból ellátandó feladatok veszélyeztetése esetén megteszi a szükséges intézkedéseket, fejezeti vagy kormányzati hatáskörbe tartozó ügyekben az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumnál intézkedést kezdeményez;

g) javaslatot tesz a jóváhagyott előirányzatok alapján a Hivatal költségvetésére;

h) felelős az intézményi számviteli rendért.

4.1.1.5. A főigazgatót akadályoztatása esetén a Hivatal működésével összefüggő gazdasági és pénzügyi feladatok tekintetében a gazdasági főigazgató-helyettes, minden más esetben az általános főigazgató-helyettes helyettesíti. A főigazgató akadályoztatásának esetére írásban rendelkezhet a kinevezés, a felmentés, illetve a fegyelmi jogkör gyakorlásának az általános főigazgató-helyettesre való átruházásáról. A főigazgató és az általános főigazgató-helyettes együttes akadályoztatása esetén a főigazgató által kijelölt személy irányítja a központi igazgatóságok, főosztályok, a regionális igazgatóságok, a befogadó állomások és az egyéb belső szervezeti egységek tevékenységét. Az átruházott hatáskörben eljáró vezető e jogait a munkaköri leírásban foglaltak szerinti körben és tartalommal gyakorolja.

4.1.2. Az általános főigazgató-helyettes

4.1.2.1. Az általános főigazgató-helyettes a főigazgató irányítása mellett végzi tevékenységét. Irányítja a Nemzetközi Együttműködési Főosztály és az Igazgatási és Ügyeleti Főosztály szakmai tevékenységét. Az általános főigazgató-helyettes főosztályvezető besorolású vezető.

4.1.2.2. Az általános főigazgató-helyettes helyettesítési jogkörében eljárva irányítja a központi igazgatóságok, a Humánpolitikai Osztály, a Belső Ellenőrzési Osztály, a Dokumentációs Központ, a Titkárság, a regionális igazgatóságok, valamint a befogadó állomások tevékenységét.

4.1.2.3. Az általános főigazgató-helyettes a feladatkörében:

a) főigazgatói döntés meghozatalát, belső rendelkezés megtételét kezdeményezheti;

b) előkészíti, illetve véleményezi a hatáskörét érintő belső rendelkezéseket;

c) koordinálja a munkatervekben foglalt feladatok végrehajtását;

d) az irányítása alá tartozó területeken intézkedést tesz, döntést hoz, az adott feladat ellátására az ügyintézőt kijelöli;

e) javaslatot tesz a főigazgatónak a Hivatal feladatköréhez kapcsolódó jogi norma kiadásának kezdeményezésére, véleményezi a rendelkezésére bocsátott jogszabály-tervezeteket és az állami irányítás egyéb jogi eszközeit;

f) részt vesz a Hivatal stratégiájának, költségvetésének és beszámolóinak kidolgozásában;

g) részt vesz a kockázateértékelés, a FEUVE rendszerének működtetésében, fejlesztésében, a szabálytalanságok feltárásában, kezelésében;

h) eljár azokban az ügyekben, amelyek ellátására a főigazgató esetenként vagy állandó jelleggel megbízza.

4.1.2.4. Az általános főigazgató-helyettest a Nemzetközi Együttműködési Főosztály vezetője helyettesíti. Az általános főigazgató-helyettes, valamint a Nemzetközi Együttműködési Főosztály vezetőjének egyidejű akadályoztatása esetén az általános főigazgató-helyettest az Igazgatási és Ügyeleti Főosztály vezetője helyettesíti.

4.1.3. A gazdasági főigazgató-helyettes

4.1.3.1. A gazdasági főigazgató-helyettes a főigazgató irányításával és ellenőrzésével végzi tevékenységét. Irányítja a Gazdasági Főosztály, valamint az Informatikai Főosztály szakmai tevékenységét. A gazdasági főigazgató-helyettes főosztályvezető besorolású vezető.

4.1.3.2. A gazdasági főigazgató-helyettes gyakorolja azokat a jogokat, és teljesíti azokat a kötelezettségeket, amelyeket jogszabály a gazdasági szervezet vezetője számára meghatároz. E feladatkörében:

a) felelős a gazdasági szervezet feladatai jogszabályoknak megfelelő ellátásáért;

b) intézkedik a költségvetés felhasználására vonatkozó irányelvek, valamint a gazdálkodás részletes rendjének meghatározásáról;

c) a főigazgatói hatáskör érintetlenül hagyásával gazdasági rendelkezéseket hoz a pénzügyi gazdálkodási rendre és a számvitelre vonatkozóan, valamint elkészíti a gazdasági-pénzügyi vonatkozású belső rendelkezések tervezetét;

d) a főigazgató által átruházott hatáskörben, a főigazgatóval történt egyeztetést követően a működési költségvetésen belül előirányzat-átcsoportosítást hajthat végre;

e) a főigazgató akadályoztatása esetén átruházott hatáskörben, a főigazgatóval egyetértésben előirányzat-átcsoportosítást hajthat végre a működési költségvetés és a felhalmozási költségvetés között;

4.1.3.3. A gazdasági főigazgató-helyettes az irányítása alatt álló szervezeti egységek útján gondoskodik a tervezéssel, az előirányzat-felhasználással, a hatáskörébe tartozó előirányzat-módosítással, az üzemeltetéssel, fenntartással, működtetéssel, beruházással, a vagyon használatával, hasznosításával, a munkaerő-gazdálkodással, a készpénz-kezeléssel, a könyvvizsgálattal, a beszámolási kötelezettséggel és az adatszolgáltatással kapcsolatos feladatok ellátásáról. Eljár a Kincstári Vagyoni Igazgatósággal kötött vagyonkezelői szerződésekben foglalt kötelezettségvállalások körében.

4.1.3.4. A gazdasági főigazgató-helyettes vagy az általa írásban kijelölt személy ellenjegyzése nélkül a Hivatal terhelő gazdasági kihatású kötelezettség nem vállalható,

követelés nem írható elő, gazdasági tartalmú intézkedés nem tehető.

4.1.3.5. A gazdasági főigazgató-helyettes a saját szakterülete vonatkozásában részt vesz a Hivatal stratégiájának kidolgozásában.

4.1.3.6. A gazdasági főigazgató-helyettest a Gazdasági Főosztály vezetője helyettesíti. A gazdasági főigazgató-helyettes, valamint a Gazdasági Főosztály vezetőjének egyidejű akadályoztatása esetén a gazdasági főigazgató-helyettest a Pénzügyi és Gazdasági Osztály vezetője helyettesíti.

4.1.4. A központi igazgatóság vezetője

4.1.4.1. A központi igazgatóság vezetője a főigazgató irányításával végzi tevékenységét. Irányítja az alárendeltségébe tartozó szervezeti egység(ek) tevékenységét, a regionális igazgatóságok és a befogadó állomások szakmai tevékenységét.

4.1.4.2. A központi igazgatóság vezetője a saját szakterülete vonatkozásában véleménynyilvánítással, javaslatlétellel részt vesz a Hivatal stratégiájának, költségvetésének és beszámolóinak kidolgozásában. Feladata továbbá a kockázatértékelés, a kockázatkezelés, a FEUVE rendszerének működtetése, fejlesztése, a szabálytalanságok feltárása, kezelése.

4.1.4.3. A központi igazgatóság vezetője a jogszabályokban előírt nyilvántartások folyamatos vezetése mellett félévente (a tárgyfélévet követő hó 15. napjáig) írásban értékelést készít a főigazgatónak az irányítása alatt álló tevékenységi területek (központi és regionális) eredményeiről és problémáiról.

4.1.5. A regionális igazgatóság vezetője és helyettese, a befogadó állomás igazgatója

4.1.5.1. A regionális igazgatóság és a befogadó állomás vezetője (a továbbiakban: igazgató) a főigazgató irányítása, továbbá a központi igazgatóságok vezetőinek szakmai irányító munkája alapján irányítja az alárendeltségébe tartozó szervezeti egységek és az irányítása alá tartozó munkatársak tevékenységét. Az igazgató főosztályvezető besorolású vezető.

4.1.5.2. Az igazgató saját szakterülete vonatkozásában véleménynyilvánítással, javaslatlétellel részt vesz a Hivatal stratégiájának, költségvetésének és beszámolóinak kidolgozásában. Feladata továbbá a kockázatértékelés, a kockázatkezelés, a FEUVE rendszerének működtetése, fejlesztése, a szabálytalanságok feltárása, kezelése.

4.1.5.3. Az igazgató

a) gyakorolja valamennyi munkáltatói jogkört a regionális igazgatóság és a befogadó állomás alkalmazottai felett az igazgató-helyettes, osztályvezető, befogadó állomás gazdasági osztályvezetőjének kinevezése, felmentése, a fegyelmi és a kártérítési ügyei kivételével;

b) javaslatot tesz a főigazgatónak a regionális igazgatóság és a befogadó állomás alkalmazottainak kitüntetésére, címadományozására, jutalmazására;

c) a KH által havonta rendelkezésére bocsátott beszerzési előleget (ellátmányt) a főigazgató és a gazdasági főigazgató-helyettes által meghatározott elveknek megfelelően felhasználja;

d) elkészíti a regionális igazgatóság ügyrendjét, a befogadó állomás SZMSZ-ét, meghatározza munkatervi feladatait, elkészíti a munkaköri leírásokat, szervezi és irányítja a feladatok végrehajtását. Az igazgató az ügyrendet, az SZMSZ-t és a munkatervet a főigazgató jóváhagyásával adja ki;

e) gyakorolja a regionális igazgatóság és a befogadó állomás feladatköréhez kapcsolódó hatásköröket és döntési jogköröket. Az igazgató hatáskörének gyakorlását (kiadományozási jogkörét) – a főigazgató egyetértésével – beosztottaira átruházhatja, az átruházás azonban nem érinti a szervezeti egység munkájáért való felelősséget;

f) eljár a regionális igazgatóság és a befogadó állomás feladatkörét érintő ügyekben;

g) ellátja mindazon ügyeket, amelyeket a főigazgató állandó vagy eseti jelleggel a feladat- és hatáskörébe utal.

4.1.5.4. Az igazgató-helyettes

a) vezeti és ellenőrzi a feladat- és hatáskörébe tartozó – az ügyrendben megállapított – területeken a szervezeti egységek tevékenységét, segíti az igazgató irányítói jogkörének ellátását;

b) az igazgató távollétében vagy akadályoztatása esetén helyettesítési jogkörben eljárva irányítja a regionális igazgatóság tevékenységét. Az igazgató-helyettes – a Budapesti és Pest megyei Regionális Igazgatóság igazgató-helyettese kivételével – főosztályvezető-helyettes besorolású vezető.

4.1.6. A főosztályvezető, a főosztályvezető-helyettes, az osztályvezető, a titkárságvezető

4.1.6.1. A főosztályvezető, a főosztályvezető-helyettes, a titkárságvezető, az osztályvezető (a továbbiakban együtt: osztályvezető) a jogszabályok előírásai szerint, az irányítási jogkört gyakorló vezető utasítása alapján vezeti az irányítása alá tartozó szervezeti egységet (a továbbiakban együtt: osztály), és ellenőrzi annak működését.

4.1.6.2. Az osztályvezető a saját szakterülete vonatkozásában véleménynyilvánítással, javaslatlétellel részt vesz a Hivatal stratégiájának, költségvetésének és beszámolóinak kidolgozásában. Feladata továbbá a kockázatértékelés, a FEUVE rendszerének működtetése, fejlesztése, a szabálytalanságok feltárása, kezelése.

4.1.6.3. Az osztályvezető

a) biztosítja az ügyintézés szakszerűségét és az ügyintézési határidők betartását;

b) véleményezi a feladatkörét érintő jogszabályok, az állami irányítás egyéb jogi eszközei és a szakmai koncepciók tervezeteit;

c) meghatározza az osztály munkatervi feladatait, elkészíti a munkaköri leírásokat, szervezi és ellenőrzi a feladatok végrehajtását, a regionális igazgatóság ügyrendjé-

nek és a befogadó állomás SZMSZ-ének elkészítéséhez szakmai javaslatot készít;

d) gyakorolja a vezetése alatt álló osztály feladatköréhez kapcsolódó hatásköröket és döntési jogköröket;

e) javaslatot tesz a munkáltatói jogkör gyakorlója felé az osztály alkalmazottját érintő munkáltatói intézkedés megtételére;

f) ellátja mindazon ügyeket, amelyet felettes vezetője állandó vagy eseti jelleggel a feladat- és hatáskörébe utal.

4.1.6.4. Az osztályvezetőt távolléte vagy akadályoztatása esetén a munkaköri leírásban e feladat ellátására kijelölt személy helyettesíti.

4.2. A Hivatal munkatársainak általános jogai és kötelezettségei

4.2.1. A felsőfokú végzettségű köztisztviselő a munkaköri leírásban részére megállapított, illetve a vezetője által reá osztott feladatokat – a kapott útmutatás és határidők figyelembevételével – a jogszabályok, szakmai előírások, egyéb rendelkezések, valamint az ügyviteli szabályok megtartásával elvégzi. Feladatát önállóan látja el. Felelős a saját tevékenységéért, valamint a jogszabályokban, továbbá a Hivatal belső rendelkezéseiben előírt feladatainak teljesítéséért.

4.2.2. A középfokú végzettségű köztisztviselő, továbbá az ügykezelő és a munkavállaló a részére megállapított feladatokat a munkaköri leírásban foglaltak, valamint a vezetőjétől kapott utasítás szerint – a jogszabályok, belső rendelkezések, valamint az ügyviteli szabályok megtartásával – köteles ellátni.

MÁSODIK RÉSZ

IV. fejezet

5. A központi szervezeti egységek feladat- és hatáskörei

5.1. Általános feladat- és hatáskörök

A KH szervezeti egységei általános feladat- és hatáskörükben:

a) kidolgozzák a szakmai részterületek, alaptevékenységek szakmai standard- és minimumszabályait, a végrehajtás érdekében módszertani útmutatók kiadásával támogatják a regionális igazgatóságok munkáját;

b) elkészítik a szakterületükön kötelezően alkalmazandó, valamint az ajánlott dokumentációs rendszert;

c) részt vesznek a szakterületüket érintő kutatásokban, elemző tanulmányok, hatásvizsgálatok elkészítésében és a döntés-előkészítő munkában;

d) közreműködnek a rövid, a közép-, valamint a hosszú távú stratégiák kialakításában;

e) évente értékelő beszámolót készítenek a szakterület tevékenységéről, az éves beszámolóban javaslatot tesznek a feladatellátás hatékonyságát célzó intézkedésekre;

f) elkészítik a szakterületüket érintő belső rendelkezések tervezeteit, kezdeményezik a szükséges módosításokat;

g) közreműködnek a feladatkörüket érintő jogszabály-tervezetek véleményezésében, megalapozzák a Hivatal szakmai álláspontját;

h) szakmai ellenőrzést gyakorolnak a regionális igazgatóságok és befogadó állomások szakmai feladatokat ellátó szervezeti egységei felett, végrehajtják a főigazgató által elrendelt szakmai ellenőrzéseket, vizsgálatokat;

i) szakmai ellenőrzések keretében részt vesznek a személyi állomány munkafegyelmével kapcsolatos céllenőrzésben;

j) figyelemmel kísérik a Hivatal jelentési és adatszolgáltatási rendszerének működését, kezdeményezik a rendszer módosítását;

k) kapcsolatot tartanak az állami és önkormányzati szervezetekkel, a társadalmi és egyéb szervezetekkel, a hazai és nemzetközi tudományos, szakmai, kutatási és felsőoktatási szervezetekkel;

l) részt vesznek a Hivatal nemzetközi kapcsolatainak alakításában, kapcsolatot tartanak a hasonló szakmai feladatokat ellátó nemzetközi és külföldi partnerszervezetekkel, intézményekkel, együttműködési megállapodásokat készítenek elő és koordinálják azok végrehajtását;

m) részt vesznek, illetve képviselik a Hivatalt a nemzetközi és hazai szakmai fórumokon és megbeszéléseken;

n) koordinálják a nemzetközi kapcsolatokhoz szükséges technikai, protokoll és tolmácsolási feladatokat, intézik a Hivatal idegen nyelvű levelezését, szakanyagok fordítását;

o) gyűjtik a szakterületüket érintő nemzetközi tevékenységgel összefüggő információkat és adatokat, vizsgálják a külföldi szakmai gyakorlat magyarországi alkalmazásának lehetőségeit;

p) figyelemmel kísérik a hazai és a külföldi szakirodalmat, részt vesznek a szakmai kiadványok szerkesztésében;

q) kezdeményezik szakmai tanácskozások, összejövetelek szervezését;

r) szakmailag irányítják a Hivatal szakterületüket érintő oktatási tevékenységét, összeállítják a képzések, továbbképzések tematikáját, szakmai anyagát;

s) részt vesznek a minőségbiztosítási rendszer kialakításában;

t) figyelemmel kísérik a szakterület ellátását segítő, továbbá a nemzetközi vonatkozású pályázatokat, részt vesznek azok előkészítésében, illetve végrehajtásában;

u) szakterületükön szükség szerint ellátják a Hivatal ügyfélszolgálati tevékenységével összefüggő feladatokat;

v) ellátják a főigazgató által meghatározott egyéb feladatokat.

5.2. Különös feladat- és hatáskörök

5.2.1. Állampolgársági Igazgatóság

Az Állampolgársági Igazgatóság a főigazgató irányítása alatt álló önálló szervezeti egység. Ellátja a magyar állam-

polgárságról szóló jogszabályokban hatáskörébe utalt feladatokat, valamint előkészíti az igazságügyi és rendészeti miniszter hatáskörébe tartozó állampolgársági döntéseket, továbbá ellátja a hazai anyakönyvezéssel kapcsolatos, az anyakönyvekről, a házasságkötésről és a névviselésről szóló jogszabályokban megállapított feladatokat. Részt vesz az állampolgársággal összefüggő nemzetközi egyezmények előkészítésében, végrehajtásában, továbbá a Személyi Állapot Nemzetközi Bizottsága (CIEC) Nemzeti Szekciójának munkájában. Az igazgatóság tevékenységét a Honosítási Osztályon, az Állampolgárság Megállapítási Osztályon és a Hazai Anyakönyvi Osztályon keresztül látja el. Az Állampolgársági Igazgatóságot főosztályvezető besorolású igazgató vezeti.

5.2.1.1. Honosítási Osztály

a) Megvizsgálja a honosítási, visszahonosítási és az ezekhez kapcsolódó névmódosítási kérelmek törvényi feltételeinek fennállását;

b) összeállítja a honosítási és visszahonosítási kérelmekről a köztársasági elnöknek szóló előterjesztések tervezetét, az elnöki döntésről értesíti az állampolgársági jogszabályokban megnevezett hatóságokat;

c) elkészíti az igazságügyi és rendészeti miniszter hatáskörébe tartozó névmódosítási okiratok, valamint az elutasító határozatok tervezetét;

d) elkészíti a magyar állampolgárság nyilatkozattal történő megszerzését tanúsító bizonyítványok, illetve az elutasító határozatok tervezetét;

e) eljár az állampolgárság visszavonására irányuló ügyek előkészítésében;

f) kezeli és őrzi az állampolgársági iratokat, továbbá a hazai anyakönyvi alapiratokat.

5.2.1.2. Állampolgárság Megállapítási Osztály

a) megkeresésre állampolgársági státuszvizsgálatot végez;

b) elkészíti az igazságügyi és rendészeti miniszter hatáskörébe tartozó, a magyar állampolgárság fennállását, megszűnését igazoló és a nemleges állampolgársági bizonyítványok, továbbá az elutasító határozatok tervezetét;

c) megvizsgálja az állampolgárság megszüntetésére irányuló lemondási nyilatkozatok törvényi feltételeinek fennállását, és az elfogadásra javasolt lemondásokról elkészíti a köztársasági elnöknek szóló előterjesztések tervezetét;

d) a lemondás törvényi feltételeinek hiánya esetén elkészíti az igazságügyi és rendészeti miniszter hatáskörébe tartozó elutasító határozatok tervezetét;

e) az állampolgárság visszaállításának feltételeit megvizsgálja, a visszaállítás igazolásáról elkészíti az igazságügyi és rendészeti miniszter részére a bizonyítvány tervezetét.

5.2.1.3. Hazai Anyakönyvi Osztály

a) Anyakönyvezi:

aa) a magyar állampolgárok – beleértve a honosítással, visszahonosítással és nyilatkozattal magyar állampolgár-

ságot szerzett személyek – külföldön történt születését, házasságkötését és halálesetét;

ab) Magyarországon lakó hontalan személyek külföldön történt anyakönyvi eseményeit;

ac) a magyar állampolgár által örökbe fogadott nem magyar állampolgár külföldön történt születését;

ad) a halálesetét annak a külföldön vagy ismeretlen helyen született nem magyar állampolgárnak, akit magyar bíróság nyilvánított holttnak;

ae) annak a magyar állampolgárnak a halálesetét, akinek a halála tényét a bíróság állapította meg, és a haláleset helye külföldön van;

b) őrzi a hazai anyakönyveket és a névmutatókat;

c) az anyakönyvi alap- és utólagos bejegyzésekről a jogszabályi előírásoknak megfelelően adatszolgáltatást teljesít;

d) az ügyfél részére vagy belföldi jogsegély keretében kiadja az anyakönyvi kivonatokat és az anyakönyvi másolatokat, továbbá az egyéb anyakönyvi okiratokat;

e) végzi az anyakönyvi szolgáltató alrendszer (ASZA) használatához szükséges hozzáférési jogosultságok és a felhasználói kártyák igénylésével és kezelésével kapcsolatos tevékenységeket, valamint gondoskodik az anyakönyvek, az anyakönyvi kivonatok, a biztonsági íróeszközök és nyomtató patronok ASZA-n keresztül történő megrendeléséről.

5.2.2. Menekültügyi Igazgatóság

A Menekültügyi Igazgatóság a főigazgató irányítása alatt álló önálló szervezeti egység. Ellátja a jogszabályokban hatáskörébe utalt menekültügyi feladatokat. Az igazgatóság tevékenységét a Menedékjogi Osztályon, valamint az Ellátási és Integrációs Osztályon keresztül látja el. A Menekültügyi Igazgatóságot főosztályvezető besorolású igazgató vezeti.

5.2.2.1. Menedékjogi Osztály

a) Menekültügyi szakmai szempontok szerint irányítja és koordinálja a regionális igazgatóságok szervezeti keretei között működő menekültügyi osztályok hatósági tevékenységeit;

b) a menekültügyi határozat bírósági felülvizsgálata során peres képviseletet lát el;

c) gondoskodik az igazságügyi és rendészeti miniszter (méltányossági) hatáskörébe tartozó egyedi menekültügyi hatósági ügyek döntésre való előkészítéséről;

d) javaslatot tesz az elismert menekültek, oltalmazottak családtagjainak tartózkodási engedély iránti kérelmeinek ügyében;

e) a regionális igazgatóságokkal együttműködve ellátja a hatáskörébe utalt úti okmányokkal, a menekültkénti vagy oltalmazottkénti, valamint a menedékeskénti elismerését kérő személy humanitárius tartózkodási engedélye kiadásával összefüggő, valamint a menedékesek személyazonosságát, magyarországi tartózkodásának jogszerűségét igazoló okmányokkal összefüggő feladatokat;

f) ellátja a menekültek áttelepítésével kapcsolatos hatósági feladatokat;

g) a menekültvédelem területén kapcsolatot tart a nemzetközi és hazai szervekkel, társadalmi szervezetekkel;

h) közreműködik a menekültügyi szakterületet érintő panaszbeadványok elbírálásában.

5.2.2.2. Ellátási és Integrációs Osztály

a) Menekültügyi szakmai szempontok szerint irányítja, koordinálja és ellenőrzi a befogadó állomások működését, tevékenységét;

b) együttműködik az állami szervekkel, a helyi önkormányzatokkal és a menekültek, oltalmazottak és menedékesek részére szolgáltatást nyújtó intézményekkel, a menekültek, oltalmazottak és menedékesek ellátásában közreműködő nem-kormányzati és karitatív szervezetekkel;

c) folyamatosan felügyeli a kísérő nélküli kiskorúak otthonának mentálhigiénés, szociális és pedagógiai tevékenységét;

d) végzi és összehangolja a menekültek, a menedékesek és az oltalmazottak ellátásával, hazatérésével és továbbtelepülésével, a menekültek társadalmi beilleszkedésével kapcsolatos igazgatási feladatokat;

e) a regionális igazgatóságokkal együttműködve ellátja a befogadottak és az emberkereskedelem áldozatává vált harmadik országbeli állampolgárok ellátásával és támogatásával kapcsolatos hatósági feladatokat.

5.2.3. Idegenrendészeti Igazgatóság

Az Idegenrendészeti Igazgatóság a főigazgató irányítása alatt álló önálló szervezeti egység. Ellátja a jogszabályokban hatáskörébe utalt idegenrendészeti feladatokat. Az Igazgatóság tevékenységét a Vízum, Tartózkodási és Letelepedési Osztályon, a Szabad Mozgás és Tartózkodási Ügyek Osztályán, a Kényszerintézkedési és Kiutaztatási Osztályon, keresztül látja el. Az Idegenrendészeti Igazgatóságot főosztályvezető besorolású igazgató vezeti.

5.2.3.1 Vízum, Tartózkodási és Letelepedési Osztály

a) Elbírálja a harmadik országbeli állampolgárok tartózkodásával és letelepedésével, a hontalansági eljárással, valamint a meghívólevéllel kapcsolatos, hatáskörébe utalt jogorvoslati kérelmeket;

b) a hatáskörébe tartozó közigazgatási ügyekben peres képviselőt lát el;

c) gondoskodik az igazságügyi és rendészeti miniszter (méltányossági) hatáskörébe tartozó egyedi idegenrendészeti hatósági ügyek felterjesztésének előkészítéséről;

d) az EK letelepedési engedély, valamint az ideiglenes letelepedési engedély ügyekben ellátja a tagállamok értesítésével kapcsolatos feladatokat;

e) elbírálja a hatáskörébe tartozó nemzeti vízum iránti kérelmeket, valamint a határátkelőhelyen – munkaidőben – benyújtott és felterjesztett átutazó és rövid idejű tartózkodásra jogosító vízumkérelmeket;

f) központi vízumhatóságként dönt a három hónapot meg nem haladó tartózkodásra jogosító vízum kiadásához

való hozzájárulásról vagy a hozzájárulás megtagadásáról, egyeztet más schengeni államok központi hatóságaival;

g) végzi a hatáskörébe tartozó vízumkérelmek számítógépes rögzítésével és nyilvántartásával kapcsolatos feladatokat;

h) a vízum visszavonása, érvénytelenítése esetén ellátja az ehhez kapcsolódó nyilvántartási és értesítési feladatokat;

i) a vízumkiadással kapcsolatos feladatok tekintetében szakmailag irányítja a migrációs szakkonzulokat;

j) a szakterületet érintően szakmailag irányítja a Hivatal regionális igazgatóságait, valamint koordinálja az idegenrendészeti hatósági feladatok hatékony ellátását;

k) gondoskodik az idegenrendészeti hatósági jogalkalmazás egységességéről;

l) folyamatosan kapcsolatot tart az idegenrendészeti adattárak üzemeltetőjével, jelzi és megfogalmazza a felmerülő szakterületi igényeket.

5.2.3.2. Szabad Mozgás és Tartózkodási Ügyek Osztálya

a) Elbírálja a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek, valamint a magyar állampolgárok harmadik országbeli családtagjának magyarországi tartózkodásával, illetve a szabad mozgás és tartózkodás jogának közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi korlátozásával kapcsolatos hatáskörébe utalt jogorvoslati kérelmeket;

b) a hatáskörébe tartozó ügyekben ellátja a bírósági képviselőt;

c) figyelemmel kíséri a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek, valamint a harmadik országbeli állampolgárok családtagjai központi nyilvántartását, kapcsolatot tart a személyiadat-, és lakcímnnyilvántartással;

d) szakmailag irányítja a Hivatal regionális igazgatóságait, valamint koordinálja az idegenrendészeti hatósági feladatok hatékony ellátását;

e) gondoskodik az idegenrendészeti hatósági jogalkalmazás egységességéről;

f) folyamatosan kapcsolatot tart az idegenrendészeti adattárak üzemeltetőjével, jelzi és megfogalmazza a felmerülő szakterületi igényeket.

5.2.3.3. Kényszerintézkedési és Kiutaztatási Osztály

a) Elbírálja az idegenrendészeti kényszerintézkedési ügyekben hozott határozatokkal szemben benyújtott, hatáskörébe utalt jogorvoslati kérelmeket;

b) ellátja a hatáskörébe tartozó ügyekben a bírósági képviselőt;

c) a jogszabály által meghatározott esetekben szervezi, koordinálja és végrehajtja a kiutasított külföldiek légi úton történő kitoloncolásával kapcsolatos feladatokat;

d) közreműködik a Nemzetközi Migrációs Szervezet és a Belügyminisztérium között az önkéntes hazatérés segítése érdekében létrejött együttműködési megállapodás végrehajtásában;

e) gondoskodik az Igazgatóság által elrendelt beutazási és tartózkodási tilalom központi nyilvántartásban történő rögzítéséről, karbantartásáról, törléséről és felülvizsgálatáról;

f) a nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése céljából a nem magyar állampolgárok ellen indított büntetőeljárás adatairól, a Magyar Köztársaságban őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott vagy személyi szabadságában bármely más módon korlátozott külföldiekről, valamint a sérüléssel, halállal járó rendkívüli eseményekről a Külügyminisztérium Konzuli Főosztálya útján értesíti a külföldiek állampolgársága szerint illetékes külképviseletet;

g) nyilvántartja és a kiállító állam illetékes hatóságának megküldi a talált vagy más módon beszolgáltatott külföldi úti okmányokat;

h) a büntetés-végrehajtás központi szerve tájékoztatása alapján értesíti a Hivatal területi szerveit a szabadságvesztés-büntetésüket töltő, illetve szabaduló külföldiekről;

i) teljesíti a bíróságok, a bűnügyi, illetve más szervek adatszolgáltatás iránti kéréseit;

j) gondoskodik a hazatéréshez szükséges úti okmányok beszerzéséről;

k) szakmailag irányítja a Hivatal regionális igazgatóságait, valamint koordinálja az idegenrendészeti hatósági feladatok hatékony ellátását;

l) gondoskodik az idegenrendészeti hatósági jogalkalmazás egységességéről;

m) folyamatosan kapcsolatot tart az idegenrendészeti adattárak üzemeltetőjével, jelzi és megfogalmazza a felmerülő szakterületi igényeket;

n) végzi és összehangolja a befogadottak, és az emberkereskedelem áldozatainak ellátásával kapcsolatos igazgatási feladatokat.

5.2.4. A Főigazgatói Titkárság

5.2.4.1. A Titkárság a főigazgató irányítása alatt álló – a Hivatal működésével összefüggő szervezési feladatokat ellátó, koordináló, a főigazgató napi tevékenységét közvetlenül segítő – önálló szervezeti egység. A Titkárságot osztályvezető besorolású titkárságvezető vezeti.

5.2.4.2. A Titkárság

a) Ellátja a főigazgatóhoz érkező iratok ügyviteli feladatait, gondoskodik azok kiadmányozásra való előkészítéséről;

b) előkészíti és összehívja a vezetői értekezleteket, ellátja a szervezési feladatokat, elkészíti az értekezletek emlékeztetőit;

c) irányítja és szervezi a Hivatal sajtó- és tömegtájékoztatási, valamint a PR-tevékenységét, gondoskodik a Hivatal munkájára vonatkozó sajtóinformációk figyeléséről, gyűjtéséről, szemlézéséről, elemzéséről, archiválásáról;

d) elkészíti és kiadja a Hivatal közleményeit a hírügynökségeknek, megszervezi a sajtótájékoztatásokat, koordinálja a háttéranyagok elkészítését;

e) szervezi a Hivatal nemzetközi és hazai rendezvényeit;

f) döntésre előkészíti a sajtókérelmeket, kapcsolatot tart a médiával, a sajtó munkatársaival, a sajtókérelmekről nyilvántartást vezet.

5.2.5. Belső Ellenőrzési Osztály

5.2.5.1. A Belső Ellenőrzési Osztály a főigazgató közvetlen irányítása alatt álló, funkcionálisan független, önálló szervezeti egység, főosztályvezető-helyettes besorolású belső ellenőrzési vezető vezeti.

5.2.5.2. A hatályos jogszabályok és belső rendelkezések szerint, éves ellenőrzési terv alapján ellátja a Hivatal költségvetési gazdálkodása törvényességének ellenőrzését, a befogadó állomások vonatkozásában elvégzi, illetve koordinálja mindazon ellenőrzési feladatokat, amelyet külön jogszabály az ellenőrzési szerv számára előír:

a) a főigazgató egyedi utasítása alapján cél- vagy témavizsgálatot végez a Hivatal gazdálkodásával összefüggő feladatok vonatkozásában a Hivatal központi és területi szerveinél, a befogadó állomásokon, valamint a hivatali költségvetési előirányzat terhére kiadásokat teljesítő intézményeknél és szerveknél;

b) utóellenőrzéseket végez, melynek keretében figyelemmel kíséri a végrehajtási fázisokat;

c) az ellenőrzési tevékenység adott évi főbb megállapításairól értékelő jelentéseket készít és terjeszt fel a főigazgató részére;

d) javaslatot tesz a gazdálkodással összefüggő jogszabályok, az állami irányítás egyéb jogi eszközei kiadására, módosítására, hatályon kívül helyezésére;

e) ellenőrzi a Hivatal és a befogadó állomások költségvetési gazdálkodását, ennek keretében a költségvetés végrehajtását, a gazdálkodás jogszerűségét, a pénzügyi, informatikai, anyagi és technikai eszközökkel való gazdálkodás hatékonyságát;

f) ellenőrzi a működés személyi, tárgyi, technikai feltételeinek és a Hivatal feladatrendszerének összhangját a szakmai feladatok maradéktalan érvényesülése érdekében;

g) ellenőrzi a bel- és külföldi adományok, segélyek, pénzbeli és tárgyi felajánlások felhasználását;

h) ellátja a közbeszerzésekről szóló törvényben meghatározott ellenőrzési feladatokat.

5.2.6. Humánpolitikai Osztály

5.2.6.1. A Humánpolitikai Osztály a főigazgató irányítása alatt álló önálló – humánpolitikai szakmai kérdésekben döntést megalapozó, végrehajtást előkészítő, koordináló, végrehajtó, a humánpolitikai célkitűzések tervezését végző – szervezeti egység, főosztályvezető-helyettes besorolású vezető vezeti.

5.2.6.2. A Humánpolitikai Osztály:

a) segíti a vezetőket a személyügyi igazgatással kapcsolatos feladataik ellátásában;

b) előkészíti a szervezet-korszerűsítésre, létszámgazdálkodásra vonatkozó javaslatokat, ellenőrzi a szervezeti

és létszámintézkedések érvényesülését, a hatékonyságot gátló körülmények megszüntetésére javaslatot tesz;

c) kidolgozza a kollektív szerződés módosítási javaslatait, ellátja a Hivatal üdültetési, szociális és kegyeleti feladatait, gondoskodik a főigazgató lakásügyi döntéseinek előkészítéséről;

d) vezeti a Hivatal központi személyügyi nyilvántartását, a közszolgálati alapnyilvántartását, valamint a főigazgató engedélyezési hatáskörébe tartozó szabadság nyilvántartást;

e) a vagyonyilatkozat-tételre kötelezettek vonatkozásában biztosítja a Hivatalra háruló, jogszabályban rögzített kezelési, nyilvántartási kötelezettségek teljesítését, figyelemmel kíséri a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség esedékessé válását, intézkedik a munkáltatói jogkör gyakorlója felé a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség teljesítésére;

f) figyelemmel kíséri a köztisztviselők minősítésének esedékessé válását, az illetékes vezetőt erről tájékoztatja, közreműködik a köztisztviselők minősítésének elkészítésében;

g) tervezi és előkészíti a személyi állomány szakmai előmenetelét, képzését, továbbképzését, utánpótlását, koordinálja az oktatáshoz (képzéshez) kapcsolódó feladatokat;

h) előzetes igényfelmérés alapján előkészíti a hivatal féléves képzési tervét;

i) figyelemmel kíséri és koordinálja a külön jogszabályban előírt oktatási és vizsgakötelezettség teljesítését.

5.2.7. Dokumentációs Központ

A Dokumentációs Központ a főigazgató irányítása alatt álló, funkcionálisan független, önálló szervezeti egység, osztályvezető besorolású vezető vezeti. A Dokumentációs Központ:

a) elkészíti az időszaki és eseti statisztikai jelentéseket;

b) koordinálja a Hivatal szervei adatszolgáltatási kötelezettségeivel összefüggő statisztikai tevékenységét;

c) ellátja az országinformációs központ feladatait, információt gyűjt és tárol az elismerést kérő, a menekült, oltalmazott, a menedékes, valamint a befogadott származási országáról, továbbá az elismerés vagy az elismerés visszavonása szempontjából jelentőséggel rendelkező harmadik országokról;

d) országinformációs jelentéseket készít;

e) figyelemmel kíséri és elemzi a nemzetközi migrációs és menekültügyi folyamatok alakulását, összehasonlító elemzéseket és prognózisokat készít;

f) az általa gyűjtött és nyilvántartásában kezelt adatállományából adatfeldolgozásokat végez, közreműködik a szakmai kiadványok, tájékoztatók készítésében;

g) gondoskodik a Hivatal közérdekű adatainak közzétételéről, valamint a közérdekű adat megismerésére irányuló igények teljesítéséről;

h) ellátja az okmányszakértői és okmánytári feladatokat.

5.2.8. Igazgatási és Ügyeleti Főosztály

Az Igazgatási és Ügyeleti Főosztály az általános főigazgató-helyettes irányítása alatt álló önálló szervezeti egység, amely a feladatait a Jogi és Ügyviteli Osztály, valamint az Ügyeleti Osztály útján látja el.

5.2.8.1. Jogi és Ügyviteli Osztály

a) Biztosítja a főigazgatói döntések végrehajtásának megszervezését, összehangolását és ellenőrzését;

b) összeállítja a Hivatal tevékenységét értékelő féléves, éves jelentéseket;

c) figyelemmel kíséri a kihelyezett bevándorlási összekötő tisztviselők, valamint szakkonzulok szakmai és egyéb feladatainak ellátását, koordinálja a kapcsolattartás rendjét;

d) szervezi a belső rendelkezések deregulációját, és gondoskodik a hatályos belső rendelkezések címjegyzékének évenkénti kiadásáról;

e) előkészíti vagy véleményezi az állami és civil szervezetekkel kötendő együttműködési megállapodások, valamint együttes rendelkezések tervezeteit;

f) ellátja a Hivatal központi szervezeti egységei központi postaelosztó, postázó, iktatási és ügykezelési, titkos ügykezelési feladatait;

g) működteti a Hivatal központi irattárát;

h) kivizsgálja a panaszbeadványokat;

i) eljár a kártérítési ügyekben.

5.2.8.2. Ügyeleti Osztály

Hivatali munkaidőn kívül biztosítja a Hivatal hatáskörébe tartozó hatósági, igazgatási, menekültügyi sürgősségi feladatellátás folyamatosságát, továbbá az együttműködő szervek, valamint a Hivatal szervezeti egységei egymás közötti, illetve szervezeti egységen kívüli információs kapcsolatainak fenntartását. Végrehajtja a rendkívüli eseményekkel összefüggő szükséges és halaszthatatlan intézkedéseket, végzi az intézkedésre jogosult és köteles szervek, személyek értesítését, a vezetők tájékoztatását. Az Ügyeleti Osztályt osztályvezető besorolású vezető vezeti.

Az Ügyeleti Osztály a hivatali munkaidőn kívül:

a) a hatályos visszafogadási egyezmények előírásainak megfelelően engedélyezi a harmadik országok állampolgárainak hatósági kísérettel történő átszállítását, szervezi és koordinálja a hatósági átszállítási feladatok végrehajtását;

b) koordinálja a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett magyar figyelmeztető jelzésekkel összefüggő kiegészítő információk cseréjét;

c) együttműködik az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ (a továbbiakban: ORFK NEBEK) keretében működő SIRENE irodával;

d) kivételes esetben elbírálja a határátkelőhelyen benyújtott, három hónapot meg nem haladó tartózkodásra irányuló vízumkérelmet;

e) a Hivatal szervezeti egységei és a Hivatallal együttműködő szervek megkeresésére állást foglal a visszaküldési tilalom kérdésében.

5.2.9. Nemzetközi Együttműködési Főosztály

A főosztály az általános főigazgató-helyettes irányítása alatt végzi munkáját. Elsődleges feladata az egyes szakterületek munkájával összefüggő európai uniós és nemzetközi relevanciájú feladatok előkészítése, végrehajtásuk koordinálása, folyamatos kapcsolattartás a tagállami partnerszervezetekkel és a migrációval foglalkozó nemzetközi szervezetekkel.

5.2.9.1. Dublini Koordinációs Osztály

a) Felelős a harmadik országbeli állampolgárok által valamely tagállamban benyújtott menekültügyi kérelem elbírálásáért felelős tagállam meghatározásának kritériumairól és mechanizmusairól szóló 343/2003/EK tanácsi rendelet, valamint e rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló 1560/2003/EK bizottsági rendeletből fakadó feladatok ellátásáért (továbbiakban: Dublini Rendeletek);

b) a Dublini Rendeletek hatálya alá tartozó eljárásban a részes – külföldi – menekültügyi hatóságokkal való kapcsolattartásra kijelölt szerv, amely ellátja a Dublin II. Rendeletek végrehajtásában részes államok migrációs szerveitől beérkező és az ezek felé továbbítandó megkeresésekből adódó feladatokat;

c) a menekültkénti vagy oltalmazottkénti elismerést kérők, illetve az elismert menekültek vagy oltalmazottak tekintetében ellátja a Tanácsnak a Dublini Egyezmény hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítására irányuló "Eurodac" létrehozásáról szóló 2725/2000/EK rendelete alapján a nemzeti egységre háruló feladatokat;

d) folyamatosan figyelemmel kíséri a dublini eljárásokkal kapcsolatban az Európai Unió Bizottságának kommunikációját.

5.2.9.2. Schengeni Együttműködési Osztály

a) Az európai uniós jogszabályok, valamint a hatályos visszafogadási egyezmények előírásainak megfelelően engedélyezi a harmadik országok állampolgárainak hatósági kíséréssel történő átszállítását, szervezi és koordinálja a hatósági átszállítási feladatok végrehajtását;

b) koordinálja a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett magyar figyelmeztető jelzésekkel összefüggő kiegészítő információk cseréjét;

c) a regionális igazgatóságok megkeresésére konzultációt kezdeményez más schengeni tagállamokkal az általuk elhelyezett figyelmeztető jelzésekkel összefüggésben;

d) együttműködik az ORFK NEBEK keretében működő SIRENE irodával.

5.2.9.3. Nemzetközi Kapcsolatok és Alapok Osztálya

a) Szervezi és koordinálja a Hivatal nemzetközi tevékenységét;

b) a szakmai igazgatóságok közreműködésével összefogja az EU kormányzati koordinációs rendszer keretében a Hivatalhoz érkező tárgyalási álláspontok véleményezését;

c) figyelemmel kíséri a migrációs és menekültügyi témájú hazai és uniós pályázati kiírásokat, a szakmai igazgatóságok javaslataira figyelemmel elkészíti a projektpályázatokat;

d) felügyeli és koordinálja a nyertes hazai és nemzetközi pályázatok szakszerű és tervszerű végrehajtását;

e) képviseli a hivatalt az EU bel- és igazságügyi pénzügyi alapjaival (Visszatérési Alap, Integrációs Alap, Európai Menekültügyi Alap) összefüggő hazai és külföldi szakmai megbeszéléseken és fórumokon;

f) összeállítja a Hivatal éves kiutazási és fogadási tervét;

g) kapcsolatot tart a migrációs, menekültügyi és állampolgársági kérdésekkel foglalkozó nemzetközi szervezetekkel, azok szakosított szerveivel és a nemzetközi civil szervezetekkel;

h) folyamatos nyilvántartást vezet a Hivatal vezetőinek és munkatársainak szakmai kiutazásairól;

i) kapcsolatot tart az Európai uniós és a harmadik országbeli külföldi társszervekkel, valamint a Magyarországon akkreditált külképviseletekkel;

j) ellátja a Hivatal vezetőinek és munkatársainak nemzetközi fórumokon való részvételével, valamint a külföldi delegációk fogadásával kapcsolatos utaztatási és pénzügyi teendőket, koordinálja a részvételből adódó feladatokat;

k) közreműködik a Hivatal szervezésében megrendezésre kerülő nemzetközi munkamegbeszélések, tárgyalások előkészítésében és lebonyolításában;

l) koordinálja a Hivatal felső vezetésének nemzetközi levelezését;

m) elkészíti a Hivatal nemzetközi tevékenységéről szóló éves jelentést;

n) végzi a nemzetközi relevanciájú, de nemzetközi szerződésnek nem minősülő két, vagy többoldalú együttműködési megállapodások előkészítését;

o) előkészíti a Hivatal feladatkörébe tartozó nemzetközi szerződésnek nem minősülő megállapodások és az ezekhez kapcsolódó előterjesztések szakmai tervezeteit, gondoskodik felterjesztésükről.

5.2.10. Gazdasági Főosztály

A Gazdasági Főosztály a gazdasági főigazgató-helyettes irányítása alatt álló önálló, költségvetési, gazdálkodási kérdésekben döntést megalapozó, végrehajtást előkészítő, koordináló, a számviteli teendők végrehajtását végző, középírányítói jogkört gyakorló szervezeti egység. A Gazdasági Főosztály tevékenységét a Pénzügyi és Gazdasági Osztályon, a Számviteli Osztályon és a Műszaki Osztályon keresztül látja el. A Gazdasági Főosztályt főosztályvezető vezeti.

5.2.10.1. Pénzügyi és Gazdasági Osztály

a) A Hivatal szervezeti egységeinek bevonásával tervezi és összeállítja a tárgyévi szükségleteket, ezek figyelem-

bevételeivel elkészíti az éves költségvetési tervjavaslatokat;

b) elkészíti a jóváhagyott költségvetés felosztásaira vonatkozó javaslatokat, és folyamatosan nyilvántartja azok felhasználását;

c) gondoskodik a költségvetési keretek központi és területi szervekre, befogadó állomásokra való lebontásáról, a tervtárgyalások lebonyolításáról;

d) ellenőrzi a kiadási bizonylatok jogszerűségét és helyességét, gondoskodik a bevételekkel kapcsolatos kötelezettségek teljesítéséről;

e) üzemelteti a házipénztárt és a valutapénztárt, gondoskodik a szervezeti egységek rendszeres, illetve soron kívüli ellátásáról;

f) a folyószámla analitikához kapcsolódóan végzi a jövő számlák kezelését, a kimenő számlák elkészítését, vezeti a munkavállalók előlegével kapcsolatos, valamint a Hivatal számlájára beérkező otthonteremtési támogatások törlesztésével kapcsolatos adatok nyilvántartását;

g) vezeti az adójellegű nyilvántartásokat, és gondoskodik azok bevallásának elkészítéséről;

h) gondoskodik a dolgozók személyi jövedelemadó elszámolásával kapcsolatos dokumentumai előállításáról, annak a munkavállalók részére való továbbításáról;

i) gondoskodik a menekültek, oltalmazottak, menedékesek és befogadottak részére megállapított pénzbeli ellátások és támogatások folyósításáról;

j) tervezi és szervezi a költségvetési cím részére biztosított költségvetési előirányzatokkal történő gazdálkodást, kötelezettséget vállal, utalványozási és ellenjegyzési jogokat gyakorol;

k) előkészíti az előirányzati módosításokra vonatkozó javaslatot és vezeti az előirányzat-módosításokról szóló nyilvántartást;

l) koordinálja az EU bel- és igazságügyi pénzügyi alapjaihoz, valamint más nemzetközi és hazai pályázati forrásokhoz kapcsolódó kifizetéseket, vezeti a devizaszámlákhoz kapcsolódó analitikus nyilvántartást.

5.2.10.2. Számviteli Osztály

a) A pénzügyi és számviteli előírásoknak megfelelően végzi a gazdasági folyamatok regisztrálását (könyvelését);

b) végzi a tárgyi eszközök és készletek analitikus nyilvántartását, a főkönyvi könyvelést, végrehajtja a szükséges egyeztetéseket, és adatokat szolgáltat a beszámolók, mérlegek elkészítéséhez;

c) gondoskodik a bizonylati rend és fegyelem betartásáról, a különféle analitikához kapcsolódó kódszámrendszerek kidolgozásáról és karbantartásáról, a számlarend naprakészen tartásáról;

d) elkészíti a havi, negyedéves jelentéseket, a félévi és éves költségvetési beszámolót;

e) végzi a lakáskölcsönök nyilvántartását.

5.2.10.3. Műszaki Osztály

a) A költségvetési tervezés keretében javaslatot készít a Hivatal ingatlan és gépjárműállományának fejlesztésére;

b) a költségvetési keretszámok ismeretében elkészíti a tárgyévi ingatlan beruházási és felújítási munkára vonatkozó terveket;

c) ellenőrzést végez a befogadó állomások műszaki beruházási és felújítási munkálatainál;

d) nyilvántartást vezet a hivatali gépjárművekről, végzi a gépjárművek üzemeltetésével, javításával, műszaki szemléjével kapcsolatos feladatokat, javaslatot tesz a gazdaságtalanul működő gépjárművek selejtezésére;

e) közreműködik a közbeszerzési pályázatok kiírásában, a szerződéskötésben, ellenőrzi az elkészült munkákat, gondoskodik a vásárolt eszközök nyilvántartásba vételéről;

f) kidolgozza a tűzvédelmi és munkavédelmi előírások alapján a Hivatal belső szabályzatait, gondoskodik ezek betartásáról, szakmai irányítást gyakorol a regionális igazgatóságok és a befogadó állomások ezen tevékenysége felett;

g) figyelemmel kíséri a rendszeres karbantartásokat, üzemeltetési feladatok ellátását, ellenőrzi azok elvégzését, karbantartási, üzemeltetési szerződések megkötését kezdeményezi;

h) ellátja a Hivatalnál használt nyomtatványok, tájékoztató anyagok megrendelésével, tárolásával, kiadásával kapcsolatos feladatokat;

i) vezeti a Hivatal vagyonkezelésében lévő ingatlanok nyilvántartását és gondoskodik a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. felé az időszakos adatszolgáltatások teljesítéséről;

j) üzemelteti a Hivatal és területi szerveinek irodaszer, nyomtatvány és egyéb eszközeinek központi raktárát.

5.2.11. Informatikai Főosztály

Az Informatikai Főosztály a gazdasági főigazgató-helyettes irányítása alatt álló önálló – informatikai szakmai kérdésekben döntést megalapozó, végrehajtást előkészítő, koordináló, az informatikai rendszerek tervezését, üzemeltetését, karbantartását végző – szervezeti egység. Az Informatikai Főosztály tevékenységét az Informatikai-fejlesztési Osztályon és az Informatikai-üzemeltetési Osztályon keresztül végzi. A Főosztályt főosztályvezető vezeti.

5.2.11.1. Informatikai-fejlesztési Osztály

a) Biztosítja az iktatási, pénzügyi, számviteli számítástechnikai programok egységességét, nyilvántartását, dokumentáltságát és jogtisztaságát, gondoskodik a Hivatal központi és területi szervei által használt számítógépes programok fejlesztéséről, kidolgozza a szakterületek által megfogalmazott szakmai célok figyelembe vétele mellett a számítógépes program-fejlesztési igényeket, követelményeket;

b) elkészíti a Hivatal központi és területi szerveinél az ügyviteli folyamatok elemzését, és javaslatot tesz a szervezési intézkedésekre;

c) a rendelkezésre álló pénzügyi források lehetőségein belül kidolgozza a számítógépes program-fejlesztések pályázati felhívását és a részletes szakmai követelmény-rendszereket;

d) kidolgozza és folyamatosan aktualizálja a KH-n és a regionális igazgatóságokon, valamint a befogadó állomásokon érvényesítendő informatikai biztonsági követelményeket;

e) kidolgozza a KH és a regionális igazgatóságok, valamint a befogadó állomások adat- és titokvédelmi, ügyviteli szabályzatainak informatikai biztonsági előírásait;

f) előkészíti – az érintett szervezeti egységek javaslatainak figyelembevételével – a Hivatal közép- és hosszútávú informatikai stratégiai tervét, figyelemmel kíséri az elfogadott terv végrehajtását, és gondoskodik folyamatos aktualizálásáról;

g) az informatikai kérdéseket érintően közreműködik a közbeszerzési pályázatok kiírásában és azok elbírálásában.

5.2.11.2. Informatikai-üzemeltetési Osztály

a) Működteti a Hivatal országos hálózatát és levelező rendszerét, a vírusvédelmi rendszert, karbantartja, frissíti az ehhez szükséges programokat;

b) felügyeli a Hivatal hatáskörébe tartozó feladatokat támogató informatikai rendszert, nyilvántartja az ehhez szükséges programokat;

c) szervezi a Hivatalnál alkalmazott számítástechnikai, híradástechnikai eszközök üzemeltetését, gondoskodik a számítástechnikai és egyéb technikai, híradástechnikai eszközök megrendeléséről, beszerzéséről, szervizeléséről;

d) biztosítja a Hivatal szakterületei nyilvántartási, adatkezelési, adatfeldolgozási feladatainak informatikai hátterét;

e) gondoskodik az informatikai biztonságot érintő jogszabályok, műszaki normatívák, szabványok, irányelvek és ajánlások egységes alkalmazásáról, az ágazati szintű rendelkezések, utasítások és a Hivatal helyi szabályozásai összhangjának megteremtéséről;

f) felelős a számítástechnikai adatkezelésben az adatvédelemre, adatbiztonságra vonatkozó jogszabályi követelmények betartásáért;

g) gondoskodik a DubliNet rendszer működtetéséről;

h) szakmai irányítást gyakorol a Hivatal informatikai biztonsági tevékenysége felett;

i) felhasználó támogatói tevékenységet lát el;

j) szakmailag irányítja és felügyeli a regionális igazgatóságok és befogadó állomások informatikai feladatokat ellátó ügyintézőit;

k) ellátja a Hivatal Honlapján szolgáltatott adatok karbantartását;

l) ellátja a Hivatal különböző szakrendszereinek üzemeltetési feladatait.

V. fejezet

6. A területi szervezeti egységek feladat- és hatáskörei

6.1. A regionális igazgatóság feladat- és hatáskörei

A regionális igazgatóság a főigazgató irányítása alatt álló területi szerv. Vezetője az igazgató, akit akadályoztatása esetén az igazgatóhelyettes helyettesít. A regionális igazgatóság szakmai feladatait az engedélyügyi és regisztrációs, az idegenrendészeti, a menekültügyi osztályok, továbbá az ügyfélszolgálati irodák és a közösségi szállás útján látja el.

A regionális igazgatóság feladat- és hatáskörében:

a) ellátja a jogszabályok és a belső rendelkezések alapján hatáskörébe utalt feladatokat, továbbá a főigazgató, az általános főigazgató-helyettes és a gazdasági főigazgató-helyettes által meghatározott egyéb feladatokat;

b) ellátja az ügyfélszolgálati tevékenységgel összefüggő feladatokat, a szakmai tevékenység, illetve az ügyfélforgalom zavartalan ellátása érdekében ügyfélszolgálati irodát működtet;

c) a főigazgató és a gazdasági főigazgató-helyettes által meghatározott rend szerint gazdálkodik a számára biztosított ellátmánnyal, előkészíti az egyes gazdálkodással összefüggő feladatok végrehajtása során keletkező pénzügyi kötelezettségek iratait, és azokat megküldi a KH-nak;

d) végzi az iratkezeléssel összefüggő feladatokat;

e) ellátja az informatikai és adatvédelmi feladatokat;

f) gondoskodik a használatába, kezelésébe adott vagyontárgyak megőrzéséről, szabályszerű kezeléséről;

g) adatszolgáltatást teljesít, szakmai anyagokat készít elő a KH szervezeti egységei részére;

h) ellátja a jogszabályok alapján hatáskörébe utalt, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásával és tartózkodásával összefüggő hatósági feladatokat;

i) ellátja a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyekkel kapcsolatos jogszabályban meghatározott feladatokat;

j) ellátja a menekültügyi jogszabályokból a Hivatalra háruló hatósági feladatokat.

VI. fejezet

7. A befogadó állomás feladat- és hatáskörei

A befogadó állomás a főigazgató irányítása alatt álló, a költségvetési előirányzatok feletti jogosultság szerint teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó szervezeti egység. Vezetője az igazgató, akit akadályoztatása esetén a gazdasági osztály vezetője helyettesít.

A befogadó állomás feladat- és hatáskörében:

a) a menekültkénti vagy oltalmazottkénti, valamint menedékeskénti elismerésüket kérők, a menedékesek, oltalmazottak, befogadottak és menekültek számára a vonatko-

zó jogszabályban meghatározottak szerint szállást és ellátást nyújt;

b) teljesíti a jogszabályokban meghatározott tájékoztatói kötelezettségét, valamint az ellátottakat érintően a jogszabály és a Hivatal által előírt adatszolgáltatási kötelezettségeit;

c) az állomáson elhelyezett személyek jogosultságainak biztosítása, valamint a jogszabályokban meghatározott ellátásra és támogatásra való jogosultság megállapítása céljából vezeti a jogszabályban előírt nyilvántartást;

d) a Hivatal által meghatározottak szerint biztosítja a hatósági eljárás lefolytatásához szükséges rendezett körülményeket;

e) együttműködik a menekültellátásban résztvevő, illetve szerepet vállaló települési önkormányzatokkal, társadalmi szervezetekkel és egyházakkal, továbbá – törvényben meghatározott feladatok ellátása érdekében – a rendvédelmi szervekkel és a nemzetbiztonsági szolgálatokkal;

f) gondoskodik az elhelyezettek Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat által előírt egészségügyi szűrésének, valamint egészségügyi alapellátásának megszervezéséről;

g) szervezi a szabadidő hatékony eltöltését;

h) közös használatú, így különösen a vallásgyakorlás célját szolgáló helyiséget biztosít;

i) végrehajtja a menekültek, oltalmazottak integrációját elősegítő programokból a befogadó állomásra háruló feladatokat;

j) elősegíti az önkéntes hazatérést, illetve a harmadik országbá távozást.

HARMADIK RÉSZ

VII. fejezet

8. Az ellenőrzési rendszer

8.1. A Hivatal belső pénzügyi ellenőrzési rendszere

8.1.1. A Hivatal belső pénzügyi ellenőrzési rendszere magában foglalja a FEUVE rendszert, valamint a funkcionálisan független belső ellenőrzést.

8.1.2. A pénzügyi irányítási és ellenőrzési rendszernek biztosítania kell, hogy:

a) a Hivatal valamennyi, gazdálkodással kapcsolatos tevékenysége és célja összhangban legyen a szabályszerűség, szabályozottság és megbízható gazdálkodás elveivel;

b) a költségvetési eszközökkel és forrásokkal való gazdálkodásban ne kerüljön sor pazarlásra, visszaélésre, rendeltetésellenes felhasználásra;

c) megfelelő, pontos és naprakész információk álljanak rendelkezésre a Hivatal gazdálkodásával kapcsolatosan;

d) a FEUVE rendszer harmonizációjára és összehangolására vonatkozó irányelvek végrehajtásra kerüljenek;

e) a rendelkezésre álló eszközök és források a szabályszerűség, szabályozottság és megbízható gazdálkodás elveivel összhangban kerüljenek felhasználásra.

8.1.3. A pénzügyi irányítási és ellenőrzési feladatok magukban foglalják:

a) a pénzügyi döntések dokumentumainak elkészítését;

b) az előzetes és utólagos pénzügyi ellenőrzést, a pénzügyi döntések jóváhagyását, illetve ellenjegyzését;

c) a gazdasági események elszámolását (könyvvizetés, beszámolás).

8.2. A FEUVE rendszer

8.2.1. A FEUVE rendszer a Hivatalon belül a gazdasági főigazgató-helyettes által alkalmazott első szintű pénzügyi irányítási és ellenőrzési rendszer, amelynek létrehozásáért, működtetéséért és fejlesztéséért a főigazgató felelős a pénzügyminiszter által közzétett irányelvek figyelembevételével.

8.2.2. A főigazgató köteles olyan rendelkezést kiadni, folyamatokat kialakítani és működtetni a Hivatalon belül, amelyek biztosítják a rendelkezésre álló források szabályszerű, szabályozott, gazdaságos, hatékony és eredményes felhasználását.

8.2.3. A FEUVE rendszerének fő pillérei:

a) az ellenőrzési nyomvonal vagy tevékenység modell (Audit trail),

b) a kockázatkezelés,

c) a szabálytalanságokkal kapcsolatos eljárásrend kialakításának kötelezettsége.

8.2.4. Az ellenőrzési nyomvonal a Hivatal tervezési, pénzügyi lebonyolítási és ellenőrzési folyamatainak szöveges, táblázatba foglalt vagy folyamatábrákkal szemléltetett leírása. E tevékenység modell (Audit trail) kialakításának, aktualizálásának célja a tevékenységek nyomkövethetőségének biztosítása, valamint a kockázatazonosítás kereteinek meghatározása. A munka folyamatába épített ellenőrzés a munkamegosztás rendjéhez kapcsolódóan átfogja és nyomon követi a teljes munkamenetet, végrehajtásához az SZMSZ-ben foglaltak, a szervezeti egységek ügyrendjei, az egyéb belső rendelkezések, valamint a munkaköri leírások szolgálnak alapul.

8.2.5. A kockázatkezelési eljárásrend célja, hogy azonosítsa, elemezze és dokumentálja a Hivatal folyamataiban és szervezeti egységeinél létező kockázatokat, meghatározza a kockázatkezelés folyamatait, valamint az azok működtetéséhez kapcsolódó feladatokat és felelőségeket, és ezáltal létrehozza az átlátható, ellenőrizhető, nyomon követhető kockázatkezelési folyamatot:

a) a kockázatok kezelését a Hivatal gazdálkodási tevékenységére épülő (másodlagos) kockázatkezelési szervezet végzi a kockázatkezelési vezető szervezeti és a kockázatkezelési felelős szakmai irányítása alatt;

b) a kockázatkezelési vezető feladatait a Hivatal főigazgatója látja el;

c) a kockázatkezelési felelős feladatait a Hivatal gazdasági főigazgató-helyettese látja el;

d) a kockázatkezelési szervezet tagjai a kockázatgazdák és a kontrollgazdák, akik a kockázatok és kontrollok azonosítását és értékelését végzik;

e) a FEUVE rendszer kockázatértékelő mátrixában megjelölt kockázatgazda felelős a hozzárendelt tevékenységekkel kapcsolatos kockázatok azonosításáért, elsődleges értékeléséért és időbeni jelzéséért;

f) a kockázatkontroll-értékelő mátrixban megjelölt kontrollgazda felelős a hozzárendelt tevékenységekkel kapcsolatos kontrollok működtetéséért és elsődleges értékeléséért, valamint a kontroll-hiányosságok időbeni jelzéséért;

g) a kockázatkezeléssel kapcsolatos részletes feladatokat, felelősségeket, valamint a kockázatkezelés rendjét a Kockázatkezelési politika által meghatározott irányelvekhez illeszkedve a Kockázatkezelési eljárásrend tartalmazza.

8.2.6. A szabálytalanságok kezelésének célja a jogszabályokban, illetve a Hivatal belső rendelkezéseiben lefektetett elvek és előírások sérülésének, megszegésének megelőzése, megakadályozása, illetve azok sérülése, megsértése esetén a hibák, hiányosságok, tévedések – mértéküknek megfelelő – korrigálása, a felelősség megállapítása, intézkedések foganatosítása:

a) a szabálytalanságok megelőzése érdekében biztosítani kell a külső és belső szabályok megismerésének lehetőségét, valamint olyan eljárási rendet kell kialakítani, amely során a végrehajtásra kötelezettek igazolhatóan tudomást szereznek a külső és belső szabályok tartalmáról, illetve az elvárt magatartásról;

b) a szabálytalanságok kezelését a főigazgató irányítása alá tartozó és általa írásban kijelölt szabálytalansági felelős végzi.

8.2.7. A hivatali szervezeti egységek vezetői irányítási, szabályozási tevékenységük során érvényesítik a FEUVE rendszer követelményeit:

a) a Hivatal gazdálkodási rendjére vonatkozó szabályzataiban, az önálló szervezeti egységek ügyrendjében és az ügyintézők munkaköri leírásában rendelkeznek az egyes gazdálkodási területek, illetve az önálló szervezeti egységek folyamatba épített, előzetes és utólagos vezetői ellenőrzéséről;

b) minden vezetőknek feladat- és hatáskörében önállóan kell gondoskodnia az előzetes és utólagos ellenőrzés megszervezéséről és működtetéséről;

c) a szervezeti egységek vezetői kockázatkezelési tevékenységükkel közreműködnek a feladatkörüket érintő stratégiai feladatok kidolgozásában és végrehajtásában, ezzel egyidejűleg a Hivatal ellenőrzési tervének kialakításában.

8.3. A belső ellenőrzés

8.3.1. A Hivatal belső ellenőrzési szervezete a Belső Ellenőrzési Osztály, amelynek funkcionális függetlenségét a főigazgató biztosítja.

8.3.2. A Belső Ellenőrzési Osztály tevékenysége során:

a) megállapításokat és javaslatokat tesz, elemzéseket és értékeléseket készít a gazdálkodás eredményességének növelése, a hiányosságok kiküszöbölése, valamint a FEUVE rendszer javítása és továbbfejlesztése érdekében,

b) folyamatosan vizsgálja és értékeli a FEUVE rendszer kiépítését és működését.

8.3.3. A belső ellenőrzési szervezet feladatait és kötelezettségeit az SZMSZ Második rész IV. fejezet 5.2.2. pontja részletezi.

8.4. A Hivatal működésének ellenőrzése

8.4.1. A Hivatal szakmai ellenőrzését külön terv alapján feladatkörükben a központi igazgatóságok, a jogszabályoknak megfelelő pénzügyi, gazdasági működés ellenőrzését a Belső Ellenőrzési Osztály végzi.

8.4.2. A szakmai ellenőrzések módozatai:

a) komplex ellenőrzés,

b) átfogó szakmai felügyeleti vizsgálat,

c) témavizsgálat,

d) célvizsgálat,

e) utóvizsgálat.

8.4.3. A szakmai ellenőrzések lefolytatására vizsgálati terv készül, amely tartalmazza a vizsgálatok ütemezését. A vizsgálati tervet ad hoc vizsgálatok módosíthatják.

8.5. Külső ellenőrzés

8.5.1. A Hivatal ellenőrzésére jogosult külső szervezet képviselője megbízólevelét a KH és a befogadó állomás esetében a főigazgató, a regionális igazgatóságok esetében az igazgató veszi át.

8.5.2. A vizsgált szervezeti egység minden munkatársa köteles az ellenőrzést végző szervezet, illetve a képviselőtében eljáró személy részére a szükséges tájékoztatást megadni, jogosultság esetén a dokumentációs anyagokba történő betekintést engedélyezni és az ellenőrzés végzéséhez a megfelelő feltételeket biztosítani.

8.5.3. A vizsgált szervezeti egység vezetője a külső ellenőrzés megkezdéséről, céljáról, valamint a megállapításokról, javaslatokról tájékoztatja a Hivatal főigazgatóját, valamint a belső ellenőrzési vezetőt.

8.5.4. A külső ellenőrzés lezárását követően a vizsgált szervezeti egység vezetője köteles érdemi intézkedéseket foganatosítani a feltárt hiányosságok megszüntetése érdekében.

VIII. fejezet

9. A Hivatal működésével kapcsolatos rendelkezések

9.1. A működés alapelvei

9.1.1. A Hivatal szervezeti egységei tevékenységüket a főigazgató által jóváhagyott éves munkaterv, az általuk

elkészített és a főigazgató által jóváhagyott ügyrend és a Hivatal belső rendelkezései szerint végzik.

9.1.2. Az SZMSZ-ben meghatározott szervezeti egységen belüli, nem önálló szervezeti egységként folyamatosan vagy alkalmilag (kiemelt jelentőségű szakmai feladat ellátására, meghatározott feladatok elvégzésére) működő munkacsoport létesítésére, megszüntetésére – a főigazgató egyetértésével – a szervezeti egység vezetője jogosult.

9.1.3. Vizsgálat lefolytatására, jóléti intézkedések előkészítésére a főigazgató állandó vagy eseti bizottságot hozhat létre. A bizottság összetételét, feladatait, működési szabályait a főigazgató határozza meg. A bizottságok véleményező, javaslattevő jogkörrel bírnak, döntési jogkörrel nem rendelkeznek.

9.1.4. A szociális döntések előkészítése érdekében a Hivatal állandó bizottságaként Szociális Bizottság működik, amelynek a szociális döntésekre vonatkozó javaslattevői jogköre van. A Szociális Bizottság működésére vonatkozó részletes szabályokat a Szociális Bizottság Ügyrendje tartalmazza.

9.1.5. A Hivatal valamennyi munkatársa köteles a feladatok végrehajtásában együttműködni. A szervezeti egységek közötti kapcsolatrendszer kialakításáért és működéséért az adott szervezeti egységek vezetői felelősek.

9.1.6. A Hivatal központi és területi szervezeti egységei tevékenységük során – a szakszerűség, jogszerűség követelményének érvényesülésével, az ügyfélközpontú ügyintézés hangsúlyozása mellett – horizontális együttműködésre kötelezettek. A feladatkörükbe tartozó, de más szervezeti egység feladatkörét is érintő ügyekben az érdekeltek egymást folyamatosan tájékoztatva és egyeztetve kötelesek eljárni. Az egyeztetésért az a szervezeti egység felelős, amelynek a feladat elvégzése az SZMSZ és az arra épülő ügyrendek szerint a fő szakmai feladatkörébe tartozik. Törekedni kell a szervezetileg racionalizált, párhuzamosságok megszüntetését elősegítő feladatmegosztásra.

9.1.7. A Hivatal központi és a területi szervezeti egységeinek dolgozója köteles a tudomására jutott hivatalos információt – az adat- és titokvédelmi szabályok betartásával – az illetékes szervezeti egységhez eljuttatni, illetve szükség esetén az információ alapján hivatalból eljárást kezdeményezni.

9.1.8. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 22/A. §-a szerint vagyonnyilatkozat-tételi kötelezettséggel járó munkaköröket az SZMSZ 2. számú függeléke, a Ktv. 30/A. § (1) bekezdése alapján a hivatali egységeknél adományozható szakmai főtanácsadói, illetve szakmai tanácsadói címek arányát az SZMSZ 3. számú függeléke, a Ktv. 48/A. §-a alapján a hivatali egységeknél képzettségi pótléknál figyelembe vehető munkakörök és képesítések jegyzékét az SZMSZ 4. számú függeléke tartalmazza.

9.2. A kiadmányozás rendje

A Hivatal szervezeti egységeinél a kiadmányozási jogköröket úgy kell meghatározni, hogy a jogszerűségi és szakszerűségi követelmények érvényesülése mellett biztosítsa a gyors ügyintézés.

9.2.1. A főigazgató általános kiadmányozási joggal rendelkezik. Kiadmányozza:

a) az igazságügyi és rendészeti miniszternek, az államtitkároknak és szakállamtitkároknak, a kabinetfőnököknek, az országgyűlési biztosoknak, országgyűlési képviselőknek, külképviseletek vezetőinek, más minisztériumok, központi államigazgatási szerveknek, nemzetközi szervezetek azonos, illetve hasonló beosztású, jogállású vagy besorolású vezetőinek címzett ügyiratokat;

b) azokat a belső rendelkezéseket, valamint hatósági jogkörében hozott határozatokat, amelyeket jogszabály, az állami irányítás egyéb jogi eszköze vagy a jelen SZMSZ kizárólagosan hatáskörébe utal.

9.2.2. A főigazgató-helyettesek, a központi igazgatóságok vezetői, az igazgatóhelyettesek, a főosztályvezetők, a főosztályvezető-helyettesek és a Főigazgatói Titkárság, a Humánpolitikai Osztály, Dokumentációs Központ, valamint a Belső Ellenőrzési Osztály vezetői kiadmányozzák:

a) szakterületüket, szervezeti egységüket érintő körben a főigazgató kizárólagos kiadmányozási jogkörébe nem tartozó, jogszabály vagy az állami irányítás egyéb jogi eszköze, valamint az SZMSZ és az ügyrendek által hatáskörükbe utalt ügyiratokat;

b) a főigazgató egyedi rendelkezése alapján hatáskörükbe utalt ügyiratokat.

9.2.3. A regionális igazgatóság vezetője és helyettese kiadmányozza a regionális igazgatóság hatáskörébe tartozó hatósági döntéseket, belső rendelkezéseket, egyéb ügyiratokat, amelyeket jogszabály, vagy a főigazgató hatáskörébe utal.

9.2.4. A regionális igazgatóság menekültügyi osztályának vezetője kiadmányozza a menekültügyi hatósági döntéseket.

9.2.5. Az ügyfélszolgálati iroda vezetője kiadmányozza a regionális igazgatóság hatáskörében hozott, az ügyrendben meghatározott hatósági döntéseket, valamint egyéb ügyiratokat.

9.2.6. A Hivatal valamennyi ügyintézője jogosult kiadmányozni az ügyviteli jellegű, érdemi döntést nem tartalmazó (iratbekérés, iratok átküldése stb.) ügyiratokat.

9.3. A képviselő rendje

9.3.1. A Hivatal az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, az egyéb állami és önkormányzati szervek, a társadalmi szervezetek, a gazdálkodó szervek, a nemzetközi és egyéb szervezetek előtt a főigazgató képviseli. E jogkörét – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – a Hivatal vezető munkatársaira átruházhatja.

9.3.2. A regionális igazgatóságot és a befogadó állomást – működési területére kiterjedően – az ügykörébe tartozó feladatok végrehajtásával kapcsolatosan az igazgató képviseli.

9.3.3. A Hivatal bíróságok és hatóságok előtti jogi képviseletét szakmai kérdésekkel összefüggő jogvitákban az érintett központi igazgatóság vagy regionális igazgatóság látja el.

9.3.4. A Hivatal működésével összefüggő jogi kérdésekben (szerződések, munkaügy) a képviseletet az Igazgatási és Ügyeleti Főosztály látja el.

9.3.5. A Hivatal működésével és feladatellátásával kapcsolatban a média részére a főigazgató jogosult nyilatkozatot tenni, felvilágosítást adni. E jogkörét a főigazgató eseti jelleggel a Hivatal vezető munkatársaira átruházhatja.

9.3.6. A Hivatal működésével kapcsolatos ügyekben a felügyeletet ellátó minisztériumi, vagy más szerv megkezdéséről a szervezeti egység vezetője soron kívül köteles a főigazgatót tájékoztatni.

9.3.7. A szakmai kapcsolatokat a partnerhatóságokkal, szervezetekkel a központi igazgatóságok, regionális igazgatóságok önállóan szervezik.

9.4. Az értekezletek rendje

9.4.1. Az irányítási, ellenőrzési munkával kapcsolatos jelentősebb elvi és gyakorlati kérdések megtárgyalása, szakmai koncepció kialakítása, döntések előkészítése és ismertetése, beszámoltatás, tájékoztatás, koordináció, továbbá az értékelés érdekében a Hivatalban értekezleti rendszer működik.

9.4.2. A főigazgató az alábbi értekezleteket tartja:

a) vezetői értekeztet (hetenkénti gyakorisággal, a főigazgató által meghatározott időpontban), amelynek résztvevői:

- aa) az általános főigazgató-helyettes,
- ab) a gazdasági főigazgató-helyettes,
- ac) az Idegenrendészeti Igazgatóság vezetője,
- ad) a Menekültügyi Igazgatóság vezetője,
- ae) az Állampolgársági Igazgatóság vezetője,
- af) a Főigazgatói Titkárság vezetője,
- ag) a Humánpolitikai Osztály vezetője,
- ah) PR ügyintéző,
- ai) az eseti meghívottak;

b) kibővített vezetői értekeztet (a főigazgató által meghatározott időpontban, de legalább negyedévenkénti gyakorisággal), amelynek résztvevői:

- ba) az a) pontban foglalt vezetői értekeztet résztvevői,
- bb) regionális igazgatóság vezetője,
- bc) szükség szerint a befogadó állomások igazgatói,
- bd) eseti meghívottak;

c) munkaértekeztet (a főigazgató által meghatározott időpontban, de legalább éves gyakorisággal), amelynek

résztvevői a Hivatal teljes vagy külön rendelkezés szerint meghívott személyi állománya;

d) egyedi ügyben összehívott értekeztet:

résztvevői: külön rendelkezés szerint,

napirend: külön rendelkezés szerint.

9.4.3. A központi és területi szervek vezetői szükség szerint, de legalább havi rendszerességgel tartanak értekeztet.

9.4.4. Az értekezletekről emlékeztetőt kell készíteni, amelyet az értekeztet résztvevői, továbbá az értekezteten meghatározott feladatok végrehajtásáért felelős személyek számára rendelkezésre kell bocsátani.

9.5. A munkakörök átadása

9.5.1. A munkakörök átadása történhet véglegesen vagy 60 napot meghaladó távollét esetén ideiglenes jelleggel. A végleges átadás-átvételre biztosítandó időtartamok:

a) főigazgató-helyettes, igazgató, igazgatóhelyettes, főosztályvezető beosztások esetén 3-4 hét;

b) főosztályvezető-helyettes, osztályvezető beosztások esetén 2-3 hét;

c) ügyintéző, ügykezelő esetén 1 hét.

9.5.2. Az átadás-átvételtől jegyzőkönyvet kell felvenni, a még folyamatban lévő ügyeket a jegyzőkönyvben tételes felsorolással kell átadni a közvetlen vezetőnek.

9.5.2. Ideiglenes jellegű átadás-átvétel esetén úgy kell meghatározni az átadás-átvétel időtartamát, hogy a feladatok végrehajtásának folyamatossága biztosított legyen.

9.6. A munkarend és a munkaidő-beosztás szabályai

9.6.1. A Hivatalban a munkaidő a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 39. § (1) bekezdése szerint tart.

9.6.2. A Hivatal ügyeleti munkarendben dolgozó köztisztviselői 24/72, vagy 12-24/12-48 órás munkaidő-beosztásban, hat havi munkaidőkeretben látják el feladataikat. Az ügyelet és készenlét szabályait a főigazgató külön belső rendelkezésben határozza meg.

9.6.3. A hivatali munkarendtől eltérő munkavégzést – a 40 órás munkahétre figyelemmel – a szervezeti egység vezetője (főigazgató-helyettes, igazgató, főosztályvezető) külön kérelemre vagy hivatalból határozza meg.

IX. fejezet

10. A Hivatal működésével kapcsolatos belső szabályozás rendje

10.1. Általános szabályok

10.1.1. A belső rendelkezés az irányítás, a vezetés és a belső igazgatás körében egyedi vagy normatív módon határoz meg kötelező feladatokat és végrehajtási szabályokat.

10.1.2. Belső rendelkezéssel kizárólag az alárendelt szervek működése és a beosztott személyi állomány tevékenysége szabályozható. A belső rendelkezés nem érinthet jogalkotási tárgyat, nem lehet ellentétes jogszabállyal vagy az állami irányítás egyéb jogi eszközével.

10.1.3. A belső rendelkezés végrehajtására alacsonyabb szintű belső rendelkezés csak akkor adható ki, ha arra az alaprendelkezés kifejezetten felhatalmazást ad.

10.2. A belső rendelkezések fajtái

A belső rendelkezések fajtái – hierarchikus sorrendben – a következők:

10.2.1. Intézkedés

a) Intézkedésben kell megállapítani egyes rendszeresen ismétlődő tevékenységek végrehajtásának szakmai, technikai vagy eljárási szabályait, ideértve a szervezetek működési rendjének és a személyi állomány mindennapi tevékenységének normatív szabályozást igénylő kérdéseit is, amennyiben azokat jogszabály, az állami irányítás egyéb jogi eszköze vagy szervezeti és működési szabályzat nem rendezi;

b) intézkedéssel kell kiadni, de szabályzatban kell meghatározni a Hivatal központi és területi szervei, a befogadó állomások, illetve egyes szakterületek tevékenységének átfogó szabályait, a feladatok ellátásának rendjét, az egyes szervezeti egységek és személyek általános feladataira vonatkozó előírások összességét, a személyi állomány jogszabályban megállapított és a köztisztviselői, hivatásos, munkavállalói, közalkalmazotti jogviszonyból eredő jogainak vagy kötelezettségeinek biztosítására, illetve érvényesítésére vonatkozó előírásokat.

10.2.2. Ügyrend

Ügyrendben kell szabályozni a KH és a területi szervek szervezeti egységei, továbbá a befogadó állomások működésének részletes szabályait, amennyiben azokat jogszabály, az állami irányítás egyéb jogi eszköze vagy a szervezeti és működési szabályzat nem szabályozza.

10.2.3. Szervezési rendelkezés

Szervezési rendelkezésben kell megállapítani a regionális igazgatóság, a befogadó állomások szervezeti egységeire, beosztott személyi állományára kiterjedő hatállyal a 2. pontban foglalt tevékenységek, a működési rend szabályait, amennyiben azokat jogszabály, az állami irányítás egyéb jogi eszköze, szervezeti és működési szabályzat vagy intézkedés nem szabályozza.

10.2.4. Módszertani útmutató

Az egységes feladatellátás biztosításának érdekében a központi igazgatóságok vezetői a feladat- és hatáskörükbe tartozó kérdésekben javaslatot tehetnek (módszertani) útmutató kiadására.

10.2.5. Értesítő

Értesítőt kell kiadni a Hivatal, illetve bármelyik szakterülete munkájának általános vagy meghatározott időszakra vonatkozó értékeléséről, ellenőrzések, felmérések ta-

pasztalatairól, valamint a rendszeresen nem ismétlődő, technikai jellegű előírásokról, változásokról, amelyek rendszerint nem a Hivatal alaptevékenységéhez kötődnek. Az értesítő az alárendelt szervek részére feladatot nem tartalmazhat, kötelező magatartási szabályt nem állapíthat meg.

10.2.6. Körlevél

Körlevélben kell értesíteni a személyi állományt eseményekről, rendezvényekről.

10.3. A belső rendelkezés kiadására jogosultak

10.3.1. Intézkedés kiadására a főigazgató;

10.3.2. ügyrend kiadására – a főigazgató jóváhagyásával – a Gazdasági Főosztály vezetője, a regionális igazgatóság igazgatója, a központi igazgatóság vezetője, a befogadó állomások gazdasági osztályvezetője;

10.3.3. szervezési rendelkezés kiadására – a főigazgató jóváhagyásával – a regionális igazgatóság vezetője, a befogadó állomás igazgatója;

10.3.4. módszertani útmutató kiadására a főigazgató;

10.3.4. értesítő kiadására a főigazgató, a főigazgató-helyettesek, valamint a központi igazgatóságok vezetői;

10.3.6. körlevél kiadására a főigazgató, a főigazgató-helyettesek, a regionális igazgatóság vezetője és a befogadó állomás igazgatója jogosult.

10.4. A belső rendelkezés előkészítése

10.4.1. A belső rendelkezés előkészítésénél meg kell vizsgálni az alábbi körülményeket:

a) szükséges-e az adott tárgyban szabályozni, a tervezett szabályozás alkalmas-e a szabályozással elérni kívánt cél megvalósítására;

b) megfelel-e a szabályozás a jogalkotás rendjéről szóló jogszabályokban foglaltaknak;

c) a belső rendelkezés kiadása nem eredményez-e párhuzamos vagy indokolatlanul többszintű szabályozást;

d) a belső rendelkezés végrehajtható legyen.

10.4.2. A belső rendelkezés kiadásának kezdeményezéséért és a tervezet előkészítéséért a szabályozás tárgya szerinti feladatkörrel rendelkező szervezeti egység vezetője vagy a szabályozás előkészítésére kötelezett szervezeti egység vezetője felelős.

10.4.3. A Hivatal tevékenységét átfogó módon szabályozó belső rendelkezés előkészítésére szabályozási elveket lehet megfogalmazni, amelyeket a rendelkezés kiadására jogosult vezető jóváhagy. Ilyen esetben a belső rendelkezés előkészítésére és a tervezet kidolgozására az érintett szervezeti egységek állományából munkabizottságot lehet létrehozni.

10.4.4. Ha a szabályozás tárgya együttműködő társszerv tevékenységi körét vagy hatáskörét is érinti, együttes intézkedés kiadását kell kezdeményezni. Az együttes intézkedést a szabályozás tárgya szerint feladatkörrel rendelkező vagy arra kijelölt szervezeti egység, illetve vezető az érintett együttműködő szerv közreműködésével készíti elő.

10.4.5. Az együttműködési megállapodás és az együttes intézkedés aláírására a főigazgató vagy a főigazgató felhatalmazása alapján a regionális igazgatóság igazgatója jogosult.

10.5. A belső rendelkezés kiadása, módosítása vagy hatályon kívül helyezése

10.5.1. A belső rendelkezést az a vezető írja alá és adja ki, aki erre feladat- és hatáskörében jogosult. Az aláírás előtt a vezető köteles meggyőződni arról, hogy a tervezet véleményezése a szabályozás tárgya szerint érintett szervezeti egységek részéről megtörtént.

10.5.2. Belső rendelkezést csak azonos vagy magasabb szintű vezető által kiadott belső rendelkezés módosíthat vagy helyezhet hatályon kívül. A kizárólag határozott időpontban vagy határozott időtartamon belül végrehajtandó feladatot tartalmazó belső rendelkezés záró részében meg kell jelölni a hatályvesztés konkrét időpontját.

10.5.2. Módosító belső rendelkezést általában akkor kell kiadni, ha a hatályban lévő belső rendelkezés korszerűsítése kisebb jelentőségű vagy csekélyebb változást igényel.

10.5.4. A módosító szabályokat a belső rendelkezés tartalmába és szerkezetébe beilleszthető módon kell megszövegezni, és a módosítással hatályon kívül helyezett szabályok körét pontosan meg kell jelölni.

10.5.5. A módosító belső rendelkezésben használt fogalmaknak, kifejezéseknek összhangban kell lenniük a módosított belső rendelkezés fogalmaival, kifejezéseivel és szóhasználatával.

10.5.6. A belső rendelkezés módosítása nem terjedhet ki a belső rendelkezés – lényegét kifejező és azonosítását szolgáló – címére. Ha a cím megváltoztatása szükséges, új belső rendelkezést kell kiadni.

10.5.7. Egy belső rendelkezés több belső rendelkezést akkor módosíthat, ha azok azonos szabályozási tárgykörbe tartoznak.

10.5.8. A belső rendelkezés többszöri módosítása vagy átfogó, nagyobb terjedelmet igénylő korszerűsítése esetén új belső rendelkezést kell kiadni, amelyben intézkedni kell a korábbi belső rendelkezés hatályon kívül helyezéséről.

10.5.9. A belső rendelkezés tervezetét elkészítő szervezeti egység vezetője – az aláírást követő 5 napon belül – elektronikus úton megküldi a rendelkezés hiteles szövegét az Informatikai Főosztálynak.

10.5.10. Az Informatikai Főosztály gondoskodik a belső rendelkezés intraneten történő elhelyezéséről.

10.6. A belső rendelkezések minősítése és nyilvántartása

10.6.1. A belső rendelkezéseket a hatályos jogszabályok, az állami irányítás egyéb jogi eszközei alapján és a belső rendelkezésekben meghatározott módon kell minősíteni és nyilvántartani.

10.6.2. A belső rendelkezés minősítéséről és az aláírt rendelkezés nyilvántartásáról, elosztásáról az előkészítéért felelős vezető gondoskodik.

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

9/2008. (IK 2.) IRM

utasítása

az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

Iratkezelési Szabályzatának

és a Minősített Adatok Kezelési Szabályzatának

közzétételéről*

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 49. § (1) bekezdésére tekintettel – a Magyar Országos Levéltár egyetértésével és az önkormányzati és területfejlesztési miniszter jóváhagyásával – a következő utasítást adom ki:

1. §

(1) Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Iratkezelési Szabályzatát és a Minősített Adatok Kezelési Szabályzatát a jelen utasítás mellékletében foglaltak szerint határozom meg.

(2) Az utasítás mellékletét képező Iratkezelési Szabályzatot és a Minősített Adatok Kezelési Szabályzatát az érintettek közvetlenül kapják meg.

(3) A szervezeti egységek vezetői felelősek azért, hogy munkatársaik a szabályzatok előírásait megismerjék és alkalmazzák, illetőleg az új dolgozók a belépéskor a szabályzatokat kézhez kapják.

2. §

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumban az iratkezeléssel kapcsolatos feladatok ellátásának irányítását a kabinetfőnök végzi. A minősített adatok védelmével kapcsolatos feladatok ellátásának irányítása a Miniszteri Titkárság vezetőjének feladat- és hatáskörébe tartozik.

3. §

(1) Ez az utasítás a közzétételét követő napon lép hatályba.

(2) Az utasítás hatályba lépésével egyidejűleg hatályát veszti az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Iratkezelési Szabályzatának és a Minősített Adatok Kezelési Szabályzatának közzétételéről szóló 10/2006. (IK 1.) IRM utasítás, előírásait azonban a 2008. január 1. előtt keletkezett és az irattárba helyezett iratok selejtezési, illetve levéltárba adási határidejére vonatkozóan továbbra is alkalmazni kell.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* A mellékleteket az érdekeltek közvetlenül kapják meg.

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter, valamint
az önkormányzati és területfejlesztési miniszter
10/2008. (IK 2.) IRM-ÖTM
együttes utasítása
egyes miniszteri utasítások hatályon kívül
helyezéséről**

1. Az utasítás mellékletében felsorolt belügyminiszteri utasítások hatályukat veszti.

2. Ez az utasítás 2008. február 15-én lép hatályba, és a hatálybalépésétől számított 30. napon hatályát veszti.

*Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter*

Melléklet

a 10/2008. (IK 2.) IRM-ÖTM együttes utasításhoz

1990.

A Belügyminisztérium személyi állományából politikai nézetük, magatartásuk miatt nem bírói ítélettel elbocsátottak ügyeinek felülvizsgálatáról szóló 13/1990. BM utasítás,

1993.

a belügyi szervek üdülőinek igénybevételéről szóló 29/1992. (BK 18.) BM utasítás módosításáról szóló 14/1993. (BK 12.) BM utasítás,

1995.

a belügyi gyermekintézmények és az idősek klubjai igénybevételéről szóló 9/1995. (BK 12.) BM utasítás,

1996.

a belügyi szervek tájékoztatási tevékenységéről szóló 6/1996. (BK 6.) BM utasítás,

1998.

a Belügyminisztérium és irányított szervei köztisztviselői, közalkalmazotti és hivatásos állománya új szolgálati és munkáltatói igazolványának cseréjéről, kiadásáról és nyilvántartásának rendjéről szóló 6/1995. (BK 5.) BM utasítás módosításáról szóló 14/1998. (BK 11.) BM utasítás,

a kormányzati munka elősegítéséről szóló 23/1998. (BK 20.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium és irányított szervei köztisztviselői, közalkalmazotti és hivatásos állománya új szolgálati és munkáltatói igazolványának cseréjéről, kiadásáról és nyilvántartásának rendjéről szóló 6/1995. (BK 5.) BM utasítás módosításáról szóló 25/1998. (BK 21.) BM utasítás,

a külföldi vendégek fogadásával, vendéglátásával kapcsolatos feladatok szabályozásáról szóló 5/1996. (BK 6.) BM utasítás módosításáról szóló 28/1998. (BK 24.) BM utasítás,

2000.

a belügyi szervek részére a 2000. évben költségvetési forrásból történő gépjárműbeszerzés, valamint ezzel összefüggő költségvetési forráselvonással kapcsolatos szabályokról szóló 12/2000. BM utasítás,

a középületek fellobogózásának egyes kérdéseiről szóló 132/2000. (VII. 14.) Korm. rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtásával kapcsolatos feladatokról szóló 23/2000. (BK 14.) BM utasítás,

a belügyminiszter irányítása alá tartozó szervek működésének fokozott ellenőrzéséről és felügyeletéről szóló 30/2000. (BK 18.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium és irányított szervei köztisztviselői, közalkalmazotti és hivatásos állománya új szolgálati és munkáltatói igazolványának cseréjéről, kiadásáról és nyilvántartásának rendjéről szóló többször módosított 6/1995. (BK 5.) BM utasítás módosításáról szóló 33/2000. (BK 2001/2.) BM utasítás,

2001.

az 1980. január 1-jétől 1995. június 30-ig terjedő időszakban keletkezett minősített iratok felülvizsgálatáról szóló 11/2001. (BK 4.) BM utasítás,

az integrált emberi erőforrás gazdálkodást támogató információs rendszer alkalmazásáról szóló 15/1998. (BK 11.) BM utasítás módosításáról szóló 15/2001. (BK 5.) BM utasítás,

a közérdekű bejelentések, javaslatok és panaszok egy-egy intézéséről szóló 39/1999. (BK 24.) BM utasítás módosításáról szóló 19/2001. (BK 8.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium, a minisztériumi szervek és a belügyminiszter irányítása alá tartozó önálló szervezetek ügyeleti rendszeréről, a rendkívüli események jelentési kötelezettségének rendjéről szóló 24/1999. (BK 15.) BM utasítás módosításáról szóló 20/2001. (BK 8.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium és irányított szervei köztisztviselői, közalkalmazotti és hivatásos állománya új szolgálati és munkáltatói igazolványának cseréjéről, kiadásáról és nyilvántartásának rendjéről szóló 6/1995. (BK 5.) BM utasítás módosításáról szóló 32/2001. (BK 13.) BM utasítás,

az Internet belügyi igénybevételével kapcsolatos feladatokról szóló 36/2001. (BK 15.) BM utasítás,

a belügyminiszter irányítása alá tartozó önálló költségvetési szervek hivatásos állományú tagjai részére rendszeresített egységes, nyári szolgálati egyenruházat bevezetéséről szóló 42/2001. (BK 19.) BM utasítás,

2002.

az ideiglenes külföldi kiküldetést teljesítők devizaellátmányáról szóló 26/1998. (BK 22.) BM utasítás módosításáról szóló 5/2002. (BK 2.) BM utasítás,

a hivatásos és köztisztviselői állományban lévők éves teljesítményértékelési rendszerének bevezetéséről és lebo-

nyolításának rendjéről szóló 8/2002. (BK 4.) BM utasítás módosításáról szóló 12/2002. (BK 7.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2001. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 22/2001. (BK 9.) BM utasítás módosításáról szóló 17/2002. (BK 8.) utasítás,

a belügyminiszter által irányított szervek köztisztviselői, közalkalmazottai és munkavállalói szociális és kegyeleti ellátásáról szóló 47/2001. (BK 24.) BM utasítás módosításáról szóló 22/2002. (BK 15.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2002. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 20/2002. (BK 10.) BM utasítás módosításáról szóló 26/2002. (BK 18.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium egészségügyi szolgálatáról és a belügyminisztériumi szerveknél folyó egészségügyi tevékenységről szóló 9/2001. (BK 4.) BM utasítás módosításáról szóló 27/2002. (BK 18.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatának kiadásáról szóló 29/2002. (BK 21.) BM utasítás,

2003.

a Belügyminisztérium 2002. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 20/2002. (BK 10.) BM utasítás módosításáról szóló 2/2003. (BK 1.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2003. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 5/2003. (BK 7.) BM utasítás,

az 1980. január 1-jétől 1995. június 30-ig terjedő időszakban keletkezett minősített iratok felülvizsgálatáról szóló 11/2001. (BK 4.) BM utasítás módosításáról szóló 7/2003. (BK 9.) BM utasítás,

a belügyi szervek vagyonkezelésében lévő kincstári vagyontárgyak használatból való kivonásáról és hasznosításáról szóló 30/2001. (BK 13.) BM utasítás módosításáról szóló 9/2003. (BK 12.) BM utasítás,

az ideiglenes külföldi kiküldetést teljesítők devizaellátmányáról szóló 26/1998. (BK 22.) BM utasítás módosításáról szóló 15/2003. (BK 24.) BM utasítás,

a 16/2002. (BK 8.) BM utasítás és a 31/2002. (BK 22.) BM utasítás hatályon kívül helyezéséről szóló 16/2003. (BK 24.) BM utasítás,

2004.

a Belügyminisztérium 2003. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 5/2003. (BK 7.) BM utasítás módosításáról szóló 1/2004. (BK 1.) BM utasítás,

az ideiglenes külföldi kiküldetést teljesítők devizaellátmányáról szóló 26/1998. (BK 22.) BM utasítás módosításáról szóló 5/2004. (BK 4.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2004. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 7/2004. (BK 5.) BM utasítás,

egyes utasítások és intézkedések hatályon kívül helyezéséről szóló 8/2004. (BK 6.) BM utasítás,

hatályos miniszteri utasításokról és intézkedésekről szóló 11/2004. (BK 12.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium Informatikai Biztonsági Politikája kiadásáról szóló 12/2004. (BK 12.) BM utasítás,

a belügyi gépjárművezetők képzési, továbbképzési követelményeinek megállapításáról szóló 28/2002. (BK 18.) BM utasítás módosításáról szóló 14/2004. (BK 12.) BM utasítás,

a ruházati, fegyverzeti, gépjármű, bűnügyi, technikai eszközökre (anyagokra), számítástechnikai berendezésekre, valamint objektumokra (épületekre) vonatkozó előírások megtartásának ellenőrzését szolgáló szemlék végrehajtásáról szóló 15/2000. (BK 11.) BM utasítás hatályon kívül helyezéséről szóló 24/2004. (BK 17.) BM utasítás,

a BM Testnevelési és Sportkollégium létrehozásáról szóló 11/2000. (BK 9.) BM utasítás módosításáról szóló 25/2004. (BK 17.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2004. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 7/2004. (BK 5.) BM utasítás módosításáról szóló 28/2004. (BK 18.) BM utasítás,

2005.

a Belügyminisztérium 2004. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 7/2004. (BK 5.) BM utasítás módosításáról szóló 2/2005. (BK 1.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2005. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 9/2005. (BK 6.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium Informatikai Biztonsági Politikája kiadásáról szóló 12/2004. (BK 12.) BM utasítás módosításáról szóló 14/2005. (BK 9.) BM utasítás,

a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek, a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat és a rendvédelmi oktatási intézmények jelentési rendjéről, egyes koordinációs feladatokról szóló 1/2001. (BK 1.) BM utasítás módosításáról szóló 15/2005. (BK 9.) BM utasítás,

a BM Testnevelési és Sportkollégium létrehozásáról szóló 11/2000. (BK 9.) BM utasítás módosításáról szóló 16/2005. (BK 9.) BM utasítás,

a Belügyi Tudományos Tanács működéséről szóló 21/2004. (BK 15.) BM utasítás és a Belügyminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatának kiadásáról szóló 29/2002. (BK 21.) BM utasítás módosításáról szóló 17/2005. (BK 9.) BM utasítás,

az 1980. január 1-jétől 1995. június 30-ig terjedő időszakban keletkezett minősített iratok felülvizsgálatáról szóló 11/2001. (BK 4.) BM utasítás módosításáról szóló 18/2005. (BK 9.) BM utasítás,

a személyes és a közérdekű adatok belügyi igazgatási területen való kezelésének és védelmének egyes szabá-

lyairól szóló 33/1999. (BK 22.) BM utasítás módosításáról szóló 20/2005. (BK 12.) BM utasítás,

a BM Központi Kórház és Intézményei vezetésével kapcsolatos feladatok átmeneti ellátásáért felelős miniszteri biztos kinevezéséről, feladatkörének meghatározásáról szóló 21/2005. (BK 12.) BM utasítás,

a belügyi gépjárművezetők képzési, továbbképzési követelményeinek megállapításáról szóló 28/2002. (BK 18.) BM utasítás módosításáról szóló 23/2005. (BK 14.) BM utasítás,

a belügyminiszter irányítása és felügyelete alá tartozó szervek személyi állományának értesítéséről szóló 40/2001. BM utasítás módosításáról szóló 25/2005. BM utasítás „Titkos!”,

a belügyi szervek vagyonkezelésében lévő kincstári vagyontárgyak használatból való kivonásáról és hasznosításáról szóló 30/2001. (BK 13.) BM utasítás módosításáról szóló 28/2005. (BK 14.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium Gépjármű Szabályzatáról szóló 23/2002. (BK 17.) BM utasítás módosításáról szóló 31/2005. (BK 16.) BM utasítás,

Magyarország teljes jogú schengeni csatlakozása érdekében szükséges felkészülési feladatok végrehajtásáról szóló 33/2005. (BK 19.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2005. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 9/2005. (BK 6.) BM utasítás módosításáról szóló 35/2005. (BK 20.) BM utasítás,

2006.

a Belügyminisztérium 2005. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 9/2005. (BK 6.) BM utasítás módosításáról szóló 1/2006. (BK 1.) BM utasítás,

a hivatásos önkormányzati és az önkéntes tűzoltóságok műszaki-technikai fejlesztése szakmai programjának kialakításáról szóló 5/2001. (BK 2.) BM utasítás módosításáról szóló 2/2006. (BK 2.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium fejezethez tartozó költségvetési szervek elhelyezési szabályzatának kiadásáról szóló 26/2000. (BK 16.) BM utasítás módosításáról szóló 3/2006. (BK 3.) BM utasítás,

a bűnözésmérés középtávú fejlesztésének végrehajtására című 4/2006. (BK 3.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2006. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 7/2006. (BK 4.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2005. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 9/2005. (BK 6.) BM utasítás módosításáról szóló 8/2006. (BK 5.) BM utasítás,

a második generációs Schengeni Információs Rendszerhez és a Vízum Információs Rendszerhez történő csatlakozás előkészítéséről szóló 10/2006. (BK 5.) BM utasítás,

a közterületen elkövetett jogsértések visszaszorításáról szóló 11/2006. (BK 6.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium Technikai Szabályzatáról szóló 18/2002. (BK 9.) BM utasítás módosításáról szóló 12/2006. (BK 6.) BM utasítás,

a telekommunikációs eszközökkel történő ellátás rendjéről, valamint a távközlési és informatikai szolgáltatások igénybevételének szabályairól szóló 19/2004. (BK 14.) BM utasítás módosításáról szóló 13/2006. (BK 6.) BM utasítás,

a közterületen elkövetett jogsértések visszaszorításáról szóló 11/2006. (BK 6.) BM utasítás módosításáról szóló 19/2006. (BK 9.) BM utasítás,

a közalkalmazottak foglalkoztatásával összefüggő egyes eljárási szabályokról szóló 31/2001. (BK 12.) BM utasítás módosításáról szóló 22/2006. (BK 10.) BM utasítás,

a Belügyminisztérium 2006. évi költségvetési fejezeti kezelésű előirányzatainak felhasználásáról szóló Szabályzatának kiadásáról szóló 7/2006. (BK 4.) BM utasítás módosításáról szóló 26/2006. BM utasítás.

Jogszabálymutató

A Magyar Közlönyben

**2008. január 1. napjától 2008. január 31. napjáig
közzétett jogszabályok jegyzéke**

1/2008. (I.4.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Cseh Köztársaság Kormánya közötti, a Magyar Köztársaságban és a Cseh Köztársaságban kiállított, végzettséget tanúsító okiratok, továbbá a tudományos fokozatot és címet tanúsító okiratok egyenértékűségének kölcsönös elismeréséről szóló Egyezmény kihirdetéséről.....	1
1/2008. (I. 4.) EüM r. az emberen végzett orvostudományi kutatásokról szóló 23/2002. (V. 9.) EüM rendelet módosításáról.....	1
1/2008. (I. 4.) FVM r. a történelmi bázis jogszabályokról szóló 106/2007. (IX. 24.) FVM rendelet módosításáról	1
2/2008. (I. 4.) FVM r. a szalmonellózis elleni védekezés egyes szabályairól.....	1
1/2008. (I. 4.) KE h. nyugállományú rendőr dandártábornoki kinevezéséről	1
Hivatalos Értesítő (2008/1. szám)	1

2/2008. (I. 8.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között a Magyar–Amerikai Oktatási Csereprogram Bizottság létrehozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről	2	12/2008. (I. 8.) KE h. Emri István rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	2
2/2008. (I. 8.) EüM r. a gyógyszerárban forgalmazható, valamint kötelezően készletben tartandó termékekről	2	13/2008. (I. 8.) KE h. dr. Hárskúti János rendkívüli követi és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről.....	2
1/2008. (I. 8.) IRM r. a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a büntetés-végrehajtás szerveinél történő végrehajtásáról szóló 7/1993. (III. 9.) IM rendelet, valamint a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a belügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó szerveknél történő végrehajtásáról szóló 62/1997. (XI. 7.) BM rendelet módosításáról	2	14/2008. (I. 8.) KE h. Jári Ferenc rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	2
2/2008. (I. 8.) KE h. dr. Balassa János rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	2	15/2008. (I. 8.) KE h. Marosfi Gábor rendkívüli követi és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről	2
3/2008. (I. 8.) KE h. Juhász Sándor rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	2	16/2008. (I. 8.) KE h. Noszkó-Horváth Péter rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	2
4/2008. (I. 8.) KE h. Krausz György rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	2	17/2008. (I. 8.) KE h. Nott Miklós rendkívüli követi és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről	2
5/2008. (I. 8.) KE h. Krausz György rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	2	18/2008. (I. 8.) KE h. Simonné dr. Berta Krisztina rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről	2
6/2008. (I. 8.) KE h. dr. Mohácsi István rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	2	19/2008. (I. 8.) KE h. Vig József rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	2
7/2008. (I. 8.) KE h. dr. Venczel István rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízás alóli felmentéséről.....	2	20/2008. (I. 8.) KE h. kitüntetés adományozásáról	2
8/2008. (I. 8.) KE h. Bacskai József rendkívüli követ és meghatalmazott miniszteri kinevezéséről.....	2	1/2008. (I. 8.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a kishatárforgalom szabályozásáról szóló Egyezmény hatálybalépéséről, valamint a Magyar Köztársaság Kormánya és Ukrajna Miniszteri Kabinetje között a kishatárforgalom szabályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi CLIII. törvény 4. §-a és 5. § (4) bekezdése hatályvesztéséről..	2
9/2008. (I. 8.) KE h. Bozi Lajos rendkívüli és meghatalmazott nagyköveti kinevezéséről és megbízásáról	2	2/2008. (I. 8.) KüM h. a Firenzében 2000. október 20-án kelt Európai Táj Egyezmény kihirdetéséről szóló 2007. évi CXI. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről	2
10/2008. (I. 8.) KE h. Bozi Lajos rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	2	21/2008. (I. 9.) KE h. dr. Garamhegyi Ábel államtitkári megbízatásának megszűnéséről.....	3
11/2008. (I. 8.) KE h. dr. Busztin György rendkívüli és meghatalmazott nagykövet megbízásáról	2	22/2008. (I. 9.) KE h. Dióssy Gábor államtitkári kinevezéséről	3
		23/2008. (I. 9.) KE h. dr. Orbán Péter rendőr altábornagy szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	3
		24/2008. (I. 9.) KE h. kitüntetés adományozásáról	3

1/2008. (I. 9.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről.....	3	Ráróspuszta és Rároš települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló, Párkányban, 2007. november 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 316/2007. (XI. 23.) Korm. rendelet 2-3. §-a hatálybalépéséről	4
3/2008. (I. 11.) EüM r. a kozmetikai termékek biztonságosságáról, gyártási, forgalmazási feltételeiről és közegészségügyi ellenőrzéséről szóló 40/2001. (XI. 23.) EüM rendelet módosításáról	4	5/2008. (I. 11.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán, Szécsény és Pető (Petov) települések közötti közúti Ipoly-híd és a kapcsolódó létesítmények megépítéséről szóló, Párkányban, 2007. november 16-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló 317/2007. (XI. 23.) Korm. rendelet 2-3. §-a hatálybalépéséről	4
3/2008. (I. 11.) FVM r. a szőlőtermelési potenciálra, a szőlőültetvények szerkezetátalakítására és – átállítására vonatkozó szabályozásról szóló 7/2007. (I. 30.) FVM rendelet módosításáról	4	1/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
1/2008. (I. 11.) KvVM r. az állami tulajdonú közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért, illetőleg az állami tulajdonú közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjakról szóló 47/1999. (XII. 28.) KHVM rendelet módosításáról.....	4	2/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
1/2008. (I. 11.) ÖTM r. az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre kerülő okleveles építészmérnöki oklevelek megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek köréről	4	3/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
2/2008. (I. 11.) ÖTM–PM e. r. a 2007–2013. időszakban az Európai Regionális Fejlesztési Alapból, az Európai Szociális Alapból és a Kohéziós Alapból származó támogatások felhasználásának általános eljárási szabályairól szóló 16/2006. (XII. 28.) MeHVM–PM együttes rendelet módosításáról	4	4/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
3/2008. (I. 11.) ÖTM r. a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvénynek a belügyminiszter ágazati irányítása alá tartozó szerveknél történő végrehajtásáról szóló 62/1997. (XI. 7.) BM rendelet módosításáról	4	5/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
1/2008. (I. 11.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	4	6/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
3/2008. (I. 11.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös államhatáron lévő közúti határhidak és határút-szakaszok üzemeltetéséről, fenntartásáról és rekonstrukciójáról szóló, Pozsonyban, 2007. június 18-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 195/2007. (VII. 27.) Korm. rendelet 2–3. §-a hatálybalépéséről.....	4	7/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
4/2008. (I. 11.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán,		8/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		9/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		10/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		11/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		12/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		13/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		14/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4
		15/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4

16/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4	kerülő egyes egészségügyi oklevelek, bizonyítványok és a képesítés megszerzéséről szóló egyéb tanúsítványok megnevezéséről és az ezen okiratok birtokosaival azonos jogállású személyek köréről	6
17/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4		
18/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4	3/2008. (I. 16.) IRM r. a Rendőrség nyomozó hatóságainak hatásköréről és illetékességéről	6
19/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4	2/2008. (I. 16.) KvVM r. a légszennyezettségi agglomerációk és zónák kijelöléséről szóló 4/2002. (X. 7.) KvVM rendelet módosításáról	6
20/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4	25/2008. (I. 16.) KE h. Csere László büntetés-végrehajtási vezérőrnagy szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről, valamint nyugállományú büntetés-végrehajtási altábornagy elöléptetéséről	6
21/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4		
22/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4	26/2008. (I. 16.) KE h. Cseri József határőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	6
23/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4		
24/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4	5/2008. (I. 17.) FVM r. a növény-egészségügyi feladatok végrehajtásának részletes szabályairól szóló 7/2001. (I. 17.) FVM rendelet módosításáról	7
25/2008. (I. 8.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	4		
Hivatalos Értesítő (2008/2. szám)	4	6/2008. (I. 17.) FVM r. a Magyar Élelmiszerkönyv közösségi előírások átvételét megvalósító kötelező előírásairól szóló 56/2004. (IV. 24.) FVM rendelet módosításáról	7
1/2008. (I. 12.) MNB r. a „Teller Ede születésének 100. évfordulója” emlékérmé kibocsátásáról	5		
4/2008. (I. 12.) FVM r. bizonyos élelmiszerek aflatoxinnal való szennyeződésének kockázata miatti különleges feltételekről	5	1/2008. (I. 17.) PM r. a Start-számlával, kincstári letéti Start-számlával rendelkező gyermek magasabb összegű állami támogatásra való jogosultságának igazolásáról	7
2/2008. (I. 12.) IRM r. a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 35/2000. (XI. 30.) BM rendelet módosításáról	5	2/2008. (I. 17.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	7
4/2008. (I. 12.) ÖTM r. a Csongrád megyei cigány területi kisebbségi önkormányzati képviselők 2008. február 17. napjára kitűzött időközi választása eljárási határidőinek és határnapjainak megállapításáról	5	3/2008. (I. 17.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	7
3/2008. (I. 16.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Olasz Köztársaság Kormánya közötti Filmkoprodukciós Megállapodás kihirdetéséről	6	4/2008. (I. 17.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	7
2/2008. (I. 16.) MNB r. a „Hunyadi Mátyás trónra lépésének 550. évfordulója” emlékérmé kibocsátásáról	6	Hivatalos Értesítő (2008/3. szám)	7
4/2008. (I. 16.) EüM r. az Európai Közösségi jog hatálya alá tartozó, feltétel nélkül elismerésre		4/2008. (I. 19.) Korm. r. a Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya közötti, a légtérrendészeti feladatokban történő együttműködésről szóló megállapodás kihirdetéséről	8
		7/2008. (I. 19.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból ültetvények korszerűsítéséhez, telepítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló	

75/2007. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról.....	8	alapszolgáltatások körében a kistérségi közlekedési szolgáltatások fejlesztésére igénybe vehető támogatások részletes feltételeiről	11
1/2008. (MK 8.) MSZH közl. az „IDEA 2008” (Ötlet-Újdonság-Találmány) nemzetközi kiállításon és vásáron bemutatásra kerülő találmányok, védjegyek, formatervezési és használati minták kiállítási kedvezményéről, illetve kiállítási elsőbbségéről	8	6/2008. (I. 24.) ÖTM r. a 2008. március 9. napjára kitűzött országos népszavazás eljárási határidőinek és határnapjainak megállapításáról	11
5/2008. (I. 22.) Korm. r. a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. saját vagyonával és a rábízott állami vagyonnal kapcsolatos éves beszámoló készítési és könyvvizelési kötelezettségéről	9	7/2008. (I. 24.) ÖTM r. a 2008. évi országos népszavazások költségeinek normatíváiról, tételeiről, elszámolási és belső ellenőrzési rendjéről	11
6/2008. (I. 22.) Korm. r. az érettségi vizsga vizsgaszabályzatának kiadásáról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendelet módosításáról	9	8/2008. (I. 24.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	11
5/2008. (I. 22.) ÖTM r. a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénynek az országos népszavazáson történő végrehajtásáról	9	27/2008. (I. 24.) KE h. országos ügydöntő népszavazás elrendeléséről	11
7/2008. (I. 23.) Korm. r. a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet és az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról	10	28/2008. (I. 24.) KE h. országos ügydöntő népszavazás elrendeléséről	11
8/2008. (I. 23.) Korm. r. a várólista alapján nyújtható ellátások részletes szabályairól szóló 287/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	10	29/2008. (I. 24.) KE h. országos ügydöntő népszavazás elrendeléséről	11
8/2008. (I. 23.) FVM r. a földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképesítések szakmai és vizsgakövetelményei kiadásáról	10	Hivatalos Értesítő (2008/4. szám)	11
5/2008. (I. 23.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	10	1001/2008. (I. 25.) Korm. h. a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zártkörűen működő Részvénytársaság alapító okiratának módosításáról	12
6/2008. (I. 23.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	10	1002/2008. (I. 25.) Korm. h. az „Új rend és szabadság” programért felelős kormánybiztos kinevezéséről és feladatairól szóló 1074/2007. (X. 1.) Korm. határozat módosításáról	12
7/2008. (I. 23.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	10	6/2008. (I. 25.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és Románia Kormánya között, a közúti és vasúti határforgalom ellenőrzéséről szóló, Bukarestben, 2004. április 27-én aláírt Egyezmény végrehajtásáról szóló, Bukarestben, 2006. december 21-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 360/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet 2-3. §-ának hatálybalépéséről és 4. §-ának hatályon kívül helyezéséről	12
5/2008. (I. 24.) EüM r. a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendelkezéséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM rendelet módosításáról	11	1/2008. (I. 22.) OVB állásfogl. az Országos Választási Bizottság állásfoglalása a határidők, határnapok számításáról	12
9/2008. (I. 24.) FVM r. az európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó, a vidéki gazdaság és lakosság számára nyújtott		27/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12
		28/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12
		29/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12

30/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12	10/2008. (I. 30.) FVM r. a piaci árinformációs rendszer működtetéséről és az ehhez kapcsolódó feladatokról szóló 173/2004. (XII. 30.) FVM rendelet módosításáról.....	14
31/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12	1/2008. (I. 30.) HM r. a hivatásos és szerződéses katonai szolgálat létesítéséről, módosításáról, megszüntetéséről, tartalmáról, valamint az integrált személyügyi igazgatás és egységes nyilvántartás rendjéről szóló 10/2002. (III. 5.) HM rendelet módosításáról.....	14
32/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12	2/2008. (I. 30.) HM r. a Honvédelmi Minisztérium rendelkezése alatt lévő lakások és helyiségek bérletéről, elidegenítéséről, valamint a lakhatás támogatásáról szóló 6/1994. (IV. 30.) HM rendelet módosításáról	14
33/2008. (I. 22.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	12	3/2008. (I. 30.) HM r. a Magyar Honvédség élelmezési ellátásáról szóló 22/2006. (VIII. 8.) HM rendelet módosításáról.....	14
9/2008. (I. 26.) Korm. r. egyes építési tárgyú kormányrendeletek módosításáról	13	2/2008. (I. 30.) PM-ÖTM e. r. a helyi önkormányzatokat és a többcélú kistérségi társulásokat 2008. évben egyes központi költségvetési kapcsolatokból megillető forrásokról	14
10/2008. (I. 26.) Korm. r. a hallgatói hitelrendszerről és a Diákhitel Központtról szóló 86/2006. (IV. 12.) Korm. rendelet módosításáról.....	13	30/2008. (I. 30.) KE h. bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	14
11/2008. (I. 26.) Korm. r. a végrehajtói kézbesítés részletes eljárási szabályairól szóló 250/2004. (VIII. 27.) Korm. rendelet módosításáról.....	13	31/2008. (I. 30.) KE h. Makk László dandártábornok vezérőrnagyi előléptetéséről	14
12/2008. (I. 26.) Korm. r. a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapból nyújtott állami támogatások szabályairól szóló 146/2007. (VI. 26.) Korm. rendelet módosításáról és egyes rendelkezéseinek hatálybaléptetéséről, valamint a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap kezeléséről és felhasználásáról szóló 133/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításáról	13	32/2008. (I. 30.) KE h. Lukács Sándor határőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	14
2/2008. (I. 26.) ME h. szakállamtitkár megbízatásának megszűnéséről.....	13	33/2008. (I. 30.) KE h. Rolyák József határőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről.....	14
3/2008. (I. 26.) ME h. szakállamtitkár megbízatásának megszűnéséről.....	13	34/2008. (I. 30.) KE h. kitüntetés viselésének engedélyezéséről.....	14
4/2008. (I. 26.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről.....	13	35/2008. (I. 30.) KE h. kitüntetés adományozásáról.....	14
13/2008. (I. 30.) Korm. r. a 2008–2012 közötti időszakra vonatkozó Nemzeti Kiosztási Terv kihirdetéséről, valamint a kibocsátási egységek kiosztásának részletes szabályairól	14	1003/2008. (I. 30.) Korm. h. a Magyar Honvédség Szociálpolitikai Alapítvány közalapítvánnyá történő átalakításáról szóló 1138/2004. (XII. 11.) Korm. határozat módosításáról	14
14/2008. (I. 30.) Korm. r. az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelméről szóló 2005. évi XV. törvény végrehajtásának egyes szabályairól szóló 213/2006. (X. 27.) Korm. rendelet módosításáról	14	1/2008. (I. 31.) OKM r. a szakirányú továbbképzés szervezésének általános feltételeiről szóló 10/2006. (IX. 25.) OKM rendelet módosításáról	15
15/2008. (I. 30.) Korm. r. a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	14		

9/2008. (I. 31.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	15
10/2008. (I. 31.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	15
5/2008. (I. 31.) ME h. egyes kétoldalú gazdasági együttműködési bizottságok magyar tagozati elnökeinek felmentéséről és kinevezéséről	15
Tárgymutató a 2007. december hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról és közleményekről	15
Hivatalos Értesítő (2008/5. szám)	15
16/2008. (I. 31.) Korm. r. a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény végrehajtásáról szóló 217/1997. (XII. 1.) Korm. rendelet és az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról	16
17/2008. (I. 31.) Korm. r. a Kistérségi Koordinációs Hálózatról szóló 344/2007. (XII. 19.) Korm. rendelet módosításáról	16
1/2008. (I. 31.) ME r. a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető államtitkár kijelöléséről	16
11/2008. (I. 31.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata.....	16
36/2008. (I. 31.) KE h. kitüntetés adományozásáról.....	16
37/2008. (I. 31.) KE h. államtitkár felmentéséről	16
38/2008. (I. 31.) KE h. államtitkári kinevezésről	16
7/2008. (I. 31.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya közötti ingatlancsereéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi CXLVIII. törvény 2–3. §-ai hatálybalépéséről	16
8/2008. (I. 31.) KüM h. a Magyar Köztársaság Kormánya és az Észt Köztársaság Kormánya között az egymás nevében a vízumok kiadásában, valamint a biometrikus adatok gyűjtésében diplomáciai és konzuli képviselteik útján történő kölcsönös eljárásról szóló Megállapodás, és az annak kihirdetéséről szóló 2007. évi CLXXVI. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről, valamint a törvény 4. §-a és 5. §-a (4) bekezdésének hatályvesztéséről	16

Szervezeti hírek

Kinevezések

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

Stefán Antal rendőr alezredest, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti Felügyeleti és Ellenőrzési Főosztály Védelmi Igazgatási és Ügyeleti Osztályára osztályvezetői feladatok ellátására osztályvezetőnek

berendelte,

Timár Zoltán szentendrei lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Sajtó és Kommunikációs Osztályára politikai főtanácsadónak

kinevezte,

dr. Kárpáti György beosztott bírót, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Büntetőjogi Kodifikációs Főosztály Büntetőeljárási és Büntetés-végrehajtási Jogi Kodifikációs Osztályán osztályvezetői feladatok ellátásával osztályvezetőnek

megbízta;

a kabinetfőnök

Dudarné Erdősi Erzsébet Mária budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Ügykezelési Osztályára határozatlan időre próbaidő kikötésével munkavállalónak,

Juhász Eszter böcsi lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Költségvetési és Gazdasági Főosztály Fejezeti Költségvetési Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak,

dr. Kormányos Ágnes nagybányai lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Stratégiai Tervezési Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével tanácsosnak,

Molnár Márta gyúrói lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Koordinációs és Ügykezelési Főosztály Európai Unió Támogatásfelhasználási Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével tanácsosnak,

dr. Nagy Balázs Ágoston budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinetére határozatlan időre miniszteri főtanácsadónak,

Nagy Zita Emese budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Titkárságára határozatlan időre vezető-tanácsosnak;

a civilisztikai és igazságügyi szakállamtitkár

Kiss Károly Miklós budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Igazságügyi Kodifikációs és Szolgáltatási Főosztály Igazságügyi Igazgatási Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével tanácsosnak,

dr. Víz Tamás budapesti lakost, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Igazságügyi Kodifikációs és Szolgáltatási Főosztály Jogi Képviseleti Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak;

a közjogi szakállamtitkár

Erdei Mariann debreceni lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Migrációs Főosztály Migrációs Kodifikációs Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak;

a rendészeti szakállamtitkár

dr. Fodor József budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Rendészeti Kodifikációs Főosztály Rendészeti Kodifikációs Osztályára határozatlan időre próbaidő kikötésével vezető-főtanácsosnak

kinevezte.

Közszolgálati jogviszony megszűnések*Közszolgálati jogviszonya megszűnt**végleges áthelyezéssel*

Tóth Sándor igazságügyi és rendészeti minisztériumi szakmai tanácsadónak;

közös megegyezéssel

Czöndörné Szabó Viktória igazságügyi és rendészeti minisztériumi ügykezelőnek,

dr. Márkus Ilona igazságügyi és rendészeti minisztériumi szakmai főtanácsadónak;

munkáltatói rendes felmondással

Gyergyó Pál Mihályné igazságügyi és rendészeti minisztériumi munkavállalónak;

felmentéssel

Katonáné dr. Borka Katalin igazságügyi és rendészeti minisztériumi osztályvezetőnek.

Pályázati felhívás**az igazságügyi és rendészeti miniszter hatáskörébe tartozó szakképesítések szakmai vizsgáinak szervezésére történő jogosultság elnyerésére**

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium a szakképzésről szóló 1993. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szt.) 13. §-ának (1) bekezdése, valamint a szakmai vizsga szervezésére való jogosultság feltételeiről szóló 34/2003. (XII. 21.) OM rendelet (rendelet) alapján pályázatot hirdet a hatáskörébe tartozó szakképesítések tekintetében szakképzést folytató jogi személyiséggel rendelkező intézmények, egyéni vállalkozók részére. A pályázat célja szakmai vizsga szervezésére való jogosultság elnyerése (a továbbiakban: vizsgaszervezési jog).

Pályázatot adhat be az a szakképzést folytató intézmény, amely:

a) jogi személyiséggel rendelkezik, vagy egyéni vállalkozó,

b) szerepel a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.) 8. §-ában meghatározott felnőttképzést folytató intézmények nyilvántartásában, és nyilvántartásba vétele óta legalább 2 év eltelt,

c) eleget tett az Fktv. 9. §-ának (5) bekezdése szerinti – a tevékenységéről szóló, kétéves – beszámoló készítési kötelezettségének,

d) nincs az illetékes adó- és vámhatóság által nyilván tartott, lejárt köztartozása,

e) nem áll csőd-, végelszámolási, illetve felszámolási eljárás alatt,

f) hozzájárul a pályázatban szereplő, valamint a program megvalósítása során keletkezett adatok minisztérium általi kezeléséhez, továbbá az említett adatok minisztérium által kijelölt szervezet által történő feldolgozásához.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

1. azon szakképesítések megnevezését és OKJ azonosító számát, amelyekre a vizsgaszervezési jogot meg kívánja kapni.

Szakképesítések:

54 861 01 Biztonságszervező I.

54 861 01 Biztonságszervező II.

31 861 01 Biztonsági őr

52 861 04 Magánnyomozó

61 861 01 Rendészeti szervező

31 861 02 Biztonságtechnikai szerelő, kezelő

61 861 02 Végrehajtó

31 861 03 Parkolóőr

52 345 01 Hatósági és közigazgatási ügyintéző

2. azon – 97/2005. (XII. 25.) OGY határozat VI. fejezetében meghatározott – tervezési statisztikai régió megnevezését, amelyben a vizsgaszervezési tevékenységet el kívánja látni,

3. szakképzéssel kapcsolatos tevékenysége adatokon alapuló bemutatását, százalékban kifejezve azt, hogy árbe-

vételben milyen arányt képvisel a szakképzéssel kapcsolatos tevékenység,

4. szakmai vizsgaszervezési tevékenységének, érdemi adatokat tartalmazó bemutatását, illetve akik korábban nem rendelkeztek vizsgáztatási joggal, az erről szóló nyilatkozatot,

5. az általa alkalmazott minőségbiztosítási rendszer leírását, amennyiben minőségbiztosítási tanúsítvánnyal rendelkezik, annak másolatát,

6. a szakmai vizsga szervezését végző egység bemutatását (a szervezetben elfoglalt helyét, irányítását, az e célra rendelkezésre álló személyi, tárgyi, különös tekintettel az ügykezelési és titoktartási szabályok betartását biztosító feltételeket),

7. a szakmai vizsga szervezéséért közvetlenül felelős személyek iskolai és szakmai végzettségének, szakmai gyakorlatának, betöltött munkakörének ismertetését,

8. a szakmai vizsga gyakorlati vizsgarészének lebonyolításához szükséges tárgyi feltételek biztosításának módját és részletes bemutatását,

9. a szakmai vizsgaszervezéssel összefüggő jogszabályban meghatározott rendelkezések megtartására, valamint a szakmai vizsgáztatási tevékenység folyamatos végzésére vonatkozó kötelezettségvállalást.

A pályázathoz csatolni kell:

1. a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény hatálya alá tartozó pályázók esetében (ideértve a közhasznú társaságot is) az illetékes cégbíróság által kibocsátott, 30 napnál nem régebbi cégbírási kivonat, egyéb pályázók esetében – a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 1. számú mellékletében nevesített felsőoktatási intézmények kivételével – a pályázó egységes szerkezetbe foglalt, hatályos létesítő okiratát (alapító okiratát, alapszabályát), egyéni vállalkozó esetén a vállalkozói igazolvány hiteles másolatát, és a nyilvántartásukra illetékes hatóság által kiállított, 30 napnál nem régebbi igazolást arra vonatkozólag, hogy a kérelmező a hatóság nyilvántartásában szerepel,

2. az Fktv. 8. §-ának (5) bekezdésében meghatározott, a nyilvántartásba vétel tényét igazoló tanúsítvány hiteles másolatát,

3. az Fktv. 9. §-ának (5) bekezdése szerint elkészített és a nyilvántartást vezetőnek megküldött, a kétéves tevékenységről szóló beszámoló másolatát,

4. annak igazolását, hogy a szakmai vizsga gyakorlati vizsgarészének lebonyolításához szükséges tárgyi feltételek rendelkezésre állnak,

5. gazdasági társaság, illetőleg egyéni vállalkozó esetén a területileg illetékes gazdasági kamara, illetőleg – ahol a szakképesítés nem tartozik gazdasági kamara illetékességebe – a szakképesítésért felelős miniszter által kijelölt, az Szt. 14. §-ának (2) bekezdésében meghatározott szakmai szervezet igazolását, hogy a gyakorlati vizsgarész lebonyolításához szükséges, rendelkezésre álló tárgyi feltételek megfelelő minőségűek,

6. annak igazolását, hogy a pályázónak nincs az illetékes adó- és vámhatóság által nyilvántartott, lejárt köztartozása,

7. amennyiben a pályázó a csődeljárásról, a felszámolási eljárásról és a végelszámolásról szóló 1991. évi XL. törvény hatálya alá tartozó szervezet, arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy nem folyik ellene csőd-, felszámolási vagy végelszámolási eljárás, valamint

8. a rendelet 7. §-ában előírt, pályázatonkénti (régióonkénti) 26 ezer Ft bírálati díj befizetését igazoló csekk másolatát.

A pályázati kiíráshoz csatolható nyilatkozatok, dokumentumok:

1. képzési és vizsgaszervezési tevékenységével kapcsolatos referenciák,

2. annak bemutatása, hogy a vizsga lebonyolításának tárgyi feltételei – különös tekintettel a gyakorlati vizsga lebonyolításához szükséges eszközökre – milyen arányban képezik a pályázó saját tulajdonát, és a vizsgák időpontjában feltétlenül rendelkezésre állnak,

3. a vizsgaszervezés lebonyolításáért felelős vezető EU-irányelveknek megfelelő szerkezetű szakmai önéletrajza.

Amennyiben a pályázó a vizsgaszervezési tevékenységet több tervezési statisztikai régió területén is el kívánja látni, mindegyik régió vonatkozásában külön pályázatot kell benyújtania, és valamennyi pályázaton fel kell tüntetnie az összesen benyújtott pályázat számát. Ebben az esetben a közhiteles mellékleteket csak az egyik pályázathoz kell csatolnia. A többi pályázathoz a mellékletek fénymásolatban is csatolhatók, azonban a pályázaton fel kell tüntetni, hogy mely régióra benyújtott pályázathoz csatolta a közhiteles mellékleteket.

A pályázó csak olyan OKJ szakképesítések vonatkozásában nyújthat be vizsgaszervezési jog megszerzésére irányuló pályázatot, melyekre a regisztrációs tanúsítvány alapján képzésre jogosult.

A pályázatok elbírálására az igazságügyi és rendészeti miniszter 7 tagú bírálóbizottságot hoz létre, és gondoskodik annak működtetéséről. A bizottság a pályázati felhívásban bekért nyilatkozatok és mellékletek alapján minden szakképesítés vonatkozásában külön-külön értékeli a beérkezett pályázatokat, és javaslatot tesz a miniszternek a szakképesítések vizsgaszervezési jogának megadására. A bizottság (és annak tagja) a minősítés eredményéről felvilágosítást harmadik személynek nem adhat. A bírálóbizottság névsora és működésének szabályai 2008. március 1-jétől az IRM Oktatási Főigazgatóságon (címe: 2094. Nagykovácsi, Nagykovácsi út 3.) megtekinthető.

A szakmai vizsga szervezésére történő jogosultság elnyerésére benyújtott pályázatok elbírálása az 1. és 2. számú melléklet alapján történik.

A pályázatokban valótlan adatok, információk közlése megítévesztésnek minősül, és automatikus kizárást eredményez.

A pályázati kiírásban előírt dokumentumok tekintetében hiánypótlásra nincs lehetőség.

A szakképzést folytató intézmény által benyújtott pályázat formai okokból kerül elutasításra, amennyiben a „Formai követelmények” közül bármelyikre „nem” vagy „nincs” a válasz.

A formai követelményeknek megfelelő pályázók közül azok nyerhetnek vizsgaszervezési jogosultságot, amelyek a 2. számú melléklet szerinti értékelésben legalább 75%-ot érnek. A bizottság a vizsgaszervezési jog megítélésénél különös figyelmet fordít arra, hogy a tervezési statisztikai régiókban egy adott szakképesítés vizsgáztatására ne aránytalanul sok képzőhely kapjon jogosultságot. Az elbírálás során előnyben részesül az a pályázó, amelynek a vizsgaszervezésben többéves gyakorlata van.

A pályázattal kapcsolatos egyéb információk:

1. A szakmai vizsga szervezőjének a feladatait a szakmai vizsgáztatás általános szabályairól és eljárási rendjéről szóló 20/2007. (VI. 21.) SZMM rendelet határozza meg.

2. A pályázattal kapcsolatban információ kérhető az IRM Oktatási Főigazgatóságán.

3. A pályázat benyújtásának határideje a pályázatnak a Magyar Közlönyben történő közzétételétől számított 60. naptári nap.

4. A pályázattal elnyerhető vizsgaszervezési jogosultság 2008. július 1-jétől 2012. június 30-ig, illetve az Sztv.

5. § (4) bekezdése alapján történő visszavonásig érvényes.

5. A pályázatokat 5 példányban – melyből legalább egy példányon eredeti cégszerű aláírás szerepel, és minden oldal szignálva van – kell benyújtani az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Oktatási Főigazgatóság címére. A borítékon fel kell tüntetni a „VIZSGASZERVEZÉS”

megnevezést. Határidő után postára adott pályázatok nem kerülnek értékelésre.

6. A statisztikai tervezési régióként befizetendő bírálati díjat (26 000 Ft/pályázat) az IRM Oktatási Főigazgatóság 10023002-00284787-00000000 számú előirányzat-felhasználási keretszámlára, készpénz-átutalási megbízáson „VIZSGASZERVEZÉS” megjelöléssel kell befizetni.

7. A befizetett bírálati díj kezelése és nyilvántartása az államháztartás működési rendjéről szóló 217/1998. (XII. 30.) Korm. rendeletben meghatározottak szerint történik. A befizetett bírálati díj a bírálóbizottság tagjainak felkéréséig a pályázat visszavonása esetén visszaigényelhető. Visszavonás esetén a bírálati díjat – a pályázat befogadásával kapcsolatban keletkezett 20% költséggel csökkentve – kapja vissza a pályázó.

8. A pályázati kiírásban nem érintett kérdésekben a szakmai vizsga szervezésére való jogosultság feltételeiről szóló 34/2003. (XII. 21.) OM rendelet előírásait kell irány-mutatónak tekinteni.

9. A pályázat eredményéről a pályázók levélben kapnak értesítést. A szakmai vizsga szervezésére feljogosított intézmények, szervezetek jegyzékét tartalmazó igazságügyi és rendészeti miniszteri rendeletet a Magyar Közlönyben is meg kell jelentetni.

10. A pályázati felhívás eredményeként megszerezhető vizsgáztatási jog nem vonatkozik az iskolai rendszerű szakképzésben az Szt. 2. §-ának (1) bekezdés a)–b) pontjaiban felsorolt szakképzést folytató intézményekre, továbbá a felsőfokú szakképzést szervező felsőoktatási intézményekre a velük tanulói, illetve hallgatói jogviszonyban állók vonatkozásában. Az Szt. 2. §-ának (1) bekezdés a)–c) pontjában felsorolt szakképzést folytató intézmények azok számára, akikkel az Szt. 52. §-ának (2) bekezdésben szabályozott képzési szerződést kötöttek, alanyi jogon szervezhetnek szakmai vizsgát.

1. számú melléklet**Formai követelmények**

1. A pályázó önálló jogi személyiséggel rendelkezik vagy egyéni vállalkozó

Igen	Nem
------	-----

2. A pályázat kötelező tartalmi elemei:

	Van	Nincs
a) Pályázott szakképesítések megnevezése, OKJ száma		
b) Pályázott régió(k) megnevezése		
c) Szakképzési tevékenység bemutatása		
d) Szakmai vizsgaszervezési tevékenység bemutatása, vagy nyilatkozat arról, hogy korábban erre nem volt feljogosítva		
e) Folyamatban lévő vagy elfogadott minőségbiztosítási rendszer bemutatása		
f) Vizsgaszervező egység bemutatása		
g) Szakmai vizsga szervezéséért felelős személyek iskolai és szakmai végzettségének, szakmai gyakorlatának ismertetése		
h) A gyakorlati vizsgarész tárgyi feltételeinek bemutatása		
i) A vizsgaszervezési jogszabályi előírások megtartására irányuló kötelezettségvállalás		

3. A pályázat kötelező mellékletei:

	Van	Nincs
a) Cégek kivonat, cégbejegyzés, létesítő okirat vagy vállalkozói igazolvány másolata		
b) Felnőttképzési nyilvántartásba vételi tanúsítvány másolata		
c) Képzési tevékenységről szóló kétéves beszámoló másolata		
d) Gyakorlati vizsga feltételeinek meglétéről szóló igazolás		
e) Kamarai (ezek hiányában szakmai szervezeti) igazolás arról, hogy a gyakorlati vizsga tárgyi feltételei a jogszabályban előírtaknak megfelelnek		
f) Igazolások arról, hogy nincs adó-, vám- és lejárt köztartozása		
g) Ha az 1991. évi XL. törvény hatálya alá tartozik, nyilatkozat arról, hogy nem áll felszámolási vagy csődeljárás alatt		
h) Bírálati díj befizetését igazoló csekk másolata		

A szakképzést folytató intézmény által benyújtott pályázat formai okokból kerül elutasításra, amennyiben a fentiek közül bármelyikre „nem” vagy „nincs” a válasz.

2008. hó nap

Értékelte:

.....

Ellenőrizte

.....

2. számú melléklet**Értékelő lap**

Értékelési szempont	Maximálisan adható pontszám	Elért pontszám
Tevékenységeiben a szakképzés súlya	15	
Vizsgaszervezési gyakorlat	10	
Referenciákból megállapítható szakképzési és vizsgaszervezési tevékenység	10	
A vizsgáztatáshoz szükséges személyi és tárgyi feltételek:		
– minőségbiztosítási tanúsítvány megléte	5	
– a vizsgaszervező egység vezetőjének, dolgozóinak szakmai felkészültsége	10	
– az irattározás, titkosítás, őrzés feltételei	5	
– gyakorlati vizsga tárgyi feltételei, minősége	15	
– rendelkezik-e a pályázott régió egészére kiterjedő hálózattal	5	
– a vizsgáztatáshoz szükséges személyi, tárgyi feltételek valamennyi helyszínen biztosítottak-e	5	
Összesen:	80	

2008. hó nap

Értékelte:

Ellenőrizte

.....

.....

Közlemények**Igazolványok érvénytelenítése**

Szunics Ildikó önálló bírósági végrehajtó a DA 801843 számú végrehajtói igazolványát eltulajdonították.
 Farkas Anna önálló bírósági végrehajtójelölt a DD 900724 számú végrehajtói igazolványát elvesztette.
 Az igazolványok érvénytelenek.

**Igazságügyi szakértői igazolványok
érvénytelenítése**

1. Csizmazia Ákos 4399. számú, Dr. Körmendy Györgyi 3101. számú, Dr. Szondy György 006762. számú, Dr. Rabstein Margit 6709 számú és dr. Varga Gábor 6933. számú igazságügyi szakértői igazolványát eltulajdonították.

Csizmadia Szabolcs 5181. számú, Gyalog Dénes 3636. számú, Dr. Pösze Ida 0881. számú, Dr. Sárváry András 5580. számú és Dr. Tolvaj Balázs 007117. számú szakértői igazolványa elveszett. A fenti igazolványok érvénytelenek.

2. Alexy Miklós 5027. számú, Dr. Áron Magdolna 3896. számú, Balla Eszter 3584. számú, Balla Lászlóné 2558. számú, Bartos Ferenc 2128. számú, Benke József 4527. számú, Dr. Breznay Ferenc 5352. számú, Bruder Márton 2530. számú, Czövek András 2641. számú, Dr. Csabay László Zoltán 6563. számú, Csík László 2857. számú, Dr. Csorba Éva 6504. számú, Dávidné Dr. Deli Matild 4296. számú, Dezse Ágota 6182. számú, Farkasházi Ferenc 0955. számú, Fehérné Illés Edit 4340. számú, Dr. Fertetics Ágnes 4684. számú, Dr. Gaál István 007206. számú, Géro György 1899. számú, Gyalog Dénes 3637. számú, Hajnácsné Fábán Éva 6333. számú, Halmi István 0447. számú, Dr. Hegedűs Gyula 0352. számú, Heltmanné Mudri Zsuzsanna 6338. számú, Horváth József 006916. számú, Dr. Horváth Mária 6344. számú, Horváthné Pamuki Mária 3949. számú, Dr. Höröcsik Edit 5768. számú, Jancsó István 1625. számú, Juranovics József 0965. számú, Katona Ágnes 4981. számú, Dr. Katona Géza 0099. számú, Dr. Kerényi Tibor 5777. számú, Kléber Géza 5711. számú, Koskovich István 007149. számú, Krommer Éva 4892. számú, Kucsor Lajos 0454. számú, Kukucska István 4812. számú, Dr. Kun György 4046. számú, Kurdi László 3201. számú, László Béla 0146. számú, Dr. László László 0653. számú,

Dr. Lengyel László 007078. számú, Dr. Léplöd Józsefné 5138. számú, Dr. Magó István 0002. számú, Dr. Magyar István 5985. számú, Dr. Magyar Tamás 1753. számú, Makács Pálné 1399. számú, Dr. Márk Erika 006994. számú, Márkiné Dr. Kelemen Terézia 5019. számú, Melicherné Szabó Éva 6219. számú, Mészáros János 4229. számú, Dr. Molnár Árpád 0359. számú, Dr. Molnár István 0532. számú, Dr. Nagy Imre 007530. számú, Nagy István 3045. számú, Nagy Lászlóné 2085. számú, Nánai Zoltán 5653. számú, Neher Tibor 3647. számú, Oláh Gáborné 6114. számú, Papp Pál 007350. számú, Parragh Dénes 4798. számú, Pattay Csabáné 2769. számú, Dr. Preusser Márta 3557. számú, Dr. Puskás Lajos 2386. számú, Dr. Ravasz Tibor 2034. számú, Rimóczi Mihály 1410. számú, Dr. Róna Pálné 4240. számú, Rónai Attila 3415. számú, Sántha Gyula 1193. számú, Dr. Sárdi Jenő 0193. számú, Dr. Sárkány Tiborné 6130. számú, Simon Istvánné 4249. számú, Sipos Miklós 2316. számú, Dr. Soós Károly 3058. számú, Solti István József 4843. számú, Dr. Stadler József 1066. számú, Stefán Bertalan Sándor 007555. számú, Szabó Béla 5132. számú, Szabó Gabriella 6482. számú, Szabó Lászlóné 3337. számú, Szabóné Kiss Ildikó 5172. számú, Szakolczay István Béla 007312. számú, Dr. Szatmári István 2669. számú, Szekeres József 3050. számú, Szentgyörgyi Géza 3472. számú, Dr. Szilárd István 2612. számú, Dr. Szomolai Zoltán 3910. számú, Takáts Tibor 1942. számú, Dr. Táncsics Gyula 3456. számú, Tar Sándor 5933. számú, Taródi Péter 6449. számú, Dr. Tiborcz Sándor 5743. számú, Dr. Tombor Antal 5917. számú, Dr. Tószegi Zsuzsanna 2633. számú, Dr. Törzsyné Perje Margit 4734. számú, Várady Attila 0494. számú, Vörös Géza 3653. számú, Vulcz Imre 4816. számú, Winkler Tamás 5901. számú, Dr. Zimányi Anna 4400. számú és Zsupos Lajos 4500. számú igazságügyi szakértői igazolványa – igazságügyi szakértői névjegyzékből történő törlésük következtében – érvénytelené vált.

**Az igazságügyi szakértői névjegyzékbe bejegyzettek
és az igazságügyi szakértői névjegyzékből töröltek névsora**

I.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetéséről szóló 210/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltak alapján az alábbi – az igazságügyi szakértői névjegyzék – 2007. július 1. és 2007. december 31. között bejegyzett szakértők adatait tartalmazó – névsort teszi közzé:

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
dr. Balogh Pál	1037 Budapest, Toboz u. 21. II/8.	szülészeti-nőgyógyászat; sürgősségi orvostan (oxyológia)	2007.11.07
Belényesi Ilona	1061 Budapest, Andrássy út 21	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.12.12
dr. Botka Sarolta	1111 Budapest, Budafoki út 13.	fogorvostan	2007.09.19
Bottyán Imre	5000 Szolnok, Szivárvány u. 56.	állattenyésztés; gyepgazdálkodás; keveréktakarmány-gyártás; mezőgazdasági és élelmiszer-ipari vállalati gazdálkodás; mezőgazdasági tápanyag-gazdálkodás; mezőgazdasági termények, termékek tárolása; mezőgazdasági termények, termékek tartósítása; öntözéses gazdálkodás; szántóföldi növénytermesztés; takarmánygazdálkodás	2007.08.21
Börcsök Róbert	6900 Makó, Petőfi u. 12.	vám	2007.07.09
dr. Buzási János Árpád	1096 Budapest, Telepy u. 2/B.	csecsemő- és gyermekgyógyászat	2007.12.10
Csenki Gábor Lajos	8700 Marcali, Vár u. 18	erdőgazdálkodás; erdővédelem	2007.08.21
dr. Csubákné Osztoics Danica	2357 Szigetcsép, Fő út 97.	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.07.13
Detrich Jánosné dr.	4025 Debrecen, Arany J. u. 2	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.07.25
dr. Dezsény Zoltán László	1081 Budapest, Kenyérmező u. 6.	agrár-környezetgazdálkodás; mezőgazdasági tápanyag-gazdálkodás; termőföld talajvédelme	2007.08.21
dr. Edelényi Erzsébet	9700 Szombathely, 11-es Huszár út 85.	aneszteziológia és intenzív terápia	2007.09.28
Fábián József	3100 Salgótarján, Bem út 12.	földmérés és térképészet	2007.07.09
Farkas Ágnes	2131 Göd, Nemeskéri út 1.	parképítés és zöldfelület fenntartás	2007.07.09
Farkas József	4024 Debrecen, Szent Anna u. 36. II/4.	könyvszakértés	2007.09.19
dr. Fodor Flóra Helga	1118 Budapest, Pannonthalmi út 35/A	haemogenetika (DNS)	2007.09.26
dr. Gergely Péter	4012 Debrecen, Nagyerdei krt. 98.	igazságügyi orvostan	2007.07.09
Gulácsi Lajos	3529 Miskolc, Soltész Nagy Kálmán út 104.	építmények tűzvédelme; ipari baleset-megelőzés; ipari tűzvédelem; tűzvizsgálat	2007.08.02
Gyárfás-Tóth Tamás	8600 Siófok, Tanácsház u. 21/B	hulladékgazdálkodás	2007.07.09
dr. Hadzsiev Janaki Sztaniszlavov	7400 Kaposvár, Guba Sándor u. 40.	radiológia; sugárterápia	2007.07.25
Hiri Sándor	1089 Budapest, Kőrös u. 30. I. em. 1.	élővilág-védelem; természetvédelem a vadgazdálkodásban; vadgazdálkodási tervezés; mezőgazdasági vadkár	2007.12.12
Horváth András	1119 Budapest, Etele út 69.	vegyészet (kivéve a toxikológia)	2007.12.05

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
Horváth László	8901 Zalaegerszeg, 1. Pf. 226.	építmények tűzvédelme; tűzvizsgálat	2007.10.30
Horváthné Nagy Mária	1134 Budapest, Apály u. 2/F.	adó- és járulék	2007.10.25
Jacsmenik Gyula Attila	4032 Debrecen, Tessedik Sámuel utca 60.	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.08.21
Jacsmenikné Bokor Andrea Beatrix	4032 Debrecen, Tessedik Sámuel u. 60.	adó- és járulék	2007.08.24
dr. Jenei Zsófia	4032 Debrecen, Tarján u. 79/d.	egészségbiztosítás	2007.09.26
Kardos László	4400 Nyíregyháza, Kallói út 12.	kertészeti növénytermesztés	2007.09.19
Kovács Sándor	3860 Encs, Jókai út 20.	építmények tűzvédelme	2007.07.02
Körmendi Gáborné	1153 Budapest, Bocskai u. 97.	adó- és járulék	2007.07.09
dr. Mágóri Krisztina	6722 Szeged, Hajnóczy u. 11.	igazságügyi orvostan	2007.10.03
Mandula Róbert	6000 Kecskemét, Tiszavirág u. 18.	termőföld talajvédelme	2007.12.07
Markhot Péter Géza	1052 Budapest, Váci u. 7. III/1.	ingatlan-értékbecslés	2007.10.24
Martonosiné Farkas Éva	1138 Budapest, Váci út 141.	ingatlan-értékbecslés	2007.09.27
Máté István Zsolt	7627 Pécs, Szent Bertalan út 1.	informatikai rendszerek tervezése, szervezése; informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai biztonság; stúdiótechnika, multimédia területtel összefüggő informatikai tevékenység; számítástechnikai adatbázis, adatstruktúrák; szoftverek	2007.10.25
Mezei Pál	4031 Debrecen, Vincellér u. 4. VI. em. 51.	építmények tűzvédelme; tűzoltó technikai eszközök; tűzvizsgálat	2007.08.21
Molnár Gyula László	1117 Budapest, Budafoki út 60.	okmányszakértés	2007.08.21
dr. Mucsi Imre	6800 Hódmezővásárhely, Liget sor 40	állategészségügy; állattenyésztés; élelmiszer-biztonság	2007.08.21
dr. Nagy Gábor Ferenc	8600 Siófok, Fő u. 200	baleseti sebészet (traumatológia) és ortopédia	2007.12.07
dr. Németh Lajos	6000 Kecskemét, Margaréta u. 9/b.	belgyógyászat; honvédorvostan, katasztrófa-orvostan; kardiológia; repülőorvostan	2007.12.07
Nyúl Bertalan Béla	7140 Bátaszék, Bonyhádi út 7.	erdőgazdálkodás	2007.07.02
dr. Orczán Zsolt László	1145 Budapest, Korong u. 50.	informatikai berendezések, számítógépek, perifériák és helyi hálózatok (hardver); informatikai biztonság; informatikai rendszerek tervezése, szervezése	2007.10.25
Dr. Pataki Attila József	8300 Tapolca, Táncsics Mihály u. 8.	bányászat; földtani és felszínalaktani értékek védelme; felszín alatti vízkészlet-gazdálkodás; vízfeltárás, kútfúrás, vízkitermelés	2007.07.09
dr. Patakiné dr. Dudás Mária Terézia	6000 Kecskemét, Faragó Béla fasor I/B.	belgyógyászat	2007.07.09
dr. Pecsényéné Hadadi Hedvig	4024 Debrecen, Csapó u. 61. II. em. 4.	adó- és járulék	2007.07.09

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
dr. Porpáczy Zoltán Gábor	7624 Pécs, Szigeti út 12.	toxikológia	2007.07.17
Szabados Tibor	1084 Budapest, Déri Miksa u. 18.	közüti szállítás, fuvarozás; jövedék; vasúti áruszállítás	2007.10.19
Szabó Sándor	4150 Püspökladány, Vörösmarty u. 16.	mezőgazdasági vadkár; egyéni és társas vadászatok lebonyolítása; vadgazdálkodási tervezés	2007.10.24
dr. Szalai Klára	1037 Budapest, Laborc u. 29	radiológia	2007.07.09
dr. Szalai Krisztián	7400 Kaposvár, 48-as Ifjúság u. 5	patológia	2007.12.19
Szalontai Mária	6000 Kecskemét, Bercsényi u. 17. III. em. 7.	könyvszakértés	2007.11.08
dr. Szirtesné dr. Tomsits Erika Márta	1094 Budapest, Tüzoltó u. 7-9.	csecsemő- és gyermekgyógyászat	2007.07.17
Szmicsek Sándor	1074 Budapest, Rákóczi út 70. IV. em.	adó- és járulék	2007.08.21
Szőke Károly István	2143 Kistarcsa (Kerepest.), Terézia u. 9.	hulladékgazdálkodás	2007.09.19
dr. Tar Erika	4027 Debrecen, Egyetem sugárút 40/A. III. em. 13.	igazságügyi pszichiátria	2007.10.25
Tárczy Csaba Árpád	9700 Szombathely, Rákóczi F. u. 64.	erdőgazdálkodás; erdővédelem	2007.08.21
dr. Tóth Anita	6724 Szeged, Kossuth L. sgt. 40.	igazságügyi orvostan	2007.10.25
dr. Tóth-Almási Péter	8247 Hidegkút, Patak u. 5.	állategészségügy; élelmiszer-biztonság	2007.12.05
Váradi István Miklós	4400 Nyíregyháza, Lengyel u. 76.	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.09.19
dr. Zagyva Erzsébet	1201 Budapest, Ábrahám G. u. 11/b.	könyvszakértés; informatikai rendszerek tervezése, szervezése; szoftverek; adó- és járulék	2007.08.30

II.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetéséről szóló 210/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltak alapján az alábbi – az igazságügyi szakértői névjegyzékbe 2007. július 1. és 2007. december 31. között bejegyzett társaságok adatait tartalmazó – névsort teszi közzé:

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
AN-Könyv'45 Könyvvizsgáló, Adószakértő és Gazdasági Kft.	3100 Salgótarján, Nyírfácska u. 5. 4. em. 22.	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.08.10
ÁSZI Igazságügyi Szakértői Intézet és Oktatási Kft.	1094 Budapest, Ferenc tér 4.	informatikai rendszerek tervezése, szervezése; szoftverek; adó- és járulék; könyvszakértés	2007.08.10
CONSILIARIUS Egészségügyi és Szolgáltató Bt.	8000 Székesfehérvár, Zólyomi u. 10.	igazságügyi pszichiátria	2007.10.02
Dr. Farkas-dr. Tornyai Orvosi Beréti Társaság	7500 Nagyatád, Kolozsvári u. 24.	igazságügyi pszichiátria	2007.11.29
EAST-AUDIT Könyvvizsgáló és Tanácsadó Zrt.	4025 Debrecen, Széchenyi u. 15.	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.08.30

Név	Elérhetőségi cím	Szakterület	Bejegyzés dátuma
Hologon Igazságügyi Szakértői és Környezeti Tanácsadó Bt.	2621 Verőce, Béke köz 9.	haemogenetika (DNS); élővilág védelem; földtani és felszínalaktani értékek védelme; ökológia; tájvédelem	2007.08.10
JURA-MED Tanácsadó és Szolgáltató Bt.	Budapest, Kossuth L. u. 2.	igazságügyi orvostan; patológia	2007.09.27
Septimus Filius Igazságügyi Szakértői és Könyvvizsgáló Kft.	4029 Debrecen, Csapó u. 61. 2. em. 4.	adó- és járulék; könyvszakértés	2007.12.10
SZINERG Tanácsadó és Szolgáltató Bt.	9700 Szombathely, Kőszegi u. 26.	igazságügyi pszichiátria	2007.11.29
Terbe és Molnár Igazságügyi Írásszakértő Iroda Kft.	1102 Budapest, Körösi Csoma sétány 7. 4. em. 17.	nyomszakértés; írásszakértés	2007.09.28

III.

Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium az igazságügyi szakértői névjegyzék vezetéséről szóló 210/2005. (X. 5.) Korm. rendelet 9. §-ában foglaltak alapján az alábbi – az igazságügyi szakértői névjegyzékből 2007. július 1. és 2007. december 31. között törölt szakértők adatait tartalmazó – névsort teszi közzé:

Sorszám	Név	ig. sz.	Törlés dátuma
1.	Alexy Miklós	5027	2007.07.30
2.	dr. Áron Magdolna	3896	2007.08.02
3.	Balla Eszter	3584	2007.12.10
4.	Balla Lászlóné	2558	2007.12.10
5.	Bartos Ferenc	2128	2007.12.10
6.	Benke József	4527	2007.12.10
7.	dr. Breznay Ferenc	5352	2007.07.04
8.	Bruder Márton	2530	2007.12.10
9.	Czövek András	2641	2007.12.10
10.	dr. Csabay László Zoltán	6563	2007.09.25
11.	Csik László	2857	2007.12.10
12.	dr. Csorba Éva	6504	2007.12.10
13.	Dávidné Dr. Deli Matild	4296	2007.12.10
14.	Dezse Ágota	6182	2007.12.10
15.	Farkasházi Ferenc	0955	2007.12.10
16.	Fehérné Illés Edit	4340	2007.12.10
17.	dr. Fertetics Ágnes	4684	2007.09.25
18.	dr. Gaál István	007206	2007.07.30
19.	Géró György	1899	2007.12.10
20.	Gyalog Dénes	3637	2007.12.10
21.	Hajnácsné Fábián Éva	6333	2007.08.08
22.	Halmi István	0447	2007.11.13
23.	dr. Hegedűs Gyula	0352	2007.07.04
24.	Heltmanné Mudri Zsuzsanna	6338	2007.08.06

Sorszám	Név	ig. sz.	Törlés dátuma
25.	Horváth József	006916	2007.08.01
26.	dr. Horváth Mária	6344	2007.12.10
27.	Horváthné Pamuki Mária	3949	2007.12.10
28.	dr. Hörsik Edit	5768	2007.12.10
29.	Jancsó István	1625	2007.12.10
30.	Juranovics József	0965	2007.12.10
31.	Katona Ágnes	4981	2007.07.05
32.	dr. Katona Géza	0099	2007.12.19
33.	dr. Kerényi Tibor	5777	2007.07.30
34.	Kléber Géza	5711	2007.07.30
35.	Koskovics István	007149	2007.10.01
36.	Krommer Éva	4892	2007.08.01
37.	Kucor Lajos	0454	2007.12.10
38.	Kukucska István	4812	2007.12.10
39.	dr. Kun György	4046	2007.07.05
40.	Kurdi László	3201	2007.12.10
41.	László Béla	0146	2007.07.30
42.	dr. László László	0653	2007.07.30
43.	dr. Lengyel László	007078	2007.12.10
44.	dr. Léopold Józsefné	5138	2007.08.01
45.	dr. Magó István	0002	2007.11.14
46.	dr. Magyar István	5985	2007.07.30
47.	dr. Magyar Tamás	1753	2007.08.02
48.	Makács Pálné	1399	2007.12.10
49.	dr. Márk Erika	006994	2007.12.10
50.	Márkiné Dr. Kelemen Terézia	5019	2007.09.25
51.	Melicherné Szabó Éva	6219	2007.07.30
52.	Mészáros János	4229	2007.08.06
53.	dr. Molnár Árpád	0359	2007.07.05
54.	dr. Molnár István	0532	2007.07.02
55.	dr. Nagy Imre	007530	2007.09.25
56.	Nagy István	3045	2007.12.10
57.	Nagy Lászlóné	2085	2007.08.07
58.	Nánai Zoltán	5653	2007.12.19
59.	Neher Tibor	3647	2007.12.10
60.	Oláh Gáborné	6114	2007.12.10
61.	Papp Pál	007350	2007.07.05
62.	Parragh Dénes	4798	2007.12.10
63.	Patay Csabáné	2769	2007.07.30
64.	dr. Preusser Márta	3557	2007.08.06
65.	dr. Puskás Lajos	2386	2007.12.10
66.	dr. Ravasz Tibor	2034	2007.07.30
67.	Rimóczi Mihály	1410	2007.12.10

Sorszám	Név	ig. sz.	Törlés dátuma
68.	dr. Róna Pálné	4240	2007.12.10
69.	Rónai Attila	3415	2007.12.10
70.	Sántha Gyula	1193	2007.12.10
71.	dr. Sárdi Jenő	0193	2007.12.10
72.	dr. Sárkány Tiborné	6130	2007.07.02
73.	Simon Istvánné	4249	2007.12.10
74.	Sipos Miklós	2316	2007.12.10
75.	dr. Soós Károly	3058	2007.07.04
76.	Sóti István József	4843	2007.07.30
77.	dr. Stadler József	1066	2007.12.10
78.	Stefán Bertalan Sándor	007555	2007.07.30
79.	Szabó Béla	5132	2007.12.10
80.	Szabó Gabriella	6482	2007.08.08
81.	Szabó Lászlóné	3337	2007.07.30
82.	Szabóné Kiss Ildikó	5172	2007.07.30
83.	Szakolczay István Béla	007312	2007.12.10
84.	dr. Szatmári István	2669	2007.07.30
85.	Szekeres József	3050	2007.07.30
86.	Szentgyörgyi Géza	3472	2007.12.10
87.	dr. Szilárd István	2612	2007.08.08
88.	dr. Szomolai Zoltán	3910	2007.07.04
89.	Takáts Tibor	1942	2007.07.30
90.	dr. Táncsics Gyula	3456	2007.12.10
91.	Tar Sándor	5933	2007.07.30
92.	Taródi Péter	6449	2007.08.02
93.	dr. Tiborcz Sándor	5743	2007.07.04
94.	dr. Tombor Antal	5917	2007.07.30
95.	dr. Tószegi Zsuzsanna	2633	2007.07.30
96.	dr. Törzsyné Perje Margit	4734	2007.12.10
97.	Várady Attila	0494	2007.12.10
98.	Vörös Géza	3653	2007.12.10
99.	Vulcz Imre	4816	2007.07.30
100.	Winkler Tamás	5901	2007.07.30
101.	dr. Zimányi Anna	4400	2007.07.04
102.	Zsupos Lajos	4500	2007.12.10

A névjegyzékből való törléssel egyidejűleg az igazságügyi szakértők részére kiállított igazolványokat az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium bevonta.

Tájékoztatók
Az Egészségügyi Minisztérium
közleménye

az eltereléshez kapcsolódó, az előzetes állapotfelmérést végző, a kábítószer-függőséget gyógyító kezelést és kábítószer-használatot kezelő más ellátást biztosító egészségügyi szolgáltatók jegyzékéről

Budapest	Dr. Han Egészségügyi Szolgáltató Bt.	1024 Budapest II., Retek u. 5. II. 3.	316-0412
Budapest	Lorkamill Kereskedelmi és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság	1024 Budapest II., Szilágyi Erzsébet fasor 1.	316-3926
Budapest	Óbuda-Békásmegyer Egészségügyi Szolgáltató Közhasznú Társaság	1032 Budapest III., Vörösvári út 88–96.	388-6924
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Károlyi Sándor Kórház és Rendelőintézet	1041 Budapest IV., Nyár u. 103.	360-0091
Budapest	Nyárády Egészségügyi Szolgáltató Bt.	1065 Budapest VI., Nagymező u. 21.	(30) 417-7010
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Péterfy Sándor utcai Kórház és Rendelőintézet	1076 Budapest VII., Péterfy Sándor u. 8–20.	461-4700
Budapest	Diótörés Alapítvány	1082 Budapest VIII., Horváth M. tér 16. II. 4.	333-1420
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Heim Pál Gyermekkorház	1082 Budapest VIII., Üllői út 86.	210-0718
Budapest	Józsefvárosi Egészségügyi Szolgálat	1084 Budapest VIII., Auróra u. 22–28.	334-1949
Budapest	Szent Rókus Kórház és Intézményei	1085 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 2.	235-6500
Budapest	SE. Általános Orvostudományi Kar Pszichiátriai és Pszichoth. Klinika	1083 Budapest VIII., Balassa u. 6.	260-0933
Budapest	Szent Rókus Kórház és intézményei	1085 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 2.	235-6560
Budapest	Kék Pont Drogkonzultációs Központ és Drogambulancia Alapítvány	1095 Budapest IX., Gát u. 25. I. 8.	215-0734
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Szent István Kórház és Rendelőintézet	1096 Budapest IX., Nagyvárad tér 1.	455-5700
Budapest	NEURO-MED Egészségügyi Szolgáltató és Kereskedelmi Betéti Társaság	1093 Budapest IX., Boráros tér 2. II. 9.	455-0929
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Szent László Kórház	1097 Budapest IX., Gyáli út 5–7.	455-8101
Budapest	Föv. Önkorm. Bajcsy-Zsilinszky Kórház és Rendelőintézet	1106 Budapest X., Maglódi út 89–91.	314-2858
Budapest	Emberbarát Alapítvány	1105 Budapest X., Cserkesz u. 7–9.	431-9792
Budapest	Gyógyír X1. Szolgáltató Kht.	1113 Budapest XI., Fehérvári út 12.	464-3187
Budapest	Magyar Ökomenikus Segélyszervezet	1116 Budapest XI., Tomaj u. 4.	208-4932
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Szent Imre Kórház	1115 Budapest XI., Tétényi út 12–16.	355-1122
Budapest	SENABIL GULF- Hungária Kereskedelmi és Szolg. Bt.	1118 Budapest XI., Budaörsi út 34/B	319-7361
Budapest	SE. Általános Orvostud.-i Kar Kútvölgyi Klinikai Tömb Klinikai Csop.	1125 Budapest XII., Kútvölgyi út 4.	210-0336
Budapest	Drogprevenációs Alapítvány	1125 Budapest XII., Kiss Áron u. 22/C	320-2866
Budapest	Országos Korányi TBC és Pulmonológiai Intézet	1121 Budapest XII., Pihenő út 1.	391-3200
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Szent János Kh. és Rendelőintézet	1125 Budapest XII., Diósárok 1–3.	458-4500
Budapest	Nikotinmentes Egészségügyi Szolgáltató Bt.	1131 Budapest XIII., Rokolya u. 1–13.	(30) 934-6735
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Nyíró Gyula Kórház	1135 Budapest XIII., Lehel u. 59.	451-2600
Budapest	Országos Addiktológiai Intézet	1135 Budapest XIII., Lehel utca 59.	288-8520
Budapest	GÁVA Orvosi Szolgáltató Bt.	1136 Budapest XIII., Pannónia u. 13.	340-5315
Budapest	Zuglói Egészségügyi Szolgálat	1148 Budapest XIV., Örs vezér tere 23.	469-4600

Budapest	Budapest XV. kerületi Önkormányzat Egészségügyi Intézménye	1152 Budapest XV., Rákos út 77/A	307-6262
Budapest	Budapest Főváros XVI. kerület Önkormányzat Szakrendelője	1163 Budapest XVI., Tekla u. 2/C	401-1301
Budapest	Budapest Főváros XIX. kerületi Önkorm. Kispesti Egészségügyi Int.	1195 Budapest XIX., Ady Endre út 122.	347-5900
Budapest	Északi Támpont Egyesület	1196 Budapest XIX., Zalaegerszeg u. 117.	215-53-91
Budapest	Fővárosi Önkormányzat Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház	1204 Budapest XX., Köves út 1.	284-7610
Budapest	Csepeli Egészségügyi Szolgálat	1212 Budapest XXI., Áruház tér 8.	427-5171
Budapest	Segély Helyett Esély Alapítvány	1223 Budapest XXII., Jókai Mór u. 21–23.	226-4452
Budapest	Dr. Funk Sándor	1223 Budapest XXII., Rákóczi út 8.	451-2600
Baranya	Baranya Megyei Önk. Narkomán Fiatalokat Gyógyító-Foglalkoztató Közalapítvány (INDIT)	7623 Pécs, Szendrey Júlia u. 6.	(72) 332-600
Baranya	Baranya Megyei Kórház	7623 Pécs, Rákóczi u. 2.	(72) 533-133
Baranya	Dr. Nagyidainé Dr. Pórszász Gertrud Mária	7622 Pécs, Kis-Réti u. 5.	(30) 994-9602
Baranya	EÜ-MED Kft.	7624 Pécs, Székely Bertalan utca 17.	(30) 959-1456
Baranya	Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió Támogató Alapítvány	7696 Hidas, Kossuth L. u. 62.	(72) 457-040
Baranya	Komló Városi Önkormányzat Kórház-Rendelőintézet	7300 Komló, Majális tér 1.	(72) 582-340
Baranya	Leo Amici 2002 Addiktológiai Leo Alapítvány	7623 Pécs, Semmelweis u. 11.	(72) 532-295
Baranya	Mohács Városi Önkormányzat Kórház Rendelőintézet	7700 Mohács, Szepessy tér 7.	(69) 511-150
Baranya	Pécs Megyei Jogú Város Egyesített Egészségügyi Intézmények Igazg.	7633 Pécs, Dr. Veress E. u. 2.	(72) 255-833
Baranya	Pszichopraxis Bt.	7624 Pécs, Angster J. u. 27	(30) 993-8562
Baranya	Siklói Kórház Közhasznú Társaság	7800 Siklós, Baross Gábor utca 6	(72) 352-411
Baranya	Szigetvár Városi Önkormányzat Kórháza	7900 Szigetvár, Szent I. ltp. 7.	(73) 500-500
Baranya	Dr. Szipli Szilvia	7300 Komló, Nagyszántó u. 4.	(70) 244-5853
Baranya	Tóth-Tonk Egészségügyi és -továbbképző Betéti Társaság	7900 Szigetvár, Zrínyi tér 3.	(73) 311- 969
Baranya	Pécsi Tudományegyetem OEC	7624 Pécs, Szegeti út 12.	(72) 536-000
Bács-Kiskun	Kalocsa Városi Önkormányzat Kórház-Rendelőintézet	6300 Kalocsa Kossuth u. 34–36.	(78) 564-001
Bács-Kiskun	Bács- Kiskun Megyei Önkormányzat Kórház-Rendelőintézete	6000 Kecskemét, Nyíri út 38.	(76) 516-700
Bács-Kiskun	Dr. Palásti és társa Orvosi Szolgáltató Bt.	6237 Kecel, Vasút u.143.	(77) 423-011
Bács-Kiskun	Dr. Máthé és társa Egészségügyi és Szolgáltató Bt.	6300 Kalocsa, Kossuth Lajos u. 40.	(78) 461-701
Bács-Kiskun	EUTHYM-2000 Egészségügyi Szolgáltató Bt.	6000 Kecskemét, Fehér u. 26.	(20) 970-4795
Bács-Kiskun	Kiskörös Városi Önkormányzat Szakorvosi Rendelőintézete	6200 Kiskörös Petőfi tér. 12.	(78) 311-922
Bács-Kiskun	Kiskunhalasi Semmelweis Kórház Közhasznú Társaság	6400 Kiskunhalas, Dr.Monspart L. u. 1.	(77) 522-000
Bács-Kiskun	Sanitarium Orvosi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt.	6300 Kalocsa, 48-as Házak VII. u. 3.	(78) 462-044
Bács-Kiskun	Városi Kórház-Rendelőintézet Kiskunfélegyháza	6100 Kiskunfélegyháza, Fadrusz J. u. 4.	(76) 463-222
Bács-Kiskun	Városi Önkormányzat Kórház-Rendelőintézete Baja	6500 Baja, Rókus u. 10.	(79) 422-233
Békés	Békés Megyei Képviselő-testület Pándy Kálmán Kórháza	5700 Gyula, Semmelweis u. 1.	(66) 463-074
Békés	Békés Város Egyesített Egészségügyi Intézmény és Rendelőintézet	5630 Békés, József A. u. 5.	(66) 411-754
Békés	Dr. Gyuris és Társa Egészségügyi Szolgáltató, Oktató, Kereskedelmi Bt.	5700 Gyula, Munkácsy u. 10/A	(66) 468-252

Békés	Orosháza Városi Önkormányzat Kórháza	5900 Orosháza, Könd u. 59.	(68) 411-166
Békés	Réthy Pál Kórház-Rendelőintézet	5600 Békéscsaba, Gyulai út 18.	(66) 441- 411
Békés	Szarvasi Szakorvosi Egészségügyi Szolgáltató Kft.	5540 Szarvas, Szabadság u. 11.	(66) 311-144
Borsod-Abaúj-Zemplén	Almási Balogh Pál Kórház-Rendelőintézet	3600 Ózd, Béke 1.	(48) 574- 400
Borsod-Abaúj-Zemplén	Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház és Egyetemi Oktató Kórház	3526 Miskolc, Szentpéteri kapu 72–76.	(46) 515-200
Borsod-Abaúj-Zemplén	Encs Város Területi Egészségügyi Központ	3860 Encs, Gagarin u. 3.	(46) 587-395
Borsod-Abaúj-Zemplén	Erzsébet Kórház-Rendelőintézet Sátoraljaújhely	3980 Sátoraljaújhely, Mártírok 9.	(47) 525-300
Borsod-Abaúj-Zemplén	Miskolc Megyei Jogú Város Önkormányzata Diósgyőri Kórház-RI.	3533 Miskolc, Kórház 1.	(46) 531-700
Borsod-Abaúj-Zemplén	Pszichiátriai Szakkórház és Betegotthon	3741 Izsófalva, Mária Táró 13.	(48) 351-050
Borsod-Abaúj-Zemplén	Sárospatak Városi Önkormányzat Rendelőintézete	3950 Sárospatak, Comenius 20.	(47) 513-110
Borsod-Abaúj-Zemplén	Semmelweis Kórház-Rendelőintézet és Egyetemi Oktató Kórház	3529 Miskolc, Csabai kapu 9–11.	(46) 555-666
Borsod-Abaúj-Zemplén	Szántó J. Endre Egyesített Szociális és Egészségügyi Intézet	3900 Szerencs, Bekecs u. 10.	(47) 361-558
Borsod-Abaúj-Zemplén	Városi Kórház-Rendelőintézet Kazincbarcika	3700 Kazincbarcika Május 1. út 56.	(48) 514-800
Csongrád	Dr. Farkasinszky Terézia Ifjúsági Drogcentrum	6726 Szeged, Fésű u. 4.	(62) 436-353
Csongrád	Dr. Bugyi István Kórház	6600 Szentes Sima F. u. 44–58.	(63) 313-244
Csongrád	Dr. Pető Zoltán	6710 Szeged, Csuka 20.	(30) 231-6162
Csongrád	Dr. Szarka Ödön Egyesített Egészségügyi Intézmény	6640 Csongrád, Gyöngyvirág 5.	(63) 570-800
Csongrád	Erzsébet Kórház-Rendelőintézet	6800 Hódmezővásárhely, Dr. Imre J. u. 2.	(62) 244-211
Csongrád	Hartai Humán Szolgáltató Bt.	6726 Szeged, Tárogató u. 58.	(62) 431-081
Csongrád	Szeged Megyei Jogú Város Önkormányzat Kórháza	6725 Szeged, Kálvária sgt. 57.	(62) 490-590
Csongrád	Szeged Megyei Jogú Város Önkorm. Szakorvosi Ellátás és Házi.Szolg.	6722 Szeged Tisza L. krt. 97.	(62) 574-401
Csongrád	TABU-MED Egészségügyi Szolgáltató Bt.	6724 Szeged, Cserzy Mihály u. 31/B	(20) 321-2895
Csongrád	Dr. Diósszilágyi Sámuel Kórház-Rendelőintézet Makó	6900 Makó, Kórház u. 2.	(62) 511-151
Csongrád	Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Orvos- és Gyógyszerésztudományi Centrum	6720 Szeged, Dugonics tér 13.	(62) 545-007
Fejér	Baracska Országos BV Intézet	2471 Baracska, Annamajor 0	(22) 454-023
Fejér	Dr. Bányai Béla János	8130 Enying, Dózsa György 28.	(22) 372-974
Fejér	Dr.Horváth Ilona Gyöngyi	8000 Székesfehérvár, Jankovich Ferenc 12.	(20) 978-7650
Fejér	Dr. Karaszi Márton	8000 Székesfehérvár, Királýsor 46.	(22) 311-595
Fejér	Fejér Megyei Szent György Kórház	8000 Székesfehérvár, Seregélyesi u. 3.	(22) 535-500
Fejér	Magyarországi Reform. Egyház Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió	2465 Ráckeresztúr, Dózsa Gy. u. 45.	(25) 522-100
Fejér	RESO 2000 Egészségügyi Szolgáltató Betéti társaság	8000 Székesfehérvár, Király sor 4.	(22) 535-637
Fejér	Szent Pantaleon Kórház Kht.	2400 Dunaújváros, Korányi S. u. 4–6.	(25) 550-100
Fejér	Városi Kórház és Rendelőintézet Mór	8060 Mór, Kórház u. 21.	(22) 407-119
Fejér	Magyarországi Ref. Egyház Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió	2465 Ráckeresztúr	(25) 522-101
Győr-Moson-Sopron	D. Hotels&Restaurants1987. Kft.	9000 Győr, Hédervári u. 24.	(96) 320-667
Győr-Moson-Sopron	Dr. Fodor Bernadett	9000 Győr Tárogató u. 36.	(30) 320-7066

Győr-Moson-Sopron	Márkiné Dr. Kelemen Terézia	9012 Győr (Ménfőcsanak) Hegymester u. 46.	(96) 448-296
Győr-Moson-Sopron	Mosonmagyaróvár Város Önkorm. Karolina Kh. és Rendelőint.	9200 Mosonmagyaróvár Régi Vámház tér 2–4.	(96) 574-600
Győr-Moson-Sopron	Petz Aladár Megyei Oktató Kórház	9000 Győr, Vasvári Pál u. 2–4.	(96) 418-244
Győr-Moson-Sopron	Sopron Megyei Jogú Város Erzsébet Kórház	9400 Sopron, Győri u. 15.	(99) 312-120
Hajdú-Bihar	Hajdú-Bihar Megyei Önkormányzat Kenézy Kórház-Rendelőintézet	4031 Debrecen, Bartók B. u. 2-26.	(52) 511-777
Hajdú-Bihar	Területi Kórház Berettyóújfalu Rendelőintézete	4100 Berettyóújfalu, Orbán Balázs tér 1.	(54) 507 555
Hajdú-Bihar	VESZ Egészségügyi Szolgáltató Közhasznú Társaság	4024 Debrecen, Fűvészkert u. 4.	(54) 311-077
Hajdú-Bihar	Debreceni Egyetem Orvos- és Egészségtudományi Centrum	4030 Debrecen, Nagyerdei krt. 98.	(52) 431-957
Hajdú-Bihar	Császár-Máté Oktató, Tanácsadó és Szolgáltató Bt.	4026 Debrecen, Csemete u. 7. fszt.. 3.	(52) 422-873
Heves	Dr. Szigethy Egészségügyi és Kulturális Szolgáltató Bt.	3300 Eger, Hadnagy 15. I/2.	(36) 411-941
Heves	Heves Megyei Önkormányzat Markoth Ferenc Kórház és Rendelőintézet	3300 Eger, Széchenyi u. 27–29.	(36) 411-444
Heves	T+T Humán Szolgáltató és Oktató Bt. (Dr. Balázs István)	3000 Hatvan, Kossuth Lajos tér 24.	(20) 967-9749
Jász-Nagykun-Szolnok	Kátai Gábor Kórház és Rendelőintézet	5300 Karcag, Zöldfa u. 48.	(59) 507-111
Jász-Nagykun-Szolnok	Megyei Hetényi Géza Kórház-Rendelőintézet	5000 Szolnok Tószegi 21.	(56) 503-603
Jász-Nagykun-Szolnok	Psychosanitas Humánszolgáltató Kft.	5008 Szolnok (Szandaszőlős) Gátör 55.	(47) 513-110
Jász-Nagykun-Szolnok	PSZICHO-CONDI Egészségügyi Szolgáltató Bt.	5000 Szolnok, Arany Sándor u. 6.	(30) 201-9991
Jász-Nagykun-Szolnok	Városi Egészségügyi Központ	5440 Kunszentmárton, Kossuth L. 5.	(56) 461-252
Jász-Nagykun-Szolnok	Városi Kórház-Rendelőintézet	5400 Mezőtúr, Kossuth 7–11.	(56) 550-440
Komárom-Esztergom	Bábolna Nagyközség Egészségügyi Központ	2943 Bábolna , Ácsi út 2.	(34) 568-440
Komárom-Esztergom	Esztergom Város Önkormányzata Vaszary Kolos Kórháza I.sz.teleph.	2500 Esztergom, Petőfi Sándor utca 26–28.	(33) 542-300
Komárom-Esztergom	Komárom-Esztergom Megyei Önkorm. Szt. Borbála Kórháza (Kh.-RI)	2800 Tatabánya, Dózsa György út 77.	(34) 515-488
Komárom-Esztergom	Magyar Kékkereszt Egyesület Református Iszákosmentő Misszió	2027 Dömös, Dózsa György 12–14.	(36) 307-7160
Komárom-Esztergom	PSZICHOTROP Gyógyító, Egészségnevelő és Oktató Bt.	2942 Nagyigmánd, Kurtasor u. 26. 1.	(30) 361-4599
Nógrád	Dr.Kenessey Albert Kórház-Rendelőintézet	2660 Balassagyarmat, Rákóczi út 125–127.	(35) 310 444
Nógrád	Margit Kórház Pásztó	3060 Pásztó, Semmelweis u. 15–17.	(32) 561-000
Nógrád	Nógrádi Utánpéztő Oktatási Betéti Társaság	2660 Balassagyarmat, 16-os Honvéd 1.	(30) 938-0900
Nógrád	Szent Lázár Megyei Kórház RI	3100 Salgótarján, Füleki út 54–56.	(32) 522- 000
Pest	Cegléd Város Önkormányzat Toldy Ferenc Kórház-Rendelőintézet	2700 Cegléd, Törteli út 1–3.	(53) 310-011
Pest	Dr. Csorba és Csorba Egészségügyi Szolgáltató Bt.	2120 Dunakeszi Juhász Gyula u. 16–19.	(30) 539-4595
Pest	Dr. Malmos Erzsébet	2045 Törökbálint, Dózsa György u. 16/A	(20) 333-5553
Pest	EUROP-Med Orvosi Szolgáltató KFT.Egészségügyi Központ	2085 Pilisvörösvár, Klapka utca 1899.	(23) 445-499
Pest	Gálfi Béla Gyógyító és Rehabilitációs KHT. Szakkórháza	2013 Pomáz, Mártírok útja 22.	(26) 525-620
Pest	Nagykátá Város Szakorvosi Rendelőintézete	2760 Nagykátá, Dózsa György utca 46.	(29) 440-059
Pest	Nemzetközi Magánkórház és Egészségügyi Szolgáltató KFT.	2089 Telki , Kórház fasor 1.	(26) 372-278
Pest	Silling és Társa Egészségügyi Szolgáltató KFT.	2600 Vác, Dr. Csányi László krt. 47.	(27) 312-800
Pest	Szakorvosi Rendelőintézet Monor	2200 Monor, Balassa Bálint utca 1.	(29) 412-659
Pest	Szentendre Város Önkormányzata Egészségügyi Intézményei	2000 Szentendre, Kanonok utca 1.	(26) 312-407

Pest	Szob Város Szakorvosi Rendelőintézete	2628 Szob, Arany János utca 22.	(27) 370-073
Pest	Tormay Károly Egészségügyi Központ	2100 Gödöllő, Petőfi Sándor utca 1.	(28) 420-655
Pest	Vác Város Önk. Jávorszky Ödön Kórház-Rendelőintézet	2600 Vác, Argenti Döme tér 1-3.	(27) 314-522
Somogy	Barcs Város Önkormányzata Járóbetegellátó Intézménye	7570 Barcs, Bajcsy-Zsilinszky u. 72.	(82) 565-490
Somogy	Dinamikus MED Praxis Családorvosi Mentálh. Kht.	8647 Balatonmárfiafürdő, Rákóczi u. 61.	(85) 375-688
Somogy	Marcali Városi Önkormányzat Kórház-Rendelőintézet	8700 Marcali, Széchenyi u. 17-21.	(85) 501-100
Somogy	Városi Önkormányzat Kórház-Rendelőintézet	7500 Nagyatád, Bajcsy Zs. u. 1.	(82) 504-400
Somogy	Kaposi Mór Oktató Kórház, Pszichiátriai Osztály, Mentálhig. Gondozó és Szakambulancia	7400 Kaposvár, Tallián Gy. u. 20-32.	(82) 501-300
Somogy	Kaposi Mór Oktató Kórház, Pszichiátriai Osztály, Gyermek- és Ifjúsági Pszichiátriai Gondozó	7400 Kaposvár, Ezredév u. 13.	(82) 410-135
Somogy	Kaposi Mór Oktató Kórház, Pszichiátriai Osztály, Gyermek- és Ifjúsági Pszichiátriai Gondozó	7400 Kaposvár, Ezredév u. 13.	(82) 410-833
Somogy	Siófoki Kórház Rendelőintézet, Pszichiátriai Gondozó	8600 Siófok, Semmelweis u. 1.	(84) 501-754
Szabolcs-Szatmár-Bereg	Dr. Beszterci Felicia	4400 Nyíregyháza, Hősök tere 8. 1. em. 2.	(30) 915-4055
Szabolcs-Szatmár-Bereg	Jósa András Megyei Kórház	4400 Nyíregyháza, Szent István u. 68.	(42) 465-666
Szabolcs-Szatmár-Bereg	Pszichiátriai Szakkórház Nagyálló	4320 Nagyálló, Szabadság tér 13.	(42) 563-800
Szabolcs-Szatmár-Bereg	Területi Kórház Mátészalka	4700 Mátészalka, Kórház u. 2-4.	(44) 311-011
Tolna	Paks Város Rendelőintézete	7030 Paks, Táncsics M. u. 13.	(75) 519-040
Tolna	Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió Támogató Alapítvány Drogrehab. Int.	7143 Zsibrik-Möcsény, Kossuth Lajos u. 1.	(74) 409-375
Tolna	Tolna Megyei Önk. Balassa János Kórháza	7100 Szekszárd, Béri Balogh Ádám u. 5-7.	(74) 315-277
Vas	Dr. Grósz Pál Sándor	9500 Celldömölk, Mikes Kelemen 14. I/3.	(70) 248-3035
Vas	Kemenesaljai Egyesített Kórház Celldömölk	9500 Celldömölk, Nagy Sándor tér 3.	(95) 420-004
Vas	Önkormányzati Kórház Sárvár	9600 Sárvár, Rákóczi Ferenc u. 30.	(95) 320-011
Vas	Vas Megyei Markusovszky Kórház -Drog Szakambulancia	9700 Szombathely, 11-es Huszár út 138.	(94) 311-230
Vas	Vasútegészségügyi Szolg. Kht. Szombathelyi Eü-i Kp.	9700 Szombathely, Nádasy F. u. 43.	(94) 312-061
Veszprém	Alkohol-Drogsegély Ambulancia	8200 Veszprém, Egyetem u. 19.	(88) 421 857
Veszprém	Gróf Esterházy Kórház és Rendelőintézeti Szakrendelő	8500 Pápa, Jókai u. 5-9.	(89) 514 000
Veszprém	Veszprém Megyei Csolnoky Ferenc Kórház-Rendelőintézet	8200 Veszprém, Kórház u. 1.	(88) 556 000
Veszprém	Magyar Imre Kórház-Rendelőintézet	8400 Ajka, Korányi F. u. 1.	(88) 521 800
Veszprém	Sümege Városi Kórház-Rendelőintézet	8330 Sümege, Kompanik Zs. u. 6.	(87) 352 444
Zala	Nagykanizsa Megyei Jogú Város Kórháza	8800 Nagykanizsa, Szekeres János u. 2-8.	(93) 502-000
Zala	Városi Kórház Keszthely	8360 Keszthely, Ady E. u. 2.	(83) 311 060
Zala	Zala Megyei Kórház Drogambulancia	8900 Zalaegerszeg, Kossuth L. utca 46-48.	(92) 596 689

A büntetés-végrehajtási intézetekben fogva tartott személyek esetében az állapotfelmérésre és kezelésre/ellátásra, országos hatáskörrel az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet (1108 Budapest, Kozma u. 13., tel.: 206-0225), valamint a kijelölt büntetés-végrehajtási intézetek jogosultak.

**A 26/2003. (V. 16.) ESZCSM–GYISM együttes rendeletben foglaltak alapján végzendő
megelőző-felvilágosító szolgáltatás (elterelés) területi ellátási kötelezettsége**

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Bács-Kiskun

Főplébániai Karitás Alapítvány	Kecskemét	6000 Kossuth tér 2.	(76) 415 466 (76) 508 499
Szeged megyei Jogú Város Önkormányzata „Dr. Farkasinszky Terézia” Ifjúsági Drogcentrum	Szeged	6726 Fésű u. 4.	(62) 436 353
Szent Erzsébet Caritas Alapítvány RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Szekszárd	7100 Munkácsy u. 7/A	(74) 413 037 (74) 511 585
Dr. Bugyi István Kórház, Addiktológiai és Drogambulancia	Szentes	6601 Sima Ferenc u. 44–58.	(63) 313 244 (63) 313 972

Baranya

Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió Támogató Alapítvány	Hidas	7696 Kossuth u. 62.	(72) 457 040
INDIT Közalapítvány	Pécs	7623 Szendrey J. u. 6.	(72) 315 083 (72) 332 600

Békés

Békés Megyei Képviselőtestület Pándy Kálmán Kórháza	Gyula	5700 Simmelweis u. 1.	(66) 361 833
Független Egyesület	Gyula	5700 Simmelweis u. 1.	(66) 526 540
Mentálhigiénés Egyesület	Békéscsaba	5600 Békési út 40.	(66) 547 303
Egészségügyi és Szociális Ellátó Szervezet	Battonya	5830 Hősök tere 8.	(68) 456-191
Dr. Bugyi István Kórház, Addiktológiai és Drogambulancia	Szentes	6601 Sima Ferenc u. 44–58.	(63) 313 244 (63) 313 972

Borsod-Abaúj-Zemplén

Drogambulancia Alapítvány	Miskolc	3525 Feszty Á. u. 25.	(46) 431 310
Sziget Gondozóház Alapítvány (ellátás helyszíne)	Gönc	3895 Rákóczi út 89.	(46) 705 538
ÁNTSZ Észak-alföldi Regionális Intézete, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kirendeltsége	Nyíregyháza	4400 Árok út 41.	(42) 438 316

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Budapest I.

Magyar Református Egyház Válaszút Misszió Drogkonzultációs Irodája	Budapest XII.	1122 Krisztina krt. 5.	(1) 224-0122 (1) 224-0123
Magyar Máltai Szeretetszolgálat Fogadó Pszichoszociális Szolgálat	Budapest I.	1016 Csap u. 2.	(1) 355 0337

Budapest II.

Magyar Református Egyház Válaszút Misszió Drogkonzultációs Irodája	Budapest XII.	1122 Krisztina krt. 5.	(1) 224-0122 (1) 224-0123
Katolikus Karitás – Caritas Hungarica	Budapest XI.	1115 Bartók Béla út 96.	(1) 466 44 55 (1) 361 42 52
Hétszínvilág Transz-perszonális Egyesület	Budapest II.	1024 Retek u. 5.	(1) 410 79 61 (30) 996 14 21

Budapest III.

Magyar Református Egyház Válaszút Misszió Drogkonzultációs Irodája	Budapest XII.	1122 Krisztina krt. 5.	(1) 224-0122 (1) 224-0123
Hétszínvilág Transz-perszonális Egyesület	Budapest II.	1024 Retek u. 5.	(1) 410 79 61 (30) 996 14 21
Drog Stop Budapest Egyesület	Budapest IV.	1046 Külső Szilágyi út 14.	(1) 232 13 89

Budapest IV.

Drog Stop Budapest Egyesület	Budapest IV.	1046 Külső Szilágyi út 14.	(1) 232 13 89
Fővárosi Önkormányzat Nyírő Gyula Kórház Drogambulancia és Prevenációs Központ	Budapest XIII.	1135 Jász u. 14.	(1) 236 07 87

Budapest V.

Magadért Drogmentességet Védő Alapítvány	Budapest VI.	1067 Eötvös u. 19.	(1) 269 08 57
Országos Addiktológiai Intézet	Budapest XIII.	1135 Lehel u. 59.	(1) 452 94 50

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Budapest VI.

Magadért Drogmentességet Védő Alapítvány	Budapest VI.	1067 Eötvös u. 19.	(1) 269 08 57
Kvanum Zen Alapítvány	Budapest VI.	1062 Bajza u. 58.	(30) 408 1211 (30) 328 9562
Iránytű Ifjúsági és Mentálhigiénés Közhasznú Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Pannónia u. 34.	(1) 339 37 00 (1) 339 37 01

Budapest VII.

Magadért Drogmentességet Védő Alapítvány	Budapest VI.	1067 Eötvös u. 19.	(1) 269 08 57
Országos Addiktológiai Intézet	Budapest XIII.	1135 Lehel u. 59.	(1) 452 94 50
Megálló Csoport Alapítvány Szenvedélybetegekért	Budapest VIII.	1083 Szigony u. 37.	(1) 303 65 74

Budapest VIII.

Megálló Csoport Alapítvány Szenvedélybetegekért	Budapest VIII.	1083 Szigony u. 37.	(1) 303 65 74
Magadért Drogmentességet Védő Alapítvány	Budapest VI.	1067 Eötvös u. 19.	(1) 269 08 57
Országos Addiktológiai Intézet	Budapest XIII.	1135 Lehel u. 59.	(1) 452 94 50

Budapest IX.

Megálló Csoport Alapítvány Szenvedélybetegekért	Budapest VIII.	1083 Szigony u. 37.	(1) 303 65 74
Magadért Drogmentességet Védő Alapítvány	Budapest VI.	1067 Eötvös u. 19.	(1) 269 08 57
Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92

Budapest X.

Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92
Országos Addiktológiai Intézet	Budapest XIII.	1135 Lehel u. 59.	(1) 452 94 50

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Budapest XI.

Katolikus Karitás – Caritas Hungarica	Budapest XI.	1115 Bartók Béla út 96.	(1) 466 44 55 (1) 361 42 52
Segély Helyett Esély Alapítvány	Budapest XXII.	1223 Jókai Mór u. 21–23.	(1) 226 44 52 (1) 226 84 33

Budapest XII.

Magyar Református Egyház Választó Misszió Drogkonzultációs Irodája	Budapest XII.	1122 Krisztina krt. 5.	(1) 224 01 22 (1) 224 01 23
Magyar Máltai Szeretetszolgálat Fogadó Pszichoszociális Szolgálat	Budapest I.	1016 Csap u. 2.	(1) 355 03 37

Budapest XIII.

Fővárosi Önkormányzat Nyíró Gyula Kórház Drogambulancia és Prevenció Központ	Budapest XIII.	1135 Jász u. 14.	(1) 236 07 87
Iránytű Ifjúsági és Mentálhigiénés Közhasznú Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Pannónia u. 34.	(1) 339 37 00 (1) 339 37 01
Drogprevenció Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Balzac u. 48/A	(1) 320 28 66

Budapest XIV.

Országos Addiktológiai Intézet	Budapest XIII.	1135 Lehel u. 59.	(1) 452 94 50
Iránytű Ifjúsági és Mentálhigiénés Közhasznú Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Pannónia u. 34.	(1) 339 37 00 (1) 339 37 01

Budapest XV.

Drogprevenció Alapítvány	Budapest XV.	1152 Arany János u. 73.	(1) 320 28 66
Drog Stop Budapest Egyesület	Budapest IV.	1046 Külső Szilágyi út 14.	(1) 232 13 89
Drogprevenció Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Balzac u. 48/A	(1) 320 28 66

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Budapest XVI.

Iránytű Ifjúsági és Mentálhigiénés Közhasznú Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Pannónia u. 34.	(1) 339 37 00 (1) 339 37 01
Drogprevenációs Alapítvány	Budapest XIII.	1136 Balzac u. 48/A	(1) 320 28 66

Budapest XVII.

T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Budapest XVII.	1174 Baross u. 86.	(1) 256 20 50 (20) 967 97 49
Országos Addiktológiai Intézet	Budapest XIII.	1135 Lehel u. 59.	(1) 452 94 50

Budapest XVIII.

T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Budapest XVII.	1174 Baross u. 86.	(1) 256 20 50 (20) 967 97 49
Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92

Budapest XIX.

Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92
Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat Addiktológiai Centrum	Budapest XXIII.	1238 Grassalkovich u. 104.	(1) 287 38 63 (1) 283 99 47

Budapest XX.

Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92
Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat Addiktológiai Centrum	Budapest XXIII.	1238 Grassalkovich u. 104.	(1) 287 38 63 (1) 283 99 47

Budapest XXI.

Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92
Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat Addiktológiai Centrum	Budapest XXIII.	1238 Grassalkovich u. 104.	(1) 287 38 63 (1) 283 99 47

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Budapest XXII.

Segély Helyett Esély Alapítvány	Budapest XXII.	1223 Jókai Mór u. 21–23.	(1) 226 44 52 (1) 226 84 33
Katolikus Karitás – Caritas Hungarica	Budapest XI.	1115 Bartók Béla út 96.	(1) 466 44 55 (1) 361 42 52

Budapest XXIII.

Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat Addiktológiai Centrum	Budapest XXIII.	1238 Grassalkovich u. 104.	(1) 287 38 63 (1) 283 99 47
Emberbarát Alapítvány	Budapest X.	1105 Cserkesz u. 7–9.	(1) 431 97 92

Csongrád

Szeged megyei Jogú Város Önkormányzata „Dr. Farkasinszky Terézia” Ifjúsági Drogcentrum	Szeged	6726 Fésű u. 4.	(62) 436 353
Dr. Bugyi István Kórház, Addiktológiai és Drogambulancia	Szentes	6601 Sima Ferenc u. 44–58.	(63) 313 244 (63) 313 972
Egészségügyi és Szociális Ellátó Szervezet	Battonya	5830 Hősök tere 8.	(68) 456 191
Békés Megyei Képviselőtestület Pándy Kálmán Kórháza	Gyula	5700 Simmelweis u. 1.	(66) 361 833
Független Egyesület	Gyula	5700 Simmelweis u. 1.	(66) 526 540

Fejér

Alba Caritas Hungarica Alapítvány RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Székesfehérvár	8000 Móri u. 20.	(22) 506 606
Székesfehérvári Zöld Alma Egészségfejlesztő Alapítvány	Székesfehérvár	8000 Forgó u. 15.	(22) 502 276
Szent Pantaleon Kórház, Pszichiátriai Gondozó	Dunaújváros	2400 Korányi Sándor u. 4–6.	(25) 550-583 (25) 550-572
Szociális Alapellátó Intézmény Családsegítő és Gyermejjóléti Szolgálat	Tata	2890 Almási út 43.	(34) 383-043
Szent Borbála Kórház	Tatabánya	2800 Dózsa György u. 77.	(34) 515 488 (34) 514 356

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
--------------------	-----------	------	-------------

Győr-Moson-Sopron

Petz Aladár Megyei Oktató Kórház, TÁMASZ Krízis- és Drogambulancia	Győr	9023 Szigethy A. u. 109.	(96) 411 807
GESZ Gyermejkölési és Családsegítő Szolgáltató Központ	Mosonmagyar- óvár	9200 Vasutas út 10.	(96) 207 421 (96) 576 557
Szt. Cirill és Method Alapítvány RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Győr	9025 Kossuth Lajos u. 63.	(96) 526 895 (96) 529 555 (96) 529 551
Human Talentum Bt.	Sopron	9400 Ady Endre u. 10.	(30) 560 23 23 (94) 327 297
Közösségi Mentálhigiénéért Alapítvány	Sopron	9400 Magyar u. 8.	(20) 377 64 55

Hajdú-Bihar

Magyar Ökumenikus Szeretetszolgálat – Debreceni Szociális Központ	Debrecen	4024 Rákóczi út 7.	(52) 530 930
Függő-Híd Egyesület a Szenvedélybetegekért	Debrecen	4024 Varga u. 1.	(52) 349 920

Heves

Karitás RÉV (NAPPALI) Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Eger	3300 Kolozsvári u. 49.	(36) 321 577
T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Hatvan	3000 Kossuth Lajos tér 24.	(20) 967 9749 (1) 256 2050
Egészségügyi-Szociális Központ	Salgótarján	3100 Füleki út 41.	(32) 317 851 (32) 311 159
Drogambulancia Alapítvány	Miskolc	3525 Feszty Á. u. 25.	(46) 431 310

Jász-Nagykun-Szolnok

Függő-Híd Egyesület a Szenvedélybetegekért	Debrecen	4024 Varga u. 1.	(52) 349 920
Humán Szolgáltató Központ	Szolnok	5000 Városmajor út 67/A	(56) 420 614 (56) 424 502
Magyar Ökumenikus Segélyszervezet – Szolnoki Addiktológiai Központ	Szolnok	5000 Tófenék út 17.	(56) 378-460
T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Hatvan	3000 Hatvan Kossuth Lajos tér 24.	(20) 967 9749 (1) 256 2050
Karitás RÉV (NAPPALI) Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Eger	3300 Kolozsvári u. 49.	(36) 321 577

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
Dr. Bugyi István Kórház, Addiktológiai és Drogambulancia	Szentes	6601 Sima Ferenc u. 44–58.	(63) 313 244 (63) 313 972

Komárom-Esztergom

Esztergomi Szent Jakab Alapítvány/Drogprevenációs Iroda	Esztergom	2500 IV. Béla király út 3.	(33) 400 808
Szociális Alapellátó Intézmény Családsegítő és Gyermekjóléti Szolgálat	Tata	2890 Almási út 43.	(34) 383-043
Szent Borbála Kórház	Tatabánya	2800 Dózsa György u. 77.	(34) 515 488 (34) 514 356
Petz Aladár Megyei Oktató Kórház, TÁMASZ Krízis- és Drogambulancia	Győr	9023 Szigethy A. u. 109.	(96) 411 807
Katolikus Karitás – Caritas Hungarica	Budapest XI.	1115 Bartók Béla út 96.	(1) 466 44 55 (1) 361 42 52

Nógrád

Egészségügyi-Szociális Központ	Salgótarján	3100 Füleki út 41.	(32) 317 851 (32) 311 159
T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Hatvan	3000 Kossuth Lajos tér 24.	(20) 967 9749 (1) 256 2050
Fővárosi Önkormányzat Nyíró Gyula Kórház Drogambulancia és Prevenációs Központ	Budapest XIII.	1135 Jász u. 14.	(1) 236 07 87

Pest

Kék Kocka Segítő és Szolgáltató Bt.	Pomáz	2013 Szent Miklós tér 1.	(30) 240-9154 (70) 575-3446
Kék Kocka Segítő és Szolgáltató Bt.	Érd	2030 Emma u. 8.	(30) 240-9154 (70) 575-3446
Kék Kocka Segítő és Szolgáltató Bt.	Szigetszentmiklós	2310 Losonczi u. 9.	(30) 240-9154 (70) 575-3446
T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Hatvan	3000 Kossuth Lajos tér 24.	(20) 9679 749 (1) 256 20 50
Főplébániai Karitás Alapítvány	Kecskemét	6000 Kossuth tér 2.	(76) 415 466 (76) 508 499
Humán Szolgáltató Központ	Szolnok	5000 Városmajor út 67/A	(56) 420 614 (56) 424 502
Magyar Ökumenikus Segélyszervezet - Szolnoki Addiktológiai Központ	Szolnok	5000 Tófenék út 17.	(56) 378-460
Katolikus Karitás – Caritas Hungarica	Budapest XI.	1115 Bartók Béla út 96.	(1) 466 44 55 (1) 361 42 52

A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
Segély Helyett Esély Alapítvány	Budapest XXII.	1223 Jókai Mór u. 21–23.	(1) 226 44 52 (1) 226 84 33
T+T Humán Szolgáltató és Oktatási Központ Bt.	Budapest XVII.	1174 Baross u. 86.	(1) 256 20 50 (20) 9679 749
Esztergomi Szent Jakab Alapítvány/Drogprevenációs Iroda	Esztergom	2500 IV. Béla király út 3.	(33) 400 808
Szent Pantaleon Kórház, Pszichiátriai Gondozó	Dunaújváros	2400 Korányi Sándor u. 4–6.	(25) 550-583 (25) 550-572

Somogy

Boglári Gyermekjóléti és Családsegítő Alapítvány	Balatonboglár	8630 Hétház u. 17.	(85) 554 355
INDIT Közalapítvány	Pécs	7623 Szendrey J. u. 6.	(72) 315 083 (72) 332 600

Szabolcs-Szatmár-Bereg

ÁNTSZ Észak-alföldi Regionális Intézete, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Kirendeltsége	Nyíregyháza	4400 Árok út 41.	(42) 438 316
---	-------------	---------------------	--------------

Tolna

Szent Erzsébet Caritas Alapítvány RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Szekszárd	7100 Munkácsy u. 7/A	(74) 413 037 (74) 511 585
Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió Támogató Alapítvány	Hidas	7696 Kossuth u. 62.	(72) 457 040

Vas

Vas Megye és Szombathely Megyei Jogú Város Markusovszky Kórháza – Egyetemi Oktatókórház	Szombathely	9700 11-es Huszár u. 138.	(94) 311 230
Human Talentum Bt.	Szombathely	9700 Bem József u. 9/B	(30) 560 23 23
Human Talentum Bt.	Sárvár	9600 Batthyány Lajos u. 29.	(30) 560 23 23 (94) 327 297

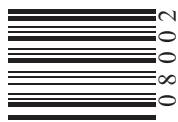
Veszprém

Alkohol-Drogsegély Ambulancia	Veszprém	8200 Pápai u. 37/B	(88) 421 857 (88) 401 660
Alba Caritas Hungarica Alapítvány RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálat	Székesfehérvár	8000 Móri u.20.	(22) 506 606

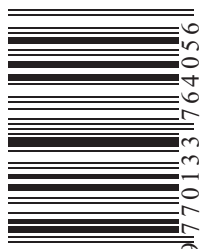
A szolgáltató neve	Település	Címe	Telefonszám
Székesfehérvári Zöld Alma Egészségfejlesztő Alapítvány	Székesfehérvár	8000 Forgó u. 15.	(22) 502 276

Zala

Kiút Drogellenes Alapítvány	Zalaegerszeg	8900 Kossuth út 46–48.	(30) 662 5879
Boglári Gyermekjóléti és Családsegítő Alapítvány	Balatonboglár	8630 Hétház u. 17.	(85) 554 355
Human Talentum Bt.	Szombathely	9700 Bem József u. 9/B	(30) 23 23

0 800 0 2

9 770133 764056

Szerkesztésért felelős: dr. Oros Paulina

Kiadja: Magyar Hivatalos Közlönykiadó (1085 Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu).

Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a Fama Rt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Terjesztés: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2008. évi éves előfizetési díj: 18 900 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 9450 Ft áfával, egy példány ára: 1680 Ft áfával.

A kiadó az előfizetési díj év közbeni emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0133-7645

08.0632 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.